

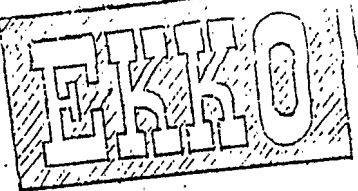
AARHUS EKKO

11. November 1944.

Da det for Tiden er vanskeligt at være bly orienteret ved at læse den Presse, der er afhjælpes, og da Kommunistisk Parti altid vil søge af sine Opgevar, at holde Befolkningen i Udviiklingen her og andre Steder, har vi besluttet at sætte lille Blad tilkaldt.

AARHUS

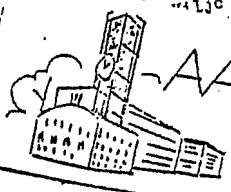

20. APRIL 1945.

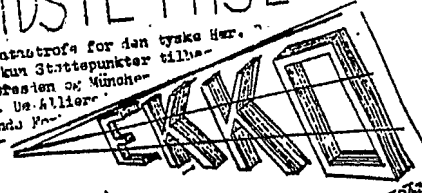
UDGIVET AF KOMMUNISTISK PARTI I AARHUS

20. APRIL 1945

KRIGENS ALLERSIDSTE FASE

AARHUS

Aarhus EKKO

10. Januar 1945.

Udgivet af Kommunistisk Parti i Aarhus

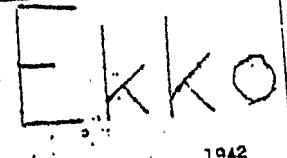
Flertal vil være med en der er gaaet. Blandt de 1. Mill. store Krigsforbrydere og Nazildere som an bliver erobret den sidste System har gjort Grund af Forbrydelser det nazistiske System har gjort det op. Hver af dem som har været besejret, der er bringet til Standning. Hver af dem som har været besejret, der er bringet til Standning. Hver af dem som har været besejret, der er bringet til Standning.

NYTAARSHILSEN til det danske Folk.

Paa Tærskelen til det nye Aar - Befrielsens Aar - sender DANMARKS FRIHEDSRÅD alle Frihedsfrontens aktive Kampere: Vi sender vor Hilsen til alle dem, der sidder indesperret i koncentrationslejre!

Vi minde alle dem, der uforfærdet gav deres liv for den nye Frihed. Vi sender vor Hilsen til alle dem, der har gaaet ned til at opretholde Friheden til at opretholde Friheden. Det er med Stolthed og Kampet Hitler-Armeeens krig, Belgien, samt det med Stolthed og Glæde en Række afgørende trin og Julidagene. Den nye Frihed er den nye Frihed. Den nye Frihed er den nye Frihed. Den nye Frihed er den nye Frihed.

Aarhus

1942

UDGIVET AF KOMMUNISTISK PARTI I AARHUS

20. APRIL 1945.

DKP OG 17 FRIHEDSKAMPEN

Genoptryk 1996

A A R H U S E K K O .

Nr. 1.

November 1941.

1. Aargang

Da det for Tiden er vanskeligt at være blot nogenlunde orienteret ved at læse den Presse, der er tilgængelig herhjemme, og da Kommunistisk Parti altid vil anse det for een af sine Opgaver, at holde Befolkningen underrettet om Udviklingen her og andre Steder, har vi besluttet at udsende dette lille Blad illegalt.

I Kampen for vort Lands frie Fremtid gælder det at styrke Befolkningens Tro paa den endelige Sejr, og at mobilisere dens faste Vilje til at kæmpe for at naa til Sejr. Vor Opgave bliver at bringe alt det frem, som kan styrke Sejrstroen, og afsløre de Angreb, der fra mange Sider rettes mod Landets Sikkerhed. Vor Opgave bliver ogsaa at hævle Folkets Opmærksomhed paa, i hvilken Retning Kampen skal føres. Vi ved, at en stadig større Del af Befolkningen er klar over, at Kommunisterne både her og andre Steder er forrest i Kampen for deres Lands Fremtid, og denne Omstændighed forpligter os til at foretage vore Anstrengelser for at holde os i stadig nøjere Kontakt med Befolkningen.

Vore Muligheder for at faa Nyheder hurtigt frem er, som Læseren sikkert er klar over, for Tiden stærkt begrænset, da vi ikke abonnerer hverken hos Ritzau eller D.N.B. og ikke har Meddelelsesmidler som Radio og Telegraf til vor Raadighed. Til Gengæld skal vi bringe Læserne Nyheder, som de ikke faar andre Steder.

Den stigende Sympati og Tilslutning, der er blevet vort Parti til Del siden d. 22. Juni, berettiger os til at udtrykke vor sikre Forvisning om, at dette Blad bliver vel modtaget i vide Kredse. Pas godt paa det og vis det til Venner og Bekendte. Og husk saa! Det kan aldrig være god, dansk Gerning at forrede en Landsmand til Politiet.

Red.

2.

L A N D E T.erfarer fra Finland:

Finnerne føler sig i stigende Grad som et besat Land. Dette Kulminerede for nogen Tid siden, da Tyskerne krævede yderligere finske Tropper til Murmanskfronten, mens store, tyske Kontingenter stationeredes i de store Byer.

De engelske og amerikanske Noter har skabt fuldstændigt Virvar, især i Socialdemokratiet. Ved Overskridelsen af den gamle Grænse maatte Tanner starte en Hviskecampagne om, at Tyskerne ikke vilde anerkende Landets selvstændighed med mindre man gik med videre frem, og at de amerikanske Forsyninger ikke vilde komme ind, selv efter en Separatfred.

Det var under Processen med en Gruppe fhv. socialdemokratiske Rigsdagsmænd, at de tyske Tropper blev trukket til Helsingfors, hvis Arbejdere regnes med at staa og denne Gruppe, der betragtes som rent kommunistisk.

Det er vel overflødigt at meddele, at vor Hjemmeland karakteriserede Levedsmiddelsituationen som nærmest Katastrofal.

De finske Tab er nu dobbelt saa store som under Vinterkrigen.

+ + +

fra Norge er meddelt os:

Fagforeningerne paa Vestlandet er stent for snarlig Aktion, da der regnes med, at Arbejdernes Modstandskraft rent fysisk snart vil være nedbrudt paa Grund af den haabløse Ernæringssituation. Vor Meddeler mener, at Processerne i Oslo har aabnet Borgerskabets Øjne for, at den nationale Kamp kun effektivt kan føres med Arbejderklassen som ledende Faktor, mens man naa være forberedt paa Kapitulation fra Dele af den engelskorienterede Storindustri Side.

I Norge har man den Opfattelse, at det danske Socialdemokrati er gaaet effektivt ind for "Nyordningen" og direkte støtter Quisling ved at sende danske Arbejdere

3.

derop. "Naar Generalstrejken kommer, slaar vi de danske Forrædere ihjel", er en almindelig Udtalelse.

Om Mødet i Universitetsaulaen efter Professor Seips Arrestation berettes følgende: Der stod SS-Soldater langs Væggene med faldet Bajonet. Der førtes omhyggelig Kontrol med, hven der udeblev. - De arresterede Professorer sidder som Bidsler for eventuelle Uroligheder ved Universitetet.

+ + +

Herhjemme fra:

Blandt de seneste Internerede er IRSSagfører Rob. Mikkelsen, Arkitekt Edv. Heiberg og Fabriksinspektør H. Jarner. Sidstnævnte er et særdeles fremtrædende Medlem af "Det Radikale Venstre".

+ + +

Grunden til General Priors Afgang skal være, at han paa egen Haand havde indledet Forhandlinger med Tyskerne om en Forøgelse af Rekrutstyrken. Betingelsen herfor var, at danske Tropper skulde overtage en Del af Vagttjenesten. Disse Forhandlinger strandede. Senere meddelte Tyskerne officielle Regeringsrepræsentanter, at nu kunde man faa Lov til at indkalde de ønskede Tropper!!! Saa var Prior færdig. Han erstattedes af Gørtz, der havde været hans Kollennand under de private Forhandlinger med Tyskerne!!!

+ + +

Bag paa et tysk Militærtog i Jylland var hængt en død Krage med en Plakat "Dette er, hvad der er tilbage af den tyske Ørn". Der ledes efter Gerningsmanden.

+ + +

En Arbejder, der er kommet hjem fra Norge, fortæller følgende: Han havde vandret hele Oslo igennem for at faa en Kop Kaffe, men man nægtede ham det alle Vegne, da man hørte han talte Dansk. Til sidst var der dog en Servetrice, der hentede en Kop til ham. Da hun kom hen til ham, smed hun Indholdet i Hovedet paa ham og sagde: Kan du saa finde hjem med dig, din Forræder! - Koppen indholdt kogende Vand.

4.

Journalistforbundets Bestyrelse har den nazistiske repræsentant rejst Krav om Eksklusion af London-Korrespondenterne. Kravet blev blankt afvist.

+ + +

Thune Jacobsen var i Horsørød, udtalte han: Jeg har tabt 20 Pund, mens jeg har været Minister. Hertil svarede Red. Martin Nielsen: Jeg har tabt 30 Pund, mens jeg har været Minister.

+ + +

Medlemmerne af Jern- & Bøtten her i Aarhus blev paa Generalforsamlingen forleden budt paa en Sensation. Der blev besluttet, at Formanden, Søren Christensen, var forbeholdt sækken med 1600 Kr! Den tidligere Formand, Sv. Pedersen blev foreslaaet til Formandsposten, men stillede den højest markværdige Betingelse, at Valget ikke galdte paa Livstid! Dette forkastedes med stor Majoritet af Forsamlingen. Trods denne Adfærd stente et spinkelt Flertal for at vælge en Storgrundbesidder som Velhaver til at varetage Arbejder-Interesser.

+ + +

Byens Blade har Viceborgmesteren og Slagtermestrene bragt Taeppe bragt intine Afsløringer. Det er allerede længe siden, at Samarbejdet for at flaa det forbrændte Publikum var særdeles godt. Man erindrer saaledes, at Kommunen i August i Aar anbefalede et Krav fra Slagtermestrene paa at forhøje Maksimalprisen for Aarhus og Vejdrammen, da Tilførslerne ellers vilde gaa til København. Det var vist forresten samtidig med, at Kommunen sendte 500 Sider Flask ud af Byen ved at sælge dem til Horsens! Vil Byens Befolkning have et virkeligt Tilførselsudvalg, saa Thomas Christensen vist hentes ud fra Horsørød. De kan jo faa et Par Slagtermestre og Tilførselsmedlemmer i Stedet.

+ + +

Udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti.

ARHUS EKKO

DECEMBER 1941.

EN GESANDT GAAR !

Udenrigsminister Scavenius har ved sit uhyrlige Fejltrin forrige Tirsdag i hvert Fald gjort den gode Gærning, at han har gjort os det Valg, som vort Folk har staaet ubeslutsomt og nolende overfor siden 9' April forrige Aar, betydeligt lettere! Vort Lands London- Gesandt har som sit Svar herpaa sendt den Meddelelse til Danmark, at han ikke længere kan modtage Ordre fra Udenrigsministeriet, som han ikke længere kan anse for at repræsentere det danske Folk!

Herr Scavenius har overfor lignende "frafaldne" altid haft Svar paa rede Haand: Afsked paa graat Papir og Trusler om Højforraderiproces er faldet omgaaende!

Hvorfor tøver Herr Scavenius denne Gang? Har Demonstrationerne rundt i Landet hin Tirsdag svækket hans Tiltro til egen Ufejlbarelighed? Tøver han, fordi han er klar over, at det, London- Gesandten sagde, er det samme, som hele det danske Folk længe efter at raabe ud over hele Verden?

Det danske Folk venter!

Det venter ikke Svar fra Herr Scavenius. I en Meddelelse fra "Samarbejdsudvalget" siges, at det af Udenrigsministeren foretagne Skridt er sket i fuld Forstaaelse med Regeringen og Rigsdagen ved Samarbejdsudvalget.

Det danske Folk venter at høre, om det er sandt!

Begivenhederne har fjernet det meste af den Tillid, Folket havde til dets Repræsentanter; men at alle disse halvanden Hundrede var saa usle, at ikke een havde Mod til at sige det, vi alle venter i Dag, skulde man have forsvoret!

Regering og Rigsdag har Valgt!

DET
DANSKE
FOLK
HAR
VALGT

!!!

Red.

Man har bragt i Erfaring, at Politiet gennem Afhøringer rundt omkring i Byen har forsøgt at udlede, hvorfra de tidligere udsendte Tryksager stammer; men hidtil er de gaaet forgæves! Alle de adspurgte har svaret Politiet, at de intet kendte til Oprindelsesstedet eller Distributionscentralen.

Vi haaber, at Læserne af nærværende Blad ikke ønsker at give Politiet, som jo nu samarbejder med Gestapo, nogen Oplysning, der kan virke til Skade for de Mand og Kvinder, der "lever paa en Vulkan", indtil Danmark igen bliver et frit og selvstændigt Land, hvor man indenfor Lovens Rammer frit kan sige sin Mening!

JORD- OG BETON.

I sidste Uge holdt "Jord- og Beton" atter Generalforsamling. Det oplystes her, at den tidligere Formands Bedragerier nu androg 1800 Kr. til Byggefondet samt ca. 2000 Kr., som var de Feriepenge, der af Formanden skulde udbetales til de Medlemmer, der havde haft udenbys Arbejde. Et Forlydende vil vide, at Herr Christensen nu vil forlægge Residensen sydpaa. Han er dem særdeles vel undt!

Der kom endvidere adskilligt frem om den nye Formands Forhold. Det oplystes, at han igennem et Aar har hævet Understøttelse fra den Arbejdsløshedskasse, som han ifølge sine Formoesomstændigheder kun er ulovligt Medlem af. Han er Hovedbestyrelsesmedlem og foretager hver Uge Rejser til København. For de tre Dage, det varer, faar han ca. 120 Kroner, og Resten af Ugen hæver han sin gode Understøttelse.

Vi synes ogsaa, han er en "fin" Mand, lige saa fin som visse andre Fagforeningsformænd, der rejser jævnligt til København paa store Diæter, faar fuld Formandsløn her i Byen og lader Medlemmerne betale en Afløser.

HVAD HAR RASMUSSEN GJORT ?

Kirkegaardsinspektør Rud. Rasmussen er blevet suspenderet fra sit Embede, og et Forlydende vil vide, at Grunden til Suspensionen er en privat Hævnakt fra Stadsgartner Leif Sandbergs Side.

Vi skulde ikke være kommet ind paa dette Emne, hvis vi ikke havde haft Rygtet fra en saa sikker Side, at vi maa anse det for sandfærdigt.

Men er Kirkegaardsinspektøren - paa Foranledning af Stadsgartneren - suspenderet, fordi han har attesteret nogle Regninger, hvis Priser er noget for høje, ja, saa er det faktisk Synd! Vi gad nok se den Embedsmand, der aner noget om de Priser, hans Personale - ganske vist paa hans Ansvar - kontrollerer! Der maa ligge noget mere til Grund for Suspensionen, for ellers kan man vel være sikker paa, at der bliver almindelig Udrensning blandt Kommunens Embedsmænd, for mon ikke de Priser, de forskellige Institutioner betaler for deres Leverancer, er for store, naar man tager i Betragtning, hvor mange Frokoster og splendide Middage, Leverandørerne betænk Embedsmænd og overordnede Tjenestemænd med?

Mon foreløbig vil vi hellere lade være med at spekulere over Problemet Rasmussen og tro, at der ligger mere til Grund for Suspensionen end et enkelt Indkøb til for høj Pris.

Sseh.

SIDSTE NYT!!!

D.N.B. meddelor: Fremragende tyske Videnskabsmand har fastslaaet, at Russernes store Sojr ved Kostov faktisk er - - - folkerestridig!

FRA HORSERØD:

I Anledning af, at visse Foreningers Bo ved Dom er taget under Skifterottens velvillige Behandling, blev Forfatteren Hans Kirk afhørt.

DOMMER A. ANDERSEN: Kan De, Herr Kirk, oplyse mig om, hvem der er Ejer af de Kontormaskiner og andet Inventar, der fandtes i Arbejderbladets Lokaler? De var jo ansat ved Bladet!

KIRK: Dommeren maa være meget mangelfuld underrettet. Jeg var ganske vist ansat ved Arbejderbladet, men ikke som Garderobeforvalter!

DUMHED ELLER HVAD ?

"Demokraten" gengav forleden en Leder fra "Horsens Avis", der bl.a. indeholdt følgende:

"Som bekendt var det Afslorringen af kommunistiske Kredses Sabotage- og Terrorhandlinger, som var Baggrund for den effektive Indskriden mod Kommunistpartiet, der uden denne Baggrund vilde have været i afgjort Modstrid med dansk Tankegang og Frihedsbegreb.

Og dette Eksempel er desværre ikke enestående. Vi ved ikke, om Bladenes Redaktører fortrinsvis rekrutteres fra Landets Aands- svageanstalter. Hvis dette ikke skulde være Tilfældet, maa de i hvert Fald udgøre en Afart af Menneskeracen, hvem Trangen til at lyve og bagvaske er gaaet i den Grad i Blodet, at de ikke kan sætte sig til deres Skrivemaskine uden at de straks vælter de mest perfide og aandssvage Lognehistorier af sig. (Jævnfør "Jyllandsposten"'s daglige Leder om "de røde" Fagforeninger.

Kendsgerningerne i ovennævnte Sag er følgende: De domte Folk er IKKE Kommuniste. Saa vel de domte som den offentlige Anklager har udtrykkeligt i den offentligt tilgængelige Retssal fremhævet, at Danmarks kommunistiske Parti intet har med denne Sag at gøre!

Enhver, der gider læse Avisernes Referat af Sagen, vil vide, at dette er Tilfældet!

Ikke desto mindre tillader disse ynkelige Figurer, disse Karikaturer af Redaktører, sig at servere den Slags for Læserne. Det er maaske deres Maade at demonstrere deres danske Egenart og deres Begreber om europæisk Nyordning paa?

Det undrer os kun, at den Slags stadig kan finde Læsere!

BORGESTERVALGET.

Efter at HP nu er smidt ud af Byrådet paa samme Maade, som han fik Jacob smidt ud, har "Stiften" fundet ud af, at man burde gaa til Valg. - Vi holder vældigt med "Stiften".

AARHUS EKKO

NYTAARSNUMMER 1941/42.

DEN MILITÆRE SITUATION.

Efter de bedste tyske Mønstre begyndte Japan den 8/12 Krigen mod England og USA, hvorpaa man nogle Timer senere afleverede Krigserklæringen samtidig med, at man oplyste, at man fra Japans Side havde paa-begyndt Krigshandlingerne. - Og England og USA syntes ikke at have lært mere af den europæiske Krig end, at de blev truffet momentant uforberedte, hvilket kostede store Ofre af baade Krigsskibe, Flyvemaskiner og (hvad der er billigst) Mandskab/paa Stillehavssøerne og Malakkahalvøen i Krigens første Timer. Mens de japanske Forhandlere sad hyggeligt i Washington og underholdt Udenrigsminister Hull med Forsikringer om Japans udelukkende fredelige Hensigter, regnede de svære japanske Flyverbomber ned over Hawaii, Guam, Philippinerne og Singapore. Forhaabentligt har de samtidigt udryddet de sidste "Chamberlain-Politikere".

Bortset fra Stillehavet og Indien er den militære Udvikling karakteriseret ved Tyskernes Standsning og Tilbagetog i Rusland og den engelske Offensiv i Nordafrika. I sin Dagsbefaling af 9/10 oplyste Hitler endda de tyske Soldater om, at nu begyndte "det sidste valdige Hug, som endnu før Vinterens Komme skal knuse denne Modstander". Reichspressechef Dr. Dietrich oplyste samtidig om, at Krigen mod SU egentlig var til Ende, og der resterede kun "lokale Oprydningskampe", og i Antikomintern-Teatret oplyste Rippentrop, at i militær Henseende er Englands sidste Forbundsfælle paa Fastlandet ophørt at være en Faktor af Betydning!

Siden da har Tyskerne ved Rostof lidt deres første regulære Nederlag i denne Krig, og deres Tropper befinder sig paa stadig Flugt. Taganrog er omringet af Russerne, og Mariopol stærkt truet. Længere mod Nord rykker de russiske Hære frem mod Stalino-Området. Von Kleist's Hærgruppe,

bestaaende af 2 Panserdivisioner, 1 Infanteridivision og SS-Divisionen "Wiking" er oprevet, og 2 italienske Divisioner, som kastedes frem til Hjælp, drevs paa hovedløs Flugt, hvorunder de kastede Vaaben og Udrustning fra sig. Tyskerne har i dette Frontafsnit mistet over 50.000 Faldne og uoverskuelige Mængder af Materiel.

Medens den tyske "Vinterlinie" i Rusland i Hovedtrækkene var angivet som en Front, der buede stærkt mod Øst, viser Kendsgerningerne, taget fra den tyske Værnemagts Beretninger, at Linien er forskubbet en Del mod Vest; ja, paa sine Steder endog buler mod Vest! Til de Byer, Tyskerne indrømmer at have rømmet (af strategiske Grunde og lignende Pladder) hører Tula, Kaluga, Tichwin og Kalinin!

Iøvrigt har de tyske Tab været forferdelige, - man har ikke fra tysk Side vovet at bestride Tallet 6 Millioner Døde, Saarede og Tilfangetagne! Kun er Dr. Ley kommet for Skade at oplyse, at Arbejdsfronten alene har taget sig af 1½ Millioner tyske Saarede!

I Nordafrika ser det ud til, at Engländerne nu har faaet Overtaget over de tyske og italienske Styrker. Hvis Engländerne ikke nu svækker deres Styrker, skulde de have Mulighed for relativt hurtigt at støde frem til Tripolis og det franske Tunis. De vil da have opnaaet tre væsentlige Ting: 1) at have faaet tommelig Sikkerhed for Sejlads i Middelhavet, 2) at kunne true Italien med direkte Krigshandlinger og 3) at kunne lægge et alvorligt Pres paa Vichy-Frankrig. Hertil kommer den uhyre moralske Virkning i Tyskland-Italien.

Begivenhederne i Nordafrika har foruroliget USA, som har blokeret fransk Afrika og standset Tilførslerne af Benzin og Olie til Spanien. Dette sidste skete, efter at det i den amerikanske Presse var kommet frem, at der til Spanien ugentlig gennem længere Tid er gaaet 130.000 Fade Olieprodukter,

deraf 40.000 Fade Flyverbenzin! - Det er mere, end Franco selv bruger paa et helt Aar!!!

DET UNDERTRYKTE EUROPA.

Tyskerne og Italienerne fortsætter deres økonomiske Plyndring og politiske og fysiske Voldshandlinger i alle de besatte Lande. Officielt er 8 og senere 11 Nord-mænd blevet henrettet siden Antikomintern-Pagten blev underskrevet i Berlin. Organiseret Sult er nu Tyskernes og Quislingernes Forbundsfaller i Norge: Madrationerne forhøjes for de, der sympatiserer med "Nasjonal Samling". Det offentlige inddrager enhver Støtte til de Paarørende af 30.000 norske Søfolk, som sejler paa Verdenshavene, o.s.v. Der foregaar stadig Massenedskydninger i Tjekoslovakiet, men til Trods herfor vokser Modstandsbevægelsen i Form af Produktionssabotage og paa anden Maade. I Jugoslavien kæmper nu en organiseret Hær under General Draga Michailovits mod Tyskerne, som har maattet sætte hele 7 Divisioner ind uden at blive Herre over Situationen. Ernæringsituationen er elendig og Stemningen paa Nulpunktet i Italien. Og om Situationen i Tyskland faar man temmelig god Besked gennem de mange Taler og Artikler af Gøbbels og andre, der oplyser, at "dette er Tysklands sidste Chance, at man maa holde ud, at man ikke maa spørge, hvornaar Sejren kommer, men kæmpe, for at Sejren kan komme!"

OMKRING ANTI-KOMINTERN-PAGTEN.

- Den 25/11 var Danmark i "fint" Selskab i Berlin. Der var:
1. Aksemagterne Tyskland, Italien, Japan.
 2. Franco-Spanien, der holdes oppe og skabtes ved fremmed Vaabenmagt mod det spanske Folk.
 3. Finland, som er besat af tyske Tropper, og hvis forræderiske Regering efter Evne arbejder paa at myrde de øvrige nordiske Landes Frihed.
 4. Rumænien, som spiller en lignende Rolle paa Balkan.
 5. Horthy's Ungarn, som har købt sig territoriale Gevinster ved Tab af sin Uafhængighed.
 6. Bulgarien, hvis Regering i Modstrid med

2

90 % af Folket har gjort Landet til tysk Op-marchomraade.

7. Slovakiet, der eksisterer som Stat af tysk Naade, og som har maattet drage sine Tropper hjem fra Østfronten, fordi de gjorde fælles Sag med Russerne.
8. Kroatien, den nyskabte italienske Marionetstat, hvis "Statschef" er den professionelle Terrorrist og Kongemor-der Pavelitsj.
9. Manchukuo, den japanske Hærs Marionetstat.
10. Den "nationale" Nanking-Regering i Kina, der er indsat af Japan og kun kan eksistere i Ly af japanske Vaaben.

Kort sagt: Det var Verdens mest forægtelige Regeringer, som Danmark samledes med i Berlin.

Den danske Regering paaistaar officielt, at det hele kun var en Slags "antikommunistisk" Manifestation, der ikke medførte udenrigs- eller indenrigspolitiske Følger for Danmark! Den opnaaede oven i Kobet Attest fra Berlin for, at dette var rigtigt; men den havde ogsaa Attest fra Berlin for, at "Ikke-Angrebspagten" var rigtig, - men Tyskland angreb dog Danmark!! - Hvad Tilslutningen i Pagten i Realiteten vil komme til at betyde, kan bedst aflæses af de officielle Kommentarer, der er fremkommen fra tysk Side og har været aftrykt i den censurerede danske Presse:

"Europa vil ikke vide mere af engelsk Politik" (Ribbentrop). "Anti-Komintern-Pagten er absolut ikke blot indstillet paa Afvargelse af Bolshevismen, thi den indeholder en Bekendelse fra alle Parter til Forsvar af deres kulturelle og aandelige Værdier og ikke blot rene Aftaler om nødvendige Politiaktioner." (Ritzau fra Berlin.). "Derfor har den rene Selvopholdelsesdrift tvunget Europas Folk til at staa sammen for at afværge de Trusler, der kommer fra Demokratierna." (Volkischer Beobachter). "For eller senere vil alle Stater, der er tilsluttet Antikomintern-Pagten, tage Stilling til Jødespørgsmaalet i den ene eller den anden Form." (Ritzau fra Berlin, men undertrykt i de fleste danske Aviser.)

Torsdag Eftermiddag den 20/11 mødte Gesandt von Renthe Fink op i det danske Udenrigsministerium med "et særdeles smigrende Tilbud" om at Danmark skulde tilslutte sig "Antikomintern-Pagten". Fredag Statsraad: Scavenius, Gunnar Larsen, Stauning og Kjærboel vilde modtage Invitationen - alle andre imod! - Fredag Eftermiddag ringede Ribbentrop, - nu var det ikke længere nogen Invitation, nu var det et Krav!

3

(I Mellemtiden havde Finland gjort sin Tilslutning afhængig af Danmarks, da dets Regering ikke vilde være eneste nordiske Land i Berlin). Nyt Statsraad Lørdag, mens Renthe Fink og den italienske Gesandt var til Stede paa Christiansborg. De 4 førnævnte fik nu Tilslutning af Thune-Jacobsen. Efter Statsraadet talte Ståning dels med Renthe Fink, dels med dsF's Ledelse, som nærmest var for Tilslutning for ikke at faa norske Tilstande (hvorved de maaske vilde miste deres Indtægter). Senere nyt Statsraad, samme Stilling, dog erklærede Kongen sig villig til at underskrive, men krævede Rigsdagens Sanktion. Møde i Regeringspartiernes 9-Mandsudvalg, hvor alle var imod. Søndag Morgen Kl. 3: Tysk Ultimatum: Tilslutning inden Aften, ellers "Opsigelse af Aftalerne af 9/4 40, hvorefter Danmark vilde blive behandlet som en mod Tyskland krigsførende Nation!" Nyt Statsraad hvor Knud Christensen under dette Pres vilde bøje sig. Diskussion, om der skulde dannes et Forretningsministerium til at gennemføre Tilslutningen eller et nyt Ministerium Ståning uden Pagt-Modstandere. Renthe Fink havde forbudt at holde Rigsdagsmøde om Sagen. Regeringspartiernes Rigsdagsgrupper samledes da til Gruppemøder. I alle Grupper var man ontrent eenstemmigt imod, men enedes derpaa om, at man hellere maatte bøje sig - denne Gang endnu!!! Saa rejste Scavenius til Berlin, og i 24 Timer trak man Tov om den udenrigsministerielle Erklæring om Sagen. Ståning fejrede Resten af Dagen i KB-Hallen sammen med Skuespiller Edv. Persson o.a. og tyilede Spiritus i sig Natten igennem.

Det første, man meddelte Scavenius i Berlin, var, at de Forbehold, han kom med (udtrykt i Regeringserklæringen) kunde man ikke godkonde! - Folket reagerer mod Pagten! - Rygterne svirrede over hele Landet Lørdag og Søndag. Først Mandag begyndte Regeringen at give Besked. Tirsdag den 25' samledes flere Hundrede Studenter paa Amalienborg Slotsplads, der holdtes Taler, og en theologisk Student stillede en saalydende Resolution:

"Som Repræsentanter for den Ungdom, der skal bære Fremtidens Danmark, udtrykker vi vor Sorg over, at den danske Regering har sluttet sig til Anti-Komintern-Pagten. Deres Majestæt skal vide, at vi hellere vil dele Kaar med det norske Folk, end uden Modstand taale Danmark brugt til Formaal, der staar i dyb Modstrid med vor Vilje til at love i

et frit, folkestyret Danmark. Det er vort Haab, at den Tillid, saa store Kredse af det danske Folk nærer til Deres Majestæt, maa blive retfærdiggjort ved en ubetinget Afvisning af alle Forsøg paa at tilside - sætte det Lofte, som blev givet os om Anerkendelse af vor Ret til selv at styre vore indre Forhold."

Nu greb Politiet ind og arresterede Studenten og flere andre. Menneskemassen var imidlertid vokset til flere Tusinde, som demonstrerede først mod "Fædrelandet's Redaktion, derpaa mod Christiansborg, saa til Raadhuspladsen (Politiken og Dagmarhus) og til Slut til Frihedsstøtten. Man begyndte at synge "Kong Christian", under hvilken Politiet ikke mente at kunne gribe ind, derpaa andre Fædrelandssange, saa "Tipperary", men mest dog "Ja, vi elsker dette Landet." Ruderne knustes bl.a. paa "Fædrelandet". Politiet huggede flere Gange ind med Knipserne, og der foretoges over 40 Arrestationer. Onsdag den 26' fortsattes Demonstrationerne baade om Dagen og om Aftenen.

Torsdag den 27' agiteredes for almindelig Studenterstrejke paa alle Lærestalter i Anledning af Scavenius' Hjemkomst om Fredagen. Denne Dag var der forstærket Politivagt ved alle Lærestalter evt. for at anholde Strejkevagter. Om Onsdagen knustes Ruderne til Scavenius' Villa 2 Gange! - Studenterstrejken i Anledning af hans skidne Handling gennemførtes til 60 %. Paa Kontrolsteder og enkelte større Arbejdspladser uddeltes Fredag Formiddag Lobesedler fra Studenterne om Strejken. De blev overalt modtaget med stor Begejstring.

Søndag havde Nazisterne indvarslet til Jubeldemonstrationer paa Raadhuspladsen. I den Anledning modte mange Tusinde Mennesker op for at give dem noget at juble over. Politiindgriben og Slagsmaal, mange Arrestationer, adskillige saarede. Regeringen har lagt Pressen i meget stærk Censur i Spørgsmaalet om Antikomintern-Pagten, og man arbejder nu ihærdigt for at stro Sand paa hele Historien og faa Folk til at tro, at der egentlig ikke er sket noget. Samtidig venter man i Regeringskredse snart at blive stillet overfor Krav om Jodelovgivning i Danmark, evt. ogsaa om danske Soldater til Østfronten!

Udenrigshandelen og Handelen med den tyske Varnemagt gaar stadig udmærket! Vi har nu 813 Mill. Kr. tilgode over Clearing og 1000 Mill. i "forskellige Debitorer".

MISHANDLING AF FANGER - OG EN UBELDIG SVINDEL!

Den 25/10 har Molotof i en officiel Note til alle de Stater, Sovjet-regeringen staar i Forbindelse med, redegjort for Tyskernes umenneskelige Grusomheder mod fangne Rodarmister.

Afsloringerne generede Magthaverne i Berlin, og Goebbels fik Ordre til at imodegaa dem. Det gjorde han ved at præsenterede tyske og den danske Presse for en "russisk Krigsfange", angivelig Molotofs Son. Denne saa velnæret og tilfreds ud og kunde oplyse, at det var en hul Løgn, hvad hans Far havde fortalt i omtalte Note. Til denne Form for Dementi svarede Sovjets Informationsbureau bl.a. følgende: "Denne Fyr bliver først trukket frem for de tyske Journalister, hvor han benægter Molotofs Paastande og fortæller, at Sort er Hvidt og de Hitlerske Udyr er ædle Mennesker. Dernæst trækker man ham frem i Radioen, hvor han holder en analfabetisk Tale i et Sprog, der staar paa aaben Krigsfod med det russiske. F. Ex. brugte han i Stedet for det russiske Ord "Sjeleshnodoroshniki" (Jernbanefolk) Ordet "Transportniki", der slet ikke findes paa russisk!

Og endelig er det værd at bemærke een Ting, som Fascisterne havde glemt: Molotof har ikke og har aldrig haft nogen Son!!!

SEN - MEN RIGTIG - ERKENDELSE.

USA's tidligere Ambassador i Moskva, Norman Davis, skriver i et amerikansk Blad: Der findes ingen 5. Kolonne i Sovjet-Unionen. Naar jeg gennemser mine Notater og Indberetninger fra de kendte Moskva-Processers Tid, kan jeg indse, at man allerede dengang burde have set klart. Vi troede dengang, at det var Grusomhed, Barbari, Utaknemlighed, der laa bag Processerne, men naar man ser det i Dag, ligger det klart for Dagen, at Bukharins Program simpelthen betød fuldstændigt Samarbejde med og Underordning under Lyssland, som skulde disponere over Hviderusland, Ukraine og Kaukasus. Saa vilde Hitler have været i Stand til et langt voldsomere Angreb paa England. Processerne var i Virkeligheden en Lektie, som andre frihedselskende Folk kunde have draget Lære af!

1941's bedste Vits.

Finansminister Buhl: "Det vil være et alt for stort Apparat at sætte i Scene, hvis man skal udskille nogle Skatteydere som ikke værende berettigede til Tojrabatkort." - Tolvmandsforeningerne, Skibsrhederne og Spyt-slikkererforeningerne har med Velsignelse fra Stauning indstillet Buhl til Elefantordenens allerhøjeste Grad med ekstra Snabel, fordi han har fundet den eneste rigtige Maade at ligestille Folk paa! Hellere maa Millionærerne faa Tojrabatkort for flere Hundretusinde Kroner end Administrationen maa forlange at se Skattebilletten, for det var da et forfærdeligt Arbejde! Ganske vist skal de se den alligevel, for der er jo noget, der hedder Smorbatmærker, og Uddelingen af dem er saa til Gengæld gjort meget vanskeligere. I Instruksen for Udlevering af disse er bl.a. nævnt, at en Enke, der er Husbestyrerinde hos en Mand, der er berettiget til Rabatkort, ikke selv er berettiget, medens hendes Barn er det! - Havde hun derimod været Sekretær - til samme Lon - vilde hun være berettiget ogsaa! Se, det er indviklet, men disse Kort har de fattige jo ogsaa Brug for, saa derfor skal de helst ikke have dem! - For Tojrabatkortene kan der i hvert Fald ikke købes Tøj, ja, end ikke et Par Bukser til en Dreng kan der blive for 15 Kr., men det er naturligvis en velkommen Rabat for Millionærer!

FOLKETS NATURLIGE REAKTION MOD REGERINGENS TILSLUTNING TIL ANTIKOMINTERN KARAKTERISERES AF STAUNING I NYTAAARSTALEN SOM "MANGELFULD NATIONAL DISCIPLIN"! VED NATIONAL DISCIPLIN FORSTAAR HAN ALTSAA LANDSFORRÆDDERI, FOR KUN SAALEDES KAN TILSLUTNINGEN RIGTIGT BENEVNES! STAUNING SAGDE VIDERE: SKAL VI OPNAA DEN EFTERTRACTEDE FRIHED OG SELVSTENDIGHED, ER SAMMENHOLD NØDVENDIG! - Det er rigtigt! Men ikke Sammenhold om en korrumpet Regering i Tyskernes Sold, men Sammenhold MOD Regeringen, Mod Fascismen, FOR et frit og selvstændigt Danmark!

AARHUS EKKO

FEBRUAR 1942 I

62000 Kroner.

Medlemmer af Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus har faaet 62000 Kroner "for Meget" udbetalt i Understøttelse, og nu skal Smerterne fordeles over alle Arbejdsmandsafdelingerne i Byen, hvilket naturligt nok har vakt stort Røre blandt Arbejdsmandene, ligesom Sagen har fundet Vej til Offentligheden, idet Dagspressen har gjort et stort Nummer ud af den og ofret baade lange Artikler og Ledere paa den.

Denne Interesse fra Bladenes Side skyldes dog sikkert andet end Omsorg for, at A-Kassen faar de 62000 Kr. igen, og "Aarhus Stiftstidende" proklamerer da ogsaa aabenhjertigt, at Sagen med Havnearbejdernes 62000 Kr. danner Baggrunden for "Hundetegnens" Indførelse.

Vi vil ikke opfordre til, at lade Havnearbejderne selv betale Beløbet - skønt det enkelte Medlem i en Fagforening jo altid selv maa hæfte for Understøttelse, som han har faaet for meget udbetalt - men vi opfordrer Arbejdsmandene til at forlange, at Forbundet betaler disse Penge. De kommunale Arbejdere eller Jord- og Betonarbejderne i Aarhus har jo ikke mere Skyld i Havnearbejdernes Fejltagelse end Arbejdsmand i Aalborg og Odense, og man kan derfor med ligesaa stor Ret forlange Byrden fordelt over hele Landet, som over Aarhus alene.

Nægt derfor at betale de 5 Ore pr. Uge, og krav i Stedet, at jeres Bestyrelser og Fællesledelsen sørger for, at Forbundet betaler de krævede Penge. Og forlang samtidig, at Ansvaret lægges der, hvor det synes at være rimeligst.

Det er saaledes paaefaldende, at Amts-Arbejdsanvisningskontoret gennem 3 Aar har modtaget Indberetninger om Havnearbejdernes Indtægter og samtidig faaet Indberetninger om udbetalt Understøttelse og ikke før nu kunnet konstatere, at der udbetaltes for meget. Det er en Skandale, at Kontoret først sover i over 3 Aar og saa naar Fejlen opdages, ganske gaar Ram forbi, mens hele Skylden vøltes over paa Arbejderne. Det er tilgiveligt, at Havnearbejderne ikke kan hitte ud af de udviklede Kontrolbestemmelser (se Gartnersagen for 4 Aar siden), men det er utilgiveligt, at Hans Madsen, der ikke har andet at bestille og faar en halv Snes Tusind om Aaret, ikke kan se Fejlen.

Og lige et Spørgsmaal: Er det Frygt for, at Partifælle Madsen evt. selv skulle komme til at bøde for sit Sløseri, der pludselig fik Hj.Kjær og Hyllested til at støtte Forslaget, om at alle Arbejdsmand i Byen skulde være med til at betale de 62000 Kr?

Der er Forskel.

Murerarbejdsmændene har vedtaget 2 Resolutioner, der stilet til Socialministeren og DSF, protesterer mod den paatænkte Føringelse af Socialreformen, og Jord- og Betonarbejderne har vedtaget at henstille til Forbundet at arbejde for, at de arbejdsløse i Lighed med tidligere Aar ogsaa i Aar fik udbetalt en Brændselshjælp, der i Aar er mere tiltrængt end nogensinde.

Men den 2/2 holdt saa Leonhard Hansen Generalforsamling for Fællesorganisationen, og her var Tonen en anden. Han meddelte bl.a. Forsamlingen, at der til den forestående Overenskomstsituation allerede forelaa Masser af "kommunistiske Resolutioner"!!! (Kommunisterne har som bekendt været forbudt siden 22/6 41); men dem maatte man endelig ikke følge før ikke at give Tyskerne Anledning til at gribe ind!!! (Griber Tyskerne ind trods deres Erklæring af 9/4 40?). Desuden meddelte Hansen, at der sikkert i Salen fandtes flere Kommuniste og opfordrede dem til at melde sig, saa skulde han - Hansen - nok tage dem under Behandling (det vil vel sige, at han vilde lade Politiet tage sig af dem). Efter at have ført dette drabelige Slag mod Folk som han saa Forbanded vidste ikke kunde

forsvare sig paa Mødet, stillede han en Resolution, der takkede Regeringen for alle dens store og gode Gerninger, og udtalte Haabet om, at den vilde fortsætte i samme gode Spor, noget, de fleste Arbejdere sikkert betakker sig for.

Vi opfordrer de aarhusianske Arbejdere til ved bedste Lejlighed at stille Leonhard Hansen følgende Spørgsmaal og forlange dem besvarede:

Er det Kommunisterne, der ephævede den Pristalsordning, som alle Arbejdere nu ønsker indført igen?

Er det Kommunisterne, der er Skyld i, at arbejdsløse i Aar for første Gang siden 1931 (det Aar, hvor Kommunisterne for første Gang blev repræsenteret i Rigsdagen) ikke har faaet hverken Julehjælp eller Brændselshjælp?

Er det Kommunisterne, der nu forbereder en Forringelse af Sociallovgivningen, hvis egentlige Hensigt er den at tvinge danske Arbejdere til Tyskland?

Og hvis Hansen saa er ærlig og svarer Nej, spørg ham saa efter, hvis Erinde han daa gaar ved at rette beskidte Angreb paa sagesløse Følk, der ikke er og ikke kan være til Stede og møg hvem et Angreb derfor er uhyre billigt. Og vil Hansen ikke svare herpaa, kan Arbejderne gøre det ved at raabe: Wilhelmsstrasse!

Men billige Angreb paa Kommunisterne skaffer ingen Arbejdere hverken Brød i Spisekammeret eller Varme i Kækelovnen, og dette bør Aarhus' Arbejdere ogsaa snarest belære Herr Hansen om.

Om Hundetegnene = Arbejdskort.

I forrige Uge udsendtes til Arbejdsmændene i Aarhus et Opraab, der gjorde opmærksom paa, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse var gaaet med til at indføre de allerede paa Forhaand berygtede Arbejdskort, endnu før Loven herom havde været forelagt endelige vedtaget i Rigsdagen. Opraabet paapegede, at den virkelige Hensigt var gennem Kortene at føre Kontrol over Arbejdernes Indtægter for senere at lade dette være bestemmende for Karenstidens Længde.

Dette Opraab vakte naturligvis berettiget Opsigt blandt Arbejderne, og baade "Demokraten" og "Stiften" har set sig foranlediget til at rykke ud med en Forklaring i Form af Interviews med henholdsvis Formanden for Afd. A, Hyllested, og Forretningsføreren for Stevedore Co., Mikkelsen. Men Udtalelserne er absolut ikke egnede til at berølige Arbejderne, - tværtimod. Hyllesteds Udtalelser fortæller for det første, at han øverhovedet ikke aner, hvad det er, han har med at gøre eller lægger Navn til, idet han til Demokraten udtaler, at paa de udstedte Kort skal Arbejdsgiverne anføre Arbejdernes Fortjeneste til Brug for A-Kassens Kontrol. Dagen efter er Hyllested imidlertid gjort opmærksom paa sin Fadæse og meddeler nu Bladet, at dette Skan ikke er Tilfældet med de Kort, som Arbejdsmændene nu har faaet, men derimod med de Kort, som paatænkes indført, og fortæller Arbejdsmændene, at de egentlige maa være glade for, at de har faaet Lov til at gaa i Spidsen med "Hundetegnene", for nu slipper de for at faa de senere Arbejdskort. Men imidlertid meddeler "Stiften", at der allerede er truffet en Ordning mellem A-Kassen og Arbejdsgiverne saaledes, at disse egentlig meddeler A-Kassen, hvor meget hver Arbejder tjener, saa at A-Kassen vil være i Stand til at lade Arbejdsgivernes Opgivende være Rette-snor for Karenstidens Længde - altsaa samme Virkning som for de senere Arbejdskort.

Desuden indeholder de nu udstedte Arbejdskort den Konsekvens, at det for Fremtiden er Arbejdsgiveren, der bestemmer, om en Arbejder maa skifte Arbejdsplads, idet Arbejdsgiveren kan nægte at udlevere Arbejdskortet - altsaa Stavnbaand for alle Arbejdere. Desuden vil det være umuligt for en Arbejder, der maaske i en Uge kommer til at "kvarte" baade 3 og 4 Dage at faa Stempler - altsaa en uhyre Forringelse af især Arbejdsmændenes Indtægtsmuligheder.

For det andet afslører Hyllesteds Udtalelser den Kendsgerning, at det slet ikke er Arbejdsdirektoratet, der har hittet paa "Hundetegnene", men derimod Arbejdsløshedskassens Ledelse selv; idet Hyllested nemlig til "Demokraten" udtaler, at Arbejdsdirektoratet har "godkendt" Arbejdskortene altsaa ikke forlangt dem indført! Desuden afslører Hyllested, at saavel han som "Demokraten" er gaaet ind for at gøre "Hundetegnene" obligatoriske. Kval Førsøget i Fødselen gennem en samlet Protest, lad det ske snart, og lad saa samtidig Afd. A se sig om efter en anden Formand, der er lidt bedre med end Hyllested!

LES OG GIV VIDERE !

VÆR FORSIGTIG !

Til

20/2

Arbejdsmændene i Aarhus.

I den sidste Tid er der til Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdelinger i Aarhus uddelt en Skrivelse undertegnet af Arbejdsmændenes Fællesledelse, gaaende ud paa, at det iflg. Arbejdsdirektoratets Forlangende fra 1° Februar paalægges alle Medlemmer af Afdelingerne A, H og O at møde med et saakaldt Arbejdskort, der tjener som Arbejdsformandens (eller Arbejdsgiverens) Attest for Arbejde, udført af Kortets Indehaver. Uden et saadant Kort kan Medlemmerne ikke blive afkontrollerede ved indtrædende Arbejdsloshed.

Som bekendt fra Aviserne er Indførelsen af Arbejdskort et af Storbønderne i Venstre og de konservative Arbejdsgiveres stærkeste Krav til den Endring af Socialreformen, som nu er under Opsejling, men endnu ikke er vedtaget, ja end ikke forelagt Rigsdagen!

Til disse Arbejdskort er følgende at bemærke:

1) Hensigten med dem er igennem dem at have en nøje Kontrol, ikke af skattepæssige Hensyn, over Arbejdernes Indtjening, men udelukkende for senere at lade disse Arbejdskort tjene som Rettsnor for den Karenstid, som en Arbejder skal gaa, før han kan faa Understøttelse, saaledes at en Mand, der i en kortere Periode tjener en nogenlunde ordentlig Lon, skal gaa kortere eller længere (op til 3 Maaneder), inden han kan have Understøttelse, alt efter som Fortjonesten har været større eller mindre.

2) Pas paa! Indførelsen af Arbejdskort er et uhyre reaktionært Anslag mod Arbejdernes hævdvundne Rettigheder og Løveforhold, og Forsøget bør derfor kvæles straks i Fødselen!

Endnu har Rigsdagen ikke votet at gennemføre Storbøndernes og Arbejdsgiverenes Krav om Arbejdskort, sikkert af Frygt for, hvorledes Arbejderne vil reagere derpaa. Man har derfor ladet Arbejdsdirektoratet udsende en Provetballon for at se Virkningen heraf, og Arbejdsdirektoratet har saa udset sig Arbejdsrådene i Aarhus som Provetklud, og Arbejdsmændenes Fællesledelse har, tilsyneladende uden Protest, været villig til at lade sig bruge hertil. Saavidt vides er Forsøget ikke gjort noget andet Sted i Fagbevægelsen - endnu!

Og det bør heller ikke ske andre Steder. Det er Aarhus Arbejdsmands Pligt at kvæle Forsøget i Fødselen!

Forlang derfor, at Jeres Bestyrelse protesterer mod Fællesledelsens Givne-efter for Arbejdsdirektoratets Forlangende. Forlang, at Fællesledelsen i Stedet forlanger Forbundet sat bag Protesten!

Om nødvendigt maa I foranledige Generalforsamling indkaldt til Behandling af Sagen og Vedtagelse af Protester!

Lad Jeres enige, samlede Protest belære, ikke alene Arbejdsdirektoratet, men ogsaa Regeringen om, at nu gaar den ikke længere, nu maa Angrebene paa Arbejdernes Rettigheder standse!

Jeres Kammerater i Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdelinger over hele Landet venter dette af Jer, da det ellers bliver deres Tur næste Gang!

Hele den danske Fagbevægelse venter det af Jer, da det ellers bliver obligatorisk!

Hele den danske Arbejderbevægelse venter det af Jer, da et kraftigt Stop her vil være et Stop for yderligere Anslag mod Arbejderklassen!

Hele det danske Folk venter det af Jer, thi den virkelige Hensigt med de skarpede Understøttelsesregler er den, at man gennem stadige Chikanerier og Salt vil tvinge danske Arbejdere til at tage til Tyskland, hvilket vil medvirke til at forlænge Hitlers Krig og derved forhale Tidspunktet for Genvindelsen af Danmarks Frihed!

Aarhusianske Arbejdsmænd!

Dansk Arbejderbevægelse, ja, hele det danske Folk, venter paa Jeres magtfulde Nej! Lad det ikke udeblive, men sorg for, at det bliver saa kraftigt, at det kan høres baade paa Christiansborg og i Wilhelmstrasse! Derved vil I indtage en hæderfuld Plads i Danmarks Frihedskamp!

Tal nu, for det er for sent!

Februar 1942.
DKP.

V. S. Aarhus J.
197 K. 42

LÆS OG GIV VIDERE !

VÆR FORSIGTIG !

Til

Arbejdsmændene i Aarhus.

I den sidste Tid er der til Medlemmer af Dansk Arbejdsmands forbunds Afdelinger i Aarhus uddelt en Skrivelse undertegnet af Arbejdsmændenes Fællesledelse, gaaende ud paa, at det iflg. Arbejdsdirektoratets Forlangende fra 1. Februar paalægges alle Medlemmer af Afdelingerne A, H og O at møde med et saakaldt Arbejdskort, der tjener som Arbejdsformandens (eller Arbejdsgiverens) Attest for Arbejde, udført af Kortets Indehaver. Uden et saadant Kort kan Medlemmerne ikke blive afkontrolleret ved indtrædende Arbejdsløshed.

Som bekendt fra Aviserne er Indførelsen af Arbejdskort et af Storbønderne i Venstre og de konservative Arbejdsgiveres stærkeste Krav til den Andring af Socialreformen, som nu er under Opsejling, men endnu ikke er vedtaget, ja end ikke forelagt Rigsdagen!

Til disse Arbejdskort er følgende at bemærke:

1) Hensigten med dem er igennem dem at have nøje Kontrol, ikke af skattemæssige Hensyn, over Arbejdernes Indtjeninger, men udelukkende for senere at lade disse Arbejdskort tjene som Rettesnor for den Karenstid, som en Arbejder skal gaa, før han kan faa Understøttelse, saaledes at en Mand, der i en kortere Periode tjener en nogenlunde ordentlig Løn, skal gaa kortere eller længere (op til 3 Maaneder), inden han kan have Understøttelse, alt eftersom Fortjenesten har været større eller mindre.

2) Pas paa Indførelsen af Arbejdskort er et uhyre reaktionært Anslag mod Arbejdernes hævdvundne Ættigheder og Leveforhold, og Forsøget bør derfor kvæles straks i Fødselen!

Endnu har Rigsdagen ikke vovet at gennemføre Storbøndernes og Arbejdsgivernes Krav om Arbejdskort, sikkert af Frygt for, hvorledes Arbejderne vil reagere derpaa. Man har derfor ladet Arbejdsdirektoratet udsende en Prøveballon for at se Virkningen heraf, og Arbejdsdirektoratet har saa udset sig Arbejdsmændene i Aarhus som Prøveklud, og Arbejdsmændenes Fællesledelse har tilsyneladende uden Protest, været villig til at lade sig bruge hertil. Saavidt vides er Forsøget ikke gjort noget andet Sted i Fagbevægelsen—endnu!

Og det bør heller ikke ske andre Steder. Det er Aarhus Arbejdsmands Pligt at kvæle Forsøget i Fødselen!

Forlang derfor, at Jeres Bestyrelse protesterer mod Fællesledelsens Given-efter for Arbejdsdirektoratets Forlangende. Forlang at Fællesledelsen i Stedet forlanger Forbundet sat bag Protesten!

Om nødvendigt maa I foranledige Generalforsamling indkaldt til Behandling af Sagen og Vedtagelse af Protesten!

Lad Jeres enige samlede Front belære, ikke alene Arbejdsdirektoratet, men ogsaa Regeringen om, at nu gaar den ikke længere, nu maa Angrebene paa ~~Arbejdernes~~ Arbejdernes Ættigheder standse!

Jeres Kammerater i Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdelinger over hele Landet venter dette af Jer, da det ellers bliver deres Tur næste Gang!

Hele den danske Fagbevægelse venter det af Jer, da det ellers bliver obligatorisk!

Hele den danske Arbejderbevægelse venter det af Jer, da et kraftigt Stop her vil være et Stop for yderligere Anslag mod Arbejderklassen!

Hele det danske Folk venter det af Jer, thi den virkelige Hensigt med de skarpe Understøttelsesregler er den, at man gennem stadige Chikanerier og Sult vil tvinge danske Arbejdere til at tage til Tyskland, hvilket vil medvirke til at forlænge Hitlers Krig og derved forhale Tidspunktet for Genvindelsen af Danmarks Frihed.

Aarhusianske Arbejdsmænd!

Dansk Arbejderbevægelse, ja, hele det danske Folk, venter paa Jeres magtfulde Nej! Lad det ikke udeblive, men sørg for, at det bliver saa kraftigt, at det kan høres baade paa Christiansborg og i Wilhelmsstrasse! Der-ved vil I indtage en hæderfuld Plads i Danmarks Frihedskamp! Tal nu, før det er for sent! Februar 1942. DKP.

Aarhus Ekko

Marts

1942

Saadan virker Hundetegnene!

Som vi tidligere har fastslaaet, er det nu Arbejdsgiverne, der bestemmer, naar en Mand er arbejdsløs og naar han maa søge andet Arbejde, dette er fornylig blevet bekræftet. Nogle faa Mand var i nogle enkelte Dage beskæftiget med Læsning af Statsbanebriketter i Banevogne. Førleden Aften fik de den Besked, at der muligvis ikke var Arbejde til dem Dagen efter, da der ingen Vogne kom frem; men de maatte jo møde alligevel, hvis Vognene skulde komme. De mødte om Morgenen, men der var ingen Vogne. Derefter udbød de sig Hundetegnet, men fik den Besked, at de kunde faa det udleveret om Eftermiddagen, saafremt der ingen Vogne var kommet til den Tid!

Konsekvensen heraf er som ovenfor paapeget, at disse Folk ikke alene er forhindret i at blive afkontrolleret, men ogsaa i at søge andet Arbejde, da de i begge Tilfælde skal være i Besiddelse af Hundetegnet!

Faldskærmsjægerne.

Regeringen oplyser, at to engelske Faldskærmsjægere er sprunget ud ved Haslev i Sydsjælland. Den ene dræbtes, den anden er førstvundet, efterladende sin Faldskærm. Og der udloves en Ducør paa 5000 Kroner til den, der vil hjælpe Gestapo at finde ham. Vi kan cplyse, at der paa Hasleveggen er fundet ikke een, men atten Faldskærme foruden den dræbte Faldskærmsjæger, saa Tyskernes Nervøsitet er forstaaelig; men der er vist ringe Udsigt til, at Thune Jakobsen kommer af med sine Judaspenge. Iøvrigt antyder Myndighederne i deres Bekendtgørelse, at den eller de paa fri Fod værende Faldskærmsjægere - som meget muligt er af dansk Nationalitet - har anlagt Skæg for ikke saa let at blive genkendt. Det maa herefter anses for en god dansk national Gerning at anlægge Skægvekst.

Vigtige Statsraadmøder.

Der har i snart 14 Dage været holdt daglige Statsraadmøder. Anledningen er nye tyske Krav om uhyre vidtgaende økonomiske Indrømmelser fra Danmark. Kravet om Soldater opretholdes stadig, men andre Ting er traadt mere i Forgrunden: Større Leverancer af Landbrugsprodukter, fuldstændig "Indpasning" af de i Forvejen beskedne Leverancer fra Tyskland til Danmark - og meget forøget "Arbejdereksport" til Tyskland. Efter Forlydende kræves der op imod 100.000 Mand, fortrinsvis faglærte til Industrien! I Regeringen er der Uenighed. Det smukke Femkløver Scavenius - Gunnar Larsen - Thune Jakobsen - Stauning - Kjærboel er parat til at gaa med paa hvad som helst, men har da heldigvis ikke faaet deres Vilje.

Mystiske Indkaldelser.

I Silkeborg har en Del Værnepligtige af Aargang 1938 faaet Ordre til at stille paa Bornholm den 27' April. Der har ikke før været Tropper paa Øen udover Øens egen Borgervæbning.

I Randers er en Del Værnepligtige af samme Aargang indkaldt til at stille paa Randers Banegaard omkring samme Dato (med ukendt Bestemmelsessted?). Almindeligvis plejer man jo at stille paa Kaserne.

"DEMOKRATEN" og OVERENSKOMSTSITUATIONEN.

"Demokraten" er nu et fiffigt Blad. Saaledes har den i en Leder om Lønændelsen regnet ud, at denne er noget nær det geniale, idet den har givet Arbejderne en Lønforhøjelse, der ikke er til at kimse af, for 120 Kroner om Aaret "er jo ogsaa Penge" for Arbejderne, og det betyder slet intet for Arbejdsgiverne, da Løntillægget er saa lille, at det for de fleste Varers Vedkommende vil være en saa uendelig lille Del af en Øre pr. Vareenhed, at det "slet ikke vil være muligt at omsætte den i Prisforhøjelser". Nej, det sidste er rigtigt nok, men man ikke ogsaa Løntillægget betyder den samme "uendelig lille Del af en Øre pr. Vareenhed", naar Arbejderne skal købe disse Vareenheder, jo, selvfølgelig! Og Bladet fastslaar altsaa selv, at Løntillægget er "saa uendelig lille". Men hvorfor Arbejderne saa skal nøjes med de 120 Kr. om Aaret, som Bladet selv siger ikke betyder noget pr. Vareenhed, ja, det skal man vist være "Demokrat" for at forstå, for det er jo aabenbart ikke gaaet op for Bladet, at man udmærket godt kan forhøje Arbejdernes Lønninger, uden at Priserne behøver at stige, nemlig ved at beskære Arbejdsgivernes Profit! - F. Eks. A/S Sabroes 13 %. Stigende Lønninger behøver altsaa slet ikke at give "Den onde Cirkel" forøget Aktualitet.

Samtidig fastslaar Bladet, at den vigtigste Fordel ved Lønændelsen er dens psykologiske Virkning (ja, det ovenanførte kunde tyde paa det!). "Et blankt Afslag vilde have givet Arbejderne Følelsen af, at de var sat udenfor" skriver Bladet. Ja, men hvad saa med de unge under 23 Aar, er de da ikke sat udenfor? Men dem regner "Demokraten" maaske som uimodtagelige for "psykologisk Virkning"!

Og senere nævnes, at Lønændelsen har vist, at "Arbejdernes Krav kan være saa velbegrundede, at de ikke uden videre afvises! Ja, men var D's F's Krav, de 7 Punkter i Efteraaret, da ikke velbegrundede? Og de er ikke gennemført. Det var dem, hvorom Laurits Hansen paa Dansk Arbejdsmandsforbunds Kongres udtalte, at de var at betragte som en Helhed, overfor hvilken det ikke nyttede at komme med Lapperier. Hvorfor er dette Spørgsmaal ikke rejst i Forbindelse med Lønændelsen, og hvorfor skal Arbejderne nu nøjes med Lapperier? Og hvorfor har "Demokraten" ikke med et Ord omtalt Tilslidsettelsen af de 7 Punkter nu efter Lønændelsen?

Ja, det er nogle af de Spørgsmaal, Arbejderne bør rejse, naar de i Fremtiden skal betale de

6 Øre om Ugen.

PROTESTEN MOD FØRNINGELSEN AF SOCIALREFORMEN.

Paa Fællesorganisationens Generalforsamling den 2/2 meddelte Leonhard Hansen den undrende Forsamling, at der forelaa Masser af kommunistiske Resolutioner (?), der protesterede mod Førningelsen af Socialreformen, og da Hansen ikke mente, at "Kommunisterne" skulde have Eneret paa en saadan Protest, sluttede han med at stille en Udtalelse, der takkede Regeringen for dens store og gode Gerninger og udtalte Haab om, at den vilde fortsætte dermed, og at Reaktionen ikke vilde være alt for slem, naar nu Førningelserne skulde vedtages i Folketinget. Og det er forståeligt, at Hansen er forsigtig, for Partifælle Kjærboel er nemlig rasende. Han har til Dato faaet over 1000 Henvendelser fra Fagforeninger, der protesterer mod hans Planer om at ødelægge Arbejdsløshedsloven, og det vilde jo være uhyggeligt, om Hansen skulde komme paa Kant med Partifællen, hvis han fulgte sine Medlemmer, - og komme paa Kant med sine Medlemmer, naar Hansen alligevel stemmer for Førningelserne, naar de foreligger i Rigsdagen. - Saa hellere bede Ulvene lade være med at øde den lille søde Rødhætte ved Navn Leonhard Hansen.

Men det er et Tegn paa, hvor sørgeligt det staar til med Demokratiet i Danmark, at denne Proteststorm fra Fagforeningerne holdes absolut hemmelig overfor Offentligheden. Kjærboel skal nok undlade at oplyse f.Ex. Rigsdagen derom. Og de socialdemokratiske Blade nægter konsekvent at optage eller omtale Fagforeningernes Resolutioner. Den socialdemokratiske Presse vil nok have de tvangsudskrevne Ekstrakontingenter fra Fagforeningerne, - men være Talerør for Fagforeningsmedlemmers Mening, det vil den ikke.

ARRESTATIONERNE FORTSÆTTES.

Efter at Politiet før Jul havde arresteret en Maler, der ikke syntes om, at Politiet skulde bestemme, hvem der skulde være Bestyrelsesmedlemmer i hans Fagforening, har samme Politi nu sikret sig en ung Murer, Harry Madsen, som man åbenbart frygtede for skulde være en Hindring for Hitler i at vinde Krigen mod Sovjetunionen. Harry Madsen har nemlig været eftersøgt af Politiet, siden Krigen mellem Tyskland og Sovjetunionen begyndte, uden at det dog har været muligt at sikre sig hans åbenbart farlige Person hidtil. Men nu er det altså lykkedes, og Herr Hitler kan fermodentlig saa igen sove roligt om Natten.

Harry Madsen vil være den aarhusianske Arbejderbefolkning bekendt, ikke alene for sit fortjenstfulde Arbejde, som han udførte i det forbudte kommunistiske Ungdomsforbund, men ogsaa som et energisk og klassebevidst Bestyrelsesmedlem i Murernes Fagforening i Aarhus, blandt hvis Medlemmer han var almindeligt afholdt.

Han er nu sendt til Koncentrationslejren i Horsørød, hvor der i Forvejen sidder 5 kendte aarhusianske Arbejdere, bl.a. Byrådsmedlem Thomas Christensen. Arbejderne i Aarhus er en tapper Forkæmper for deres Interesser fattigere - for en Tid. Men det træster os, at for hver Arbejder, som Politiet paa Hitlers Bud sikrer sig, staar der 10 nye parat til at tage de arresteredes Pladser - og saaledes ogsaa her.

De 62000 endnu engang.

Der er stadigvæk Røre i Aarhus om de 62000 Kr., som Havnearbejderne har faaet for meget udbetalt - "for meget" vil sige juridisk set, for økonomisk vil vel ingen paastaa, at Havnearbejderne har faaet for meget. De fleste Havnearbejders Aarsindtægt ligger paa 2000 Kr. og derunder.

Men der er stadig visse Ting i hele denne Affære, der faar Arbejderne til at tænke sig om, og det Indtryk fæstner sig mere og mere hos Arbejdsmandene, at Fællesledelsen i Sagen er sprunget over, hvor Gærdet er lavest - ladet de rette skyldige i Toppen gaa fri og ladet Arbejderne betale Gildet.

Og Diskussionen samler sig nu mere og mere om den forhenværende mangeaarige Formand for Arbejdsmandenes Fællesledelse, øverste Leder af Kontrolkontoret i Studsgade, Medlem af Fællesorganisationens Forretningsudvalg, nuværende Formand for Havnearbejdernes Fagforening, Chr. Jensen, og hans Stilling i Sagen om Kontorbestyrer Knud Andersens Afskedigelse i Eftersaret. Sagen er nemlig den, at da Knud Andersen blev Kontorbestyrer, indførte han netop den Ordning at udligne Understøttelsen i Forhold til Fortjeneste, hvilket vakte et Ramaskrig mellem Havnearbejderne, da det var noget helt ukendt, og det ofte viste sig, at Opgivelserne af Arbejdsfortjeneste var helt ude i det blaa. Den gamle Metode indførtes da ogsaa straks igen, nemlig Udbetaling af Understøttelse efter afkontrollerede Dage; en Ordning, der var gældende i alle Fagforeninger og ogsaa havde været det i Dansk Arbejdsmands Forbund i de sidste 20 Aar, ogsaa under tidligere Kontorbestyrer Storgaard og Voetmann (som i Dag er Medlem af Arbejdsløshedskassens Hovedledelse). Men Indførelsen af den gamle Ordning var altså forkert og ført først til Knud Andersens Afskedigelse og nu altså til, at alle Arbejdsmand i Aarhus maa undgælde for Fejlen.

Men Spørgsmålet maa nu lyde: "Hvem gav Knud Andersen Ordre til at genindføre det gamle Kontrolsystem?" - Ja, hvem andre end Chr. Jensen, som derfor - sammen med Knud Andersen - er skyldig i Fejlen.

Vi er ikke paa nogen Maade forlovet med Knud Andersen, og ønsker ikke at tage ham i Forsvar, og vi bebøjder heller ikke Chr. Jensen, at han gav Brødre til at genindføre den gamle, mildere Ordning, men vi bebøjder ham, at han ikke sørgede for at faa denne Ordning gjort lovlige, og sørgede for at Havnearbejderne fik samme Kontrolbestemmelser som andre Arbejdere. Nej, i Stedet for at protestere mod de skærpede Kontrolbestemmelser for sine Medlemmer, lod Chr. Jensen staa til, og daa det saa gik galt, skynder han sig at sige Hus forbi og sørger for, at ogsaa fuldstændig søgesløse Arbejdsmand kommer til at være med til at betale Gildet. I Ste-

det for offentligt at protestere mod de skærpede Bestemmelser for Udbetaling af Understøttelse, der ganske vist var foranlediget af Partifælle Socialministeren, forsvarede Chr. Jensen Partifællen, og lod Arbejderne betale. Men Havnearbejderne bør ikke finde sig heri. De bør ved en kraftig Protest til saavel Socialminister som Arbejdsløshedskasse og Arbejdsmændenes Fællesledelse mod enhver Skærpelse af Kontrolbestemmelserne vise deres Kammerater i andre Fag, at det ikke er med deres Billigelse, det her er sket. Og de bør samtidig belære Chr. Jensen om, at han i Stedet for at medvirke til Hundetegnenes Indførelse eller til, at skærpede Kontrolbestemmelser indføres for andre Fag (aabenbart ud fra den Betragtning: "Hvorfor skal de have det bedre end vi - -"), burde deltage i og praktisk arbejde for en Protest mod Partifælle Kjærbøls Lødelæggelsesplaner mod Socialreformen.

Og saa kunde han passende tage sine Partifæller Henning Hyllested og Hjalmar Kjær med til Protesten, for nu staar det nemlig klart for alle Arbejdsmændene i Aarhus, hvorfor de to sidstnævnte i Fællesskab gik med til at betale Havnearbejdernes "Gæld", til Trods for, at de i det første Møde anbefalede at stemme imod og slev lade Havnearbejderne ordne denne Affære. D'hr. er sikkert i Mellemtiden blevet mindet om, at de som Medlemmer af Fællesledelsens Forretningsudvalg sammen med Chr. Jensen er ansvarlige for og vidende om den ulovlige Ordning, hvorefter Kontrollen og Understøttelsen fandt Sted.

HVEM FAAR DYRTIDSTILLEG ?

Forleden holdt "Handels- og Kontor" stor Agitationsfest, der efter bedste socialdemokratiske Mønstre formede sig som en kombineret Cirkus- og Varieteforestilling.

Et af Hovednumrene var den socialdemokratiske nyvalgte Borgmester, der i en Tale fremhævede, hvor god en Arbejdsgiver Aarhus Kommune er. Kommunen finder det naturligt, at dens Funktionærer staar som Medlemmer af deres faglige Organisation, og der oprettes Overenskomster (som ganske vist ikke overholdes).

Folketingsmand Gustav Pedersen var ude med et Udfald mod det kgl. Nævns uhyrlige Kondelser, men glemte at fortælle, at han selv havde stemt for Oprettelsen af dette Nævn.

Ingen af de to Talere nævnte noget om det Spørgsmaal, de skulde behandle, nemlig: Skal Medhjælperne have Dyrtidstillæg, som de har Krav paa? Det vilde ogsaa have været pinligt for Stecher Christensen at beskæftige sig med dette Spørgsmaals Realiteter.

Man behøver ikke at være i Besiddelse af overnaturlige Evner for at se og spaa, at Tjenestemænd ved Aarhus Kommune, ligesom Lønarbejderne Landet over, ogsaa nu til April spises af med Halvdelen af det Dyrtidstillæg, som de overenskomstmæssigt har Krav paa. Overfor Smaafolk behøver man ikke at tage Hensyn, anderledes forholder det sig med de Folk, der skal holde Orden i Gelødderne, nemlig Embedsmænd og højere Tjenestemænd. For nogen Tid siden faldt der i disse Kredse en mild Regn af Gratialer - fra 800 Kr. og nedefter - for "forceret Arbejde".

For faa Dage siden læste man i Aviserne, at en lang Række højerestaaende Tjenestemænd var forfremmede, deriblandt K.S. Christensen (S. betyder Stecher). Der er ingen smalle Steder, naar det gælder dem, der vil støtte en god Sag.

NOTER.

Dr. Vilh. la Cour sidder i Vestre Fængsel i den tyske Afdeling. Han blev godt nok arresteret af det danske Politiden 23' Februar, men udleveret til Tyskerne den 24's.M. - I øjeblikket er 40.000 Mand tyske Tropper samlede paa Sjælland, københavnske Gader har været spærret for Gennemkørsel af Krigsmateriel, hvilket man ses i Forbindelse med Tyskernes Krav til Sverrig om Gennemmarchet for 100.000 Mand. Det knager paa Nordfronten! - Det er morsomt at høre, at det, som før hele Verden i over 2 Maaneder har været kendsgjerninger, Londongesandtens, Grev Rewentlows Afskedigelse, nu bringes frem til Offentlighedens Kundskab som noget, der er sket efter et "ubekræftet Forlydende" om hans Samarbejde med "de frie Danske". - Et ubekræftet Forlydende er derimod Rygtet om Gestapos Arrestation af to Præster og Dr. theol. Hal Koch.

AARHUS EKKO

28' Marts 1942.

HVID SLAVEHANDEL.

Firmaet Brd. Knudsen, Lilletorv 1, averterer næsten konstant efter danske Arbejdere. Det har længe undret Arbejderne i Aarhus, at Firmaet var i Stand til at bruge saa mange Arbejdere. Det viser sig inddertid nu, at de sendes paa Arbejde i Tyskland. Efter her i nogen Tid at have arbejdet for det danske Firma, fyres Arbejderne med Bøkked om, at nu er der ikke mere hos den, men de kan faa Arbejde hos det eller det tyske Firma paa tyske Betingelser. I Reglen har Arbejderne ikke tjent nok til at rejse hjem for og tvinges saa til at tage en Slavekontrakt med det forhadte tyske Firma - og det "noble" danske Firma indkasserer saa en passende Sum fra Tyskerne for hver Arbejder, det paa denne Maade lykkes at lokke i Falden.

"Murermester" Ziegler-Petersen, Nørsgade 23/25, var i mange Aar kendt af Aarhusianerne som Juletræssolger ved Donkirken, hvilket saabenbart var det eneste, han duede til. Saa kom Tyskerne til Danmark, og de kunde bruge "Murermesteren", der nu er en af deres største Arbejdskobere her i Byen. Firmaet ser meget tilforladeligt ud, idet det tilsyneladende søger Folk til Arbejde her i Landet. Men nu har Nobelheden pludseligt vist en Bagside, idet Firmaet fornylig har fyret 8 Mand, fordi disse nægtede at tage en Halvaarskontrakt i Tyskland! Saa nu ved Arbejderne i Aarhus ogsaa Betingelserne for at faa Arbejde i det Firma, og vi vil tro, at det for Fremtiden vil blive vanskeligt for samme Firma at faa danske Arbejdere til frivilligt at søge Arbejde hos dette.

En, særlig af det herværende Kriminalpoliti, godt kendt Person, der gentagne Gange har været straffet for Slugleri, Tyveri, Alfonseri m.m., er nu ved Tyskernes Hjælp kommet til Ære og Værdighed her i Byen, - det drejer sig om "Hr." Georg Nielsen, kendt under Navnet "Pukkeldønner", Sjællandsgade 32. Da han folte Jorden brænde under sig, stak han af til Tyskland, og her kunde man saabenbart bruge en Mand af hans moralske Habitus. Han kom i hvert Fald snart her til Byen igen og har nu nedsat sig som Slavehandler i stor Stil med Telefon og Kontor og forsøger rundt paa Byens Kontrolsteder at hverve Arbejdere for Tyskerne. Fyren er meget vigtig og lægger ikke Skjul paa, at han faar 10 Kroner af Tyskerne for hver Mand, han lokker i deres Garn. Maatte Slaveagenten snarest dø af Sult af Mangel paa Forretning!

SULTEN I HITLER-KULTURENS TJENESTE.

Aviserne meddelte forleden lakonisk - men dog godt gent, som om de skammede sig ved at bringe Meddelelsen -, at Undervisningsministeriet havde indstillet til Finansudvalget at stryge Forfatterne Soya, Hans Kirk og Martin Andersen Nexo af Finansloven. Meget passende har man saa sat Nazisten Gudmundur Kamban derpaa i Stedet. Hvem der har givet Ordre her til, er vel ingen i Tvivl om, men findes der da ingen Grænse for den Skændsel, den danske Regerings Medlemmer - i dette Tilfælde den radikale "Frihedsmænd Jørgen Jørgensen - vil lægge Navn til?

Særligt skændigt synes det os at være overfor den hæderkronede, 75-årige Nexo, hvis Bøger "Pelle Erobreren" og "Ditte Henneskebarn" har været med til at bære Danmarks litterære Navn ud over hele Jorden. Saaledes taler ogsaa Danmarks officielle Regering sin verdensberømte Son om hans strålende Indsats - alle ærlige danskere bøjer Hovedet i Skam!

2

Og alle de, der mener noget med deres Frisind, bør nu vise Næse, at de ikke billiger Regeringens Handling. Naar den danske Regering bærer sig svinagtigt ad, saa lad det danske Folk vise den gamle Digter dets Taknemlighed. Det kunde passende gøres paa en Postanvisning, stor eller lille. Kønne Tanker og Talemåder gør det ikke længere, nu skal der Praktik til.

Adressen er: Martin Andersen Næse pr. Stenløse St.

HVAD ER EN SÆSONARBEJDER?

Holger Eriksen og "Demokraten" mener ikke, der findes andre Sæsonarbejdere end Hvilstrup i B.T. En Murer f.Ex. er ikke Sæsonarbejder, for hvis blot er en mild Vinter (hvad det ikke har været i 3 Aar), og hvis han er heldig (hvad vist ingen har været i 5 Aar), saa kan han godt have 52 Ugers Arbejde i et Aar. Og derfor mener de ovenfor omtalte altsaa, at Bestemelsen om den forlængede Karenstid ikke kommer til at betyde noget i Praksis!

Men saa vil vi foreslaa d'Hrr. Holger Eriksen og Leonhard Hansen at stille følgende Ændringsforslag, naar de skal over at stemme for Loven i Rigsdagen: Denne Lov gælder ikke i strenge Vintre og for uheldige Folk, eller ogsaa saa de holde op med deres Fjæt om, at Ændringerne i Loven intet betyder i Praksis!

Og er der virkelig noget fernuftigt Menneske, der tror, at Venstre-bønderne skulde være saa glade for noget, som ingenting betyder i Praksis? Nej, men man kan være ganske sikker paa, at de ved, hvad en Sæsonarbejder er, og Sæsonarbejderen skal nok faa Virkningen at føle!

Men vil Holger Eriksen og Leonhard Hansen opnaa blot en Smule Sympati i den aarhusianske Arbejderbefolkning, vil vi foreslaa dem at stemme imod de paaatnkte Lovændringer.

FORMINDEN SEN MELLEM FAGFORENING OG ARBEJDSLØSHEDSKASSE.

Holger Eriksen glæder sig i "Demokraten" over, at det lykkedes at bevare ovennævnte Forbindelse.

Or førkermer den ødelagt! Det eneste, der er tilbage, synes at være de Ben, visse Fagforeningsfolk har som Kasserere og Stemplere af Kontrolkort, for Medlemmerne har da intet at skulle have sagt, hvis Ændringerne til Socialloven vedtages. De har ganske vist Lov til at vælge en ny Kasserer, men han har heller ikke noget at skulle have sagt!

ER HANS MADSEN I FARE - ELLER HVAD?

Blandt de mange "Velsignelser", som Sociallovens Revision indholder, findes der en, der bestemmer, at Arbejdsanvisningskontorets Ledere fremtidig ansættes af Socialministeren, og de ma ikke repræsentere Arbejdsgiver eller Arbejder- Interesser, men skal være neutrale! Hvad saa med Madsen? Bliver han nu fjernet, nodes vi jo til at tro, at han virkelig repræsenterer Arbejderinteresser, og bliver han siddende, ved vi i hvert Fald, at han ikke gør det. Men gør han det saa heller ikke i Byrådet?

Naar, hans Fjernelse kan naturligvis ogsaa betyde, at han repræsenterer Arbejdsgiverinteresser, Mæsser af Arbejdere i Aarhus vil have Grund til at tro det! I saa Fald vil Sociallovens Revision (Revision = Føringelse) da fore en Fordel med sig: At han fjernes!

Men vil Hans Madsen ikke udsætte Arbejderne for det Skon, bør han lægge sig i Solen for, at Føringelserne i Socialloven ikke vedtages i Rigsdagen - eller i det mindste offentligt udtale sig imod den. Tag Partifølge Sigvald Nielsen i Haanden og gaa op og tal noget alvorligt med Leonhard Hansen og Holger Eriksen, og lad saa Arbejderoffentligheden vide, I har været der. - Det hæster!

"UORGANISEREDE" ARBEJDSLØSHEDSKASSER.

En af "Velsignelserne" er Adgangen til for uorganiserede at oprette Arbejdsløshedskasser. Ganske vist søger Holger Eriksen i "Demokraten" at give det falske indtryk, at dette intet betyder for Arbejderne i Praksis. Men det er en fejltagelse. I den forbindelse, som er Arbejdsforhold, Kommunistloven

3

og Antikvarintendanten, der nu alle svider haardt til Arbejderne!

Meget rigtigt anføres, at særligt H & K vil blive ramt. Vi tager da heller ikke i Betænkning at fastslaa, at Nazisten Wilhelmens berygtede Engageringskenter meget snart vil opnaa Godkendelse af en Arbejdslosheds-kasse. Men H. & K's Formand, Landstingsmand Gustav Petersen stemmer sikkert alligevel for den Bestemelse, der vil betyde et uhyre Slag mod hans nøjsommeligt oparbejdede Organisation. Hvis da ikke alle de forskellige Baunsgaard'er over hele Landet taler meget alvorligt mod ham.

Og hersker der i Fagforeningskredse Tvivl om, at Skruabrækkerorganisationen "Kristeligt Dansk Fællesforbund" nu vil faa store Chancer for Statsanerkendelse? Og hvad mener man en Fritz Clausens "Faggrupper"? Fritz har jo for vist, at han har noget værdige Argumenter at føre i Markon overfor Regeringen. (Smørret til Finland!)

Nej, der maa overhovedet ikke sættes disse Folk Muligheder for at odelægge det, som Fagforeningerne har bygget op! Ændringerne i Socialloven maa ikke vedtages. I hvert Fald maa Arbejdernes egne Repræsentanter ikke lægge Navn til Ændringer, der kun er blevet til paa Grund af tyske Bøjenetters Støtte til Reaktionen her i Landet. Husk, at en skønne Dag er disse Bøjenetter i andre Hænder end Nazisternes, og saa er det ikke godt at have lært Navn til alt for mange af deres Ravestreger!

HUSKER DU DE 9. APRIL 1940?

Mens de danske Soldater i den korte Kamp endnu ladede og fyrede - ladede og fyrede -, kastede Flyvergeneral von Kaupisch Meddelelser ud til Danmarks Befolkning om, at Tyskerne vilde respektere Danmarks Interitet og Suverænitæt, - det var et Løfte, der ikke blev holdt!

Dengang de fjendtlige Tropper overskred Grænsen, stod danske Under-saetter i Nazistuniformer og viste Vej for Fjenden!

Dengang de danske Soldater havde overgivet sig - efter højere Ordre - blev Officerer, Underofficerer og Mandskab som Fanger bevogtede af danske Undersaetter, som over Skulderen bar Gevær 89. (Hvorledes er Hærens Skydevaaben kommet den i Hænde?)

Et enkelt Sted gjorde man Vrovl over at skulle bevogtes af Landsforrædere, og alle Steder følte man den Haan, som de stupide tyske Officerer beredte den danske Hær: Danske retsindige Mand bevogtet af danske Landsforrædere! Saa tarveligt har endnu aldrig nogen Despot baaret sig ad!

Der er mange Eksempler paa vore Soldaters Tapthed: men de troede jo ogsaa, at de kæmpede for Friheden! Men der er ogsaa andre Eksempler paa nazistisk Virksomhed, bl. a. dette: Ved en Maskingeværrede nanglede man Ammunition, den laa paa den nedsatte Side af Vejen, som man paa Grund af Kugleregnen ikke kunde passere.

Paa Trods af, at han vidste, det var at gaa lige i Doden, sprang en Jens over Vejen for at hente Ammunitionen - og slap godt fra det. Da han skulde tilbage, opdagede han, at der ud fra en af de tre tyske Tanks, som alene denne Gruppe havde skudt i Stykker, løftede sig først en Geværpibe, derefter Hoved og Overkrop af en tysk Skytte, som paa Grund af Tankens Stillning var i Skjul for de danske Soldater og derfor roligt kunde skyde disse ned. Vor Jens stod i Porten ind til en Gaard, øjeblikkeligt satte han Ammunitionskassen fra sig, greb Geværet og lagde an, og - i samme Øjeblik blev Geværet slaact fra haal af Gaardens Ejer, der sagde: "Skal du gøre dig til Morder?" Denne danske Bønde var Aarsag til i hvert Fald to danske Soldaters Død!

Det er det Grundlag, hvorpaa de danske Nazister vil "opbygge" et nyt Danmark: Landsforræderi!

Og derfor betragter 90 % af Danmarks Befolkning alle danske Nazister som Landsforrædere!

VALGTEG HJUG TREKÅNDLINGEN.

Denne Byråd har holdt offentlig Budgetbehandling, det var ikke oplyst om, at der var tale om en økonomisk og finansiel Situation for,

4

at Arbejderne ikke nær regne med ret meget Arbejde for Kommunen i Solner. Stecher Christensen malede da ogsaa Fremtiden i mørke Farver. Om de virkelige Aarsager hertil sagde S.C. dog intet. Den ene Halvdel af Aarsagene findes nemlig indkvarteret paa Kasernerne her i Aarhus i Form af Tyskere, der fuldstændigt overligger vort Erhvervsliv, den anden Halvdel kan S.C. finde ude i Skæde Bakker, hvor de Velhavere, der lever højt paa at plyndre Arbejderne inde i Aarhus, har slået sig ned udenfor By- og Skattegrænsen. Og den næste S.C. ikke røre af Hensyn til "det nationale Samarbejde" med de konservative, det "nationale Samarbejde", som især Tyskerne er saa glade for, - vi andre mindre! Og da det desværre er Tyskerne, der har Bøjetterne (endnu), og da S.C. jo gerne vil beholde sit Embede, tier han stille, mens "de borgerlige" mumler sig.

Selvfølgelig var den sociale Forsørg til stor Debat, og der forefaldt herunder et Par Episoder, som vi gerne vil nævne: Hans Madsen og J.C. Sørensen kaldes om at fortælle de undrende Tilhørere, at den offentlige Debat i Grunden var det rene Teater, idet Parterne er rørende enige i Udvalget og egentlig kun skælder hinanden lidt ud for at gøre Publikum! Chr. Nielsen (Afslag) formodede, at Sociallovens Føringelse yderligere vilde belaste de kommunale Budgetter. Ja, det kan vi forsikre hele Byrådet om, at den vil! Ikke alene derved, at Refusionsordningen ændres, men endnu mere derved, at Socialkontorerne kommer til at træde til overfor den forlængede Karenstid. Det er let nok at kræve, at en Arbejder, der har haft godt Sæsonarbejde, skal gå op til 45 Karensdage og gøre paa denne Fortjeneste. Men er der virkelig nogle, der er naive nok til at tro, at der bliver noget at gøre af? Saa snart en Mand faar Arbejde, kommer jo Skattevæsen, Socialkontor, Arbejdsløshedskasse, Sygekasse, Købmand osv. rendende og skal have Geld betalt (og Revisionen af Socialloven vil øge dette Rend), og den Dag, Manden er færdig med Arbejdet, er han lige saa fattig som den Dag, han begyndte. Men han kan ikke faa Understøttelse af sin Arbejdsløshedskasse og næste søge Socialkontoret! Men saa kan Chr. Nielsen sende Manden til Tyskland, og det er vel den egentlige Hensigt med Føringelsen!

Vi giver Chr. Nielsen Ret i, at Købstadsforeningen bør protestere mod Føringelsen, men vi vilde give ham endnu mere Ret, hvis han som god dansk Mand talte lidt med sin Folketingsmand, der samme Dag i "Demokraten" fortæller, at Føringelsen af Socialloven intet betyder, og derved tilkendegiver, at han gæter at ståe for de Føringelser, Chr. Nielsen betrygter.

Det samme kan gælde Partifølge Sigvald Nielsen, der ifølge "Stiften"s Referat udtaler sig imod Revisionen og sagde, at han "vilde græde med tørre Tårer", hvis den ikke blev vedtaget. Bravo, Sigvald Nielsen! Men endnu mere Bravo, hvis han virkelig gjorde noget for, at der slet ingen Tårer blev Brug for. Sigvald Nielsen er Møllen af Føllesorganisationens Forretningsudvalg, hvis Formand er Folketingsmand Leonhard Hansen. Vi opfordrer S.N. til at tale meget alvorligt med sin Formand. Og der vilde sikkert være god Grund til dels at binde Folketingsmanden, dels give hans Protest i Folketinget mere Vægt ved at lade Føllesorganisationen vedtage den Resolution, som den i Vinter modtog fra Føllesorganisationen i Lyngby. Og S.N. er jo Formand for Elektrikerne. Det vilde sikkert ogsaa være godt at lade den udtale sig, men det har de måske gjort, uden at vi andre har faaet noget at vide om det. "Demokraten" er jo ikke ligefrem ivrig efter at meddele noget om Arbejdernes Onsker.

Det er saaledes beskrænkende at maatte konstatere, at S.N.s rigtige Udtalelser imod Sociallovens Føringelse overhovedet ikke omtales i "Demokraten"s Referat! Maa "Demokraten"s Læsere intet faa at vide om, at en Partifølge ikke just udtaler sig med Begejstring om det, Partiføllerne derude paa Højsæden sidder og lever? Vi anbefaler S. N. ogsaa at tale meget alvorligt med "Demokraten". for hvis Kontrolkomite-han selv er Formand.

Jerns Aarhus Ekko

1942

K E D E B R E V,

DET ER DANMARKS FRIHED DET GÆLDER:

Landsmand:

Torsdag den 9. April er det 2 Aar siden de tyske Nazister voldeligt besatte vort Land. De lovede os, at vi skulde bevare vor Selvstændighed, og at de ikke vilde blande sig i vore indre Anliggender. Men 2 Aars Nazi-Hærgen har vist noget andet.

Dag efter Dag, aabenlyst og i det skjulte, har de plyndret og undertrykt vort Land. De stjæler os det daglige Brød ud af Munden, tømmer vore Forraadskamre og ruinerer vort Land. Den, der vover i Ord eller Handling at vise sin Utilfredshed, fjernes fra sit Arbejde, smides i Fængsel eller deporteres til Tyskland.

Men vi Danske hørte aldrig Bagstrævet til. Vi er et Frihedens Folk. Lad os derfor benytte den 9. April til at vise de forhadte Tyskere vor Foragt og vor Vilje til at kæmpe for vor Frihed!

Hold 5 Minutters Pause paa alle Arbejdspladser og Kontorer offentlige som private - overalt Aftal med Kollegerne, hvornaar Pausen holdes, og benyt den til at love dig selv og dine Landsmænd at det skal blive sidste Gang Tyskerne fejrer 9. April i Danmark.

Mr Bliv borte fra alle Forlystelser den 9. April. Gaa dig on Aftentur, lad Gaderne fyldes af roligt vandrende Mennesker, men lad Biografer, Teatre og Restauranter staa gaabende tomme som et Udtryk for det danske Folks Vilje til alvorligt at tage Kampen op mod de tyske Ransmænd og Undertrykkere.

Afskriv dette Brev i 10 Eksemplarer og send dem til Venner og Bekendte

Bryd ikke Kæden - Vis dig som Ærlig Dansker :

1. MAJ - I FRIHEDSKAMPENS TEGN.

DANSKE ARBEJDERE!

For tredje Gang maa vi fejre vor gamle, internationale Føsttag i et ufrigt Danmark. Vi maa holde 1. Maj, mens Landet er fuldt af tyske Besættelsestropper, mens nazistiske Landsforrædere i Ly af fremmede Bajonetter grævkraftet gør deres nedrige Værk, og mens reaktionære Kræfter skæmmeligt søger at udnytte Situationen til at lægge Arbejderbevægelsen i Spændetrøje og berøve os Resultaterne af to Menneskeheders politiske og sociale Fremskridtskamp. Vi maa holde 1. Maj under Forhold, hvor vore Majdemonstrationer er forbudte, hvor Folkets forfatningsmæssige Rettigheder er krænket, hvor man har forsøgt at forbyde Kommunistisk Parti, og hvor Hundreder af gode Fagforeningsfolk, Arbejderklassens bedste Repræsentanter, varesætter i Fængsler og Koncentrationslejre.

Men dog fejrer vi 1. Maj! Og intet skal faa os til at glømme Majdagens Symbol eller opgive dens straalende Ide!

MAJDAGEN ER ARBEJDERKLASSENS INTERNATIONALE KAMP- OG DEMONSTRATIONS DAG!

Det er Demonstrationsdagen for Ideen om den internationale Solidaritet i Kampen mod Krigen og mod national og social Undertrykkelse. Dette husker vi især iaar, hvor det for hele det danske Folk er indlysende, at skal vi genvinde vor Frihed, da sker det kun under internationalt solidarisk Kampfællesskab med alle Folk, som stønner under det tysk-fascistiske Diktators Jernhæl. Skal Krigen bringes til Ophør og dens Anstiftere slaas ned, da sker det ved alle frihedsløskende Folks - ogsaa det vildførte og undertrykte tyske Folks - broderligt forenede Kamp!

MAJDAGEN ER ARBEJDERKLASSENS OG ARBEJDERORGANISATIONERNES DAG.

Paa denne Dag demonstrerer vi vor Vilje til, om fornødent gennem den haardeste Kamp, at bevare vore Organisationers Frihed, vore demokratiske Rettigheder og de sociale Fremskridt, vi har erobret. Og ingensinde har det mere end iaar været paa sin Plads, at Arbejderne tilkæmper deres Vilje og Styrke paa dette Omraade. De faatallige, reaktionære Krodse, som søger at udnytte Danmarks ulykkelige Stilling, og de socialdemokratiske Lederes ufattelige Svaghed og Holdningsløshed, til Attentat paa vore Organisationer og paa den sociale Lovgivning, skal have at vide, at hvor meget end enkelte Ledere kan svigte, saa staar Danmarks Arbejderklasse fast og kan aldrig tvinges i Kne!

DENNE 1. MAJ ER MAJDAGEN MED DET STORE HAAB!

For vi ved, at denne tredje Majdag under fremmed Besættelse ogsaa kan blive den sidste. Vi ser, hvordan Modstanden mod Hitler vokser overalt, ansporet af vore Brødre og Klassefæller i Sovjet-Unionen og den holtomodige, røde Hær. Vi danske Arbejdere benytter derfor Majdagen til at give Løfte om, at Danmarks Arbejderklasse og hele det danske Folk ikke skal forsøge at unddrage sig Kampen, men møde, hvor Indsatsen kræves, og gøre sin Del af Arbejdet, som skal gøre hele Europa og dermed ogsaa Danmark frit igen!

Vi sender paa denne 1. Maj vore Kamphilsener til Arbejdere og Folk i hele Verden, som kæmper mod Fascismens Krig, Vold og Undertrykkelse. Vi hilser først og fremmest Sovjetfolket, den røde Hær og de holtomodige Partisaner, som alle under Kammerat Stalins geniale Førerskab har tilføjet de tyske Fascister dødelige Slag og vist, at Hitlers Krigsmaskine ikke er uovervindelig. Vi hilser solidarisk alle Europas undertrykte Folk, der ligesom det danske Folk staar i Kamp mod Hitler - Fascismens Undertrykkelse af Folkeslagene, og vi sender især vore Hilsener til vort martyrede og lidende, men ukuelige og holtomodige norske Brøderfolk!

Vi sender vor 1. Maj-Hilsen til Fascismens Fanger og Gidsler i alle Europas undertrykte Lande og til vore egne Landsmænd, som sidder i Fængsler og Koncentrationslejre herhjemme, idet vi tilraaber dem: Vi har ikke glømt Jer! Vi ved, at I er spærret inde, fordi I frygtløst gik foran i Kampen for Arbejderklassens, Frihedens og Danmarks Sag, og vi lover Jer, at den Dag snart skal komme, da vi bryder Jeres Fængselsdøre op!

Vi giver paa den 1. Maj et Løfte om at svejse Rækkene sammen til en ubrydelig Kampfront saavel mod den indre Reaktion og dens Hjelper, som til den aktiveste Deltagelse i det danske Folks Frihedskamp, der er et Led i den internationale Kamp med Krigen og Fascismen.

Ned med Fascismen og Reaktionen! Ud af Landet med de fremmede Besættelsestropper! Straf over Landsforrædere, som hjælper dem!

Leve Arbejderklassens internationale Solidaritet! Leve Sovjetfolket og den røde Hær, som kæmper for Europas Frihed! Leve det danske Folks Frihedskamp!

1. Maj 1942.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

AARHUS EKKO

afsluttet den 25. Maj 1942.

ET PAR ORD TIL BOLIGPROBLEMET

Det er mærkværdigt at se, i en socialdemokratisk Kommune som Aarhus, at der er opstaaet en fælelig Boligmangel. Man ved i Byrådet ganske udsædsket, hvor stor Befolkningstilvækst der gennemsnitlig er pr. Aar, og hvor mange ny Boliger man som Følge deraf behøver. Javeln paa Materiale, kan det vel ikke skyldes, man har da haft nok til at bygge Bostadene med Overskud af. Og Stiftamtmanden skal have et Hus til en uhyre Sum. Men det er endnu mere mærkværdigt at se, paa hvilken Maade man nu, efter at have haendlet forkort, prøver at løse Boligproblemet, navnlig paa. Man lader de husvilde Familier bo i Skolers Gymnastiksale og i Klasseværelserne paa teknisk Skole. De Familier, der bliver anbragt saaledes er mere end ulykkelige ved de Forhold de maa leve under. Kun tynde Trævægge som Skilleram mellem de forskellige "Lejligheder" og "Køkken" saa smaa og usle, saa de kun sammenlignes med et almindeligt W.C. Og denne Ordning af Problemet synes ikke blot at være af midlertidig Karakter. Paa et kommunalpolitisk Møde sidste Mandag stod Borgmester Stecher Christensen op og sagde, at det skam slet ikke var Kommunens Opgave at bygge Huse (man har vel ment, naar det var ~~ARBETJEBOLIGER~~, det drejede sig om) og Kommunen endnu mindre kunde tænke sig at støtte det private Boligbyggeri. - I Stedet tænker man paa at bygge nogle Husvildeboliger paa Christiansbjerg. Der bliver raabt højt om, at det ikke skal være Bostadene, som man havde dom under sidste Krig, men alligevel midlertidige Boliger, som kun skal staa et mindre Antal Aar. Men det er irrasionel Politik af Kommunen at handle saaledes? Og man bliver særlig beklægtet for de husvilde Familier at bo i sandt gamle Huse? Sikkert ikke. Var det ikke paa Tid, at Aarhus Kommune gjorde Tyskernes opmærksomme paa, at med den Boligmangel, der hersker, blir de nødsaget til at give Afkald paa blot en Del af de Lejligheder, som de har beslaaet til Krigstjeneste.

KONTROL HER OG DER

Andringsforslagene til Socialloven glider tregt gennem Rigsdagen, og er nu gaaet i Udvalg, hvis Postkasser er ved at sprænges af Føtostskrivelsér fra Fagforeningerne. Under Indtryk heraf har bændo Fjærbøl og Hjørn Jensen i den offentlige Debat i Folketinget kadedet deres Hjertér fra deres eget Forslag. Det kan selvfølgelig være meget sjovt at vide, men det raver os ellers en Fjer, hvor de to Mand har deres Hjertér, sandt nok deres Forstand sidder i Hitlers Lomme, og derfor dikterer dem at medvirke til Sociallovens Udarbejdelse. Hos Mandfolk sidder Forstanden altid i vor Hjertet og - og det er nu Tusinder af Resolutioner ved at fortælle de to Pjattøveder. Fra alle Sider motiveres Nædelærningerne med, at det drejer sig om at hindre "Misbrug" fra Arbejdernes Side. Hver af disse "Misbrug" består, og hvorfor de ikke kan forhindres af de nuværende Foranstaltninger (hvis der virkelig skulde være "Misbrug") siger man intet om. Naar det drejer sig om Arbejdere, er man ikke klarig med Kontrol og med Kontrol over Kontrollen. Anderledes, naar det drejer sig om sagskaldte gamle Folk. Saa tales der ikke om slæppet Kontrol overfor Misbrug. Saaledes arresterede for nogen Tid siden Maskinmester Bær, Aarhus Kommunehospital for Misbrug af Hospitalets Metalbeholdning. Han frigaves dog snart igen og nogle Dage efter rykkede den socialdemokratiske Viceborgmester Høusten ud i "Stiften" - ikke med Krev om slæppet Kontrol for at hindre Misbrug - men med et Forsøg paa at fjjerne enhver Mistanke om Misbrug. Slige "Misbrug" er da ellers ikke helt ukendte for Byrådet. Saaledes var det allerede i Eksternret galdt med Kommunehospitalet, hvor der allerede dengang var lavet "Misbrug" med Hospitalets Metalbeholdninger. Men ogsaa da lyssedes Sagen ned, uden at der har været Tale om slæppet Kontrol. Jo! der er skam Forskel paa Koag Salomon og Jørgen Hattenager (endnu) i vort demokratiske lille Samfund. -

- 2 -

CHR. JENSEN AGERER STÆRK MAND.

Paa Havnearbejdernes sidste Generalforsamling brugte Chr. Jensen en stor Del af Generalforsamlingens Tid til at polemisere mod Aarhus Ekko's Behandling af Havnearbejdernes sag og tillod sig endog at udstøde Trusel om Eksklusion af Medlemmer, der ikke var enig med ham. Naa, skal Chr. Jensen til at ekskludere alle de Arbejdere, der er uenige med ham om de 62.000 (og det er naturligvis en prøbet Mands at opnaa Enighed paa), saa bliver der for faa til at betale ham hans Løn, som han dyrer sig nok.

Men i Erkendelse af at der er Mudder i Rækkernes, tog Chr. Jensen saa fat paa at angribe Andningsforslagene til Socialloven. Vi skal ikke bebrejde Chr. Jensen dette, - det er kun godt - men det havde unægteligt set paaere ud, om Chr. Jensen i Januar i Aar havde været enig med Aarhus Ekko, der da raabte Vagt i Gevær overfor Indførselen af - men dengang var Chr. Jensen meget glad for dem. Det lyder ikke godt, naar Chr. Jensen paa en Generalforsamling staar og skælder Folk ud, som han ved, ikke kan forsvare sig for saa far. Minutter efter at holde mod de samme Kredse i deres Kritik. Det ligner for meget af, at Chr. Jensen for meget ser paa egen Fordel end paa Sagen.

Og i Stedet for at true ærlige Folk med Eksklusion, maatte Chr. Jensen hellere halo de 2 Fyre frem i Lampelyset, der har været slyngelagtige nok til at blande Politiet ind i Affæren om de 62.000. - Men "Demokraten" vil maaske ikke offentliggjøre deres Navne af Frygt for Landsforrædderkontoret paa Arboulevarden. - Men hvis Chr. Jensen ikke standser sin Forfølgelse af danske Arbejdere, saa skal vi bringe de virkelige Forrædderes Navne, og saa kan vi jo faa at se, hvem Chr. Jensen vil skride ind overfor.

Vi forlanger ikke at Chr. Jensen skal udtale Sympati overfor Kommunisterne (der sidder Folk nok i Rangsler og Koncentrationslejre af den Grund) men vi kan vel forlange, at han ikke retter Angreb paa ærlige Folk, der i Dag med Friheden og maaske Livet som Indsats kæmper for Arbejderklassens Fremtid og Danmarks Frihed. Vi kan kunne forlange, at Chr. Jensen i det mindste tier stille - hvis han vil kaldes en ærlig Arbejder.

1. MAJ I AARHUS .-

Arbejdernes gamle internationale Kampdag fejredes i Aarhus paa to Maader - af to Slags Folk. Nede i Folkets Hus i Amaliegade talte Alsing Andersen og Ejner Nielsen for en halvtom Sal om "Socialdemokratiets store og gode Gerninger"! mens Tyskerne med dragne Revolvere jog Folk oppe paa Strøget, bare fordi de tillod sig at fløjte den gamle Arbejdersang "Internationale", der jo absolut ikke er forbudt. - Nede i Amaliegade tegnede Talerne Fremtiden meget mørk, men mente isvrigt, at Hitlers "Nyordning" vilde passe udmærket for Danmark - oppe paa Strøget lyste Folk lige for Næsen af de rasende Tyskere KOMMUNISTISK PARTIS optimistiske MAJOPRAAB! der vakte stor Glæde med sin lyse Tro paa en snarlig Sejr for Arbejdets Folk.

Nede i Amaliegade skældte Leohard Hansen Kommunisterne ud efter bedste forhistorisk Mønster - Overalt ude i Byen havde Kommunisterne med Friheden som Indsats opslaaet eller malet den Majparole, der var alle Danskernes paa Majdagen 1942: "Mod Nazismen, for et frit Danmark" Om Aftenen fortsatte trefaste danske Arbejdere at slaa denne Parole fast i Folks Bevidsthed ved Hjælp af Plakater og lign., samt med at vise Tyskerne, at danske Arbejdere absolut ikke er kuede. - Nede i Amaliegade holdt Socialdemokraterne Bal og saa paa nogle Danserinder, der meget symbolisk dansede "Svanens Død". Ude i Byen arresterede tyske Gestapo-Folk sørgeløse danske Arbejdere eller lod foretage ulovlige Husundersøgelser. - Nede i Amaliegade sans ikke een Tysker, for her talte kun Venner og Medarbejdere i det tredje Rige. Men det tjener ogsaa de danske Arbejdere til Fre, at de i store Skarer demonstrerede deres Danskhed paa Strøget, mens Salen i Amaliegade galede med tomme Banke.

ACTIVE NAZISTER.

For at vore Læsere kan tage sig i Agt for dem og have dem i Erindring, offentliggør vi her Navne paa nogle Nazister, der bor paa "Bjergot". Senere skal der komme flere.

1. Købmand Ernst Hasch, Stjernepladsen, Distriktsleder.
2. Slæbter Koop, Stjernepladsen, Sysselleder.
3. Købmand Harald Frank, Randersvej 104 og hans Broder,
4. Flemming Frank.

- 3 -

5. Valdemar Rosenlund, Benzintanken, Randersvej

6. Chauffør Villy Bruun, Randersvej. Arbejdsplads: Bagermestrenes Brødfabrik.

7. Kømand Hans Friis, Tansinvej 24

8. Kioskestyret Konradsen, Langelandsgade 208, Kiosken paa Aabculevarden.

Det er alle Folk, der i den politiske Kamp er villige til at bruge alle Midler og hvis Maal er vort Folks Indlemmelse i Hitlers Slavher. Der er fire Forretningsænd imellem dem.

Vi gør vore Lesere opmærksomme paa, at der ogsaa findes danske Handlende, LAD DERFOR VÆRE MED AT STØTTE HITLERAGENTENE.

ADVARSLER OG TRUSLER.

Den Omtale af Nazisterne paa Christiansbjerg vi bringer i dette Nr. af "Aarhus Ekko" er i sidste Uge som Løbesedler uddelt i Kvartieret, og de paagældende Landsforrædere har paa forskellig Maade reageret over deres pludselige Optræden i fuldt Rampelys. En af dem, Chauffør Villy Bruun, Langelandsgade, har i "Demokraten" indrykket en Advarsel mod at tro paa de grimme Kygter, der er sat i Omløb om ham. Heri benægter han at være Medlem af noget politisk Parti. Et Forlydende vil vide, at Herr Bruun ogsaa har søgt Kriminalpolitiets Bistand i denne alvorlige Sag. Her gik det ikke saa godt, som paa "Demokraten". Paa Forspørgsel maatte han indrømme, at han havde deltaget ivrigt i D.N.S.A.P.'s Møder og Sammenkomster, hvorfor Politiet beklagede ikke at kunne være Herr Bruun behjælpelig i det planlagte "Korstog" mod Bolchewis-
nen.

En anden af de "Anklagede", Slagtermester Koop, har højlydt beklaget sig til de faa Kunder, der endnu af Varvare forvilder sig ind i hans Forretning. Hans Forretning var gaaet meget tilbage i Dagen efter Løbesedlens Udsendelse og han skulde nok sørge for, at "Gestapo" tog sig lidt af de Kommuniste, der begyndte den Slags Aktioner.

Hvis det kan være Herr Koop til nogen Trøst i hans svære Nød, kan vi oplyse ham om, at det der er sket, kun er en ringe Spøg, sammenlignet med de Forholdsregler, der senere vil blive bragt i Anvendelse overfor Folk af den Kaliber.

Hans P. Jensen, Langelandsgade 208, som vi ogsaa har nævnt, er Medlem af D.A.F., Afdeling A. Han var for ganske nylig berøstret ved et Arbejde i den nordlige Bydel. Hans Arbejdsindsats var her saa ubetydelig, at Formanden efter at have overværet Forestillingen et Par Dage, blev nedt til at fyre ham. Mundtojet var derimod i Orden og Herr Jensen er nu i hvert Fald "kendt" blandt de Arbejdere, der nød godt af hans politiske "Indsigt" de Par Dage.

FORBUD MOD SALG af Mælk fra Arbejdernes Mælkforsyning.

En Mælkeforhandler i nordre Bydel, der i sin Hundekreds igennem flere Aar har talt en Del Aldersrentenydere, og er blevet ved at forsyne disse gamle med Mælk, efter at de har overtaget Lejlighederne i Aldersrenteboligerne ved Skovvangsvej, modtog forleden en af Borgmester Stecher Christensen underskrevet, i skarpe Vendinger holdt, Henstilling om omgaaende at holde op med Salg af Mælk i Aldersrenteboligerne, da han i modsat Fald i Løbet af faa Dage vilde blive frataget sit Næringsbrev. Den omtalte Mælkeforhandler forhandler Mælk fra Arbejdernes Møjeri "Enigheden". Baggrunden for denne Affære er en Anmeldelse fra en af "Jydsk Mælkekompani's" Forhandlere, og Diktatoren har fældet sin Dom, uden at spørge den ene Part i Sagen.

Stecher Christensen vil sikkert blive en brugbar Mand i Hitlers "Nyordning".

RUSSISK SKYDEFØRIGHED DEMONSTRERET.

Lige siden Efteraaret 1939 har de danske Blade kappedes om, at fortælle at russiske Soldater overhovedet ikke kunde skyde, og at det nærmest var et Under, hvis de ramte en Fjende. Men forleden fik mange Aarhus-Borgere et Eksempel for Øje, der beviste det modsatte.

Paa en tysk Jernbanevogn paa Havnepladsen stod en stor tysk Militærbil, lige ankommet fra Østfronten til Reparation her i Landet. Og i denne Bils Vindue blev faadtes to smaa runde Huller, tydeligt lavet af Geværprojektiler, lige nedop ud for Hovederne af de to Personer, der engang har befundet sig der inden for.

Der ligger meget stor Skydeførdighed til for at ramme saa præcist paa en Lastbil i Fart. Og hos de mange, der stærkt samlede sig om Jernbanevognen for at se de Fænomenet, sank Troen paa Hitlers Sejre til under Nul - hvis den overhovedet havde været der.

- 4 -

TYSKE TAB PAA ØSTFRONTEN -berettet af et Øjenvidne.

En af vore kvindelige Læsere var en Aften "Ven" med en tysk Soldat, der havde været med paa Østfronten. Under "Kærlighedens" Virkning, lettede han sit betrængte Hjerte for "Veninden" og fortalte, at han havde været med derovre fra Begyndelsen og i den Tid var hans Kompagni blevet formeret op 5 Gange og af dets oprindelige Mandskab var kun fire Mand tilbage.

Men selvfølgelig vinder vi Krigen, tilføjede han ironisk. Ja, mon???

Fire MAND mere.

Der er nu igen gaaet fire af vort Lands diplomatiske Repræsentanter. Udover Gesandten i vort Broderland Sverrig, er vi nu uden Forbindelse med den civiliserede Verden.

CHRISTMAS MØLLER I LONDON .

Torsdag den 14. ds. talte Christmas Møller i den danske Udsendelse fra London. Han udtalte bl.a. sin Formodning om, at hans Handling vilde blive misbilliget herhjemme. Vi tror ogsaa det vil blive Tilfældet.

Den Mand, som Tusinder af Borgere havde ventet vilde begynde en aktiv Indsats mod vort Lands Fjender, den Mand, der havde de allerbedste Chancer for at samle store Dele af Borgerskabet, har ladet sin Chance ligge.

"Kampen for vort Lands frie Fremtid afgøres her", har Kommunisterne sagt siden 9. April.

FRA EN LÆSER.

Fra en Læser, en kendt Foreningsmand og fremtrædende Borger, der af forstaaelige Grunde ikke ønsker sit Navn frem endnu, har vi modtaget det Indlæg, der denne Gang er vedhaftet "Aarhus Ekko". Selv om vi ikke er enige med Indsenderen i alle Detaljer, mener vi, at Konklusionerne er saa rigtige og logiske, at Indlægget fortjener at blive kendt.

SØG FOR, at "Aarhus Ekko" faar saa stor en Læsekreds som mulig, giv det videre til

VÆNNER og BARENTS,

AARHUS KOMMUNISTISKE PARTI.

Til "Aarhus Ekko".

Saa fremt dette paa een eller anden Maade kommer Dem i Hænde, bedes De optage det i Bladet.

Erbødigst...

NÅVNET.

SAK VI VÆRE TYSKERE ELLER RUSSERE?

En stor Del af Danmarks Befolkning ser mærkt paa Situationen efter Krigen. Paa Grund af den megen løgnagtige Propaganda, der udsendes, kan de ikke se klart, hvorledes Krigen vil ende med et knusende Nederlag for de fascistiske Stater Tyskland-Italien-Japan. Og de er for Resten ikke engang sikre paa, at de ønsker denne Udgang af Krigen!

Hvad ønsker de da? Ja, det er lidt vanskeligt at definere; men Hovedtanken er: Tilbagevenden til Tilstandene før Krigen, men uden den truende Krig i Horisonten! Samtidig erklærer de sig dog indforstaaet med, at dette Ønske er et Fata Morgana, det vil ikke kunne lade sig gøre, og saa gyser de: Jamen, saa maa vi se Sandheden i Øjnene, enten vinder Fascismen eller Kommunismen, og i begge Tilfælde er vi ilde stedt. Never mind, vi har Lov til endnu at ønske, at vi maa blive belejret med det bedste af de to, og hvad er saa det bedste?

Tyskerne kender vi, dem har vi jo altid været tæt inde paa Livet af, og det tyske Folk er i Grunden brave Mennesker, selvom de ikke synes, de lever rigtigt, hvis der ikke er nogen til at svinge Pisken over dem.- Russerne derimod, de er "Asiater", og vi har hørt adskilligt om deres Grusomheder mod Zar-tilhængerne, Kirken og Ikke-Partifæller! Ja, saa maa vi vist hellere foretrække Nazismen!! Eller skulde vi aabne Øjnene helt?

Det stortyske Rige, som Nazisterne haaber skal blive endnu større og omspænde endnu flere Lande, er samlet af en sindssyg Fanatiker, Adolf Hitler, som udgiver sig for Fredsengel samtidig med, at han saar Krig, Død og Fordærvelse og Ulykker paa sin Vej. Han beskyldte i sin Tale den 15' Marts 1941 de allierede for at have rustet til en ny Krig og takkede sin specielle tyske Gud for, at Tyskland naaede med i Rustningskapløbet og kom ind som Nr. 1.

Vi ved, og Aarsagen er stadigvæk til Stede, at de allierede ikke havde rustet sig til denne Kamp, som Hitler vilde paatvinge dem, endskønt det ikke havde manglet paa Advarsler fra den hjemmelige Tjeneste.

Vi ved, at Hitler ikke har sparet paa Grusomheder overfor sine egne Landsmænd for at naa sit Maal: Kejser af Europa! - Han er det ikke endnu, men han regner med, at det kommer. Foreløbig kaldes han sig det tyske Riges Fører; men vi ved, hans Maal er at underlægge sig hele Europa, for det siger han jo tydeligt hver Gang han taler. Ganske vist forsøger han at forklare, at de forskellige Stater, som han underlægger sig, er fuldstændigt selvstændige; men vi ved, det er Løgn!

Vi ved fra Quisling, hvorledes den tyske Nyordning vil forme sig: Enhver, der ikke slutter op i de nazistiske Rækker og raaber "Heil Hitler", bliver skudt eller sat i Koncentrationslejr eller sultet ihjel!

Vi formoder - men vi har det ganske vist kun fra tysk Propaganda - at Russerne er Barbarer, men da det udelukkende er de Tilfælde, som Tyskerne har Brug for i Propagandaen, der omtales i vore ensrettede Aviser (både før og efter 9/4 40), saa ved vi ogsaa, at Forholdene i Rusland kan være ganske anderledes, end vi egentlig havde tænkt os. Selvfølgelig findes der i et Land med 200 Millioner Mennesker dyriske Væsen, som, naar de slippes løs med Væben i Haand, bliver bestialske og forsynder sig mod alt, hvad der er helligt for Mennesker. Saaendanne Væsen har vi sandelig ogsaa her i Landet, lad os bare ikke bilde os ind, at vi alle er Engle! - Men, hvad der ikke er almindeligt bekendt, er, at Hitler fortrinsvis benytter saadanne Udyr i første Række, naar han skal tæmme Civilbefolkningen i de besatte Lande!

25/5 - 42 (6)

"Det er Løgn" vil De sige, for det har vi da ikke oplevet her i Danmark, for Eksempel. Fuldkommen rigtigt, her var det ikke nødvendigt, for Danmark var solgt i Forvejen. Vi skal ved Lejlighed høre om Handelserne ved Grænsen den 9. April 1940, de viste med al ønskelig Tydelighed dette! Mon de sølle Rester af den da siddende Regering stadig glæder sig over den gode Handel? Desværre er jeg i Øjeblikket ude af Stand til at dokumentere min Paastand, men De har Lov til at tro den lige saa vel, som De tror den tyske Propaganda!

Men hvørledes er Forholdene i Rusland? "Onkel, giv os Brød" er en hadefuld Undermaalers Forsøg paa at retfærdiggøre sit eget forspildte Liv. Vi maa tage Fakta, de viser:

1) I Zartiden var der en Overklasse og en Underklasse akkurat som under Stavnbaandiet her i Landet. Underklassen var en dorsk, uvidende Masse, tilfreds naar Bugen engang imellem var fyldt og Fryglene lidt færre end ellers.

2) Revolutionen gjorde alle Russere til een Samfundsklasse. Det varede mere end 10 Aar, før de intelligente Russere fik den dorske, uvidende Hob til at forstå, at Livet ikke blot er Mad og Frygl. Mange Misforståelser har der været, og mange Overgreb har fundet Sted, Reaktionen arbejder stadig i Rusland! Men den russiske Bonde og Arbejder har lært at smile, det dorske er borte fra Ansigtet, han har lært at lase, og han har lært at løfte i Flok! - Kommer det Sagen ved? Ja, i høj Grad, for det viser, at Russeren ikke længere er "det asiatiske Udyr", og vi ved, at han ikke nærer aggressive Planer overfor andre Folkeløse! - Sludder, vil De sige, og med Vemod tænke paa Polen, Estland, Letland, Litauen og særligt Finland!

Men hvis De siger det, saa er det Dem, der er dorsk! Naar man efterhaanden faar det hele lidt paa Afstand, ser man tydeligt, at det hele er en logisk Konsekvens af Tysklands Træk paa Verdens-Skakspillet. De russiske Ledere var altid klar over Hitlers Hensigter, og deres Modtræk var velovervejede!

Tyskerne fik Finland til at starte Vinterkrigen. Hitler vilde gerne se, hvad Russerne kunde magte. Indtrykket blev en slet organiseret og daarligt udrustet Hær. Tyskerne overfaldt Polen, en glimrende Angrebsbasis mod Rusland, men havde endnu ikke Raad til Masseangreb. Denne Situation udnyttede Russerne, og da de baltiske Staters Ledere ikke vilde se den truende Fare, underkastede Rusland sig disse Stater, saa var der foreløbig lukket for Angreb fra denne Kant! - Og en skønne Dag skete det, at Tyskerne gik mod Russerne. De var ventet, og akkurat som i Napoleonstiden trak Russerne Tyskerne ind i Landet. Tænk Dem det milevide Land, tænk Dem, at den russiske Hær er 3 Gange saa stor som den tyske, og tænk Dem endelig, at den tyske Propagandachef har udtalt, at den russiske Soldat er bedre trænet og bedre udrustet end den tyske, saa ved De, hvordan Krigen vil ende!

Maaske indføres Kommunismen her i Landet, hvis Sejren bliver de allieredes, og hvis Størsteparten af Vælgerne ønsker det; men vi bliver da ikke Russere af den Grund; men skulde Tyskerne vinde, saa ved vi med Bestenhed, at vi bliver Tyskere, og saa ved vi, at Seavenius, Gunnar Larsen og Fritz Clausen vil blive lykkelige!

Men det er vor egen Lykke, vi skal tænke paa, og derfor maa vi haabe, at Rusland-England-USA vinder Krigen! Og lad blot det danske Kommunistparti overtage Magten, de er dog Danske og kæmper for et frit og uafhængigt Danmark, mens de ovennævnte "Herrer" kæmper for at faa Danmark indlemmet i det stortydske Rige!

AARHUS EKKO

Nr. 4.

Udgivet af Kommunisterne i Aarhus.

Afsluttet d. 25. Nov. 1942.

Der er i den sidste Maanedes Tid sket en Række Begivenheder her i Byen, som bør komme til Offentlighedens Kundskab. Imidlertid undertrykkes Meddelelsen om Begivenhederne systematisk af Dagspressen, og vi har derfor fundet det paakrævet igen at udsende "AARHUS EKKO", da vort Landsblad "LAND OG FOLK" ikke paa den beskædne Plads, der er levnet et illegalt Blad, kan behandle de enkelte Byers lokale Forhold. Vi vil herefter bestræbe os for at udsende "AARHUS EKKO", saa ofte lokale Begivenheder opfordrer hertil, og vi appellerer herved til alle ærlige Borgere at støtte os i vort Arbejde.

LÆS BLADET OG GIV DET VIDERE!

FORTÆL INGEN, HVEM DU HAR FAAET DET FRA!

POLITI-TERROR I AARHUS! I disse bevægede Tider maa det vel anses for at være af største Betydning, at Myndighederne holder Hovedet koldt. Kriminalpolitiets politiske Afdeling her i Byen kan øjensynlig ikke se Betydningen heraf. I det sidste Par Uger har det hidtidige Personale + de nye Betjente udfoldet en saa hektisk Virksomhed, at de fleste Danske sikkert synes, at en saadan detektivistisk Kraftudfoldelse var en bedro Sag værdig.

Aarsagen til Postyret er følgende: For nogen Tid siden fik den 32-aarige Restauratør Gunnar Gram, Banegaards. ade. ved Kriminalretten en Dom paa 5 Aars Tugthus for Sabotage mod den tyske Værnemagt. - Han har altsaa kun gjort den ærlige danske Indsats, som Tusinder danske Mænd gør i Dag, og som hele det danske Folk sympatiserer med. - Den "danske" Domstol taksættede Grams Indsats til 5 Aar, og da en Lejlighed bød sig, stak han af fra Arresten og slap bort i Sikkerhed. - Det var Signalet til den største Politi-Razzia i Aarhus Bys Historie. Arrestationer i Flæng (bl.a. sidder Smed Henry Mønsterson, Tillidsmand paa Aarhus Maskinfabrik og Medlem af D.S.M.F.'s Bestyrelse, fængslet) og ulovlige Husundersøgelser i Hundreder af Abonnenter paa det tidligere "Aarhus Ekko", Folk der overhovedet ikke har eller har haft med Kommunistisk Parti at gøre fik deres Hjem "ransaget". Socialdemokrater, Borgerlige og Intellektuelle fik samme Oplevelse.

Vi spørger Kriminalpolitiet: Er det virkelig nødvendigt at følge Tyskerne saa langt - eller er det danske Politi blevet hysterisk? - Vi tillader os at tro det sidste.

Man fristes til at rette et direkte Spørgsmaal til hver enkelt af de 16 nye Betjente, der deltager i Aktionerne, og som for de flestes Vedkommende for kort Tid siden sad i et hæderligt, borgerligt Erhverv. "Men De ikke, at Kongens og Regeringens Opfordring i Erklæringen af 9. April ogsaa var rettet til Dem? Hvad forestaar De ved en rolig og værdig Holdning?"

STØT OPRENE FOR POLITI-TERROREN!

Tilbage sidder nu Restauratør Grams Hustru med Kaffebaron "Metro" i Banegaardsgade. Vi synes, det var paa sin Plads, at Aarhus Bys Arbejdere nu viste deres Sympati for Grams Indsats ved at støtte hans Hustru. Drik Jeres Kaffe i hendes Kaffebar. Og det gør ikke noget, at Drikkepengene er lidt rigelige! - Men pas meget paa, hvad der siges i Baren. Der er ingen Trivl om, at ogsaa Politiet og dets Stikkere flittigt vil besøge "Metro" herefter. Hold derfor Mund og nyd Kaffen i Tavshed. Det gør samme Virkning!

JØDEFORFØLGELSERNE ER BEGYNDT.

Det var almindelig ventet, at Hans Eksellence Scavonius havde skaffet os Danmarks første Jødelov paa Halsen. Det er imidlertid ikke sket endnu. Men Myndighederne kan paa dette som paa andre Omraader sagtens klare sig uden Lovhjemmel for deres Virksomhed i tysk Tjeneste.

I den senere Tid er der ihvertfald her i Byen foretaget Husundersøgelser hos Folk, der ikke med Rette kan mistænkes for nogen Art kommunistisk eller anden "ulovlig" Virksomhed, nemlig

hos Cand. polit. Kjeld Philip, Jordbrovej 4,

hos Skræddermester Koppel, Aaboulevarden 43, og

hos Forstander for Institutet for Talelidende H. Abrahams, Trøjborgvej 50.

Der kan ikke findes anden Motivering for disse ulovlige Husundersøgelser end den, at de

-2-

påagældende er Jøder. Hensigten med disse Undersøgelser er ikke let, at se, medmindre det kun er Optakten til en regulær Terror overfor de faa Banske, der er af jødisk Afstamning, og en saadan Terror kan kun blive bestilt tysk Arbejde. Det danske Folk tager skarpt Afstand fra og føler Væmmelse ved de Metoder, der saa ogsaa skal anvendes overfor Landsræd, der for Flertallets Vedkommende kun har gjort en smuk Indsats paa kulturelle og faglige Felter.

DOMME OG ARRESTATIONER. Den 2. Novbr. arresteredes Arbejdsmand Peter Rasmussen, Fiskergade, og han er ført til Koncentrationsleiren paa Vestre Fængsel i København. Rasmussen har i 1936 været Medlem af DKP, men ikke siden haft nogen som helst Forbindelse med Partiet. Vi er saaledes ikke i Stand til at meddele noget om, hvorfor Politiet internerer denne Mand. Det kan altsaa neste Gang lige saa godt blive Dig eller mig - Politiets Optraeden er komplet uden Mening og ganske vilkaarlig.

Bladene meddeler i Annonce, at Læge H.J. Fredericia, Banegaards Plads, er fraværende indtil Nytaar. Da Bladene ikke har meddelt andet, skal vi oplyse, at Læge Fredericia skal afsone 40 Dages Hefte for at have fornærmet en Frikorps-Landsforræder, som blev smidt ud af Lægens Venteværelse, ca han hilste denne med "Heil" og oprakt Arm!

To Trambuschauffører, Engelhardt Hermansen, Viborgvej 41, og Svendsen, Marselisgaarden, Sdr. Ringgade, er ved Retten her af Staden idømt hver en Bøde paa 200 Fr. for kommunistisk Virksomhed. Saa vidt vides er det første Gang, der er faldet saa "mild" en Dom for den Forfølselse, og vi finder, at Dommeren har baaret sig yderst fornødtigt ad. Det har Statsadvokaten imidlertid ikke, for han har appelleret Dommen.

Ehv. Købmand Juul Andersen, tidl. Laurvigsgade 20, har afsonet 30 Dages Hefte for kommunistisk Virksomhed. Andersen er 70 Aar gammel og svagelig af Helbred. Det kunde være interessant at faa oplyst, hvor farlige Forbrydelser han har gjort sig skyldig i.

Støt de Arresteredes Familier - nu ved De, hvor de bor, og ogsaa her i Aarhus kan der lægges en Konvolut ind gennem en Brevsprække.

VORE SKOLER SOM KASERNER. Den Offensivaand, der mere og mere gør sig gældende i de allierede Nationer, giver som naturlig Reaktion, at Tyskerne overalt er Bytte for den største Angstelse og Nervøsitet. Ogsaa her i Aarhus kan man ikke undgaa at mærke Følgerne heraf.

For nogen Tid siden blev Halvdelen af Samsøgades Skole belagt med tyske Tropper. Efter 3 Dages "Ferie" mødte Pigerne igen en Morgen, efter at Skolen lige var blevet rommet af Tyskerne. Da Skolen imidlertid var i en saadan Tilstand (især var W.C. 'erne ikke Tilgængelige), at Overlærer Vestberg ikke fandt det forsvarligt at lade Børnene faa Adgang til Lokalerne, blev de sendt Hjem. Denne fuldt ud korrekte Afgørelse blev ikke taget naadigt op af Skoleudvalgets Formand, Herr Moustén, der paa et Overlærermøde gav Overlærer Vestberg en Reprimande, da dennes Afgørelse var egnet til at skade vort Forhold til Udlandet.

For ca en Uge siden blev Læssøes Skole belagt med ca. 100 tyske Soldater. De, der har set Skolen indvendig siden den Tid, udtaler, at naar Invasionen har været en Maaned, kan Aarhus Kommune godt bestille nyt Inventar til hele Skolen.

Gymnastiksalen ved Hænkegades Skole er belagt med tyske Soldater, der om Morgenen vasker sig ved Børnernes Drikkevandskummer. Men det har Sundhedskomiteeterne vel ikke set.

Rent bortset fra den materielle Skade, de Fremmede forvolder, er der et Spørgsmaal, der særligt maa berøres i denne Sag. Mener vore Skoleautoriteter virkelig, at det er forsvarligt at lade Børnene gaa i Skole i en tysk Kaserne? - Naar selv Tyskerne mener, at de Allieredes Invasion er nær forestaaende, kan man saa lade Børn gaa i Skole i en Bygning, der vil være eet af Bombernes første Maal? Lovrigt mener vi, det er uheldigt, at vore Lyndigheder stiller Kaserner til Raadighed, der ligger midt i tætbefolkede Arbejderkvarterer, og det er jo Tilfaldet med alle de nævnte Skoler. - Naar Krigen en Dag naar os, vil de første Meldinger alt for let faa den kendte Ordlyd: "Der blev anrettet betydelig Skade paa Bøbeleskvarterer. Talrige Døde, blandt Civilbefolkningen er at beklage."

Gymnastiksalen ved Fjordsgades Skole blev for kort Tid siden befolket med belgiske Arbejdere, der var tvangsudskrevet til Arbejde for "Organisation Todt" i Norge. Det er den Slags Udlænding, som det danske Politi har Ordre til at behandle strengt, hvilket igen vil sige, at vi andre skal behandle dem tilsvarende venligt. Denne Opfattelse deltes af mange Beboere paa Frederiksberg, der strømmede til med smaa Gaver, som Apler, Chokolade og Tobak der var meget velkomment hos Belgierne. De tyske Fangevogtere var sure i Ansigtet.

-3-

PAA PAA STIKKERNE! Den sidste skabnesvangre Vending i vort Lands politiske Stilling har ===== bl.a. bevirket, at Landsforrædderne i D.N.S.A.P. er begyndt at føle sig som diktatorisk Regeringsparti. Efter de bedste Mønstre blomstrer nu Angiveri og Spionage overfor alle Organisationer i vort Land.

Det er den kendte Nazist Gothenborg, der her i Byen arbejder paa dette Omraade. Blandt Lærlinge, Skoleelever og andre unge Mennesker søger han Ofre ud; der vil "tjene Fenge". De skal optages i de forskellige Ungdomsorganisationer og der drive Spionage og Angiveri. 5 Kr. for et Referat af et Møde, samme fyrstelige Betaling for at angive en Kammerat, der udtaler sig mindre pænt om Nazisterne og Tyskerne.

Optagelserne ordner Nazi-Gothenborg paa den Maade, at han ringer til den Forening, der skal belejres med en af hans "Drenge" og anmoder om, at der maa blive sendt en Agitator til den unge Mand. Resultatet er paa Forhaand givet.- Ogsaa Hvervning af Folk, der allerede er Medlemmer, giver Resultater. Nogle Ungdomsorganisationer har desværre ikke formaaet at give deres Medlemmer politisk Skoling og personlig Hardning, saa de kan gaa gennem den haarde Prøve, den nuværende Situation er. Alt for mange har lært at synge Alsang og gaa Algang, i Stedet for at forstaa de Opgaver, vi Danske som Nation staar overfor og skal løse - uanset Ofre og Lidelser.

Vi opfordrer alle, for hvem Fædrelandskærlighed er andet og mere end en Kongenaal, til at være paa Vagt for Nazislængets Manøvrer; til at værne om de bedste Kammerater, nemlig dem der i Dag staar midt i den haarde Kamp for vort Lands Frihed.

Vi opfordrer indtrængende de bedste Folk indenfor Ungdomsorganisationerne til at vise største Forsigtighed. Vil I tale ud med hinanden om de Spørgsmaal, der ligger os alle paa Sinde, saa gør det hvor kun de Kammerater er til Stede, som I kender og kan stole paa. Inden længe bliver Betingelsen for Jert fortsatte Arbejde, at det maa foregaa under samme Former, hvorunder Kommunisterne nu i 1½ Aar har ført an i Frihedskampen. O: da gælder det at være rede.

VI MISTER VOR STILLING. Et Forlydende vil vide, at Arrestforvareren og en Overbetjent i Vester Alle Arrestbus er suspenderet fra deres Stillinger paa Grund af Restauratør Grams Flugt, og nu gaar Kriminalbetjentene og fortæller sig selv og andre, at de er nødt til at rette sig efter Tyskerne, for ellers mister de deres Stillinger.

Nuvel! Om ogsaa saa var! Flere Hundrede Danske har i Dag mistet baade Stilling og Hjem for deres Overbevisnings Skyld, og man kan vel forlange ligesaa meget dansk Rygrad hos danske Kriminalbetjente som hos andre Borgere.

Der maa tværtimod gøres opmærksom paa, at fortsætter de danske Betjente den hysteriske Forfølgelse af helt uskyldige Borgere, som de har deltaget i de sidste Uger, ja saa kan vi garantere dem for, at saa vil de miste deres Stillinger; naar Hitlertyranniet om nogle Maaned er Slut. Og saa kan vi garantere for, at de, der i Dag mister deres Stilling for deres Danskheds Skyld, netop vil bevare den for Fremtiden.

Man kan vel forvente, at ogsaa Kriminalbetjente som alle andre Mennesker hører baade London og Moskva Radio, og fuldkomne Idioter er Kriminalbetjente da vel heller ikke, - i hvert Fald da ikke den alle sammen.

V(i) V(ærner) V(ort). "AARHUS EKKO" offentliggjorde i sin Tid Navnene paa en Del Forretningsfolk, der stod som Medlemmer af Nazi-Partiet. Vi opfordrede Folk til at holde sig borte fra den Slags Forretninger, og denne Henstilling har Befolkningen paa Christiansbjerg fulgt i en saadan Udstrækning, at et Par af de langskafte Herrer, Købmand Hasch og Slagter Koop, nu har maattet forsøge at afhænde deres Forretning. Rundt om i Byen findes andre nazistiske Forretningsdrivende, og vi opfordrer, vore Læsere og da især Husmødrene, til at undlade at besøge disse Butikker. Lad være med at støtte de Folk, hvis eneste Maal og Stræben er at bringe vort Land og os selv stadig længere ud i Undertrykkelse og Barbari.

UNDTAGELSESTILSTAND I HIRTSHALS. I Fiskerløjet Hirtshals er der erklæret Undtagelsestilstand. Overalt i Byen bekendtgør Plakater fra Politiet, at ingen maa færdes ude i Tiden fra Kl. 20 til Kl. 6, og ingen Fiskere maa i dette Tidsrum forlade Kysten. Restaurationer, Biograf og Møder skal slutte Kl. 19.30, saa Deltagerne kan være hjemme eller ude af Byen inden Kl. 20. Efter den Tid hersker kun de tyske Bøjonetter i Gaderne. - Aarsagen hertil er, at der har været et Sammenstød mellem de stadig frækkere Tyskere og den danske Fiskerbefolkning i Byen. Resultatet var en dræbt Hitlerfascist. Og saa svagt er det tredje Rige i sin Grundvold, at Hitler nu maa forbyde Bønnemøder og Kaffe-gilder i en lille nordjysk By, for at stive det af.

BED DE MÆRKE I Aarhusianeren Leif Gundels Udtalelser i London Radio forleden. Han sagde om-
----- trent som følger: "Det har undret os i den frie Verden, at det danske Folk ikke
reagerede stærkere paa Ministeriet Scavenius' Udnævnelse. Til London er imidlertid nu naaet
Efterretninger om, at Politiet i Ugen før Ministeriets Udnævnelse har arresteret over 200
danske Kommuniste, der iblandt Folketingsmand Aksel Larsen, Otto Gelsted o.a., og det er
Aabentbart herved lykkedes, om end kun for et Øjeblik, at lamme den mest aktive Del af den
danske Frihedsfront, og heri maa sikkert søges en af Aarsagerne til Danskernes ringe Reaktion
mod Ministeriet Scavenius.

Saa ved vi altsaa nu, hvem der ude i den frie Verden anses for at gøre den største Indsats
for at bevare Danmarks Navn og Ære uplettet. Vi skal vide fortsat at gøre vor Gøring, saa
meget mere som vi nu for Alvor mærker, at vi har langt den overvejende Del af det danske
Folks Sympati med os. "De kan spærre med Pigtraad og med Pøle. De kan lokke med Løfter og
med Løn" ----- men ---- "de kued aldrig os."

Udleveret til Tyskerne. Fra kompetente danske Kredse erfarer R.B. To danske Statsborgere er
----- udleveret til Tyskerne og idømt lo og 5 Aars Tugthus, der skal afsøn-
nes i tysk Fængsel. - For ca 2 Uger siden gav Rigsdagen Ministeriet Scavenius-Laur.Hansen en
Benyndigelseslov, for at Regeringen skulde have Magtmidler i Hænde, der skulde forhindre, at
Tyskerne blev nødt til at overtage Domsmyndigheden. Inden Blækket fra Herr Scavenius og
Herr Laur.Hansens Fyldepenne er blevet tørt, har de brudt Løfterne og udleveret de to første
danske Borgere til vort Lands Fjender som Gidsler. Vi er bange for, at det inden længe er en
dyr Regning og et stort Ansvar Ministrene vil blive krævet til Regnskab for.

"POLITIKEN" BRAGTE FORLEDEN en Udtalelse fra militære Tyske Kredse, der forklarede, at den
----- katastrofale Nederlag i Nordafrika i Virkeligheden var en stor
Tysk Sejr! Det er da klart for enhver! Efter Rommels Flugt fra Egypten og de Allieredes
Besættelse af fransk Nord- og Vestafrika, vil Kontakten mellem Aksestyrkernes Østfront og
Vestfront i Afrika være let at opretholde, og det hele være mere overskueligt!! - Keine
Hexerei, nur Behändigkeit!

Den lille Historie. Efter i et par Dage at have været uden Forbindelse med en ordonlig Radio
----- mødte ie: en god Von. Han saa glad og veltilfreds ud. - "Naa, hvordan
gaar det, du gamle", spurgte jeg. Med et stort Smil og et Hjørteligt Haandtryk svarede han:
"Det gaar Rommel-skidt!"

+ + + + + + + + + + + + + + + + +
L I D T F R A F R O N T E R N E .

I Stillehavet har Amerikanerne og Australierne smidt Japanerne ud af Ny Guinea og til-
føjet den japanske Flaade følelige Tab.

Englandernes og Amerikanernes "Blitzkrieg" i Nordafrika har fremkaldt den største Opti-
misme i det undertrykte Europa, thi de Allieredes Erobringer kan komme til at blive et meget
værdifuldt Led i Forberedelserne til "den anden Front" i Europa. Sejrens øjeblikkelige Betyd-
ning er, at den fremmer Demoraliseringen indefra blandt Fascisterne og deres Forbundsfaller
i de undertrykte Lande. Darlan og andre Hitlerlakajer har nu travlt med at slippe over til
de Allierede, mens Tid er, og i Italien har Mussolinis gamle Veteraner maattet ekskluderes
fordi de ønskede, at Italien i Tide skulde sige sig fri af det dødsfarlige Møkkerskab med
Hitler. I Frankrig tør Tyskerne ikke mere stole paa dette Lands Quisling, Pierre Laval, men
har med store Styrker maattet besætte Frankrig. Disse Tropper maa han hente fra Fabrikkerne
og fra Østfronten, hvor hans stort anlagte Sommeroffensiv nu definitivt er brudt sammen,
især takket være Stalingrads fantastisk heltedige Forsvar under den 4 Maaneders lange Belej-
ring, der nu er endt med en stor russisk Offensiv.

Det spanske Folk, der for 4-5 Aar siden aftvang Verden Beundring ved at tage Kampen op
mod de to fascistiske Stormagter, har ikke glemt, og kan maaenke berede Aksen ubehagelige
Overraskelser.

Et amerikanske Blad har spurgt Stalin, om den røde Hær vil foretage sig noget i Tilfælde
af en "anden Front" i Europa. Stalin svarede kort: " Den røde Hær vil nu som før vide at gøre
sin Pligt". Stalingrads Forsvar og Befrielse er for os alle Tegnet paa, at

· B E F R I E L S E N S F A S E E R I N D E !

A A R H U S E K K O. 16/12-42

Fredeag d. 11. Decbr. indeholdt den ensrettede Presse Meddelelse om, at Professor Chlewitz og andre ikke-kommunistiske Elementer var blevet anholdt og vilde blive draget til Ansvar for illegal, national Virksomhed i Forbindelse med Bladet "Frit Danmark". Senere har de samme Blade oplyst, at Politiet havde en stor Aktion igang Landet over mod "De frie Danske". Mandag den 14. ds. gengiver Aarhus Stiftstidende Afsnit af Lederartikler fra "Børsen" og "Kristeligt Dagblad", der begge ønsker Navnene paa de arresterede offentliggjort "for at modvirke Rygtedannelse".

Det vilde have tjent "Aarhus Stiftstidende" til Ære, hvis den, i Stedet for at citere de to nævnte Blade, selv havde taget Stilling til Spørgsmaalet og forlangt Navnene offentliggjort paa de danske Patrioter i Aarhus, der falder i Politiets Klør. Det har "Stiften" undladt, og vi skal derfor foreløbig oplyse om, hvad der er sket her i Byen i de sidste 14 Dage.

Mandag d. 7. blev følgende (af Stadsingeniørens Kontorpersonale arresteret: Overassistent Viggo E. Hansen, Thunggade 43, Bestformand i Afholdsforeningen "Det hvide Kors", Medlem af Bestyrelsen for 11. Regiments Soldaterforening og af Bestyrelsen for De samvirkende Soldaterforeninger i Aarhus, samt Assistenterne H. O. Rasmussen, Kaj E. Hansen og H. P. Baastrup.

De de 3 sidstnævnte efter en indgående Afhøring og Husundersøgelse blev løsladt og iøvrigt opgives at være fuldstændig politisk uinteresserede Mennesker, kan det sikkert kun være Politiets faste Stikker paa Stadsingeniørens Kontor, Assistent Tage Hedeager, der igen har gjort sig fortjent overfor sine "Arbejdsgivere".

Denne Hæns Herre har et yderst broget Generalieblad. Han har allerede for ca. 3 måneder siden angivet een af sine Kolleger til, Assistent H. R. Rasmussen, til Politiet, men denne unddrog sig Politiets "Retfærdighed" ved Flugt.

Indenfor Politiet arbejder Herr Hedeager direkte sammen med sin gode Ven, Nazisten, Kriminalbetjent Henry Hansen, og han har desuden meget Arbejde for en kendt Eksportør af Arbejdere til Tyskland. Han færdes meget paa "Regina" og kan daglig træffes paa den kendte Tysker-Biks, "Peturs Bar" i Rosengade. Han er vist iøvrigt bedst kendt Byen over som en Plattenslager af Guds Klæde. Han er Gang paa Gang frelst fra en forsmædelig Afsked fra Kommunens Tjeneste, fordi hans Overordnede paa Kontoret paastaas at være bange for, at han "ved for meget". Efter den sidste Tids grove Overtrædelser af Kommunens Tjenestemandreglement, der bl.a. forbyder Arbejde for andre end Aarhus Kommune, tror vi, det maa være paa Tide, at Teknisk Udvalg skiller sig af med Herr Hedeager.

Vi vil i hvert Fald advare alle mod denne Provokatør og Politistikker. Den Dag er ikke saa fjern, da han vil blive draget til Ansvar for de Forbrydelser, han begaar i Dag.

Efter Arrestationerne paa Raadhuset fortsattes Forfølgelserne Byen over. Følgende blev anholdt i Lobet af Fredeag d. 11.:

Konterassistent Agnes Nielsen, Amts-Arbejdsanvisningskontoret,
 Laborant Emilie Hansen, Dreyers Frøhandel, Dynkarken,
 Cand. Mag. Niels Aage Nielsen, Jordbøvej 4. Privat, videnskabelig Assistent hos Professor P. Skautrup og Lærer ved Kriminalpolitiet's Tyskkursus.
 Malersvend Frans Edv. Pedersen, Langlandsvej 9.
 Arbejdsmand Alfred Andreassen, Møllevangs Alle 10.

Det maa herafter være klart for alle, at Politiets Forfølgelser rettes mod alle Befolmingskredse, der kan mistænkes for, ikke helt og fuldt at ville billige Regeringens og Rigsdagens landsforræderiske Politik. En anonym Anmeldelse er nok. Lovløsheden regerer i vort Land.

Men trods Forfølgelserne og trods Lovløsheden staar den bedste Del af det danske Folk sammen i en ubrydelig Solidaritet om alt det, der virkelig er dansk. Den Folkefront som Tidens haarde Virkelighed har hærdet som Staal, er Garantien for vort Lands Fremtid. Det stolte Ideal: et frit Danmark, et frit Folk, giver flere og flere Kraft til aktivt at tage Kampen op, og den Sympati, hele vort Folk støtter Bevægelsen med, giver Vilje til at taale Kampens Vilkaar.

Ved tysk Domstol har i Byen er følgende Aarhusianere blevet dømt:

Snudker Otto Pedersen, 10 Aars Tugthus
 Smed Valdemar Mossgaard, 10 Aars Tugthus
 Arbejdsmand Gustav Lindvald, 10 Aars Tugthus
 Eomnis Christian Bartram, 1 Aars Tugthus.

S T Ø T O F R E N E F Ø R
 N A Z I T E R R Ø R E N, K V I N D E R O G B Ø R N E

Siv Bladet videre i Man vær F O U R S I G T I G !

Særnummer. A A R H U S E K K O. Særnummer.

Fredag d. 11. Decbr. indeholdt den ensrettede Presse Meddelelse om, at Professor Chiewitz og andre ikke-kommunistiske Elementer var blevet anholdt og vilde blive draget til Ansvar for illegal, national Virksomhed i Forbindelse med Bladet "Frit Danmark". Senere har de samme Blade oplyst, at Politiet havde en stor Aktion igang Landet over mod "De frie Danske". Mandag den 14. ds. gengiver Aarhus Stiftstidende Afsnit af Lederartikler fra "Børsen" og "Kristeligt Dagblad", der begge ønsker Navnene paa de arresterede offentliggjort "for at modvirke Rygtedannelse".

Det vilde have tjent "Aarhus Stiftstidende" til Ære, hvis den, i Stedet for at citere de to nævnte Blade, selv havde taget Stilling til Spørgsmaalet og forlangt Navnene offentliggjort paa de danske Patrioter i Aarhus, der falder i Politiets Klør. Det har "Stiften" undladt, og vi skal derfor foreløbig oplyse om, hvad der er sket her i Byen i de sidste 14 Dage.

Mandag d. 7. blev følgende af Stadsingeniørens Kontorpersonale arresteret: Overassistent Viggo E. Hansen, Thunsgade 43, Næstformand i Afholdsforeningen "Det hvide Kors", Medlem af Bestyrelsen for 11. Regiments Soldaterforening og af Bestyrelsen for De samvirkende Soldaterforeninger i Aarhus, samt

Assistenterne H. O. Rasmussen, Kaj E. Hansen og H. P. Baastrup. Da de 3 sidstnævnte efter en indgaaende Afhøring og Husundersøgelse blev løsladt og iøvrigt opgives at være fuldstændig politisk uinteresserede Mennesker, kan det sikkert kun være Politiets faste Stikker paa Stadsingeniørens Kontor, Assistent Tage Hedeager, der igen har gjort sig fortjent overfor sine "Arbejdsgivere".

Denne paa Herre har et yderst broget Generalieblad. Han er allerede for ca. 3 Maaneder siden angivet een af sine Kolleger tit; Assistent H. R. Rasmussen, til Politiet, men denne unddrog sig Politiets "Retfærdighed" ved Flugt.

Indenfor Politiet arbejder Herr Hedeager direkte sammen med sin gode Ven, Nazisten, Kriminalbetjent Henry Hansen, og han har desuden meget Arbejde for en kendt Eksportør af Arbejdere til Tyskland. Han færdes meget paa "Regina" og kan daglig træffes paa den kendte Tysker-Biks; "Peturs Bar" i Rosensgade. Han er vist iøvrigt bedst kendt Byen over som en Plattenslager af Guds Naade. Han er Gang paa Gang frelst fra en forsmædelig Afsked fra Kommunens Tjeneste, fordi hans Overordnede paa Kontoret paaستاas at være bange for, at han "ved for meget". Efter den sidste Tids grove Overtrædelser af Kommunens Tjenestemandreglement, der bl.a. forbyder Arbejde for andre end Aarhus Kommune, tror vi, det maa være paa Tide, at Teknisk Udvalg skiller sig af med Herr Hedeager.

Vi vil i hvert Fald advare alle mod denne Provokator og Politistikker. Den Dag er ikke saa fjern, da han vil blive draget til Ansvar for de Forbrydelser, han begaar i Dag.

Efter Arrestationerne paa Raadhuset fortsattes Forfølgelserne Byen over. Følgende blev anholdt i Løbet af Fredag d. 11.:

- Konterassistent Agnes Nielsen, Amts-Arbejdsanvisningskontoret,
- Laborant Emilie Hansen, Dreyers Frøhandel, Dyrkærken,
- Cand. Mag. Niels Aage Nielsen, Jordbrovej 4. Privatvidenskabelig Assistent hos Professor P. Skautrup og Lærer ved Kriminalpolitiets Tyskkursus.
- Malersvend Frands Edv. Pedersen, Langlandsvej 9.
- Arbejdsmand Alfred Andreassen, Møllevangs Alle 10.

Det maa herefter være klart for alle, at Politiets Forfølgelser rettes mod alle Befolkingskredse, der kan mistænkes for, ikke helt og fuldt at ville billige Regeringens og Rigsdagens landsforræderiske Politik. En anonym Anmeldelse en nok. Lovløsheden regerer i vort Land.

Men trods Forfølgelserne og trods Lovløsheden staar den bedste Del af det danske Folk sammen i en ubrydelig Solidaritet om alt det, der virkelig er dansk. Den Folkefront som Tidens hårde Virkelighed har hærdet som Staal, er Garantien for vort Lands Fremtid. Det stolte Ideal: et frit Danmark, et frit Folk, giver flere og flere Kraft til aktivt at tage Kampen op, og den Sympati, hele vort Folk støtter Bevægelsen med, giver Vilje til at taale Kampens Vilkaar.

Ved tysk Domstol har i Byen er følgende Aarhusianere blevet dømt:

- Snudker Otto Pedersen, 10 Aars Tugthus
- Svend Valdemar Moesgaard, 10 Aars Tugthus
- Arbejdsmand Gustav Lindvald, 10 Aars Tugthus
- Konnie Christian Bartram, 1 Aars Tugthus.

S T Ø T O F R E N E F O R
N A Z I T E R R O R E N, K V I N D E R O G B Ø R N E

Giv Bladet videre! Men vær F O R S I G T I G!

AARHUS EKKO

Nr. 6.

Udgivet af Kommunisterne i Aarhus.

Afsl. 15-1-1943.

KAN DET BETALE SIG ?

Naar Folk i disse Tider faar Underretning om, at nu er een og nu en anden fremtrædende Personlighed arresteret for illegal Virksomhed eller flygtet fra Politiet, rejser mange det Spørgsmaal: Er det nu ogsaa disse Ofre værd? Kan det betale sig at ofre Friheden for den nationale Sag?

Paa dette Spørgsmaal har Professor, Dr.med. Mogens Fog, givet Svar i et Brev, som han har sendt sine Venner, efter at han har været nødsaget til at forlade sit Hjem og sin Gerning paa Grund af Politifølgelse. Brevet er af Professorens Venner mangfoldiggjort og cirkulerer nu flittigt rundt om i Landet - ogsaa i vid Udstrækning her i Byen. Vi har haft Anledning til at se det, og tillader os her at citere et lille Afsnit af det meget lærerige Brev, der afgjort har Bud til vide Kredse af vort Folk:

"-- Nazismens Maal er paa alle Punkter i direkte Modstrid med mine, derfor maatte jeg bekæmpe den. Jeg tror ikke nogen, som kender mig, vil betegne mig som Fanatiker; særlig politisk interesseret, endsige aktiv, har jeg aldrig været. De Maal, jeg har sat mig i Tilværelsen, ligger paa andre Omraader af mere fredelig og mindre risikabel Art. Men naar selve Grundlaget for min aandelige Eksistens trues, naar andre kæmper for mine Ideer, saa har jeg ikke kunnet være en passiv Tilskuer. Ingen af dem, jeg har arbejdet sammen med, havde ventet andet end det, der er sket. Vi har ikke søgt Heltepositioner, men blot villet være Soldater i en Hær, der vender Front mod Kulturens Fjender-----."

Professor Fog har som Tusinder Danske i Dag erkendt, at vi alle staar overfor Valget: Kamp for vor Frihed - eller ydmyg Underkastelse under Barbariets Ang med Opgivelse af vort Folks tusindaarige Frihed, Ære og nationale Selvstændighed. - For vi Kommuniste har Valget ikke været svært, - eller rettere: Vi har ikke haft noget Valg. Vi har altid følt det som vor ufravigelige Pligt at bekæmpe det danske Folks Undertrykkere, hvornår de end var. Vi har ikke spurgt, om det kunde betale sig. - Vi har lidt smertelige Tab, men ogsaa haft den Lykke at se vort Parti vokse sig stærkt og at se større og større Kredse af vort Folk erkende, at vi viste Vejen frem.

Mange gode danske Mænd har i Samarbejde med os og med Partiets Indsats som Forbilledo, taget Kampen op. Vi kender i Dag kun Navnene paa dem, der er arresteret eller flygtet for Politiets Følgelse. Disse Mænd tog det afgørende Skridt efter moden Overvejelse. Det var Folk med Indsigt, der forstod, at det var vort Folks Fremtid, der stod paa Spil. De ved, at vort Lands Økonomi nu er saa nøje knyttet til Nazi-Tysklands, at vi, naar det tredje Riges Dage er talte, staar overfor en Katastrofe, hvis vi ikke faar Hjælp andetsteds fra. De vidste ogsaa, at de allierede Nationer, der i Dag med Blod og Menneskelykke betaler for hvert Skridt mod Folkenes endelige Sejr, ikke kan have noget til overs for et Land, der finder sig i en Regering, der ikke er stort bedre end Quislings eller Lavals. De ved, at kun det danske Folks frie Stillingtagen og aktive Indsats kan redde os. De har vist os alle et Eksempel værdig til Efterfølgelse.

Vi staar alle overfor Valget, og der er ikke noget der hedder: Stemmer ikke! Enhver voksen dansk Mand og Kvinde maa og skal tage Standpunkt. Den der ikke fristes af Forræderiets Sølvpenge, maa gaa ind i den Folkefront, der er den eneste Garanti for vor frie Fremtid. Indsats kan gøres paa mange Maader, f. Eks. Støtte til fængslede eller flygtede Patriots Hustruer og Børn, økonomisk Støtte til den illegale Presse, og endelig ved aktiv Indsats indenfor een af Frihedskampens illegale Grupper.

Den Generation, der gik forud for vor, havde efter sidste Verdenskrig samme Valg om Fremtidens Vej. - De valgte galt. De valgte at følge en gammel Vej i Stedet for at søge en ny. Nu staar vi atter overfor Valget. Og vi vil tænke paa de Millioner, der giver deres Liv for Sejren. Vi vil tænke paa den Ungdom, der nu vokser op, og som vi ønsker skal leve et frit og fredelig Folks Liv - og vi vil træffe det rigtige Valg. Derfor er ingen Indsats for høj, intet Offer for stort. Derfor kæmper vi for en Verdensfremtid, hvor Krig, Arbejdsløshed, Sult og Nød kun er Gloser uden Virkelighed fra en fjern og uhyggelig Fortid.

Side 2.

Den anden Katastrofevinter for Hitler. Den storarlæede Sovjet-Offensiv paa hele Syd-
 ***** fronten er Beviset for den Forskydning af
 Styrkeforholdet paa Østfronten, som er Følgen af den røde Hærs blandende gennemførte
 Udmattelsesstrategi. Offensiven paabegyndtes i fire Afdelinger. Først stødte to Hær-
 grupper frem nord og syd for det stadig ubetvungne Stalingrad. De overskar Jernbane-
 linjerne, som førte Forsyninger frem til den tyske Belejningshær, men stoppede iøvrigt
 op, mens der endnu var en Strimmel Landforbindelse til den tyske Hovedhær. Tyskerne
 samlede Styrker nordøst for Kotelnikovo for at erobre den sydlige Baneforbinding, som
 hvilket netop var, hvad Sovjethæren ventede. Mens Tyskerne koncentrerede i Syd, satte
 et endnu stærkere Sovjetangreb ind langt nordvest for Stalingrad ved den mellemste
 Don, og den røde Hær trængte paa kort Tid over 200 km frem over en bred Front. Samti-
 dig opfangede de røde Stryker det ventede Angreb ved Kotelnikovo og gik paa sin Side
 over til Angreb og slog Tyskerne paa vild Flugt. Nogle af de avancerende russiske
 Styrker i dette Omraade gik mod Syd ud over Kalmykstepperne, hvor de vandt frem i Il-
 tempo, samtidig med at nye russiske Hærmasser gik til Angreb i Midtkaukasus, kastede
 Tyskerne ud af By efter By og naaede Forbindelse med Kalmykhæren. Den 1. Januar var
 der taget 137.000 tyske Fanger, mens 172.000 Hitlersoldater var blevet dræbt. Enorme
 Mængder af Krigsmateriale var erobret i de talrige besatte tyske Forsyningsdepoter,
 og 22 tyske Divisioner stod omringet foran Stalingrad, adskilt fra Hovedhæren ved
 over 200 km Land besat af den røde Hær. Og Offensiven fortsætter. - Tyskerne jamrer
 sig og giver hver Dag i Aviserne en ny "Forklaring". De sender ogsaa Forstærkninger
 frem fra de besatte Lande. Det er nu de undertrykte Folks Opgave ved modig Indsats
 at vise Tyskerne, at de heller ikke har Raad til at svække deres Besættelsestropper
 i Vesteuropa! Saadan og kun saadan opfylder vi vor Pligt og forkorter Krigen.

Den faglige Situation. Kort før Jul afgjordes en meget stor Del af Overenskomstsitu-
 ationen derved, at der gaves de allerlavest lønnede et lille,
 aldeles nødvendigt Løntillæg, mod at de højere lønnede (hvilket især vil sige de fag-
 lærte) gav Afkald paa en lang Række haardt tiltrængte Tarifændringer. Naturligvis
 ramte "Overenskomstforliget" ikke paa nogen Maade Arbejdsgiverne, nej, Situationen
 afgjordes paa den snart klassiske, socialdemokratiske Maade, at man tager fra den ene
 Gruppe Arbejdere og giver til den anden og lader Arbejdsgiverne helt slippe.

Dette er en meget farlig Vej for den danske Fagbevægelse at fortsætte ad, og vi
 da ogsaa allerede, at nazianløbne Elementer indenfor de faglærte gaa rundt og fortæl-
 ler, at det er D.A.F., der har gennemtrumfet Forliget for at ramme de faglærte Arbej-
 dere. De søger herved at hverve Proselytter og søger at uddybe det Modsætningsforhold,
 der nu og da tilsyneladende har været mellem faglærte og ufaglærte Arbejdere. Ganske
 vist tvivler vi ikke paa, at de faglærte Arbejdere kan tilbagevise den Slags Manøvrer,
 men for hele Fagbevægelsens Skyld er det en pinlig Nødvendighed, at ihvertfald en Del
 af den ved Forliget skete Uret gøres god igen. Og det kan kun gøres ved, at der nu
 gives alle Arbejdere et Dyrtidstillæg, der giver fuld Dækning for Prisstigningerne.

Ikke mindst paahviler det D.A.F. at gøre en vægtig Indsats herfor til Gavn for hele
 Arbejderklassen. Hvorfor stadig skaane Arbejdsgiverne?

For Arbejdsmandsafdelingerne i Aarhus kan Stillingen ikke være uklar. De fleste af
 dem har deltaget i den nordjyske Arbejdsmandskonference i Aalborg d. 8-9. November,
 og her har de Delegerede, der næsten udelukkende var Formændene og andre Tillidsmænd
 i Afdelingerne, klart stillet sig bag Kravet om fuld Dækning for de stedfunde Pris-
 stigninger. Tilbage er egentlig kun at stille Handling bag Beslutningerne. Det bliver
 Medlemmernes Opgave paa de kommende Generalforsamlinger at kræve aflagt Beretning
 fra Konferencen, og at kræve de trufne Beslutninger og det paa Konferencen paabegynde
 Arbejde for Forbedringen af Arbejdernes Levevilkår ført igennem med alle tænkelige
 Midler.

For de faglærtes Vedkommende maa Kravet om fuld Dyrtidstillæg efter Ordningen af
 Oktober 1939 nu rejses med dobbelt Styrke. Ikke mindst de faglærte er blevet snydt i
 første Omgang - saa meget stærkere Krav har de nu paa at faa Tillæg til de efterhaan-
 den helt utilstrækkelige Lønninger, der ikke gøres bedre ved, at Fagene endnu et Aar
 maa køre med de forældede Tariffer. De maa fejle alle Forsøg paa at bruge Generalforsam-
 lingers Tid til Angreb paa Arbejdsmændene til Side, og klart stille sig ved Siden
 af Arbejdsmændene i solidarisk Kamp for fuldt Dyrtidstillæg til alle Arbejdere. Alt
 andet tjener kun Arbejdsgivernes Interesser, uanset om det fremsættes under Fraser om
 "Tillid til Samlingsregeringen" eller under andre Former for "Folkefællesskab".

Side 3.

Paa Efteraarets Generalforsamlinger udskiftedes i flere af de aarhusianske Fagforeninger en Del af de mest utiltalende "regeringstro" Ledere (som f.Eks. Henning Hyllested) og det vil utvivlsomt være til største Gavn for Fagbevægelsens hele Fremtid, om dette "Saneringsarbejde" fortsatte i endnu flere Fagforeninger. Der er jo da ogsaa virkelig gode, klassebeviste Arbejdere nok til at kunne varetage danske Fagforeningers Opgaver paa godt DANSK.

Arbejdskortene betyder Tvangsarbejde. Lørdag d. 2. Januar fandt en Episode Sted ved Aarhus-Havn, som fortjener at kendes af Arbejderne i Aarhus. Det var Slud med Sne og Regn i en Grad, saa Havnearbejderne ved flere Trædampere foretrak at indstille Arbejdet fremfor at risikere at faa en Sygdom paa Halsen.

Dette bragte Forretningsfører Mikkelsen, Aarhus Stevedore Co. (kendt fra flere Artikler i "Aarhus Stiftstidende" om Arbejdskortene) i Harnisk. Han forbed sit Personale at udlevere Arbejdskortene med den Motivering, at han betragtede det som ulovlig Arbejdsstandsning. Han forhindre derved Havnearbejderne i at gaa til Kontrol, hvorved de mistede 2 Dages Understøttelse.

Mikkelsens Optræden er et nyt Bevis paa, at "AARHUS EKKO" havde Ret i sin tidligere fremsatte Paastand, at Arbejdskortene skal bruges til Indførelse af Tvangsarbejdet. - Laurits Hansens Opfindelse begynder at fungere - og han selv er Minister med nazistisk Velsignelse.

Til Havnearbejderne vil vi blot sige: Aarhus Stevedore Co. har Pligt til at godtgøre Jer det Tab, I har lidt. Og vil de ikke godvilligt, maa de vel nænt kunne tvinges.

Og til Herr Mikkelsen kun: Vi tror trods alt ikke, at Tidspunktet til at gennemtrumfe "Herre- og Slavemoralen" her i Byen er heldigt valgt. I en Tid, hvor vort Folks Fremtid afhænger af et ubrydeligt Sammenhold mellem alle Danske, bringer en saadan Handlemaade megen Bitterhed, der kunne have været undgaaet ved lidt mindre Nævenyttighed fra Deres Side.

Hvis Forretningsføreren fremturer i samme Aand, kender vi de aarhusianske Havnearbejdere saa godt at vi ved, de vil forstaa at træffe visse Modforholdsregler. Herr Mikkelsens Optræden i denne Sag er i Bund og Grund unational, og den Slags er Arbejderne heldigvis meget følsomme overfor.

-o- -o- -o- -o- -o- -o- -o- -o- -o- -o- -o-

Usmagelig Protektion. Amts-Arbejdsanvisningskontoret i Aarhus er en stor Institution. Chefen for dette Kontor er det socialdemokratiske Byraadsmedlem, Typograf Hans Madsen. De, der kender Madsen, ved, at han er een af de Middelmagigheder, der forsøger at dække over Manglen paa Evner ved et arrogant og høvent Væsen og en fræk og ubehøvlet Optræden. - Det er af største Betydning for en saadan Mand at have et Personale, der ikke er ham alt for overlegen i faglige Kvalifikationer. Ganske vist er dette hidtil ikke lykkedes for Herr Madsen, men nu synes han at have fundet et Middel til at finde de rette Medarbejdere.

Det er nemlig lykkedes Madsen at knytte sin Svoger, Nazisten, Propst Peter Dissel til sin Medarbejderstab. Som Nazist kan man trygt frakende Herr Dissel Aandsæver i Almindelighed, og som Propst kan man trykfrakende Kvalifikationer som Kontormand i Særdeleshed.

Aarhusianske Borgere har atter faaet dokumenteret, hvilken Foragt deres valgte Tillidsmænd nærer for dem. Og ingen reagerer tilsyneladende. Ganske vist er vi ikke i Tvivl om, at det øvrige, kvalificerede Kontorpersonale paa Arbejdsanvisningen vil behandle "Kollegaen" efter Fortjeneste, men det vilde ogsaa se godt ud, om H.K.s Formand, Georg Baunsgaard, vaagnede op foretog sig noget overfor "Partifælle" Madsen, og fik bremsset sliig beskidt Protektion, der ikke tager Hensyn til faglige Kvalifikationer, eller regner med den naturlige Uvilje, alle ærlige Arbejdere nærer til vort Lands Fjender: Nazisterne.

Hvis ikke Baunsgaard vil tage sig sammen og handle i Handels- og Kontormedhjælpernes Interesse, kan vi anbefale Formandsskifte i H.K.

Lad ogsaa Venner og Bekendte læse "AARHUS EKKO".

Ti stille hvis Du faar Besøg af Politiet. Tavshed skader ingen.

- Side 4. -

Arbejdernes Boligforening er i Øjeblikket inde i et ret omfattende Parcelbyggeri, der skyder op nord for Byen. Blandt Leverancerne til et saadant Byggeri findes ogsaa Tømmer. Det er Hustømmerernes A/S, der har Tømmerarbejdet, og Aarhus Tømmerhandel, der leverer Træet, der efter Konditionerne skal være 3.Sort, men det leverede Tømmer betegnes af Fagfolk som 5.Sort eller "Udskud". Forretningsfører Kaasgaard fra Boligforeningen og Anders Nielsen fra Hustømmerernes A/S er begge Tømrere, men enten maa det staa forfærdeligt sløjt til med d'Herrers Sagkundskab eller ogsaa skjuler der sig andre Momenter bag disse Leverancer. Aarhus Tømmerhandel, hvis Indehavere er Konsul Barnow og hans 2 Sønner, hvoraf den ene har udtalte nazistiske Tilbøjeligheder, er aabenbart ikke i Besiddelse af nogen særlig høj Forretningsmoral, naar de for Smaafolks Spareskillinger kan foretage den Slags Svindelleverancer. Men maaske er der paa Forhaand betalt Aflad gennem det Værelse, som Tømmerhandelforeningen, har skænket til det nye Studenterkollegium. - Der er Opgaver nok for Politiet, men det synes at have alt for travlt med at jage danske Patriotter for at tækkes Gestapo.

+
 Hos det store Udstyrsfirma Ferdinand Salling skete for nogen Tid siden det ikke helt usædvanlige, at en kvindelig Repræsentant for Værnemagten kom ind i Forretningen for at foretage et større Indkøb af Gardiner. Ekspedienten vægrede sig ved at sælge Damen den ønskede, store Varemengde med det Resultat, at den stolte Mø harmdirrende forlod Lokalet, og at Værnemagten en Time senere forlangte vedkommende Ekspedient afskediget omgaaende - da Forretningen i modsat Fald vilde blive lukket - .

Firmaets Indehaver bøjede sig for Overmagten, men gav samtidig den unge Mand Lofter om fuld Gage, indtil han fik anden Beskæftigelse, et Træk, der vidner om Forstaaelse af den Kamp, der føres mod de tyske Undertrykkere. For at afslutte hele Historien maa det tilføjes, at Ekspedienten - da Aarsagen til Afskedigelsen rygtedes - ganske kort Tid efter fik godt og vellønnet Arbejde andetsteds.

+ +

Nazistisk Brodnid. Paa Hjørnet af Østbanetorv og Knudriisgade har den berygtede, ===== nazistiske Sysselleder Kay Gothenborg en Købmandshandel - naturligvis uden Kunder, for ærlige Danske vil nu engang ikke handle hos en Landsforrædder. Men denne Kendsgerning kan Kay Gothenborg ikke faa ind i sin nazistiske Hjerne, og han har derfor fundet paa en anden Forklaring paa den tomme Butik.

Paa det modsatte Hjørne af Østbanetorv har Aarhus Brugforening nemlig een af sine Butikker, og til dennes stadigt svingsende Indgangsdøre har Gothenborg altsaa stadig Udsigt, hvilket aabenbart har irriteret "der Führer" nederdrægtigt, for i et Nummer af det saakaldte Blad "Enderlandet" øser han sin Galde ud over Brugsen, der har været saa formastelig at sælge sine Varer 6% under Gothenborgs Pris.

Nu har ganske vist ingen forbudt Nazisten at sælge sine Varer under Maksimalprisen - og iflg. nazistisk Moral, har kun den enkelte Ansvarer -, men vi kan forsikre Syssellederen om, at det ikke vilde hjælpe, om han saa solgte sine Varer 25 % under Dagsprisen - eller under Brugsforeningsprisen - han vilde ingen Kunder faa alligevel. Danske vil ikke handle i en Nazi-Biks, at Gothenborg ved det.

+ +

En morsom "Episode" skete forleden Aften i Forhallen til Reginateatret. En nydelig, ung Dame stod og studerede de udstillede Filmsbilleder, da en tysk Soldat begyndte at gøre Tilnærmelser overfor hende. Da hun tilsyneladende ikke tog Kurvangeriet ilde op, blev han dristigere og efterhaanden ret aggressiv, for tilsidst at lægge Armen om hendes Liv. I samme Øjeblik vender hun sig om og rammer ham i Ansigtet med Bagsiden af Haenden. Efter denne velfortjente Dukkert flygtede den tapre Krieger skyndsomt, fulgt af Øjenvidnernes Udvalgte Haar, medens der samtidig blev udtalt mange anerkendende Ord om den unge Dames resolute Optræden.

-0- -0- -0- -0- -0- -0- -0- -0- -0- -0- -0-

Her er til sidst Navne paa nogle Nazi-Forretningsfolk:

Cykelhandler Erich Gubbe, Ny Munkegade 87.	Slagterm. Niels Plath, Sejrogede 5.
Antikvarboghdl. Gustafsson, Volden 12.	og følgende fra Aabyhøj:
Restaurator H.P.Hansen, Studsgade 3.	Skomager M.P.Villadsen, Silkeborgvej 32.
Købmand Jørgen Jensen, Munkegade 103.	Slagterm. Villy Runge, Silkeborgvej 23.
Barberm. Laursen, Ny Munkegade 65.	Købmand Victor Riberholt, Gjellerupvej 36.
Børstenbinder Lund, Vestergade 21.	Købmand Jens Pedersen, Silkeborgvej 20.
Kulhdl. R.Neergaard, Lundhyesgade 11.	Barberm. H. Guldager, Silkeborgvej 20.
Købmand F.W.Opperbech, Banegaardsgade 33.	

S T A L I N S DAGSBEFALING PAA DEN RØDE HÆRS 25-AARS-DAG.

Dagsbefaling Nr. 95.
Moskva, den 23. Februar 1943.

Kommanderter, Rødarmister og røde Matroser, Kommandører og politiske Tillidsmænd, Partisaaner og Partisankvinder,

Vi fejrer idag 25-Aars-Dagen for den røde Hærs Bestaaen. Et kvart Aarhundrede er gaaet, siden den røde Hær blev skabt. Den blev skabt i kampen mod de udenlandske Røvere, der prøvede paa at underkue vort Land. Den 25. Februar 1918, da Afdelinger af den røde Hær ved Pskov og Narva tilføjede de tyske Overfaldsmænd et tilintetgørende Slag, blev erklæret for den røde Hærs Fødselsdag. I Aarene 1918 til 21 forsvarede den røde Hær i sejr Kamp mod de udenlandske Røvere vort Sovjethjemlands Ære, Frihed og Uafhængighed, den forsvarede Sovjetfolkets Ret til at indrette sit Liv, som den store LENIN har lært os: I to Aartier beskyttede den røde Hær Sovjetfolkets fredelige Opbygningsarbejde. Folkeslagene i vort Land har aldrig lukket Øjnene for de udenlandske Erobreres Anslag mod vort Land, og de sørgede uafbrudt for at styrke den røde Hærs Magt, de udrustede den med forskellige førsteklases Kampmidler og fremelskede Sovjetkæmpernes Kadrer.

DEN RØDE HÆR ER EN ARME TIL FORSVAR FOR VENSAB OG FRED MELLEM ALLE NATIONER.

Den blev skabt, ikke for at erobre fremmede Lande, men for at beskytte Sovjetlandets Grænser. Den røde Hær har altid udvist Respekt for andre Folks Rettigheder og Uafhængighed. Men i Juni 1941 overfaldt Hitlertyskland vort Land, idet det troløst krænkede Ikkeangrebspagten paa en grov og nederdragtig Maade, og den røde Hær blev tvunget til at drage i Felten for at forsvare sit Hjemland mod de tyske Røvere og jage dem ud af vort Land. Siden da har den røde Hær forvandlet sig til en Armé, der kæmper paa Liv og Død med Hitlertropperne, en Armé, der hævner de Voldsgerninger og Ydmygelser, som de tyske Fascistbanditter forøver mod vore Brødre og Søstre i de besatte Områder af vort Hjemland.

Den røde Hær fejrer 25-Aars-Dagen for sin Bestaaen i et afgørende Øjeblik af Fædrelandskrigen mod Hitlertyskland og dets Vasaller: Italienerne, Ungarnerne, Rumænerne og Finnerne. I 20 Maaneder har den røde Hær nu ført en heltomodig Kamp mod de tyske, fascistiske Hærstyrker, en Kamp, der er uden Stykke i Historien.

DA DER IKKE FINDES EN "ANDEN" FRONT I EUROPA, BÆRER DEN RØDE HÆR HELE KRIGENS BYRDE!

Paa Trods heraf har den røde Hær ikke alene holdt Stand mod de fascistiske Hærstyrkers Fremstormen, men er endog i Krigens Løb blevet de fascistiske Røverses Hædsel. Under svære Kampe i Sommeren og Efteraaret 1942 har den røde Hær spærret Vejen for det fascistiske Rovdyr. Altid vil vort Folk bevare Mindet om det heltomodige Forsvar af Odessa og Sevastopol, de haardnakkede Kampe foran Moskva, i Kaukasus, i Områderne omkring Rønev og denningred var vor Arigshistories største Slag: foran Stalingrads Mure.

I disse store Slag har vore tapre Rødarmister, Kommandører og politiske Tillidsmænd smykket vore røde Hærs Kampfaaner med uforgængelig Berømmelse, og de har skabt det faste Grundlag for Sejren over de tyske, fascistiske Hærs.

For 3 Aar siden begyndte den røde Hærs Tropper Offensiven foran Stalingrad. Siden da befinder Initiativet sig i vore hænder, og den røde Hærs Stødkraft er ikke blevet svegere. For Tiden er den røde Hær - under de vanskeligste Vinterforhold - i Angreb paa en 1500 Kilometer lang Front, og næsten overalt har den opnået Resultater. Højt oppe mod Nord, ved Leningrad, paa Midtfronten, foran Charkov, i Donetzbækkene, ved Rostov, ved Kysten af det æssovske og det sorte Hav tilføjede den røde Hær Hitlertropperne det ene Slag efter det andet.

Løbet af 3 Maanedes befrielse den røde Hær følgende Områder: Rayonerne, Veronash og Stalingrad, en Række autonome Folkerepublikker og Territorier i Nordkavkasus og paa Kalmysteppe, Rayonerne Stavropol, Krassnodar og næsten det hele af Rayonerne Rostov, Charkov og Kursk. Fjendens massevisse Fordrivelse fra vort Sovjetland er begyndt.

Hvad har forandret sig i disse 3 Maanedes? Hvorfra stammer det, at saa meget er slaaet Fejl for tyskerne? Hvad er Aarsagerne til deres Ubeld?

Forholdet mellem Kræfterne ved den sovjetisk-tyske Front er forandret. Sagen er den, at det fascistiske Tyskland bliver svagere og mere udmattet og svag, mens Sovjetunionen udfolder sine Reserver og bliver stærkere. Tiden arbejder mod det fascistiske Tyskland. Hitlertyskland, som har tvunget Europas Krigsindustri til at arbejde for sig, var indtil den sidste Tid Sovjetunionen overlegen med Hensyn til tekniske Kampmidler, især Tanks og Flyvemaskiner. Deri bestod dens Fordel. - Men i Krigens 20 Maanedes har Stillingen forandret sig. Takket være det opvandede Arbejde, der blev ydet af Arbejdere og Arbejdere, Ingeniører og Teknikere i Sovjetunionens Rustningsindustri. Fremstillingen af Tanks, Flyvemaskiner og Kanoner steget i Krigens Løb. I det samme Tidsrum har Fjenden paa den sovjetisk-tyske Front lidt store Tab af tekniske Kampmidler, især Tanks, Flyvemaskiner og Skyts. Alene i de 3 Maanedes under den røde Hærs Vinteroffensiv har Tyskerne mistet over 7000 Tanks, 4000 Fly, og 17000 Kanoner, foruden andet Krigsmateriel.

Selvfølgelig vil Tyskerne prøve paa at erstatte disse Tab, men det bliver ikke let, fordi der kræves ikke saa lidt Tid for at erstatte Fjendens uhyre Tab af tekniske Kampmidler. Men Tiden venter ikke.

Da Hitlertyskland begyndte Krigen mod Sovjetunionen, ræddes det i Sammenligning med de overaltmæssigt overlagne, mobiliserede og kampberede Styrker. Deri bestod dens Fordel. Men i Krigens 20 Maanedes har Stillingen forandret sig ogsaa paa dette Område. I Afværge- og Offensivkampe har den røde Hær siden Krigens Begyndelse gjort ca. 9 Millioner tyske, fascistiske Soldater og Officerer ukampdygtige. Heraf er ikke mindre end 4 Milioner dræbt paa Slagmarken. Fuldstændig knust blev de italienske, rumænske og ungarske Tropper, som Hitler har sendt til den sovjetisk-tyske Front.

Alene i de sidste 3 Maanedes blev 112 af Fjendens Divisioner knust af den røde Hær, heraf blev over 700.000 Mand dræbt og over 300.000 taget til Fange. Naturligvis vil den tyske Overkommando tage Skridt for at erstatte dette kolossale Tab: men

1. Den tyske Hærs svage Punkt er dens Mangel paa Menneskereserver, det vides derfor ikke fra hvilke Kilder Tabet skal erstattes.
2. Selvom man gaar ud fra, at Tyskerne paa alle mulige og umulige Maader formaar at skrobe det fornødne Antal Mennesker sammen, saa kræves der ikke saa lidt Tid for at samle dem sammen og uddanne dem. Men Tiden venter ikke!

Da Hitlerarmeen begyndte Krigen mod Sovjetunionen, ræddede den over 2 Aars Erfaring fra Gennemførelsen af større militære Operationer i Europa under Anvendelse af de nyeste Krigsmidler. Den røde Hær havde i Krigens første Periode naturligvis ikke saadan Erfaring og kunde ikke have den. Deri bestod den tyske, fascistiske Armes Fordel. - Men i Krigens 20 Maanedes har Stillingen forandret sig ogsaa paa dette Område. I Krigens Løb er den røde Hær blevet til en Koder-Arme. Den har lært os at slaa Fjenden med Sikkerhed under Hensyntagen til hans svage og stærke Sider, som den moderne Krigsvidenskab lærer det. Hundre tusinder og Milioner af Soldater i den røde Hær er blevet Mestres i Brug af deres Vaaben, det være sig Gevær, Sabel Mækkingsvær, Artillerivæben, Pionerfag, Granatkastervæben, Tankvæben eller Luftvæben. Hundre tusinder af Kommandører i den røde Hær er blevet Mestres i Føringen af deres Tropper. De har lært at forene personligt Mod og Tapperhed med Evnen til at føre deres Tropper paa Slagmarken, idet de har opbygget den dumme og skadelige Liniepolitik og har stillet sig fast paa Manøvretaktikens Grund. Det kan ikke betragtes som et rent Tilfælde, at den røde Hærs Kæmper og Kommandører ikke blot befrier vort Hjemland for Fjenden, at de ikke lader ham undslippe fra vor Jord. De gennemfører saa betydelige Indkredninger, at de kan

tjene som Eksempler i Krigskunst. Dette er uden Tvivl et Tegn paa vore Kommanderers Modenhed. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at det kun var den rødtige Strategi hos den røde Hærs Ledelse og den elastiske Taktik hos vore aktive Kommandører, der førte til et så fremragende Resultat som Indkredningen og Tilintetgørelsen af den kampmæssige Elitearmé paa 300.000 Mand syd for Leningrad.

Hos Tyskerne staar det ikke så godt til i denne Retning, deres Strategi er fejlagtig, da den som Regel undervurderer Modstandernes Kræfter og Muligheder og overvurderer sine egne. Deres Taktik er skematisk, da den prøver paa at tvinge Begivenhederne ved Tronten til at passe ind i den ene eller anden af Reglementets Paragraffer. Tyskerne er udjagtige og præcise i deres Operationer, naar Stillingen tillader en Gennemførsel efter Reglementets Paragraffer. Heri ligger deres Styrke. De bliver hjælpeløse, naar Stillingen bliver indviklet og ikke længere svarer til den ene eller anden af Reglementets Paragraffer, naar den kræver en selvstændig Afgørelse, der ikke er forudsat i Reglementet. Deri bestaar deres største Svaghed. Det er Ar søgerne til de tyske, fascistiske Troppers Nederlag og den røde Hærs Resultater i de sidste 3 Maanedes Kamp.

DETTE BETYDER IKKE, AT DET NU ER FORDI MED HITLER-ARBEJDET!

Heller ej at den røde Hær ikke har andet at gøre, end at følge efter den til vort Lands vestlige Grænse. At tænke sådan betyder at overvurdere sin egen Kraft, at undervurdere Modstanderens, og at være forfalden til politisk Ansvarsløshed.

Fjenden har lidt et Nederlag, men han er endnu ikke besejret. Den fascistiske tyske Armé gennemgaar som Følge af de Slag, den røde Hær har tilføjet den, en Krise. Dette betyder ikke, at den ikke kan komme sig. Kampen mod de tyske Røvere er endnu ikke forbi. Der er først ved at udfolde sig, ved at fremme op. - Det vilde være dumt at antage, at Fjenden vilde komme blot en eneste Kvadratkilometer af vor Jord uden Kamp. Den røde Hær staar foran haardtakkede Kampe mod en haard og grusom Fjende. Denne Kamp kræver en Anspændelse af alle vore Kræfter og en Mobilisering af alle vore Muligheder.

Vi er begyndt at befri Sovjetukrainé fra det tyske Ang, men endnu vansmægter Millioner Ukrainere under de tyske Undertrykkeres Regimente. I Hviderusland, i Litauen, Letland, Estland, Moldau, i Krim og Karolen hersker endnu de tyske Okkupanter og deres Vasaller. Den fjendtlige Armé har faaet tilføjet magtige Slag, men den er endnu ikke besejret. De fascistiske Røvere yder voldsom Modstand, gaar over til Modangreb, prøver paa at sætte sig fast i enhver Forevarslinie og kan endnu styrke sig ud i nye Eventyr. Dette er Grunden til, at der i vore Rækker ikke kan være Plads til Behagelighed, Sorgløshed og Overlegenhed. Hele Sovjetfolket glæder sig over den røde Hærs Sejre, men Redarmisterne, Kommandørerne og de politiske Tillidsmænd maa altid huske den store LENINS Ord:

"Det første er, ikke at lade sig beruse af Sejren og ikke at blive overmodig. Det andet er at knytte Sejren fast til sine Faner. Det tredje er at sles Fjenden grundigt."

For at befri vort Hjemland for Fjenden, for at opnå den endelige Sejr over de fascistiske, tyske Røvere, befaler jeg:

1. Uafbrudt at forbedre Kampuddannelsen og at styrke Disiplin og god Organisation i hele den røde Hær og Krigsmarinen.
2. At føre haardt Slag mod de fjendtlige fascistiske Tropper, uafbrudt og haeransættende at forfølge Fjenden, ikke give ham nogen Mulighed for at samle sig fast i nye Forevarslinier, ikke give ham Rustum, hverken Dag eller Nat at afskure Fjendens Forsyningslinier, at indkredse de fjendtlige Tropper og tilintetgøre dem, hvilende magter at nedlægge Vaebene.
3. I stadig større Maalestok at udfolde Partisankrigen i Fjendens Dagblad, at ødelægge hans Forsyningsveje, at sprænge Jernbanebroer, at forhindre fjendtlige Troppetransporter og Forsyninger med Væben og Ammunition, at sprænge Militærlagre eller sætte dem i Brand, at overfalde fjendtlige Besættelsestropper, at forhindre den tilbageviggende Fjende i at brænde vore Byer

IV

at hjælpe den angribende røde Hær af alle Kræfter, med alle Midler.

Det er Garantien for vor Sejr.

Kammerater, Rødemister, Røde Matroser, Kommandører, politiske Tillidsmænd, Partissner og Partisønkvinder, I Sovjetregjeringens og vort Bolchevikiske Partis Navn hilser og lykønsker jeg jer til den Røde Hærs 25-Aars-Dag.

Leve vort store hjemland, SOVJETUNIONEN!

Leve vor ærerige Røde Hær, vort tapre Arigsmarine, vore Edlige Partissner og Partisønkvinder.

Leve det kommunistiske Parti, der inspirerer og organiserer den røde Hærs Sejr.

Død over de tyske Landrovere.

Den Øverstkommanderende

J. STALIN.

S L A A T Y S K E R N E S S P I L O V E R E N D E !

20/3-43

Den 23. Marts er der Valg til Rigsdagen. Aldrig er det danske Folk gaaet til Valg under saa alvorlige og vanskelige Forhold.

Gennem tre Aar har Tyskerne holdt Landet besat og udnyttet det for en imperialistisk Roverkrig. De har udplyndret og udsuget os og trods givet Lofte blandet sig i vore indre Anliggender. Efter deres Krav har Myndighederne tilsidesat de mest elementære Borgerrettigheder, Grundlovens

Bestemmelser om politisk Virksomhed er traadt under Fode, det frie Ord knægtet, forende Politikkere belagt med Mundkurv, det kommunistiske Parti forbudt og dets ledende Folk anbragt i Fængsel.

Alt dette er gennemført med Regeringens og Rigsdagens Tilslutning, uden at det danske Folk er blevet spurgt.

H V A D G E L D E R V A L G E T ?

Forsætt afholder Valget i Henhold til den Grundlov, men ellers ikke respekterer. Reelt afholdes det, fordi Samlingspartierne og Scavenius vil have Valgterne til at godkende deres Politik. Valget skal ifølge "Berlingske Tidende" være en "folkelig Tilkendegivelse af Tillid og Tro til denne Politik".

Denne Politik kendetegnes nationalt og retsligt ved Afbrydelsen af den diplomatiske Forbindelse med Sovjetunionen, Tilslutning til Anti-Kominternpagten, Afskedigelse af Gesandterne i England, U.S.A. m. Fl. Lande, Overgrebene mod Kommunisterne og andre Borgere den 22. Juni 1941, Forbudet mod kommunistisk Parti, Skærpelse af Straffeloven, tysk Fængsling og Domfældelse af danske Statsborgere, Undtælseslov, Udlevering af Hærens Udrustning og Godkendelse af den af Hitler kærede Scavenius-Regering.

Socialt kommer denne Politik til Udtryk ved en reaktionær Understøttelsespolitik overfor Valghaverne, hvorved Krigsspekulanter har floreret, mens det arbejdende Folk forarmes. Den har vist sig ved Forhøjelse af Korn- og Torvepriser, skrappe Forhøjelser af de direkte og indirekte Skatter, Arbejdsløshedensunderstøttelsesforringelse, Nedskæring af Arbejdernes og Tjenestemændenes Lønninger, Loven om Arbejds- og Forligsloven, Tvangsarbejdsloven og Stavnsbaand overfor Arbejderne samtidig med, at Krigsspekulanternes Milliongevinster ikke blev inddraget, Priserne ikke fastholdt og Folket ikke sikret de mest elementære Livsfornødenheder.

Kort sagt en Politik, der ved sin Eftergivenhed har udmærket Nationen til Fordel for Tyskerne.

Folket har ikke ønsket denne Politik. Massedemonstrationer mod Landsforræderne og Protesterne mod Regeringens økonomiske Foranstaltninger viser, hvor Folket staar.

Af samtlige Rigsdagens Partier har kun Kommunisterne understøttet Folket i dets Kamp. Indtil de med Magt blev holdt ude fra Rigsdagen, talte og stemte de mod enhver Eftergivenhed overfor den tyske Nazisme, og de bekæmpede den Politik som udplyndrer Folket. Kommunisterne gik mod direkte og indirekte Skatteforhøjelser, paa de jævne Indtægter, stemte mod Pristalsreguleringens Afskaffelse, mod de høje Kornpriser, mod Nedskæringen af Arbejdsløshedensunderstøttelserne m. v. og vundte sig ind Tvangsarbejde og Stavnsbaand.

Kommunisterne overender, at Danmarks Frihed og Selvstændighed maa og skal gænhværes ved, at det danske Folk i Overensstemmelse med de forenede Nationer og de undertrykte Folk gør sin Indsats for at hidføre den tyske Nazismes Nederlag. Ikke ved Eftergivenhed og Samarbejde, men ved hensynsløs Bekæmpelse skal Undertrykkernes forhindres i at udnytte vort Land og dets Rigdomme. Derfor har Kommunisterne sat al Kraft og Energi ind for Organiseringen af den nationale Frihedsfront. Derfor har Kommunisterne fra Besættelsens første Dag været at finde i den forreste Kamplinie med Tyskerne. Derfor udgør Kommunisterne i Dag saa stor en Procentdel af de ærlige Danske, som Regering og Rigsdag paa Tyskernes Forlangende har stuvet sammen i Fængsler og Koncentrationslejre.

T Y S K E R N E S H E N S I G T M E D V A L G E T

Det er ikke vanskeligt at se, hvad Hensigten er med dette Valg, og hvorfor Hitler tillader det. Han har Brug for det i den nuværende Situation. Det danske Folk er udsat til Offer for Goebbels' Legnepropaganda og skal samtidig godkende nye Indgreb overfor sig selv!

Alt er lagt til Rette for det ønskede Resultat: Sandheden om den tyske Forbrydelse mod vort Land er banlyst paa Møder og i Pressen. Kommuniste og konsekvente Nationalister kan ikke opstilles. De danske Vælgere skal tvinges til at vælge mellem det giftige Kryb, der findes i Nazi- og Bondepartiets landsforræderiske Sammenslutninger eller Scavenius' landsskadelige Tyskerpolitik.

Hensigten er, at det anti-nazistiske danske Folk i sine Bestræbelser for at hindre Landsforræderne i at vinde frem skal stemme paa de samarbejdende Partier og dermed godkende den tyske Udplyndring og Undertrykkelse.

T Y S K E R N E S P L A N E R S K A L K R Y D S E S

For den ærlige Dansker synes dette Valg tilrettelagt med djevelsk Snedighed. Hvor skal han placere sin Stemme for at bevidne sin Danskhed og bekræfte sin Tilslutning til Folkestyret?

Ingen ærlig Dansker kan stemme paa Nazisterne!

Med Foragt og Afsky vil Vælgeren vende sig fra Tanken om at give Nazisternes sin Stemme. I Ly af tyske Rajonetter vil Landsforræderne endnu et Stykke Tid kunne fortsætte deres Rødestens-tilværelse ved Tilløb af Konjunkturryttere og nationalt uhæderlige Personer. Det danske Folk som Helhed vil vende sig fra dem.

Ingen ærlig Dansker kan stemme paa Samlingspartierne

Hver Stemme, der ved Valget falder paa de samarbejdende Partier, vil blive betragtet som en Godkendelse af deres hidtil førte Politik, en Godkendelse af den tyske Undertrykkelse og Udplyndring, som de har fremmet ved deres viljeløse Eftergivenhed i Stedet for at bremse den. Og det vil betyde en Fuldmagt til nye Overgreb, nye Udplyndringer, nye Tvangsforanstaltninger.

Saa vel overfor det danske Folk som overfor den frie Verden vil Scavenius hævde, at hver Stemme til de samarbejdende Partier, der har godkendt hans Tyskerregering og vist sig den følgagtig, er en Stemme, der godkender hans foragtede Politik, hvis Formaal ifølge Regeringserklæringen blandt andet er at indlemme Danmark i Hitlers "ny Europa", og giver ham Fuldmagt til at fortsætte den, saalænge Tyskerne forlanger det. Flertallet af det danske Folk har vendt sig mod denne Politik. De vil paa Valgdagen bekræfte denne deres danske Opfattelse ved ikke at kaste deres Stemme paa Samlingspartierne.

Ingen ærlig Dansker maa blive hjemme!

Thi den, der bliver hjemme paa Valgdagen, vil ved sin Passivitet falde Folkestyret i Ryggen. Ingen kan være i Tvivl om, hvorledes en ringe Valgdeltagelse af Tyskerne og Landsforræderne vil blive udlagt som det danske Folks Lede ved Folkestyret. Men det danske Folk er ikke træt af Folkestyret. Det ønsker og ser hen til et frit og folkestyret Danmark. Det ønsker ikke en tyskindsat Scavenius-Regering og ikke en grundlovsstridig Rigsdag, hvortil Folkets Talsmænd er forment Adgang.

Saaledes stiller Spørgsmaalene sig for den danske Vælger den 23. Marts. Og uanset hvilken af disse Veje der følges, vil Resultatet af Valget blive hunsynsløst udnyttet af den tyske Propaganda: Til Retfærdiggørelse af Tysklands Voldsmåder overfor vort Land og til nye, forstærkede Udplyndringer - altsammen under Paabudsbærelse af, enten at Folket har givet Regeringen sin Tilslutning, eller at det gennem sin Udeblivelse fra Valget har vist sig "uværdigt" til at regere sig selv.

STEM PÅNSK - STEM BLANKT!

Men Scavenius og Tyskerne har forregnet sig, dersom de tror, at det danske Folk saa let lader sig vildlede og forskrække. Det staar klart for enhver, at dette forargelige Spil kan og skal slaas over Ende. Det er derfor en uafviselig Pligt for enhver Dansker den 23. Marts at

MØD OP PAA VALGSTEDET

TAGE SIN STEMMESEDDEL

GAA IND I AFSTEMNINGSKUMMET

OG LÆGGE STEMMESEDLEN B L A N K I KONVOLUTTEN!

Den blanke Stemmeseddel betyder, at Landsforræderne afvises, at Regeringens Politik ikke godkendes, at Vælgerne stemmer anti-tysk og paa værdig Maade tilkendegiver deres Tilslutning til Folkestyret og deres Vilje til aktiv Indsats for Folkestyrets Bevarelse.

De blanke Stemmesedler kan gøre det danske Valg ubrugsligt i den tyske Propaganda og vise den frie Verden, at det danske Folk trods Censur og Undertrykkelse ikke har mistet Interessen for det offentlige Liv og Folkestyret, men er parat til paa enhver Maade og ved enhver Lejlighed at give Udtryk for sit antityske Sindelag.

DANMARKS SKÆBNE AFGØRES IKKE PAA VALGDAGEN!

Danmarks Skæbne afgøres ikke den 23. Marts. Afgørende for vor Skæbne nu og i Fremtiden er det Røde Hærs heltomødige Indsats paa Østfronten, Kampene i Afrika, Englands og Amerikas Oprettelse af en anden Front og alle undertrykte Folks, herunder ogsaa det danske Folks Modstand. Langt mere afgørende for vort Lands Skæbne end Valget den 23. Marts er det danske Folks egen Indsats paa Modstandsfronten, dets sejge, uafsladlige Kamp mod Undertrykkerne og deres landsforræderske Hjælpere.

Men Valgdagen kan gøres til en magtfuld national Demonstration, den kan blive et betydningsfuldt Fremstød i den Offensiv, der skal bringe Danmark dets Frihed og Selvstændighed tilbage.

Derfor:

MØD OP DEN 23. MARTS OG

STEM DANSK - STEM BLANKT!

Danmarks kommunistiske Parti

KÆDEBREV:

Husk de to Minutter!

Fredag d. 9. April kan det danske Folk se tilbage paa 3 Aars Udplyndring, Undertrykkelse og Mångelser.

Gennem 3 Aar har vi set alle givne Løfter blive brudt og set Danmark glide ind som et Led i den tyske Krigsmaskine.

Gennem 3 Aar er den danske Befolkning blevet udplyndret systematisk, saa der snart ikke er Maa til Landets egne Børn.

Det har været tre bitre Læreaar, men de tre Aars Naziske har lært det danske Folk at kæmpe mod sine Undertrykkere. Viljen til Kamp mod den tyske Besættelse er vokset, saa at den tredje Front i Danmark i Dag staar stærkere og mere kampberedt end nogensinde før.

Derfor kan vi i Aar med større Fortrøstning end tidligere fejre d. 9. April - saa meget mere som det Tyskland, vi i Dag staar overfor, er en langt svagere og mere saarbar Modstander end i 1940.

Den 9. April skal det danske Folks Kampvilje give sig Udtryk i en Demonstration over hele Landet:

Naar Sirenen lyder Kl. 12 Middag den 9. April, bør alt Arbejde hvile, al Færdsel standse og al Samtale forstumme. I 2 M i n u t t e r vil vi mindes de tre Undertrykkelses Aar og hver især forpligte os til at forstærke Kampen mod vore Undertrykkere.

Gaa ikke i Teatre, Biografer eller paa Restaurationer, men vis ved stilfærdigt Masseopbud af Spadserende om Aftenen, at vi er her og agter at blive her.

L a n d s m a n d, som modtager dette Brev - bryd ikke Kæden! Skriv Brevet af i mindst 5 Eksemplarer og send dem til Venner og Bekendte.

G E R D E N 9. A P R I L T I L E N D E M O N -
S T R A T I O N S D A G F O R F O L K E T S V I L -
J E T I L F R I H E D O G S E L V S T A N D I G -
H E D -

AARHUS EKKO

Nr. 7.

Kommunistisk Parti AARHUS

April 1943.

EFTER "FREDVALGET"

UNDTAGELSESTILSTAND I AARHUS.

Tyskerne lod udskrive Valg i Danmark forat bruge det overfor den ovrigte Verden som Bevis paa, at i et af Tyskerne besat Land gaar det skam fredeligt til, og Befolkningen er noget saa glad for Samarbejdet med Tyskerne. Valget var et verdigt Svar paa dette "fromme", tyske Ønske: Tyskernes direkte og aabenlyse Repræsentanter i dansk Politik, Nazisterne, fik ikke ongang 2% af Stemmerne. Men overfladisk kan det saa se ud, somom Valget gav Tilslutning til den tyske Lydregering Scavenius. En Masse Ting peger dog i Retning af, at det danske Folk efter

Evne har forsøgt at sno sig uden om, at Valget kunde bruges hertil. Vi har vor saaledes kun at henviso til de 25.000 blanke Stemmer, det usædvanlige store Antal Stemmer paa Folk, der er kendt som mere eller mindre Nejs-Mænd (betegnende er saaledes det usædvanlige store Antal personlige Stemmer paa den af Tyskerne fjernede Hedtoft Hansen), og Scavenius' eget Parti, de radikales, notoriske Tilbagegang. De relativt mange Stemmer paa Out-siden Arne Sorensen maa ogsaa tages som Forsøg paa at undgaa at stemme paa Scavenius-folkene (for at tro, at Arne Sorensen skulde have haft Held til at indbilde den danske Befolkning, at han var speciel dansk, er for naivt).

Men selv om nu ogsaa Tyskerne, trods disse Tegn, søger at bilde sig selv og det ovrigt Europa ind, at Danskerne er glade for dem, saa har den Række af Sabotagehandlinger, der i Dage omkring Valget mere eller mindre direkte ramte den tyske Værnemagt her i Landet, tydelig vist noget andet. Det Sprog kan TYSKERNE TRODS ALLE DERES PROPAGANDATRICKS, ikke bortforklare, og den "fredelige" Valgdag var da heller ikke gaaet til Ende, for Tyskerne tvang Politimester Hoock til at erklære Undtagelsestilstand i Aarhus, Aarsag: en tysk Officersbarak ved Langelandsgade var Aftenen for sprunget i Luften, hvorved 4 tyske Officerer midlertidig forhindredes i at deltage i Undertrykkelsen af Danmark, og en Mængde verdifulde Papirer blev ødelagt, og Ugen var ikke gaaet til Ende, for et nyt Svar paa Tyskernes frødelige Samarbejde med Danmark forelaar Deres store Depot af Feltudstyr i Stadionhallen gik op i Luft Lørdag Aften.

Nu er der meget, der tyder paa, at det er Tyskerne selv, der har foranstaltet disse Sabotagehandlinger. Det maa vist saaledes betragtes som omtrent umuligt for Danskere at skaffe sig den Mængde af højeksplosiv Sprængstof, der maa have været brugt for at fremkalde det Resultat, ligesom selve Anbringelsen af Bomben netop i en tysk Officersbarak med et vigtigt Kontor kunde tyde paa lokalt Kendskab. Ligeledes har man heller ikke Lov til at se bort fra den Kendsgerning, at Tyskerne hele Efttermiddagen, for Stadionbranden havde arbejdet i Hallen og roget dygtigt med Cigaretter mellem de brandfarlige Madrasser.

Men er det Tyskerne, der har foranstaltet Sabotagehandlingerne, skal vi kun hilse det med Glæde, for det viser saa, at de undertrykte Folk saa har Forbyndsfaller mellem de tyske Soldater, der ved saadanne Handlinger er med til at redde noget af det tyske Folk Åre ud af Hitlers Helvede. Og er det danske Patrioter, der har forarsaget dem, tager vi i dybeste Respekt Hat-ten af for dem, der har haft Mod og Mandshjerte nok til at anbringe en Bombe i en tysk Barak lige for Årsen af den tyske Vagtpost i Kasernesporten overfor en maanelys Aften, saa klar som højlys Dag!!! Det er i saa Fald den Slags Folk, der er med til at vasko nogle af de Pletter af Danmarks Åre, som Scavenius'erne har sat paa den.

Saa kan vi andre jo nok som vor Del overkomme at bare de Ulemper, der er forbundet med Undtagelsestilstanden, og vi har heller ikke Lov til at græde over Tabet af vor Stadionhal, for naar vi er saa lunkne, frivilligt at overlade den, der er bygget til fri dansk Idrætsungdom til militær Brug for Landets Undertrykkere, ja, saa maa vi ogsaa finde os i det, der er sket uden store Minus og uden at deltage i Politiets nidkære Klapjagt paa eventuelle danske Patrioter. Desuden er Undtagelsestilstanden ingen Skade til. Det maa jo nemlig ikke skjules, at Aarhus, i det ovrigt Danmark havde faaet Ord for at være den for Tyskerne mest sikre By i Landet, har

II

skote jo aldrig noget, og Byen syntes kun optaget af at takkes de Undertrykkere, som i andre Byer ofte fik det danske Folks "varme" Følelser at mærke. Nu har Aarhus effektivt indtaget sin Plads i de kæmpende Byers Række, og det har sikkert glædet baade hele det øvrige Danmark og Moskva og London at høre Aarhus nævnt i Radioproklamationen om Sabotagehandlingerne i Radioen forleden, men Undtagelsestilstanden har ogsaa lært os noget om de "flinke og rane" Tyskeres rette Ansigt, hvis vi ikke har været klar over det i Forvejen. Det vakte saaledes Boretsigt Harme paa Aarhus Banegaard Søndag Aften, da alle de sentskonne og om den skærpede Undtagelsestilstand intetanende Røjssende ikke kunde faa Lov til at gaa til deres Hjem, mens tyske Officerer med deres civile Tøse ugenert og hovent færdedes ud og ind og overalt paa Byens Gader. Det danske Politi rystede opgivende paa Hovedet, og sørgede med stort Besvær for, at de Røjssende blev kørt hjem i en Trambus.

Det er komplet umuligt for normale Mennesker at se, hvad den skærpede Undtagelsestilstand Søndag Aften gavnde. Den kan kun tages som et usmageligt Udtryk for tysk Hang til at være "Herrefolk", og det er beklageligt, at den ellers saa nationalt forstaaende Politimester Koch skal være nødt til at spille med i den Komædie. Det havde tjent ham og hans Politikorps til Tro, om de havde taget samme Stilling som Arbejderne paa Ford Motor Co. tog Mandag Eftermiddag Kl. 15, som Svar paa den hysteriske Undtagelsestilstand: de gik simpelthen hjem - og saa blev den skærpede Undtagelsestilstand hævet. Den var slet ikke kommet, hvis Politiet havde optrædt paa samme Maade.

Men hvis Tyskerne tror, at de med den Slags hysteriske Handlinger, kan kæmpe danske Patrioters Frihedskamp, saa tror de Fejl. Tværtimod: Eksemplet fra Aarhus synes endog at have smittet andre Stæder i Jylland, snart vil det her ikke længere være "Undtagelses"tilstand - men den normale Tilstand for Tyskerne, indtil de er ude af Landet.

ARBEJDSSTANDSNING ved Aarhus HAVN.

Som omtalt i Dagspressen, standsede Havnearbejderne Arbejdet ved Løsningen af Damper med olieret Kalkkvalstof, som er meget giftigt. Hvor farligt, det er, kan Offentligheden ikke vide, men efterfølgende vil forhøventlig klargøre Forholdene.

Den ubetydeligste Rift, ikke større end et Knappenaalestik, bliver ved Berøring med Godningen til et uhyggeligt Saar. Sved i Nakken giver en Krah af Saar, selv Indadindlingen forarsager Smarter i Næse og Svælg, Ophovning af Næsepartiet og Snue. Det er paa det strengste forbudt at drikke Øl under Arbejdet, der er Eksempler paa, at Drik af en Lagerøl i Forarbejdsstad har medført Ophovning af Hovedet, saa Vedkommende er blevet helt ukendelig. Skidvædere er der Staaltræd om Papirsposerne, hvilket let afstedkommer Rifter, og saa et Miserable der.

Det er klart, at et saadant Forhold har Havnearbejdernes Bevaagthed. Der krævedes størst mulig Sikkerhed og flere Arbejdsstandsninger og Voldgiftskendelser er Resultatet. Men der kommer det mærkelige: Den samme Mand, som tidligere har dømt i dette Forhold, finder Tiden og øret til Forringelse. Manden er Professor Illum, Forfatter af en Bog om Arbejdsrettigheder, han planer her paa disse Rettigheder i Præksis, vi maa med Rette Spørge: "Er Manden købt af Arbejdsgiverne?"

Ved Synsforretningen blev han forespurgt, om han mente, at en Mand var i Stand til at holde Lasten fri for det giftige Smuld fra de iturovns Sække. Her havde Havnearbejderne krævet flere Folk, men Illum vilde ikke svare Fagforeningsformanden paa dette. Under Voldgiftskendelsen indførte han en Bemærkning om, at Han dskor skulde fremskaffes "saavidt muligt". For skulde de være der, Ved Forhandlingerne vedrørende Omkostningerne henvendte han sig til Forretningsfører Mikkelson, om denne ikke mente, at Regningen burde sendes til Fagforeningen. Da hos Formand blev overhovedet ikke spurgt om sin Mening. Det har for været Kötüne at dele Omkostningerne.

Illum's Stilling var gennem hele Sagen "hvad mener Arbejdsgiverne". Om Forretningsfører Mikkelsons Stilling til Arbejdskertenes Udlevering under daarligt Vejr, som vi omtalte i sidste Nummer af "Aarhus Ekke" er der ingen Forandring, men ved Fagforeningsformandens Indgriben blev vedkommende Arbejdere holdt skadesløse. Vi vil senere vende tilbage til den retsforsonde Mand ved Aarhus Havn, hvor Foreningen af Arbejdsgivere ligefrem vader i Peage.

Tyske Soldater som C Y K L E S K R Æ L L E R E.

For nogen Tid siden saa en forbi passerende i Mejlgade, at der i Porten til Købmand Jaegers

III

Butik stod to Personer i Færd med at skruelle en Cykle. Han fik fat i to Betjente, som maatte tilkalde Assistance, da Tyvene, der viste sig at være to tyske Soldater, satte sig til Modværge. To tyske Officerer, som kom til, fulgte med paa Stationen. Cyklen tilhørte Nattevagten, som havde stillet den fra sig under sin Runde.

En Prove paa "den europaiske KULTUR".

Paa Aarhus Godsbanegaard indkom forleden en tysk Togstamme, hvori der var indkoblet to Vogne med russiske Krigsfanger; i hvor af disse Vogne var der stuvet 40 - 50 Mand sammen, uden at der var Halm eller andet Løje paa Gulvet. Ved Ankomsten blev 7 Fanger beordret ud under skarp Bevogtning for at hente "Proviand", hvilket viste sig at være varmt Vand i store Juncer, medens Tyskerne i Toget fik varmt Mælk; under Transporten med disse 7 Fanger skete der noget, som Jernbanemandene og de tilfældige Øjenvidner sikkert aldrig vil glemme. Paa Vejen laa der to raa Kartofler, men disse to smaa Kartofler undgik ikke de russiske Fangers Blik, men blev straks samlet op, omhyggeligt tørret af og derefter forteret paa Stedet. Vor Hjemmelsmand foranstaltede straks en Indsamling blandt de tilstedeværende inden- og udenfor Rækværket og fik selvfølgelig en pæn Skilling, da Folk fik at vide, at det var russiske Krigsfanger (de fleste var i Uniform) og at de var Sultedøde nær. Da der for Pengene var bragt Brød og Kager til Veje, viste der sig en uoverset Vanskelighed: Russerne maatte ikke faa Brødet for de nazistiske Fangevogtere, men opfordrede Giverne til at forære det til de "tyske Kammerater", hvilket dog ikke blev efterfulgt, men ved List lykkedes det dog vore Landsmænd at faa Brødet afleveret sammen med adskillige Piber, Tobak og Cigaretter.

I foranstaaende har vi forsøgt saa nøjternt som mulig t. at skildre den Behandling, det 3' Rige giver sine Krigsfanger, vi har hørt saa meget om det nazistiske Barbari og Terrormetoder, men det virker stærkere, naar det foregaar indenfor vere egne Rækkevidder, men vi ved holdigvis ogsaa, at Sovjetrusland er stærkt nok til for stedse at knække Nakken paa Nazivaldet og derned aabne Vejen for de europaiske Folks Frihed.

Strejker er i k k e forbudt !!!!

Medens det heri Landet er forbudt Arbejderne at strejke - deres Arbejdsvilkkaar afgøres af Arbejds- og Forligsmændet - stiller Sagen sig helt anderledes med Arbejdsgiverne. Paa et Par Møder af Sukkerroedykere, henholdsvis i Slægelse og Rodby, var der Utilfredshed med den Avance, Handelsministeriet havde fastsat for Sukkerroer, hvilket resulterede i, at det vedtoges dels at nedskære deres Arealer med 25% - dels helt at indstille Produktionen, hvis der ikke ydedes Dækning for Omkostningerne, Dyrkerne havde haft i 1942 og 43. Der stilles her Krav om en Dækning forud, hvis ikke, saa bliver Arealerne ikke dyrket. Her maa Handelsministeren gribe ind jfr. hans Radiotale af 26' Februar, en Forhøjelse af Sukkerroerprisene vil betyde en Forhøjelse af Vareprisene, hvilket igen vil komme til at gaa ud over Arbejderne. Den fastsatte Avancebegrænsning maa opretholdes, og vil Sukkerroedykerne standse Produktionen ved at begrænse eller ikke tilsaa Arealerne, maa Jorden ganske simpelt fratages dem.

300 Arbejdere som Centrum i en Skydeskive!

Hos Aktieselskabet Frich's Fabrikker foretages mindre Udvidelser. En af disse Nybygninger bruges som Beskyttelsesrum for Smede, Formere og Stoberiarbejdere. Da Frich skulde bygge Beskyttelsesrum, viste dette Firma sin store Interesse for sine Arbejders Liv og Lemmer sig, idet de byggede Beskyttelsesrum midt i hele Fabrikken, saa det efter Krigen kan bruges til mere rentable Formaal. Det blev bygget paa samme Maade som de andre af Fabrikkens Bygninger, hvilket vil sige 1/2 Stensmur og Betonloft. Da sikkert de fleste ved, hvad en saadan Mur kan yde mod Bombesplinter, forstaar man jo nok Arbejderne, naar de under Luftalarm søger saa langt væk fra Fabrikken som muligt. Dette har naturligvis medført Forhandlinger mellem Arbejderne og Direktionen, men uden Resultat, da Direktionen holder stejlt paa, at Murvæene er godkendt, og derned i Orden. Senere har andre Funktionærer udtalt, at det var mærkeligt, at de var saa kede af at være der under Alarm, da Frich jo ikke arbejder for Tyskerne. De Herrer maa anbonbart ikke være vidende om de tyske Lokomotivur og andet Staalgoods, som er under Arbejde for Tiden.

Hos Firmaet Ziegler Pedersen, blev for nogen Tid siden fyret nogle Folk, som var Hødløsmær

IV

af Nazibevægelsen "Dansk Arbejdsfront". Det var følgende Personer: Ove Nielson Adr. Nye Andelsbolig, Aabyhøj, og Ejner Mikkelsen, som er Vicevært i Ejendommen paa Hjernet af Harningvej og Ringkobingvej. Det er anden Gang, ovennævnte Personer er fyret, paa Grund af Dovenskab. Efter at de er blevet fyret, gaar de direkte til Arbejdsfrontens Kontor og klager over, at deres Mester fyrrer Nazister og holder Kommuniste i Arbejde, hvorefter Arbejdsfronten omgaaende indkalder til Møde, hvor han udtaler sig, at han beholder de Folk, som kan sit Arbejde og vil passe det. Efter Mødet opslæs Navnene (paa de tre som Nazi mistænker for at være Kommuniste) paa Arbejdsfrontens Kontor, hvor man nu overvejer at melde de 3 Arbejdsmand til Politiet, men det er bare kedeligt, at man ikke kan finde noget at anklage dem for.

De 2 ovennævnte Nazister skal om kort Tid til Hjerring som Nazivagt for Værnemagten.

STREJKEN HOS A/S. FRICHS.

Der er for Tiden en ikke ringe Beskæftigelse indenfor Jernindustrien her i Landet, hvilket i særlig Grad skyldes de store Bestillinger, Tyskerne kræver til deres Krigsformaal.

Dette har bevirket, at flere Jernindustrielle Virksomheder har mange flere Folk beskæftiget end før under normale Forhold; saaledes gælder dette A/S Frichs, Aabyhøj, der i dag har omtrent dobbelt saa mange Folk i Arbejde som før Krigen. Hos A/S Frichs arbejdes der under Højtryk, hvilket bevirker, at deres Maskiner bliver overbelastet og brændt sammen eller paa anden Maade gaar i Stykker. F. Eks. har Stoberiarbejdsmændene, der er beskæftiget ved Rensning af Støbegods, og arbejder paa 2 Holdes Skifte. - de 2 sidste Månedes ikke haft mere end en halv normal Uges Arbejde, idet Maskinen, der skal levere Trykluft har været udsat for en saa stor Overbelastning, at den Gang paa Gang er brudt sammen. Imidlertid havde det tidligere været saadan, at naar Maskinen var i Uorden, blev Stoberiarbejdsmændene sat til andet Arbejde, saaledes at de alligevel fik en hel Uge om med hjem.

Mandag, den 5. Marts var der ogsaa en af de sædvanlige Maskinskader, hvorefter Arbejdsmændene blev sat til andet Arbejde, for hvilket de allerede deres Overenskomst skulde have et mindre Tillæg, som de selvfølgelig ogsaa gjorde Krav paa. Men herover blev Støbemesteren meget forternet, idet han mente, at de i det hele taget kunde være glad for, at de fik Lov til at være der, og udtalte, at saafremt de virkelig forlangte dette Tillæg, skulde de blive sendt hjem, saasnart, der indtraf den mindste Maskinskade, og iøvrigt skulde han nok vide at komme om ved dem paa en anden Maade. Ikke desto mindre opholdt Arbejdsmændene, trods Støbemesterens Trusel, alligevel deres retsmæssige Krav, men han begyndte ogsaa straks at sende disse hjem, hvilket havde til Folge, at deres i Forvejen ret beskedne Ugeløn blev stærkt reduceret.

Tillidsmanden forsøgte at faa en anden Ordning i Gang paa dette Forhold, og krævede at faa Lov til at arbejde den tabte Tid op, eller ogsaa paa anden Maade faa Dækning for den tabte Arbejdstid, da det var ganske umuligt for dem at leve; endsiges forsørge Kone og Børn med den Fortjeneste, de havde, og i særdeleshed ikke under de nuværende Forhold med sin Dyrtid og stadig stigende Priser. Men Støbemesteren var overhovedet ikke til at tale med; det kom ikke ham ved om Arbejderne ikke kunde leve for den halve Ugeløn, de eventuelt vilde kunne komme til at tjene, han var ligeglad med om de skulde supplere Lønnen op med Socialhjælp for at faa det holdt til at løbe rundt. Dette var imidlertid Arbejderne for meget, og mente, at nu kunde det være nok, og en Del af dem forlangte deres Afregning, men heller ikke dette vilde Støbemesteren gaa med til; hvorefter samtlige Arbejdsmand, ialt 52 Mand Fredag den 19. Marts besluttede at holde op med at arbejde.

Efter at Arbejdet var nedlagt, forsøgte Tillidsmanden at faa en Forhandling i Gang med Firmaets Ledelse, men Direktøren, Due Petersen - var ude at rejse og kom først tilbage om Mandagen, og ingen af de andre Funktionærer havde, efter deres Udtalelse, nogen Kompetence til at forhandle med Tillidsmanden om Sagen. Om Mandagen forsøgte Tillidsmanden at komme i Forbindelse med Direktøren, hvilket naadigst skete, efter at han havde faaet Lov til at sidde og vente et Par Timer. Men dette var ogsaa resultatløs, idet denne meddelte, at han hverken vilde forhandle eller have noget med Sagen at gøre, idet denne var overgivet til hans Organisation - Jern- og Metalindustriens Sammenslutning - .

Det viste sig imidlertid snart, at de strejkende Arbejdsmand nød en ikke saa lille Sympati, og i særdeleshed blandt de andre Arbejdere hos Frichs, idet der blandt disse foretoges en Støtteindsamling, der indbragte ca. 1.400,00 Kr., foruden indkom der Beløb fra forskellige andre Arbejdspladser, hvilket man siges at være ret godt paa Basis af den korte Tid, der har været til at forberede Arbejdet i.

Imidlertid var der forskellige Forhold, der gjorde sig gældende til at Arbejdsmændene igen

V

vedtog at genoptage Arbejdet, bl. a. dette, at det ikke var muligt for dem at faa Firmaet til at udlevere deres Arbejdskort, da dette var en Nødvendighed for dem for at faa andet Arbejde.

Flere af Folkene havde nemlig faaet andet Arbejde, men da de ikke havde noget Arbejdskort, kunde de ikke paabegynde Arbejdet uden et saadant. Arbejderne er jo i Virkeligheden endnu mere stavnsbundne nu end tidligere, - hvilket vi kun kan takke Samlingsregeringen for, igennem den ændrede Sociallov - saa de var fuldstændig udelukkede fra i det hele taget at frigøre sig fra Arbejdspladsen. - Det er Stavnsbaandet om igen!!

Paa et Møde i Arbejdsgiverforeningen krævede Firmaet Arbejdet optaget igen, og en Bod paa 100 Kr. af hver af Arbejdsmændene, et Krav, som Tillidsmanden ikke vilde gaa ind paa, hvorefter han blev enig med Forbundet om at lade Sagen afgøre ved den faste Voldgiftsret.

Måndag, den 29' Marts besluttede Arbejdsmændene imidlertid som nævnt at genoptage Arbejdet, efter at de havde strejket 8 - 9 Dage, samtidig med, at de fik Lovning paa, at Spørgsmålet med Hensyn til den tabte Arbejdsfortjeneste, vilde blive behandlet ved Mægling, førstkommande Torsdag.

Som man vil kunne se, er hele denne Misere opstaaet ene og alene paa Grund af Stobemesterens Uvilje til at forhandle med Arbejderne, men icvrigt en Opræden, der ikke forbavser dem, der kender blot en lille Smule til bemaldte Herre, idet han altid har udvist en overfor Arbejderne provokatorisk Maade til at behandle Tingene paa.

Samme Herre, hvis Navn er Jens Hansen - men i daglig Tale paa Fabrikken Mand og Mand imellem ogsaa gaar under Navnet Jens Rundhoved - har i Virkeligheden alt for længe faaet Lov til at behandle Arbejderne efter hans Forholdsbefindende, det er sandelig ikke for tidlig, han bliver taget op til Behandling - forøvrigt er det mærkeligt, at de faglige Organisationer ikke for længst har taget sig af ham. Manden, der for han blev Stobemester, var Formand for Formernes Fagforening og tillige Hovedbestyrelsesmedlem, fik den tidligere Stobemester hos Frichs skubbet ud ved at underbyde ham, hvorefter han fik Pladsen til en saa lille Lon, at han ikke engang kunde komme i Stobemesterforeningen. Men imidlertid udviklede han sig hurtigt til en sand Plægesaad for Arbejderne, som han chikanerede paa enhver Maade, samtidig med, at han udviste en saa asocial Opførsel overfor sine tidligere Arbejdskammerater, at disse i Dag overhovedet ikke selv kan forstaa, at de har kunnet bruge ham som deres Tillidsmand. For at fremdrage et enkelt af hans Moriter, der samtidig giver et Udtryk af hans Mentalitet kan nævnes, at han f. Eks. ikke undser sig ved, naar Arbejderne, paa Naturens Vegne, opholder sig paa et vist lille Rum, at gaa hen og aabne Dørene og staa og betragte disse, naar de forretter deres Ærinde. Det er muligt, det skyldes Perversitet, men der maa dog være Grænser for, hvad han kan tillade sig. Hvoroverfor maa Fagforeningerne træde til og kræve overfor Firmaet, at han optræder paa en for Arbejderne ordentlig og sømmelig Maade.

Som man kan se, er det helt igennem en Mand, som Firmaet kan have megen Ære af, men Arbejderne bør ikke tolerere hans sjofle og ærerørige Angreb længere. Vi skal ved senere Lejlighed komme ind paa en yderligere Belysning af samme Person.

LUFTANGREB

OG

KRIGSHISIKO !!!!

Bombeangrebet paa København den 27' Januar har med et Slag aabnet Øjnene for, hvilken Fare Civilbefolkningen svæver i som Følge af Krigsproduktionen for Tyskerne, og hvor utilstrækkelige Beskyttelsesforanstaltningerne er.

Føremomentet skærpes yderligere derved, at Krigsproduktionen oftest foregaar inde midt i Byernes tættest befolkede Bebyggelse. Hverken den danske Regering eller Tyskerne har de ringeste

Skrupler ved at lade denne Trafik fortsætte og derved udsætte uskyldige Mennesker for de Følger, som Angreb paa disse Virksomheder medfører. Og givet er det, at flere Angreb vil følge. Det er den moderne Krigs Lov, at den fjendtlige Krigsproduktion skal standses, og naar Regeringen ikke stopper den, og naar Befolkningen ikke selv lægger den stille, saa maa man forberede sig paa, at Aksemodstanderne ordner det paa en for os mere farlig Maade. Dette Problem er icvrigt ikke af ny Dato. - Da Loven om Civilbefolkningens Beskyttelse mod Luftangreb første Gang var til Behandling, fremdrog Aksel Larsen det i Folketinget og beviste, hvilken Fare bl. a. Soyakagefabrikken og en Række andre krigsvigtige Virksomheder rummede for Hovedstadens Befolkning, hvorfor han krævede dem flyttet væk fra Hovedstadens Omraade. Talen mødte kun haanlig Overlegenhed fra Regeringen. Og nu staar vi i Dag midt i den bitre Alvor. Ingen ved, naar næste Angreb kommer, og alle frygter, at det netop gaar ud over det Kvarter, hvor de bor, og at det bliver lo-

VI.

res Hjem, der raseres og ødelægges.

Det mest effektive til Folkets Beskyttelse vilde naturligvis være, at standse al Krigsproduktion og meddele de krigsforønde det. Men det kan man vel ikke forvente af Regeringen, og naar den yderligere konsekvent fortier de ødelæggelser af krigsvigtige Industrier, som Folket selvfølgelig kan man næppe forvente, at Aksemodstanderne holder op med at bombardere os. Befolkningen kan gøre sig Haab om at staa et Bombardement igennem med Liv og Lemmer i Behold. Og heri mangler der meget. Til trods for den kolossale Udvidelse af Politistyrken, Oprættelse af C.B., Lotter og andet Beredskabsværk med Udsigtsposter i Landets samtlige Taarne, har man ikke kunnet naa at alarmere Befolkningen, saa den kunde naa at komme i Sikkerhed, inden Angrebet begynder. Bomberne i København faldt praktisk talt lige, da Sirenerne var holdt op at lyde. Befolkningen har Krav paa, at Alarmeringen gives i god Tid.

Rettidig Alarmering gør det naturligvis ikke. Beskyttelsesrummene kan naturligvis ogsaa være af en anden Beskaffenhed. De fleste af dem yder vel Beskyttelse mod Sprængstykkevær fra Antiluftskytset, men de er ikke en Saus bevendt, naar det drejer sig om Sprængbomber. Mange Beskyttelsesrum vil i Tilfælde af en Sprængbombetrafik være rene Dødsfæller. Udstrømmende Gas og Vand, samt nedstyrtede Murmasser, vil meget let forvolde dem, der har søgt Beskyttelse i Kælderen, en kvalitetsfuld Død. Det er seere forstaaeligt, at Arbejderne under Luftalarm søger bort fra Fabrikernes Omraade til mindre udsatte Steder; thi Fabrikernes Beskyttelsesrum er oftest yderst daarlige og Beliggenheden meget udsat. Det maa derfor forlanges, at der paa Fabrikkerne indrettes gode Beskyttelsesrum under Jorden og i betryggende Afstand fra Bygninger og Skorstene. Desuden maa det offentlige indrette virkelig solide, underjordiske Beskyttelsesrum overalt i Byerne. Det vil selvfølgelig koste en Del, men Menneskeliv og Nerver maa sættes højere end Penge. Og forøvrigt vil saadanne Rum ogsaa kunne anvendes i Fredstid, f. Eks. til Lagerplads, Garager, Pakkeringsplads o.s.v.

Ved rettidig Varsling og Indrettelse af gode Beskyttelsesrum vil der være gjort, hvad der kan gøres, naar Krigsproduktionen skal foregaa inde midt i Byen. Tilbage bliver saa Lønsprøgsmaalet, thi ved tidligere Varsling og længere Afstand til Beskyttelsesrummene, maa Spildet af Arbejdstiden blive større, og i Henhold til Hovedorganisationernes Aftale, skal de to første Timer egentlig arbejdes af, medens yderligere Spildtid kun betales med almindelig Timeløn ved Akkordarbejde og ellers halv Løn. For at raade Bod paa disse Løntab, har flere Virksomheder indført Overarbejdsordninger, saaledes, at den tabte Arbejdstid genindvindes, men i Tilfælde af at der, som i Begyndelsen af Februar, sker flere og langvarige Luftalarmer i Døgnet, kan denne Ordning selvfølgelig ikke holde. Man kan derfor ligesaa godt først som sidst indstille sig paa, at der ydes fuld Betaling under Luftalarm.

Ogsaa Spørgsmaalet om Risikotillæg til Arbejderne i de mest udsatte Fabrikker, hvor Virkningerne som Følge af Produktionens Art, trænger sig paa og maa løses. Da hvorken Politikerne eller de faglige Ledere har gjort saa meget som løftet en Finger for at rette paa disse ubødelige Forhold, er Arbejderne selv forskellige Steder gaaet til Aktion. Bekendt for Offentligheden er saaledes Strejker i Aalborg, Kalundborg og paa "Atlas" i København, hvor der krævedes effektive Beskyttelsesforanstaltninger og Krigsrisikotillæg. Men desuden er mindre omfattende Aktionen i Gang for de samme Krav over det ganske Land.

Det kan ikke forbaus nogen, at disse Arbejdere indklages for den faste Voldgiftsret, skønt det er deres Liv og Lemmer, der staar paa Spil. Retten skal jo gaa sin Gang, men dersom Arbejdsgiverne og Myndighederne vil paastaa, at Arbejdernes Krav ikke kan honoreres, saa er det himmelsk Løgn. Netop disse Krigsvirksomheder skovler Penge ind, udbetaler store Udbytter, foretager Nyanskaffelser i det Omfang, det er muligt og bruger ellers de indvundne Midler til Afskrivninger og Henlæggelser. Kun Arbejderne nyder ikke godt af denne Pengeflod, der flyder saa rigelig af Nationalbankens Kasse. Meget tyder imidlertid paa, at Arbejdernes Taalmodighed er forbi, og saa kan de Herrer mobilisere sig saa meget fagligt Juristeri og saa meget Politi, som de ønsker, de kommer dog til at give sig, thi Arbejderne vil ved Strejker og Sabotage let kunne standse den Kvarn, der i Dag maler Guld til de Herrer's Lemmer!!!!

D E M E N T I I

Paa given Foranledning gør vi opmærksom paa, at den for Stikkervirksomhed nævnte Assistent Hodager paa Kommunekontoret i k k e er identisk med den i Boksredsso meget kendte Sportsmand og Boksedommer Hodager.

Vi beder om, at Skandalsnavnet Hodager ikke gaar ud over uskyldige, selv om de er saa ulykkelige at bære samme Navn. Boksedommeren har intet med den beskudte Historie at gøre.

VII

S T A D I O N B R A N D E N !!!

Denne Brand viser sig nu at være påsat af fire danske Patrioter, som derud har udført deres Indsats i Kampen paa den 3. Front.

Grunden til deres Arrestation skyldes en anonym Meddelelse fra en Hædende i Odensegade-kvarteret. Vi haaber snart at kunne bringe vore Læsere Oplysninger om hans Navn.

LES AARHUS "EKKO" - GIV DET VIDERE !!! MEN SIG IKKE, HVOR DU HAR DET FRA !!!

Saa gaar vi til Byrådsvalg.

Den aarhusianske Arbejderbefolkning skal denne Gang ud at stemme for, om man saa kan sige, lokale Interesser, i Almindelighed Byens Administration. Da der er særlige Grunde af denne Administration, der især vedrører den mindrebedrivede Del af Byens Befolkning, f. Eks. Socialforsorgen, maa man stille det Spørgsmaal, om det er de rigtige Folk, der har Styret her?

Den 17. Februar kunde man fra Socialudvalget meddele store Besparelser, bl.a. Udgifterne til offentlig Forsorg 556.181 Kr. eller 12,3 % mindre end beregnet. Paa Kommnehjælpen er der sparet 710.000 Kr. eller 24,4%.

Grunden til disse Besparelser skyldes, at man (Socialudvalget har kunnet anvise en stor Del af de socialt forsørgede "Arbejde".

Denne Anvisning af Arbejde er foregaaet paa den Maade, at man overfor Folk, der har søgt Hjælp, har kigget lidt forundret paa dem og udtalt, at der skam er Arbejde nok, nemlig "syd-paa".

Man ikke adskillege Arbejdere grubler over Muligheden af andre Repræsentanter, der bedre forstaar den arbejdende Befolknings Kaar. Hvad om der blev skiftet ud paa f. Eks. "Overlæseren" og "Politibetjenten".

Hvad om vi virkelig slog et Slag for at faa de talstærke Fagorganisationer repræsenteret ved de rigtige Folk. Dertil vil man maaske indvende; mon Fremgangsmaaden ved Opstillingen af Kandidater? Ja, ganske rigtigt, men selv en daarlig Placering paa den socialdemokratiske Opstillingsliste, kan vi overvinde ved at stemme personligt paa selve Valgdagen.—

Og endelig er der jo noget, der hedder Særliste, helt ukendt er dette Begreb ikke. Kan det lade sig gøre her i Aarhus?

Paa Aarhus Belysningsvæsen blev en middelaldrende Arbejdsmand forleden ringet op af sin Kone. Han meddelte derefter Formanden, at han gerne vilde have sin Afregning og forlød sin Arbejdsplads, hvor han havde været i mange Aar, da han skulde til Østfronten. Formanden led Meddelelsen gaa videre til sine Overordnede, der svarede: "Gudskelov! havde vi saa bare været af med de andre tre ogsaa!"

Frit Danmark skriver under Overskriften

"RUSSERSKRÆK" følgende:

Den røde Hær og det russiske Folks Modstand mod Tyskerne har vakt Beundring i hele den antinazistiske Verden. Men man har, i hvert Fald herhjemme, Indtryk af, at Sympatien hos nogle er direkte proportional med Afstanden mellem Fronten og den tysk-russiske Grænse! Naar Sovjet-tropperne vinder frem, rejser Russerskræken Hovedet. Det er da paa sin Plads at spørge, om der virkelig er Grund til at vente, at Rusland efter et tysk Nederlag vil overgive vort Land. Alt taler derimod. For det første viser Historien, at Rusland aldrig har haft Interesse i at angribe Danmark. For det andet er Sovjetunionen i Kræft af sine naturlige Rikdomme og sin nyskabte Industri et Land, der ikke har Brug for imperialistisk Politik. Det kan klare sig helt paa egen

VIII

Haand og uden adgang til Atlanterhavet. For det tredje vil Sejren blive vundet og Fredsbetingelserne fastsat af de Allierede Nationer i Forening. Og endelig har Stalin erklæret i en Tale den 6. November 1941, der nylig, ifølge den engelske Radio, blev genoptrykt i Pravda, at Sovjetunionen hverken ønsker at undertrykke fremmede Folk eller påtvinge dem Kommunismen. Nu kan man mene om Stalin, hvad man vil, men det staar fast: Han plejer hellere at tie, end udgyde sig i Løfter og Profetier, han ikke kan staa ved. Der er Grund til at understrege det andet Led i Stalins Erklæring, fordi Russerskrækken er kombineret med Kommunistkrækken. Ingen ved nu, hvilken Styreform, de europæiske Lande vil faa efter denne Krig, og som altid vil internationale Strømninger udøve deres Indflydelse paa dansk Politik. Men efter alt, hvad der er fremsat fra de allierede Nationers Side, har vi Grund til at vente, at Danmarks Befolkning, efter Aksemagternes Nederlag vil faa Frihed til selv at vælge, af hvem, og hvorledes Landet skal styres.

Russerskrækken har utvivlsomt Rødder fælles med tidligere Tiders Rædsel for en mystisk "gul Fare", men man maa gøre sig klart, at den udklækkes, næres og understøttes af den tyske Propaganda, fordi den er Vand paa Nazisternes Mølle: Den tjener til, at undergrave den energiske Kamp mod Nazismen. Dette har man forstaaet i Norge, hvor Stalingrads Fald - ifølge svenske Blade - fejredes med begejstrede Demonstrationer, trods Hirdens Indgriben og Overfald.

Lad os ogsaa paa dette Punkt hale den tyske inddirekte og direkte Propaganda frem ved Haarene og afsløre dens altdens Nøgenhed.

Tyske Butikstyre.

Andet Steds i Bladet omtales de tyske "Cykleskrallere". Nu har et andet Par af "Grøshopperne" gjort sig bemærket.

To tyske Soldater, kom Onsdag den 7. April ind til Urmager Frandsen i Vestergade 15 for at hente en Kæde, de havde til Reparation, et Øjeblik troede de sig ubemærket og stjal 3 Ure, Herr Frandsen opdagede det dog straks og forlangte Urene udleverede; de nægtede først at kende noget til det, men da Herr Frandsen truede med Politiet, smed de Tyvekosterne paa Disken og løb. Urmageren vilde ikke lade dem slippe saa let, han fik fat i en Bagerikarl i samme Ejen- dom, og saa gik den vilde Jagt. Under Clemensbro lykkedes det at faa fat paa de to Tyvekna- te, som dog paa Vejen til Politistationen blev berippet af to tyske Officerer, som lovede at tage sig af Sagen. Lad os haabe, de virkelig gør noget ud af det.

Herved advares yderligere de handlende, der er nødt til at beskæftige sig med disse Hitlorsol- dater.

Episode ved Munkøgades Skole.

En Herr Harry Jørgensen fra Munkogade passerede Valgtaftenen Vagten ved Munkøgades Skole. Han kom med en Bemærkning om Vejret til de fire tyske Vagtposter, hvilket de blev fuldstændig hysteriske over (husk, deres Nerver stod paa Højkant, de saa Bomber alle Vegne). De stak Harry Jørgensen flere Gange med deres Bajonetter. Han kom fri, og stak i Løb ned ad Munkogade, de skød efter ham, og knuste en Butikarude (Tysk Træffesikkerhed). Jørgensen blev anholdt af to Politjente, og tilbød, trods sine Saar af Bajonettstikkene Natten i Arresten, og nu venter der ham en Dom for sin "Forbrydelse".

Endnu et Raserianfald.

En Banemand fra Nølløvængsalle 4 var saa uheldig at passere den tyske Barak paa Galgebak- ken umiddelbart efter Eksplosionen i Barakken. 4 Tyske Officerer, der ved Detonationen havde mistet den sidste lille Rest af Intelligens, faredes som Dyr over Banemanden, der var paa Cy- kle, valtede ham og gav ham en ualmindelig raa Prøve, af det "saakaldte" tyske Raseri. Et Par Dage efter, da han anmeldte Overfaldet til Politiet, fik han det Svar, at skulde vente til At- tentatets Gerningsmand var fundet; saa skal denne vel smage "det tyske Raseri". Indtil da skal det jo gaa ud over nogle.

Vejledning i Cementstøbning.

0,25 - 0,50% Sulfur i Cementen (i Forhold til Cementmængden - ikke Mortelmængden) umulig- gør Hærdning.

Dér skal bruges 5 gr. Sulfur til 1 kg Cement. Til en Cementstak paa 37,5 kg., altsaa 188 gr. Sulfur.

IX

Paa bar Bund igen.

I Eksploitationsagen fra Galgebakken, har Politiet maattet læsede den unge Student, som blev arresteret nogle Dage efter Attentatet, sigtet for at have eksperimenteret med Sprængstof. Han skaffede 8 Vidner paa sit Alibi. Under sit Ophold i Arresten blev han uheort strengt behandlet, under Garanture og lignende blev han lænket til en Arrestbetjent og var under dobbelt Vagt.

Nye "Civilvægtere" i Tjeneste.

Tirsdag den 6. April sendte den tyske Værnemagts "Vægterskole" i København et nyt Hold danske Landsforrædere ud, ialt 63 Mænd, oprindelig var der 64, men en af dem blev sindssyg under Uddannelsen, de andre kan nok heller ikke skjule det ret meget længere, 32 af disse "Vægtere" blev sendt til Frederikshavn, i blandt dem befinder sig en Del Aarhusianere, bl. a. Fhv. Cykelhandler JENS TOLKSEN-THOMSEN, der er Visevært i Ejendommen "Bakkegården" Ny Munkegade 96.

En Stedsøn faldt i Fjor paa Østfronten.

En anden "Vægter" hedder ADOLF MØLLER, og er født i Hinnerup, har tidligere haft "Autoservice" her i Aarhus.

En Chauffør afsvoldsen fra Aarhus er ogsaa med paa Holdet. At de alle tre er Medlemmer af D.N.S.A.P. skal lige nævnes for en Fuldstændigheds Skyld.

Forholdsregler efter Sabotagen i Aarhus.

Villy Johansen, Ejereren af Svejseriist "DENBY" har fornylig antaget 2 af disse "tyske Vægtere" til at beskytte hans Virksomhed, foruden disse to Landsforrædere, har Johansen et Fabrikspoliti, der er bevæbnet og forsynet med Hund. Tidligere har Værnemagten dobbelt militær Vagt ved Skibens.

Politimester Høeck holder ved Hjælp af C.B. Betjentene, alle Aarhusianske Virksomheder, der arbejder for Tyskerne, under skarp Bevogtning, ved uafbrudt Patroillering fra Kl. 21 til Kl. 5.

Lidt Nyt udefra.

En Sønnesøn af Oberst Enrico Dalgas, Statskovridder i Haderslev Distrikt, Ulfshus ved Haderslev, Ridder af Dannebrog, Jean Marc Antoine Dalgas, født 19 Januar 1891, blev forleden i sit Hjem, hvor han liden af en Lungelidelse, overrasket af den "berømte" Hiltzelstrup med Korps, der anholdt ham sigtet for Spionage til Fordel for England. Beviset mod ham er et Brev med hans Adresse der fandtes hos en engelsk Faldskærmsoldat landsat paa Sjælland. Den syge blev ført med til Aarhus og indlagt paa Aptsygehuset, hvor han er under skarp Bevogtning.

Den tyske Værnemagts danske Vægtere har i Anledning af den foregåede Sabotage trænge faaet deres Løn forhøjet fra 108 Kr. til 125 Kr. pr. Uge. Samtidig har de faaet ny Parole!

"Skyd først, spørg bagefter". De skal herefter ikke anraabe først, men straks skyde.

Det er ikke alene i Aarhus det tyske hysteri gør sig mældende, i Nibo har der fra først i Marts til 7 April, været erklæret Undtagelsestilstand, grundet paa "indtrafne Omstændigheder".

I Løgstør har Politimester Fogh-Petersen nøjedes med at udstede Danseforbud.

C I V A A R H U S E K K O V I D E R E F O R T E L I N G E N
H V O R D U H A R D E T F R A .

ALBERT NIELSEN død.

Ja, saaledes staar der at læse i Dagbladene 9-4-43. Men her knytter sig mere til end denne Annonce fortæller.

Albert var en kendt Skikkelse i Aarhus, kendt af den aarhusianske Arbejder = befolkning, som en Mand der altid var parat til at forsvare den Sag, han kæmpede for. Ja saaledes kendte vi Albert, bedre Far for sit Hjem, fandtes ikke, i stadig Kamp, men hjulpet og støttet af en sjælden god Hustru, opdrog disse to prægtige Mennesker en stor Børnerlok alle sunde og raske. Da "Jord og Beton" i 1918 stiftedes var Albert Nielsen en af de første der meldte sig som Medlem, og der gik ikke lang Tid, før hans Kammerater opdagede, at her var en Mand, der var Brug for i Ledelsen og han sad da ogsaa i Bestyrelsen, heraf en halv Snes Aar som Sekretær.

Alberts djærve indlæg i Diskussionerne vakte altid Interesse og Respekt, han var i fuglige Spørgsmaal, som kunde opstaa paa Arbejdspladsen, sine Kammeraters uforfærdede Talsmand.

Då Kommunistisk Parti blev oprettet var det en Selvfølge at Albert straks meldte sig som Deltager i dette Arbejde og her som overalt hvor Spørgsmaalet, der drejede sig om den Klasse han tilhørte, blev drøttet, var han ærlig og trofast.

Hu er Albert ikke mere!

Det lille Hjem paa Dybkjærvej som Albert havde kæmpet saa tappert for, og som han omfattede med saa stor Kærlighed, er nu borte. Fader og Forsørgør.

Den 22. Juni 1941 foranstaltede det danske Politi en formelig Klæpjagt paa danske Arbejdere, som kunde formodes at have revolutionære Tilbøjeligheder, Forfølgelserne foretoges selvfølgelig efter Ordre af den tyske Gestapo.

Albert Nielsen var ikke blandt de første, der blev taget, men det varrede ikke lang, før man sikrede sig hans Person og anbragte ham i Horserød Koncentrationslejer, hvor allerede flere Hundrede uskyldige danske Arbejdere var anbragt uden Lov og Dom. Efter omtrent 2 Aars Indespærring under umenneskelige Kaar er det nu lykkeligt Tyskerne og deres Hænder, der har grebet en af dansk Arbejderbevægelses mest ranke Personligheder. Det skal ikke blive glemt. Gang paa Gang er der fra snart sagt alle Kredse af det danske Folk, blevet Protesteret mod den Behandling, der er bleven uskyldige Borgere til Del, uden at Regeringen har følt sig foranlediget til at mildne de umenneskelige Kaar i Horserødlejeren, hvor der endnu ligger ca. 400 uskyldige danske Statsborgere. Hvor mange uskyldige Membrers Liv agter Regeringen at tage, før den ændre Forholdene. Det er Regeringen, der har ansvaret, nu maa det være slut, det er der der maa handle, hvis ikke den vil udsættes for en Proteststorm uden Lige fra hele det danske Folk.

Og ved hvor af gode Kammerats Bæne, sværger vi Kommuniste med tilfældig Styrke at tage den Gerning og den Kamp op, i hvilken Albert nu er segnet. Regnskabets Dag er nær og Alberts uskyldige Død skal blive husket. Hvor han søgnede, vil Tusinder staa parat for at fortsætte. Vi siger med den danske Digter:

AA, D Ø D E K A M M E R A T E R I D E K U E D A L D R I G O S

R. E. V. A. R. E. A. L. S. E. R. T. N. I. E. L. S. E. N. S. M. I. N. D. E.

Danmarks kommunistiske Parti i Aarhus.

Albert Nielsen begravet fra Vestre Kirkegårds Kapel Onsdag den 14. April. Kl. 12³⁰ pr. og selv om det er en Arbejdsdag, ved vi, at aarhusianske Arbejdere i stort Tal vil følge deres dræbte Kammerat til Graven og ved deres Nærværelse vise hans efterladte Kone og Børn deres Solidaritet.

1. MAJ 1943

Før tredje Gang skal Danmarks Arbejderklasse fejre sin mere end 50-årige internationale Kampdag under fremmed Herredømme - før tredje Gang er det forbudt at demonstrere under de røde Faner, som det eller altid har været danske Arbejderes Sprog. Men trods Demonstrationsforbud, Tale og Pressecensur, Fængslinger og Tortur, lever dog Haabet om igen at kunne leve i et frit Danmark, længslen efter igen at kunne rædde Haanden broderligt over alle Grænser til Klassekæmper i andre Lande, dybt i både den danske og andre Landes Arbejderbevægelse.

Derfor vil ogsaa denne Majdag blive fejret trods alle Undertrykkelsesforanstaltninger. Vore Tanker vil denne Dag finde Vej over alle Grænser, gennem alle Fængselsmure med Bud og Hilsen til alle frihedsluskende Mænd og Kvinder. Særlig vil Tankerne gaa til Sovjetunionen med Hilsen til dens tapre røde Hær, der nu er i Færd med at rette knusende Slag imod Hitlers, med Hilsen til de modige Partisaner, der ufortrødent kæmper videre i Hitlers Bagland; med Hilsen til Sovjetfolkets store Fører og Leder, Stalin.

Vore Tanker og Hilsener sendes til alle de uforfærdede Frihedskæmpere der af Hitler undertrykte Lande. De sendes til det tapre Jugoslaviske Folk, de sendes til det kampende Frankrig, Belgien, Holland og Norge. Vi hilser alle de, der ved passiv Modstand, ved Sabotage ved Strejker og ved aabenlyse Partisanekampe er med til at stikke Kæppe i Hjulene paa Hitlers Krigsvogn.

Vi sender vore Hilsener til de af vore Landsvend, der før anden Gang ogsaa fejre 1' Maj bag Konzentrationslejrens Pigeraad, vi sender vore Hilsener til de, der i det sidstforløbne Aar er blevet internerede. Vi beder dem holde udtill Frihedens Time alaa, og vi lover dem, at vi vil sætte alle vore Kræfter ind for, at dette sker snarest muligt. Vi sender vore Hilsener til alle de, der sidder i Fængsel for deres Overbevissnings Skyld - forat have deltaget i Rejsningen af det danske Folk til aktiv Modstand. Vi sender en Hilsen til alle de gode danske Mænd og Kvinder, der af Politiet og Gestapo er jaget fra Hjem og Arbejde, og idag jaget og forfulgt af Politiet i det skjulte fortsætter deres uforfærdede Kamp.

Vi hilser alle de ukendte Arbejdere, der ved Skovl og Drejebank, med Færd for Afskedigelse og det, der er værre, efter Evne sinker og odclegger Hitlers Krigsproduktion. Vi hilser de Arbejdere, der modigt gaa i Strejke forat faa bedre Forhold at leve under, selvom de ved, at det er forbudt og kan resultere i store Bøder. Vi hilser alle de, der ikke i Tavshed bejede Nakkem under alt det, som en umættelig Overklasse, Tyskerne og dens Lydregering i Danmark, fandt for godt at lade regne ned over den danske Arbejderklasse. Vi hilser alle de, der med Færd for Internering eller Fængsel, modigt bringer Arbejdernes Sag i deres Organisationer og paa deres Arbejdspladser.

Vi sender vore Hilsener til de Kvinder og Børn, der tappert fører Kampen for at holde de smaa Hjem oppe, som Politiet midlertidigt har berøvet Mænd og Forsærger. Vi hilser de Kvinder, der trofast staar ved Mandens Side i Kampen, uden Hensyn til den Risiko, som dermed er forbundet for Børn og Hjem.

Vi mindes i dybeste Erindring de mange, der gav deres Liv i Kampen for en bedre Fremtid for den arbejdende Menneske, hvad enten det var skete foran Eksekutionspistoltonernes Bøsser som Gidder for kampende Kæmpere, eller det skete under Trykket af langvarig Fængsel og ussel Behandling i Konzentrationslejre og Fængslerne.

Selvom det ikke er tilladt at demonstrere under de røde Faner denne Majdag, saa lader vi som sædvanlig alt Arbejde hvile, og fejrer paa hver sin Maade Arbejderbevægelsens internationale Kampdag. Vi knytter Hænderne og sværger, at vi i Aaret, der kommer vil mangefoldig vore Anstrengelser for at fremme Hitlers Nederlag, mangefoldig vor Kamp for et frit Danmark, for Arbejderklassens Ret til en Plads i Solen - for Socialismen.

LEVE KAMPEN MOD HITLERFASSISMEN -

LEVE SOVJETUNIONEN.

LEVE ET FRIT OG UAFHÆNGT DANMARK -

LEVE SOCIALISMEN !!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

1. MAJ - I FRIHEDSKAMPENS TEGN.

DANSKE ARBEJDERE!

For tredje Gang maa vi fejre vor gamle, internationale Føsttag i et ufrigt Danmark. Vi maa holde 1. Maj, mens Landet er fuldt af tyske Besættelsestropper, mens nazistiske Landsforrædere i Ly af fremmede Bønjetter grevkaftet gør deres nedrige Værk, og mens reaktionære Kræfter skammelig søger at udnytte Situationen til at lægge Arbejderbevægelsen i Spændekæje og berøve os Resultaterne af to Menneskeheders politiske og sociale Fremskridtskamp. Vi maa holde 1. Maj under Forhold, hvor vore Majdemonstrationer er forbudte, hvor Folkets forfatningsmæssige Rettigheder er krænket, hvor man har forsøgt at forbyde Kommunistisk Parti, og hvor Hundreder af gode Fagforeningsfolk, Arbejderklassens bedste Repræsentanter, vanærværges i Fængsler og Koncentrationslejre.

Men dog fejrer vi 1. Maj! Og intet skal faa os til at glømme Majdagens Symbol eller opgive dens straalende Ide!

MAJDAGEN ER ARBEJDERKLASSENS INTERNATIONALE KAMP- OG DEMONSTRATIONSDAG!

Det er Demonstrationsdagen for Ideen om den internationale Solidaritet i Kampen mod Krigen og mod national og social Undertrykkelse. Dette husker vi især iaar, hvor det for hele det danske Folk er indlysende, at skal vi genvinde vor Frihed, da sker det kun under internationalt solidarisk Kampfællesskab med alle Folk, som stønner under det tysk-fascistiske Diktators Jernhæl. Skal Krigen bringes til Ophør og dens Anstiftere slaas ned, da sker det ved alle frihedsløskende Folks - ogsaa det vildførte og undertrykte tyske Folks - broderligt forenede Kamp!

MAJDAGEN ER ARBEJDERKLASSENS OG ARBEJDERORGANISATIONERNES DAG.

Paa denne Dag demonstrerer vi vor Vilje til, om fornødent gennem den haardeste Kamp, at bevare vore Organisationers Frihed, vore demokratiske Rettigheder og de sociale Fremskridt, vi har erobret. Og ingensinde har det mere end iaar været paa sin Plads, at Arbejderne tilkommer deres Vilje og Styrke paa dette Omraade. De faatallige, reaktionære Krodse, som søger at udnytte Danmarks ulykkelige Stilling, og de socialdemokratiske Lederes ufattelige Svaghed og Holdningsløshed, til Attentat paa vore Organisationer og paa den sociale Lovgivning, skal have at vide, at hvor meget end enkelte Ledere kan svigte, saa staar Danmarks Arbejderklasse fast og kan aldrig tvinges i Knæ!

DENNE 1. MAJ ER MAJDAGEN MED DET STORE HAAB!

For vi ved, at denne tredje Majdag under fremmed Besættelse ogsaa kan blive den sidste. Vi ser, hvordan Modstanden mod Hitler vokser overalt, ansporet af vore Brødre og Klassefæller i Sovjet-Unionen og den heltomodige, røde Hær. Vi danske Arbejdere benytter derfor Majdagen til at give Løfte om, at Danmarks Arbejderklasse og hele det danske Folk ikke skal forsøge at unddrage sig Kampon, men mede, hvor Indsatsen kræves, og gøre sin Del af Arbejdet, som skal gøre hele Europa og dermed ogsaa Danmark frit igen!

Vi sender paa denne 1. Maj vore Kamphilsener til Arbejdere og Folk i hele Verden, som kæmper mod Fascismens Krig, Vold og Undertrykkelse. Vi hilser først og frummest Sovjetfolket, den røde Hær og de heltomodige Partisaner, som alle under Kammerat Stalins geniale Førerskab har tilføjet de tyske Fascister dødelige Slag og vist, at Hitlers Krigsmaskine ikke er uovervindelig. Vi hilser solidarisk alle Europas undertrykte Folk, der ligesom det danske Folk staar i Kamp mod Hitler - Fascismens Undertrykkelse af Folkelagene, og vi sender især vore Hilsener til vort martrede og lidende, men ukuelige og heltomodige norske Brøderfolk!

Vi sender vor 1. Maj-Hilsen til Fascismens Fanger og Gidsler i alle Europas undertrykte Lande og til vore egne Landsmænd, som sidder i Fængsler og Koncentrationslejre herhjemme, idet vi tilraaber dem: Vi har ikke glømt Jer! Vi ved, at I er spærret inde, fordi I frygtløst gik foran i Kampon for Arbejderklassens, Frihedens og Danmarks Sag, og vi lover Jer, at den Dag snart skal komme, da vi bryder Jeres Fængselsdøre op!

Vi giver paa den 1. Maj et Løfte om at svøje Rækkerne sammen til en ubrydelig Kampfront saavel mod den indre Rektion og dens Hjelper, som til den aktiveste Deltagelse i det danske Folks Frihedskamp, der er et Led i den internationale Kamp mod Krigen og Fascismen.

Ned mod Fascismen og Rektionen! Ud af Landet med de fremmede Besættelsestropper! Straf over Landsforrædderne, som hjælper dem!

Leve Arbejderklassens internationale Solidaritet! Leve Sovjetfolket og den røde Hær, som kæmper for Europas Frihed! Leve det danske Folks Frihedskamp!

1. Maj 1942.

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

ÅARHUS 1. EKKO

MAI 1943

Nr. 8
KOMMUNEVALGET.

Kort Tid før Folketingsvalget meddeltes det officielt (hvilket vil sige : efter Tyskerne ønske) at saafremt Folketingsvalget forløb roligt og tilfredsstillende, vilde der blive afholdt Kommunevalg umiddelbart efter. Ganske vist skulde der først Grundloven afholdes Byrådsvalg først, men da man jo paa Rigsdagen er godt i Vane med at bryde Grundloven, naar det passer bedst i Krammet og hælde den, naar det passer bedst, saa var det en smal Sag i en Fart at faa "vedtaget" den arrendte Ordon - vel vidende om at det vilde være lettere at faa et Folketingsvalg til at glide mere "tilfredsstillende" end et Kommunevalg.

Naa, Tyskerne maa altsaa være tilfreds med Resultatet af Folketingsvalget, for d. 5 Maj er der givet allernæddigst Tilladelse til at afholde Kommunevalg. Og det kan nok antydes, at der trænger til at blive skiftet ud i de siddende Byraad, og meget der kunde ønskes ændret i den førte Politik - ogsaa her i Aarhus. Vi behøver bare at pege paa den stærke Nedskæring af de sociale Udgifter (som selv Socialdemokraterne er tarvelige nok til at prale med) som hver eneste uskyldig arbejdslos Mand eller Kvinde før eller senere faar at mærke. Vi giver ikke 5 flade Øre for Pralet med at Arbejdsledigheden er dalet. For det første hjælper det ikke dem der er arbejdsløse, og for det andet er der Grund til at spørge, hvor de Mennesker er kommet i Arbejde, for ved igangsæt kommunalt Arbejde er det i hvert Fald ikke. Nej, det er hos Tyskerne, og det er ikke noget at takke Byraadet for, tvært imod.

Ogsaa Byraadets Boligpolitik er der Grund til at kritisere. Mens Bolignøden stiger og de Husvilde stoves sammen i Teknisk Skole eller i Hast opmædrede Barakker, sælger Kommunen løs af sine Ejendomme, og overgiver dem derved til privat Spekulation, til stor Skade for Byens Arbejderbefolkning. Kommunens Ejendomme sku lde tjene til at holde Lejeniveauet nede her i Byen - nu har Byraadet ladet denne Mulighed glide sig af Hænde - til stor Glæde for de private Grundspekulanter blandt de konservative. Maaske gavner Salget Kommunens Kasse, fordi Ejendommen var administreret ad Helvede til, og det siddende Byraad er forlangt holdt op med at anse Arbejdernes Ve og Vel for vigtigere end Byens Kasse. I Stedet for at sælge løs af sine Ejendomme burde Kommunen have sørget for i Tide at bygge nye, enten selv eller ved Tilskud og Garantier til kooperative Byggeföreninger.

Skolevæsenet har man helt slæset i Stykker ved at lade Tyskerne tage over Halvdelen af Skolerne, som nu systematisk ødelægges, mens Skolebørnene maa gaa paa Gaden.

Hospitalsvæsenet lader man nu ogsaa Tyskerne overtage Stykkevis, fordi man ikke har Mod og Mændshjerte nok til at sige nej.o.s.v.

Vi giver intet for Undskyldningen om, at man er nødsaget til at følge Regeringens Linie, for har Byraadet saa gjort noget som helst for at faa Regeringens Politik ændret. Er der een eneste af dem, der saebent eller i det Skjulte har løftet saa meget som en Lillefinger for at protestere mod Regeringen Scavenius - nej, tværtimod, de har billiget og støttet den af Evne hele Tiden. Det eneste Byrådsmedlem, der vilde have løftet sin Røst mod den førte Politik og have stået ubøjelig paa Arbejderklassens Side i Kampen, har man meget forsynligt spærret inde i Koncentrationslejren i Horsørød, nemlig det kommunistiske Byrådsmedlem, den gamle Maler THOMAS CHRISTENSEN. Er der forresten een eneste af de nuværende Byrådsmedlemmer, der har aabnet sin Mund til saa meget som eet Ords Protest mod den komplet ulovlige Arrestation af et af Byraadets Medlemmer. Nej, der er nej, tværtimod, man gned sig tilfreds i Hænderne, da man blev fri for Thomas Christensens hvasse Forsvar for Arbejdernes Interesser, og nu glæder man sig til roligt at sætte en sikker "kongetro" velfortjent socialdemokratisk Partifælle ind paa Thomas Christensens Plads - hvis man kan.

For heller ingen tænker naturligvis paa at protestere mod, at det grundlovsstridigt er

forbudt det kommunistiske Parti, at opstille til dette Valg - man bliser gladeligt alle Love og Forordninger en lang Marsch, bliver der kun paa Lov til i Ro og Mag at bygge sig selv inden Døre og holde alle "sædvanlige" Arbejderinteresser inde i den hellige og almindelige Særlings Navn. Men Rigsdagen og Tyskernes synes imidlertid at have vurderet Situationen rigtigt: det er naabenbart ikke saa let at faa et Kommunevalg til at gaa tilfredsstillende ned (d.v.s. saa let at holde al Kritik nede) som til Folketingsvalget. Byraadene er det menige Folk nærmere inde paa Livet, og Mulighederne for at vise sin Kritik lettere, og den har vist sit Hoved kraftigt. Med "Samlingen" er det saa som saa til dette Valg. Det synes klart i de indleverede Lister til Byraadsvalget. Lad os kigge paa dem een for een.

Mindst er der at sige om "Børnenrovningslisten" som DEMOKRATEN smaglost kalder den, helt glemmende at Socialdemokraterne paa Rigsdagen er med i en Sammenrovnning, der ganske stiller Venstre, de radikale og Højsforbundets Løben sammen i Aarhus i Skygge. For øvrigt er der vel ingen Arbejdere, der drømmer om at stamme paa den Liste, saa hvorfor spille de mange Ord paa den.

Det samme kan vel siges om den konservative Liste. Der er dog at bemærke, at den synes at være kommet til Verden under svære Fødselsveer. Der har naabenbart ikke været idel Tilfredshed i den konservative Valgforening med den gode Hr. I.C. Sørensen. I hvort Fald blev Sørensen Nr.3 paa Listen ved Afstemningen og Konsul Blicher Nr.1. Det passede ikke I.C.Sørensen, der blev formæret, og for at undgaa Skandale slyngede man sig at bade ham rykke op paa Førstepladsen. Og kan det være lige gyldigt - vi agter ikke at stemme paa Listen alligevel.

Paa den konservative Liste figurerer endvidere som Nr.11 en Købmand Herman A.Petersen. Nu er dette i og for sig ikke nogen Mærkværdighed, da det er almindeligt bekendt, at hos de konservative er det Storborgerne, der staar paa de sikre Pladser paa Listen, mens Mideldandsfolkene faar overladt Dumpelpladserne og samtidig den Opgave at samle deres Standsfællers Stemmer til Brug for Partiet.

Vi havde heller ikke beskæftiget os med dette Forhold, hvis ikke denne Hr. Petersen, indehaver af Trikotageforretningen "Lørd", Tordenskjoldsgade, af mange Mennesker i Troj borgskvarteret betragtes som overordentlig nazivenlig, hvilket han heller ikke har lagt Skjul paa, idet han har forherliget det tyske Styre og dets Systems Levedygtighed i Modsetning til det efter hans Mening blodfattede Demokrati, der stod paa Gravens Rand og kun ventede paa Naadestødet fra den sejrende Nazisme. Efter vor Mening er han ganske uopgøet til at beklæde nogen som helst Tillidspost indenfor dansk Samfundsliv. De Mennesker, der fraterniserer med Nazisterne - i de fleste Tilfælde gennem Chanceryttere - ma vi betragte som Forrædere og handle derefter.

Men saa melder Spørgsmaalet sig: hvorledes kan de konservative optage en Mand af hans Kaliber paa Listen? Har de virkelig ikke mere Kontrol med de Folk der bliver Kandidater til Byrådet? Eller er de vidende om Mandens nazivenlige Tendenser? I begge Tilfælde kan der altsaa være Målsighed for flere Kandidater af Hr. Petersens Type paa Listen. Hvad er f. Eks. Meningen med at anbringe en Kriminalbetjent paa Listen. Vi kender ganske vist ikke Niels Laursons Hjerter og Nyrer som Mærkværdig nok, for det siges at han er meget nidker efter at lære danske Patrioter at kende paa den anden Side er en Reteskranke - men Kriminalbetjente har nu for tiden forbigæret det ved at komme til at lugte af Tyskere og Gestapo, og det kan særlige Danskerne nu en Gang ikke lide.

Efter egne Udtalelser var Hr. Petersen ikke Medlem af noget politisk Parti for et halvt Aar siden, men man kan vel gaa ud fra at han nu er Medlem af en konservativ Valgforening, naar han er opstillet som Kandidat. Altsaa kan man gaa ud fra at han i Mellemtiden er blevet indmeldt for at skabe sig et politisk Alibi - og samtidig søge Grundlag for en politisk Position. Har den konservative Liste mange af den Slags Folk, gør alle bedst i at holde sig langt borte fra den.

Saa er der Socialdemokraterne.

De møder straks med en Sensation: Stecher Christensen er bleven Nr. 2 paa Listen (han burde have været Nr.17, saa var der da ingen Fare for at han skulde blive genvalgt) og som Nr.1 dukker en helt ny Mand i Aarhus Kommunalrådets Rækker, nemlig fhv. Justitsminister Unnack Larsen. Spekulationen er naabenbar. U.L. er kendt over det ganske Land som mere frisindet end Socialdemokrat, og det er ogsaa bekendt at han ikke er Tyskerynd, hvilket forarsagede hans Afsettelse som Justitsminister i sin Tid. Vi kan godt forestaa, hvorfor Socialdemokraterne ønsker ham opstillet (han skal nok trække Stemmen) - vi forstaar mindre, hvorfor U.L. absolut skal op paa en Liste sammen med Folk af Stecher Christensen og Fru Bergs Slags (det havde været let med en Særliste - og senere for Hr. U.L.). Vi ved at mange vil stemme paa U.L. for hans Frisinds Skyld - hvor dybt det bundet vil jo nu vise sig - men gør det saa ved at stemme personligt paa U.L. De andre Rumpaner paa den

socialdemokratiske Liste, der ikke har gjort andet end at lade sig forføre af de tyske Hoveder Trom og Vi- bage for henholdsvis Tyskerne og Ellet - bør ikke kunde bruge U.L.s endnu gode Navn og Ryg- te, som Bevis for Arbejderes Tiltro til dem. Hvis man altsaa ønsker at stemme paa Socialde- mokraternes Liste, stem saa personligt - og lad i det mindste være mod at stemme paa nogle af de nu siddende - de har jo svigtet. Forøvrigt er der ikke stor Grund til at hæfte sig ved de øvrige Navne paa Listen. For gæves leder man efter en rigtig Arbejder, der endnu kan huske hvordan det er at have Jord under Neglene. Vi havde ærlig talt ventet, at de stærke aarhusianske Fagforeninger kunde have sat nogle ærlige Arbejdere ind i Byrådet, en- ten paa en Særliste eller ved at forlange dem placeret godt paa den socialdemokratiske Liste. Nu risikerer man let, at Byrådet kommer til at bestaa mest af Grosere, kommunale Funktio- nære, Fagforeningspampere af Mr Jensens Type, o.s.v. De der nu bliver valgte, vil jo før eller senere gaa Hans Madsens Gang, d. s. s. følge Stillingen som "uhildet" neutral Statsfunk- tionær i Stedet for at fastholde et klart Arbejderstandpunkt.

Saa er der endelig "den uafhængige Arbejderliste". Den ser ud til at være no- get for sig. Ogsaa af den Grund, at vi paa denne for første og eneste Gang synes at møde en ægte Arbejder, der endnu har begge Ben plantet solidt ude paa en Arbejdsplads, nemlig Bestyrelsesmedlem i Arbejdsmændenes Fagforening CARLO ANDERSEN. Hvor han staar politisk ved vi ikke, men er han endnu Socialdemokrat saa vil det ikke være længe før han er smidt ud af Valgerforeningen - om ikke andet saa for hans Makkerskab med Tomrer Perregaard, der er Nr. 1. paa den interessante Liste.

Vi forstaar godt at Tomrer Perregaard har lyst til endnu en Gang at komme ind og snakke et Par Ord med det Byraad og de "Partifæller", der i sin Tid dels smed ham ud af den socialdemokratiske Valgerforening, dels droppede ham af Byraadet. Han vil sikkert nu virke paa Byraadet, som en rød Klud paa en Tyr. Der er ingen Tvivl om, at Tomrer Perregaard vil trække en Masse Stemmer blandt de saa Villaejere og Parcelbyggere, som han gennem Aarene har hjulpet paa saa mange Maader, og derved unddraget de Konservative en Del Stemmer, og hvis Socialdemokraterne endnu har en Smule Samvittighed tilbage, vil den sikkert ogsaa pir- ke ved Tanken om igen at se Perregaard i Byraadsstolen. Som bekendt blev Perregaard i sin Tid landsberømt ved at udtale Ordene: "Er du Socialdemokrat, ja eller nej" ved Besættelsen af en Stilling. Dengang var man forargt - nu sælger man gerne haade Socialismen, Arbejderbevæge- lsen og Socialdemokratiet for at beholde en Stilling eller en Taburet (Hans Madsen i salig Ihukommelse). Men det var ikke de Ord Perregaard faldt paa dengang - det var hans Ulyst til at følge Socialdemokraterne i al deres Oportunisme, og saa fordi han rettede et Angreb paa de uorganiserede Arbejdsløse og dem, der havde Understøttelse samtidig med at de havde Arbejde. Han forlangte den Trafik standset. Siden har Socialdemokraterne gennem Sociallovs forringelserne faaet indført skærpede Kontrolbestemmelser, der ganske stiller dem, Perregaard dengang gjorde sig til Talsmand for, i Skygge. De Arbejdere, der dengang i retfærdig Harme vendte sig fra Perregaard paa Grund af hans Udfald mod de arbejdsløse, har nu Tifold mere Grund til at vende de Socialdemokrater Ryggen, der sammen med de Konservative har gennem- ført Hundetegn, Stavnband, Fattighjælp, m.m. Jo, jo, vi kan godt tænke os at Perregaard vil blive Socialdemokraternes onde Samvittighed - og Guderne skal vido, det trænger til den.

Desværre er der ingen Mulighed til at stemme paa sikre, klassetrafaste Arbejdere denne Gang, fordi der ingen Mulighed er for en kommunistisk Liste - den kommer lige saa snart Tyskerne er vel ude af Landet - men vi opfordrer alligevel alle vore Lødemænd, Syn- patiserende, Læsere, o.s.v. til at bruge deres Stemmeret paa U.L. - ingen man blive Hjælp. Vi nærer ingen Illusion om en mildere Politik over for Smafolk og Arbejdere eller en skarpere Kurs overfor Tyskerne, af det kommende Byraad. Men vi skal ikke vægte, at vi med Opmærksomhed vil følge i hvor vid Udstrækning personlig Støttegivning vil læve os paa den socialdemokratiske Liste - og især er vi spændt paa, hvilken Virkning Ulrich Larsen, Tomrer Perregaard og Arbejdsrind Carlo Andersens Valg vil have paa den fremtidige Stilling i Byraadet - hvis de bliver valgte - og det bør de blive alle 3.

o-o-o-o-o-o-o-o-o

VED ALBERT NIELSENS BÅNE.

Det lykkedes Politiet at slaa den rands Jord- og Betonarbejder Albert Nielsen ihjel i Koncentrationslejren i Horsørød, men det lykkedes ikke for dem - trods ihærdige Anstrengel- ser - at forhindre at hans Begravelse Onsdag d. 11 April paa Larinus Vestre Kirke- gaard blev en enestående storartet Tilkommegivelse af Forstaaelse og Hædfølelse med det saabrutalt haardt ramte lille Bjem paa Dybkærvej. Det viste sig snart, at det store Kapel paa Vestre Kirkegaard kun var i Stand til at rumme en Trediedel af de, der ønskede at vi se Albert Nielsen den sidste Aar, og sige ham Tak for det Offer han har bragt for sin Over

-4-

bevisning. Mindst 1000 Mennesker var kommen til Stede. Mange Fagforeningsfaner med Jord og Betonarbejdernes i Spidsen, tog Opstilling ved Kisten i Kapellet, og ned over Gulvet laa Krans ved Krans i et uoverskueligt Væld, heraf mange signerede. Vi nævner blandt de mange: Jord og Betonarbejdernes Fagforening, J&Bs Bestyrelse, J&Bs Sangkor, J&Bs Kooperativ; Arbejdere paa Aarhus Embalagefabrik, Jord og Betonarbejdere i Riisvangen, Arbejderne paa Brøndstrupvej, Arbejderne paa Norgesalle, fra Partikammerater i Aarhus, fra omtrent alle de kommunistiske Partiers enkelte Afdelinger i Aarhus, fra de internerede Kammerater i Horslerød, fra Kammeraterne i Vestre Fængsel, fra Post X i Vestre Fængsel, ja fra snart sagt alle Egne af Landet var der sendt signerede Kranse, saaledes fra Jernbinderne i Thyboren, og fra Kammerater i Hjerring - ja selv fra Udlandet var der Kranse. Vi saa saaledes en Krans fra Kammerater i Tyskland.

I Kapellet talte Pastor Møgelvang Nielsen smukt og personligt følt om Albert Nielsen - ogsaa Pastor Møgelvang Nielsen har jo prøvet at være forfulgt for sin Overbevisnings Skyld. Efter Talen bar Jord- og Betonarbejdere Kisten til Graven. Da Fanerne sankedes over Graven, tog alle dybt bevæget Afsked med en god og trofast Kammerat, alle var stærkt bevægede og mange Taarer randt i Medfølelse med Hustru og Børn, som knuget af Sorg synes at skulde bryde sammen. Det var et gribende Øjeblik da Albert Nielsens unge Datter Ester traadte hen til Graven og tog Afsked med sin Far, med et Løfte, som vi ved vil blive opfyldt. Ogsaa Sønnen Poul søgte at sige et sidste Farvel til sin Far, men han kunde ikke tale for Bevægelse. Ogsaa fra Arbejdspladser og Foreninger blev der rettet en sidste Tak, og fra Albert Nielsens Kammerater, som havde delt de onde Aar med ham i Horslerød, bragte en af de interneredes Hustruer en gribende Hilsen.

Længe blev Folk staaende. Sorg og Harm stod skrevet i Ansigterne, Sorg over at have mistet en prægtig Kampfælle, og Harm over, at der ikke omgang ved en aaben Grav kunde siges de Ord, der burde være sagt. Men ogsaa Beslutsonerne stod skrevet i Ansigterne, og de arbejdsbaarde Næverknyttedes i Bevistheden om, at Dagen, hvor vi igen kan tale frit og hvor Harmen over dennekendelsesgerning, frit kan give sig Udtryk i aaben Handling. Men Harmen blev holdt indenfor Læberne, Begravelsen forløb rolig og værdig, og der blev ingen Løjlig hed for Politiet, der naturligvis var tilstede i stor Mængde, at gribe ind og ødelægge Højtiden.

Albert Nielsen er segnet i Kampen, men de knyttede Næver lever endnu skjult. Den Dag er ikke fjern, da de naabent vil komme frem, og da vil det vise sig, at Albert Nielsen ikke er død forgæves.

+++++

P O L I T I E T J A G E R U N G K V I N D E I D Ø D E N I

Som tidligere meddelt i "Aarhus Ekko" arresteredes i Efteraaret 1942 Restauratør Gunnar Gram, Banegaardsgade, for Sabotage mod Tyskerne. Det lykkedes dog Gram ved Flugt fra Arresten i Vester Allø at unddrage sig Politietes "Retfærdighed", og han har siden været sporeløst forsvundet.

Tilbage stod Gunnar Grams Kone med Kaffebaren i Banegaardsgade, og tappert tog hun Kampen op for stadig selv at kunde forsørge sig og sin lille Pige. Hun var imidlertid stadig udsat for Politiets Chikanerier og Forfølgelser - saaledes fik hun stadig at vide, at hun selv vilde blive arresteret hvis ikke Manden blev fundet. Disse stadige Trusler mod den fuldstændige uskyldige unge Kvinde og Moder - sammen med Uvissheden om Mandens Skæbne - nedbrød tilsidst hendes Nerver og d. 10 Mars brød hun sammen og begik Selvmord. Politiet kunde igen notere en "Sejr" over en modig og tapper dansk Borgers. Tilbage sidder nu en baade fader og moderløs lille Pige som Familion har taget sig af.

Det er ikke økonomiske Sorger, der har sleaset Fru Gram ud, for Forretningen gik godt - det er udelukkende Politiets stadige Trusler og Chikanerier. Det skal ikke blive glemt. Det "danske" Politiet har nu to Mord paa uskyldige Aarhusborgere paa Samvittigheden - først Fru Gram og nu sidst Albert Nielsen - og vi kan forsikre de ousige Herrer om, at deres Navne er noteret op i den Anklageprotokol, som de forrenede Nationer har udarbejdet over Krigsforbrydere.

Vi nærer Formodning om, at Gram nu er underrettet om sin Hustrus Død, hvor i Verden han end i det Skjulte arbejder for Danmarks Frigørelse for de Banditter, der voldte hans Hustrus Død, og det er Aarsagen til, at vi først omtaler denne Sag for Offentligheden nu.

+++++

5.

S k æ n d i g O p t r æ d e n v e d D ø d s f a l d .

Det da næste Gestapo giver nødig Slip paa et Offer - det erfarede Albert Nielsens Familie ved hans Død.

Freddag den 9/4 Kl. 11 skulde Albert Nielsen blive føres fra Rigshospitalets Kapel til Banegaarden for at føres til Aarhus. I den Anledning var en Del af de interneredes Hustruer og andre Venner af Albert Nielsen og hans Familie kommen til Stede for at følge den afdøde det sidste Stykke Vej i København. Man skulde synes, at dette maatte være saa naturligt ved dette sørgelige Dødsfald. Men det mente Politiet ikke, for umiddelbart før Kisten skulde føres fra Hospitalet, ankom flere Biler med Politi, og Fru Nielsen fik Besked paa, at Bortkørselen ikke maatte finde Sted før Kl. 16. Trods Døgnsmanglende Hvile og Søvn - og derfor nær et Sammenbrud - protesterede Fru Nielsen saa kraftigt, at man tilsidst bojede sig og gav Baarn Fri. Muli gvis har man frygtet Udslag af den berettigede Harme, der tydelig kom til Udtryk blandt de forsamlede, hvor Bemærkningen: "Dette skal blive husket", tiest høretes.

Men Politiets Forfølgelse af den haardt ramte Familie var ikke dermed til Ende. Som fortalt andet Steds var der til Begravelsen sendt et Utal af Kranse, deri blandt ogsaa fra de internerede i Horsørød og paa Vestre Fængsel. Disse to Kranse laa smukt med store røde Baand i Kapellet under Begravelsen. Denne forløb saa højtideligt og roligt, saa man skulde mene, at her kunde ingen Mislyd falde ind. Men ogsaa her meldte sig Ondskaben sig. Da Følget havde forladt Kapellet, sneg en Tyv sig ind i Kapellet og stjal de to Baand. Ganske vist var disse ikke kostbare, og kun af Værdi for de efterladte som et Minde om Dagen, og Tyveriet kan derfor kun betegnes som Gravroveri, der er en af de mest modbydelige Forbrydelser, der findes. Men det mest overraskende ved Historien er dog, at Tyven meldte sig og tilstod at have stjålet Baandene. En pæn Herre henvendte sig til Ester Nielsen og præsenterede sig som Kriminalbetjent og erklærede, at han efter Ordre fra Statsadvokat Hoff, havde fjernet Baandene.

Naturligvis henvendte Fru Nielsen sig Dagen efter og anmeldte Tyveriet til Politiet, der henviste hende til Sikkerhedspolitiet (hvad har de med Tyveri at gøre!), der imidlertid kun kort meddelte, at der var intet at gøre - det var en Ordre oven fra. Saa bad Fru Nielsen mindeligt om at maatte faa Baandene udleveret, og hun lovede glædende, at de ikke skulde blive vist til nogen men gent hen paa Bunden af en Kommodeskuffe - blot hun maatte faa dem med sig hjem. Men ikke engang dette ønske kunde Politiet opfylde den haardt ramte Hustru. Vi synes, det er den mest beskudte Optreden, Politiet her har lært for Dagen. Lad nu gaa med, at der var kommen Ordre fra Statsadvokat Hoff, at Baandene skulde fjernes, saa kunde det lokale Politi godt have overset den Ordre og saa stille have bedt Fru Nielsen om selv at fjerne Baandene. Vi kan ikke se, at det skulde være nødvendigt ogsaa at føje denne Skandale til Politiets ikke i Forvejen kenne Optreden i denne Sag.

Og hel uforstaaelig bliver Sagen, naar man erfarer, at det kun var Baandene fra de interneredes Kranse, der blev stjålet. Baandene med Inskriptionerne fra det kommunistiske Partis mange forskellige Afdelinger i Aarhus fik frit Lov til at ligge. Hel tosset bliver det, naar man hører, at Baandet fra de internerede blev hængt fremme i Blomsterhandler Shierups Vindue paa Banegaardspladsen uden at Politiet fandt sig foranlediget til at gribe ind.

Begivenheden skal blive husket det lokale Politi, for det kunde have sparet Fru Nielsen for ogsaa denne Forfølgelse, hvis der havde været lidt Menneskelighed i dem og de havde vist lidt personlig Omløb i Hovedet.

" D a n s k " R e t s v æ s e n 1 9 4 3 .

I November 1942 idømtes den 38-aarige Aarhusianer Henry Nielsen 5 Mdrds Fængsel for at have malet "Leve Sovjet" paa et Plankeværk Aftenen før Sovjetunionens 25 Aars Fødselsdag den 11/11. Straffen var udsonet den 11/4 1943 og efter dansk Retsplejelov skulde Henry Nielsen derefter være uden Skyld. Men dansk Retsvæsen handler ikke længere efter danske Love men efter tyske, hvilket ses ved, at Henry Nielsen ikke blev frigivet men ført til København, hvor han fremstilledes for Statsadvokaten for særlige Ulovligheder, og nu er Henry Nielsen indsat i Koncentrationslejren i Horsørød.

G I V B L A D E T V I D E R E - S I G I K K E , H V O R D U F I K D E T .

Uhyggæn tredde sig paa Raadhuset.

Vi har tidligere advaret Parsonlet paa Raadhuset mod Stikkeren fra Stadsingeniørens Kontor, Assistent Tage Hedager. Det har ogsaa frugtet - der er bleven kaldt omkring Fyren, der i September 1942 angav sin Kollega Assistent Rydberg Busmussen (der siden har maattet leve skjult "et Sted i Danmark") og i December 1942 angav sin Overordnede, Overassistent Viggo Hansen, der nu afsoner 5 Mdrs Fængsel for at have arbejdet for FRIT DANMARK.

Men nu er det igen Grund til Advarsel. Politiet synes med særlig Forkærlighed at have udset sig Raadhuset som Arbejdsmerk. Nu dør Tage Hedager jo ikke længere til Stikker-tjeneste, og den berygtede Nazi-Kriminalbetjent Henry Hansen er derfor i den sidste Tid set jævnlig paa Værtshus med en anden Assistent fra Lønningskontoret, og der har været udfoldet Anstrengelser for ogsaa at faa en anden Assistent i Garnet.

Lad det nu være sagt straks: vi mistanker ingen af de to unge haderlige Assistenten for at vilde være Stikkere, men paa den anden Side kan en haderlig Dansker ikke godt omgaaes Nazi-Betjente uden at der ogsaa hænger Skidt ved ham. Vi vil derfor henstille til de to Assistenten (og alle andre paa Raadhuset) at holde sig langt væk fra Politiet i Almindelig heds og fra Tage Hedagers gode Ven Henry Hansen i Særdeleshed. Lad jer ikke lokke af hverken Snaps eller Bajere - husk hvor Villet gaar ind og Forstanden ud. Nu har vi advaret - og hjælper det ikke offentliggjør vi Navne næste Gang.

Og saa en Ting til: Synes Je overordnede paa Raadhuset nu ikke snart, det var paa Tide, de fjernede samme Tage Hedager fra Raadhuset for stedse. Ganske vist kan han vanskeligt arbejde som Stikker nu, men han kan saadan stadig udpege egnede Ofre til Kriminalpolitiet Stikker-Instruktør Henry Hansen. Eller skal Tage Hedager virkelig have Lov til at drive sit Spil saa længe, at han en skønn Dag er kommen saa langt ud i økonomisk Uføre, at han ikke kan betales derfra af en nok saa volvillig Kasse !!!

Det meddeles os for Resten at den gode Tage gaar rundt i Byen og fortæller, at vi har dokumenteret, at det er ham, der er Stikker. Det er Løgn. Vi har meddelt, at det ikke er den kendte Boksedommer Hedager, der er Stikker, idet vi ikke vilde, at Tages gamle haderlige Far, der er Boksedommer, skulde undgælde for, at Sønnen er kommen paa Afveje. At Tage ogsaa fuskede i Boksefaget vidste vi ikke - Bokserne bør snare st. slaa ham ud i første Omgang. Der er Tage Hedager, der er ansat paa Stadsingeniørens Kontor paa Raadhuset, der er Stikker for sin gode Ven Henry Hansen, og som har angivet sine Kollegaer.

----- p r i v a t C l e a r i n g s k o n t o ?? -----

Hos Maskinfabrikant Heinrichsen, Mejlgade 46, Baggården, har der gennem det sidste Aar været beskæftiget 7-8 Maskinarbejdere, der har lavet forskellige Ting til den tyske Værnemagt. Fabrikanten lovede sine Arbejdere Guld og sørens Skove for at arbejde for sig - i Stedet har han givet dem dækningsløse Chæk i Tillidsmanden har saaledes faaet Chæk for ikke mindre end 1000 Kr, og de andre Arbejdere for fra 400 til 300 Kr. Dækning for Chækerne fik de aldrig - Fabrikanten undskyldte sig med, at Pengene skulde komme fra ... - og de kom aldrig. Fabrikanten selv manglode dog aldrig noget - han har saalædes til "Repræsentationsudgifter" i det forløbne Aar brugt over 20.000 Kr.

Midt i Marts blev det Arbejdernes for noget, og de nedlagde alle Arbejder (de burde aldrig været gaaet i Arbejde der, paa de Betingelser, og Sagen er anmeldt til Fagforeningen, der dog har meddelt, at den ikke kan gøre andet end blokere Arbejdspladsen.

At Fabrikanten er Nazist meddeles kun for Faldetandighedens Skyld. Men Arbejderne kommer nok til at vente lige saa længe paa Dækning for deres Tilgodehavende, som Nationalbanken kommer til at vente paa sit.

----- P r i m a d a n s k A r b e j d e h o s A / S F r i c h . -----

Paa Frich's Fabr. ikker arbejdede for nogen Tid siden en Nazist, Maskinarbejder Herman Nielsen, Vestergade. Han var blandt dem, der forlod Heinrichsen, fordi heller ikke han stoledes paa Tyskernes Valuta. Han havde indtil nu ikke været mere end et Par Dage hos Frich, før han begyndte at ville "nyordre" Arbejdstemplet. Overfor Alkorsættoren paastod han, at Natholdet ikke bestilte noget, at Arbejderne stjal Fabrikkens Penge o.s.v.

Det kunde Arbejderne paa Natholdet naturligvis ikke lade sig sige paa sig, og en Dag de stillede paa Arbejde. Kl. 16³⁰ pr. stammede de alle Maskiner, hvorefter de samlede ved Nazistens Maskine, medbringende en Trillebør, hvori han skulde køres ud af Fabrikken - ingen vilde røre ved ham. Og ud kom han, og ingen har set ham siden. Luften i Værkstedet var atter ren.

Et Pløtskud.

Paa A/S Sabroos Fabrikker er Smedene bleven sat til at lave Jerngittere til alle Vinduerne - om det er for at holde de Arbejdere inde eller det er for at holde Sabotører ude vides ikke. En Forklaring ligger der maaske i, at de unge Arbejdere havde for Vane at forsvinde op til de øverste Vinduer med Affaldskassen. Naar der saa kom hjemklædte Tyskere forbi, gav det nogle ordentlige Pump, naar Arbejderne "kom til" at tabe Affaldstykker, Bolts, eller lign. ned paa Hjelmsene.

En af de unge Arbejdere, Peter, skød en Dag en Tysker bagt med en Luftbøsse. Pilen ramte lige i "Skiven" og dens Haledusk pyntede svært paa Uniformen - men Peter fik de Dages Hefte for sit Pløtskud. Han burde have haft en Præmie - men den kommer bag efter.

Stikkerne i Arbejde.

Købmand S.P. Korup, Svalevej 2, Maglebakken, har i en halv Sæson haft en Vognmand C.S. Grauballe boende som Lejor. Forholdet mellem dem har altid været godt, indtil Grauballe en Dag fik fat i et illegalt Blad, som han troskyldigt viste til Korup. Herefter blev denne meget altereret og sammen med den nazistiske Værnemagt S. Hansen anmeldte han Grauballe til Politiet for Udbrudelse af illegale Blade. Da Grauballe om Aftenen var paa Vej til sit Hjem blev han standset af Politiet paa Vej, visiteret og derefter arresteret, efter at Politiet havde foretaget en naturligvis ulovlig Undersøgelse ogsaa af hans Hjem - dog uden Resultat.

Den ensige Købmand og hans Naziveren havde ved fælles Hjælp ogsaa regnet ud, at Grauballe havde været Vognmand for Værnemagten, og derafter stjælet et Frikøtter. Dette nævnte Politiet dog lade falde, da det kunde bevises, at Grauballe aldrig havde kørt for Værnemagten.

Men nu er det jo ingen Nytte til at handle mere hos Købmand Korup. Der er jo ganske Handlende nok i det Kvarter, saa hvorfor handle med Angi være og Nærvonner.

O P L Ø F T E N D E S Y N.

De Aarhusianere, der lidt før Kl. 17 Søndag den 11 April gik Tur paa Skrantens ved Bugten blev Vidne til et opløftende Syn. Den tyske Dampers S/S "Dorpath" der har haft Station her i Aarhus det sidste halve Aar, og som lige havde gennemgaaet en større Reparation, var faldt lastet paa Vej ud af Bugten paa sin første Tur. Den var imidlertid ikke kommen ret langt ud i Bugten før Tilskuerne kunde fryde sig over en voldsom Eksplosion ombord i Damperen. Tyskerne fik travl med at søge det slæbt ind i Haven, men det mislykkedes, og ud for Riiskov sank Skibet. Der kan det endaa ses med Overraskelse ragende op af Vandet. Tyskerne har sagt at have det, men de har haft det flydende en Gang og det sank igen.

Folk der Onsdag den 14/4 var paa Vej til deres Arbejde i Aarhus og blev standset ved Jernbaneoverskæringen i Viby, fik at se et tysk Godstog standse ved Overskæringen. Toget var tilkoblet 15 tyske Jernbanevogne med hver et "Lig af en tysk Flyvemaskine. Somme paa Dagen kom 5 Vogne med tilsvarende Last. Da der ikke den gang havde været nogen Luftkamp over Danmark, maa Vedstyrtningen skyldes enten dansk Sukker eller ogsaa skidt tysk Material - maa ske begge Dele.

Retterne forlæder den sykkende Skuds.

Den 26/2 er der indanfer D. P. F. s Afdeling her i Aarhus skot en Del opsigevækkende Udmeldelser. Den direkte Anrsag er et Brev, som den lokale Byleder, Købmand Gothenborg paa Østbanetorvet, tilsendte Frits Clausen, og hvori Gothenborg sagde den danske "Pærer" sin Hjertens Mening af Kærskon Balge. Resultatet blev, at Bylederen udtalte sig af DNSAP, og han efterfulgtes kort Tid efter af en anden fremtrædende Nazist, Christian Døhl, Aakyhøj. Og nu forlyder det, at ogsaa Kriminalbetjent Søndergaard skulde have forladt Pærerens.

Vi benytter dog Lejligheden til at advare Folk mod Forsøget at stole paa disse Udmeldelser - det kan godt kun være et Skalkøj for lovtore at kunde drive deres beskudte Haandtering som Stikkere og Aggivere til Tyskerne.

Gothenborg beskyldte i sit Brev Frits Clausen for Svindel o.l. Det synes altså for en Gangs Skyld virkelig at være lykkedes den bær yttede Købmand at sige noget rigtigt.

Lørdag Aften, den 17/4 saa Beboerne omkring Langlandsvejdes Kaserne 2 røde tyske Kvinder i Uniform. Den ene af dem var stærkt drukket, den anden kendelig beruset. Det siger lidt om Moralens indvirkning paa tyske Kvinder.

DANSK PATRIOT FALDEFV FOR LANDSFORRÆDERS KUGLE.

Natten til Fredag d. 28 Maj, er den unge Maskinmester Willy Schmidt fra Lundbyesgade bleven dræbt under Forsøg paa at ødelægge det tyske Militærlager i den gamle Glasfabrik i 13de Rømersgade. Morderen er en af de sorte nazistiske Civilvagttere, der bevogter de tyske Lagre, den 33aarige Johs Christensen, Hedemannsgade 1, hvorm Redfærdigheden dog nu heldigvis har inthentet, saa han som den vil indhente alle Landsforrædere.

Willy Schmidts Død kan synes saa meningsløs og det officielle Danmark vil sige, at den er det. Men det danske Folk vil forstaa, at Willy Schmidt var en af de unge danskere, der moelig fortsaatte den Kamp andre unge danskere tilsyneladende maatte give op hin tunge 9. April 1940 ved Danmarks Grænse. Men den Kamp blot ikke givet op - den blev fortsat med andre Midler og under andre Former i Tyskernes Bagland. Og igen har en dansk Patriot maattet give sit unge Liv i Kampen for Danmarks Frihed og Fremtid - har maattet givet sit Liv for at vi kan leve.

Krigens Love er haardt. Den Gang det officielle Danmark slap de tyske Røvere ind over Danmarks Grænse og stillede vore Havne, Fabrikker og Arbejdskraft til Tyskernes frie Raadighed, underkastede de os disse Love. En af dem er, at Tyskernes Modstandere efter bedste Evne maa søge at ødelægge de Virksomheder, der deltager i Tyskernes Krigsproduktion. Det sker ved alvorlige Luftbombardementer, der kræver store Ofre af Civilbefolkningen. Ved Bombardementet af B & W d. 27 Januar, dræbtes 6 Civile og ved et amerikansk Bombardement af Flonsborg Skibsvarft Forleden, dræbtes blandt andre 15 smaa Børn. Saa mange Ofre sparer det danske Folk for flere af ved selv at ødelægge Tyskernes Krigsproduktion her i Landet. Det har modige dansk Ungdom forstaaet og de har taget Opgaven op. Det kræver Ofre af Frihed og Liv. Fornylig tæntes 4 unge aarhusianere indtil 8 Aars Tugthus for at have ødelagt det tyske Militærlager paa Stadion, 4 andre honsidder i tysk Tugthus i Tyskland for at have paansat Brønden i Fredericiagade i Efteraaret, og nu har det kostet den unge lovende Maskinmester Willy Schmidt Livet. Ofrene er tunge og smertelige, men Erfaringerne ude fra Verden siger os, at de har skaaet os for det, der var værre.

Derfor bøjor det danske Folk i dyb Erbedighed Hovedet ved Willy Schmidts Baare i Tak for det, han gav. Det officielle Danmark vil ikke vise Willy Schmidt samme Ære, som vistest Heltene fra 9 April, trods det, at de gav deres Liv for det samme, men saa meget mere maa det danske Folk vise den. Det bør følge Willy Schmidt til hans sidste Hvilested, og det vil senere finde til Graven med Blomster og Kærlige Tanker, som Folket gør det til Heltene fra 9 April.

Men dansk Ungdom maa knytte Næven og fortsætte den Kamp i hvilken deres Kammerat Willy Schmidt nu er falden for Morderhaand. Den maa forstaa at finde de usle Quislinger i den sorte tyske Uniform, der har stillet sig til Raadighed for vort Lands Fjender, til Mord paa ærlige danskere. Men først og sidst maa hele det danske Folks Harme ramme de, der er Skyld i Ofrene af dansk Frihed og Liv - de tyske Røvere. Kampen maa ikke standses før Tyskerne er ude af Landet og vi igen er Herre i eget Hus.

Deltag alle i Ødelæggelse af den tyske Krigsproduktion her i Landet, saa vi fortsat kan blive forskaanet for Luftbombardementer.

Vær alle med til at hjælpe de modige unge, der sætter Frihed og Liv paa Spil for vort Lands Skyld.

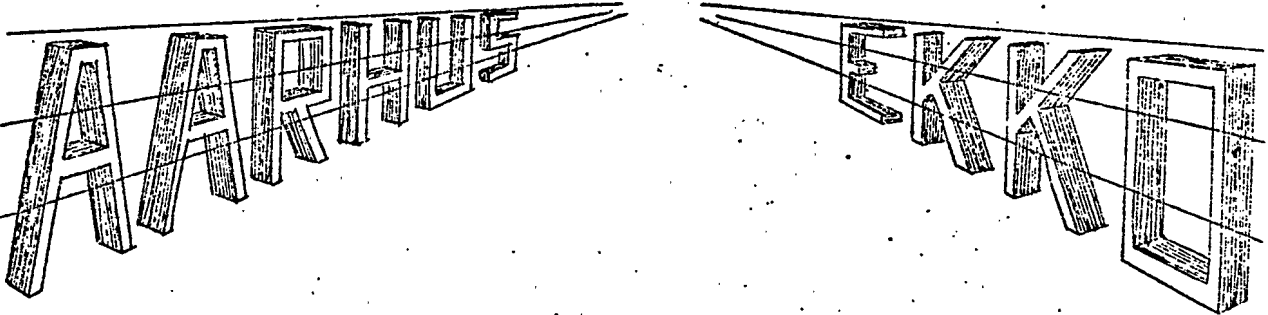
Hjælp ikke Politiet i Jægten paa danske Patrioter.

Til stille med alt, hvad du synes er mystisk og mærkeligt af hvad Art det end er.

Husk at din Snak kan lede Politiet paa Sporet efter danske Frihedskæmpere.

Ero være Willy Schmidts Minde - - - - - i Æans Aand maa dansk Ungdom føre Kampen for vort Lands Frihed til Sejr.

Danmarks kommunistiske Parti
Aarhus.

Nr. 9.

Aarhus kommunistiske Parti.

Juni, 1943.

VALGENES LÆRE.

Valgene er overstaaet, Følelsen i Færd med at vejres bort. Det danske Folk begynder igen at kunde tænke nøgternt, og at drage Lære af de stedfundne Valg. Særlig det sidste var oplysende, for der er ingen Tvivl om, at dette var ærligt. Folketingsvalget var et Panikvalg. Det lykkedes ved Indsættelse af alt disponibel Presse m.m. at faa indbildt det danske Folk, at d. 23 Marts stod Valget mellem Folkestyre og Frits Clausen, og under det Tryk vovede det danske Folk ikke at give deres Utilfredshed med det bestaaende til Kende. Efter Valget kunde alle ærlige Vælgere se, at man havde ført Kamp mod en Vejrmølle, der overhovedet ikke var nogen Fare. Det er ikke Frits Clausen der er en Fare for dansk Folkestyre (han er kun latterlig) - nej det er Scavinius og hans Arbejdsgivere i Berlin der er farlige. Og dem lod det danske Folk sig tilsyneladende lokke til at give et Tillidsvotum.

Denne Fejltagelse synes at være gaaet op for Vælgerne mellem de to Valg. Til Kommunevalget lod Vælgerne sig ikke bluffe. De valgte at sige deres ærlige Mening om den førte Politik. Det synlige Udfald heraf er 41 tabte socialdemokratiske Mandater ud over hele Landet, og især i de Byer hvor Socialdemokratiet har været stærkest og haft størst Lejlighed til at føre en renlivet Arbejderspolitik (Helsingør, Nakskov, Aarhus og Aalborg). Men disse Mandater er ikke tabt, fordi Socialdemokratiet har bygget for mange Arbejderboliger, har givet for meget i Socialunderstøttelse, har lavet for godt et Skolevæsen, har ført en for arbejdsvenlig Skattepolitik o.s.v., men netop fordi de ikke har gjort det.

Mandaterne er heller ikke tabt fordi Socialdemokraterne har ført for egenraadig en Politik, som "STIFTEN" paastod det i sin Valgkamp, men netop fordi de ikke har ført den egenraadig nok overfor de konservative.

Socialdemokraterne vinder ikke Stemmer ved at prale med og fremhæve de Ting, som de har lavet sammen med de konservative (som de gjorde det i deres Valgpraab her i Byen) men ved at fremhæve de Goder de har skaffet den brede Befolkning mod de konservative. En "egenraadig" Politik maa give sig Udslag i andet end ved Besættelse af Borgmesterposter, Valg af Socialinspektør, Uddeling af Ben, Edegilder og Drikkelag, o.s.v. Den skal vise sig i en mere arbejderpræget Skattepolitik imod Velhaverne, vise sig i Boligbyggeri for Arbejdere i Stedet for Luksusbyggeri, i bedre kommunale Overenskomster med Fagforeningerne og de kooperative Selskaber o.l. Hvorfor lader DEMOKRATEN f. Eks. STIFTEN lave et stort Nummer ud af Kommunens Bortlicitering af kommunale Arbejder til de kooperative Selskaber, uden klart og tydeligt at svare "Javel, vi farvoriserer med Overlæg de kooperative Selskaber for vi er en Arbejderbevægelse, og vi agter i høj Grad at fortsætte og udvide denne Politik!" Nu tier DEMOKRATEN og mener vel derved at vinde Murermester N.N.s Stemme og taber i Stedet 50 Arbejderstemmer, der hidtil har troet paa en af Arbejderbevægelsens Grene, den kooperative Bevægelse.

Det er om denne fuldstændig forfejlede "Folke"politik, der foregiver at tage lige store Hensyn til baade Arbejder- og Arbejdsgiverinteresser, Smaakaarsfolk og Velhavere, at Arbejdervælgerne denne Gang har udtalt sig - og udtalt sig godt og positivt. Men det er helt pinegaaet, at Stemmerne i Stedet er gaaet over til de konservative, for selvfølgelig agter de konservative ikke at føre en mere demokratisk Politik eller at føre en mere

Side 2.

arbejdervenlig Politik end Socialdemokraterne, tværtimod. De Arbejdervalgere, der nu har stemt konservativt i Utilfredshed med Socialdemokratiet, vil faa Kærligheden at folde.

Det pælder nemlig ikke, at de konservative kan fremhæve de konservative styrede Kommuners Billighed i f. Eks skattemæssig Henseende (Hillerød, Gentofte og Riis Skov) for disse Kommuner er netop billige fordi de smyger Arbejderforpligtelserne af sig. Ved en bestemt Bolig- og Byggepolitik holdes Arbejderne fra at bo i disse Kommuner - de er kun beregnede for Velhavere, og de har som Følge deraf ikke ret store Socialudgifter, og er derfor billigere. Men prøv engang at undersøge disse Kommuners faglige Overenskomster med deres Arbejdere, og man vil hurtigt opdage "Arbejdervenligheden". Nej, de Smakarsfolk der har stemt konservativt, vil snart opdage at de er kommet fra Asken og i Ilden.

Hvad maa der da gøres for at forhindre den Udvikling der har vist sig ved dette Kommunevalg. Ja, DEMOKRATEN siger, at vi maa passe bedre... paa ved næste Valg. Men det er rivende galt, at se saadan paa det - det er netop ved en saadan Stilling Arbejderbevægelsen taber Terræn - nej, det er nu det skal passes paa, det er nu der skal føres Arbejder politik, det er mellem Valgene Valgslaget skal vindes og ikke 2 Uge før et Valg.

Vi skal ærligt indrømme, at vi ikke har stor Tiltro til, at det vil blive gjort af de nu siddende Socialdemokrater. Det viste Stecher Christensen os selv Valgafgangen, da han ved Meddelelsen om Afstemningresultatet i "Folkets Hus" hystorisk udråbte, at de konservative viste man da hvor man havde, nej nu skulde der føres Kamp mod de "Splittelsesfolk", der ved at stemme paa Stecher Christensen havde hawo sikret ham eet Mandat til. Altsaa - vanlig Samarbejde mod dem til højre og Krig mod dem til venstre. For det var vel ikke Redaktør Martin S C sigtede til? Vi har heller ingen Tiltro til de fleste af de valgte. Ikke een ærlig Arbejder imellem dem - ja selv Rholaander er gledet ud (saa kan man jo vurdere en "Arbejder" der holder store Hyldetaler til Direktør Juncker, Olsøllien, ved Juhila-et.) Vi siger ikke dette for at holde med STIFTEN og de konservative, vi gaar ud fra at ingen er saa naive at tro, at de Direktører, Saxferer, Konsuler, o.l. paa den konservative Liste er Spor bedre, man fordi det er rigtigt. Men kunde Socialdemokraterne saa i det mindste ikke gøre Arbejderbevægelsen den Tjeneste at vaske sig lidt. Vi er ikke Tilhænger af "STIFTEN"s beskudte Valgpropaganda mod dens Æde og Drikkegilder (de er nemlig ikke selv kønnere), men det bekæmpelige ved hele Historien er jo desvarre, at den er rigtig. Over hele Aarhus og nærmeste Omegn er Stecher Christensen og Sigvald Nielsen og Co's Orgier almindelig bekendt og den Slags medvirker ikke til at give Tiltro til Arbejderbevægelsen.

Det er Valgernes Reaktion her! mod, der har givet sig Udtryk i det usædvanlige store Antal personlige Stemmer paa Unnarch Larsen, der er kendt som en meget sober og hæderlig Person. Tag dette Valg som et godt Fingepog, tag Konsulvæsen Stecher Christensen og gaa af som Borgmester, tag Konsulvæsen I Socialdemokrater i Byrådet der endnu har Fler tallet og ønsker det bevarret, valg en renere og mere sober Borgmester. Unnarch Larsen bør forstaa det Fingepog Smakarsfolk i Aarhus her har vist ham og overtage Borgmesterposten, og saa gaa i Gang med at praktisere det Frisind og den Følsomhed overfor Sarvfolks Liv og Velfærd for hvilket han er bekendt. Vi venter os ikke for meget, U.L. er ikke Arbejderhans demokratiske Sindelag til Trods, og han har ved at lade sig opstille paa en socialdemokratisk Liste bundet sig til de der er valgt sammen med ham. Men vi vil ogsaa være tilfreds med lidt - f. Eks. lidt renere Luft i og omkring Rådhuset og dets Personer.

Nej, det er ikke fra Rådhuset eller fra det socialdemokratiske Klokkesen, Arbejderbevægelsen skal vente sin Forayelse - det maa den nu selv sørge for. Og det kan lade sig gøre - Aalborg har vist det ved Kommunevalget. I Aalborg sad som her et gammelt grundmuret socialdemokratisk Flortal og førte en Politik, der som her i Al Fald ikke var en Arbejderpolitik. Og det som her indbaar det den Euro, at Valgernes Jøges gædre Steder hån. Den Euro som Aalborgs store Fagforeninger, De har Gang paa Gang rottet Hovvendelse til Socialdemokratiet om at ændre Kurs, men er hver Gang bleven afviget. Saa turde Fagforeningerne ikke længere tage Medansvar for den førte Politik, og da de ikke kunde faa Lov til at gøre deres Indflydelse gældende paa Socialdemokratiets Liste, opstillede de baa-de i Aalborg og Nørresundby selv en Liste, ud fra den Indstilling, at jager Socialdemokratiet Valgørne fra sig, saa skal de i hvert Fald gaar til venstre og ikke til højre for Socialdemokratiet. Det mente Socialdemokratiet nu ikke, og med alle Midler bekæmpede de Fag-

Side 3.

föreningernes Opstilling. Ja, i Nørresundby veg den socialdemokratiske Vælgerforeningsformand end ikke tilbage for at forsøge at anmelde Afd.A.s Bestyrelse for "kommunistisk" Virksomhed. Det lykkedes dog ikke at forvirre Arbejderne i de to Byer, og Fagforeningerneobrede 5 af de Mandater, som Socialdemokraterne ved den førte Politik var ved at jage i Armene paade konservative eller et andet Højreparti. Naar nu de konservative raaber op om, at Socialdemokratiet har mistet Flertallet i Aalborg, saa er det maaske rigtigt - men Arbejderbevægelsen har vundet det langt ind i Fremtiden. Kender Socialdemokratiet nu dets Besøgestid, maa det forstaa det Fingerspeg der her er vist dem, og give sig til at føre Arbejderpolitik, og for Arbejderne i alle andre Byer maa Aalborg være et Skoleeksempel paa hvad der skal gøres.

Her i Aarhus veg Fagforeningerne tilbage for at tage Stilling selv, trods tit nok utalt Utilfredshed med den førte Politik, men de bør alligevel tage ved Lære af deres Fagfæller i Aalborg. Ganske vist kan der ikke ændres ved Stillingen i Byrådet, men Fagforeningerne kan, ved at frigøre sig for det socialdemokratiske Formynderskab og begynde at tale selvstændig, tvinge de siddende Socialdemokrater til at føre Arbejderpolitik - og vil de ikke det maa Fagforeningerne allerede nu indstille sig paa at snakke frit og kraftigt med ved næste Valg, hvis Flertallet skal bevares for Arbejderbevægelsen i Aarhus, og det skal den. Men det er Handling og Arbejderpolitik der skal til nu, og ikke Snak og Artistopræden.

Ja, man behøver endda ikke at gaa saa langt som til Aalborg for at lære af dette Valg. Ude i Aaby Kommune lavede Socialdemokraterne ogsaa enevældigt Liste til Kommunevalget. Det var Arbejdsmændene af gode Grunde ikke saa glade for, og de begyndte et Arbejde for en Særliste. Saa blev Socialdemokraterne bange og blev forhandlingsvenlige, med det Resultat at Fagforeningerne fik to Mand paa Socialdemokratiets Liste - men ganske vist allernederst, og efter almindelige Beregninger uden Chance for at blive valgt. Heller ikke det vilde Arbejdsmændene finde sig i, og de udsendte en Opfordring til Arbejderne i Aaby Kommune om at stemme personligt paa netop de to nederste, med det Resultat, at den ene blev valgt foran alle de andre "kongetro". Og nu overvejer Socialdemokratiet at ekskludere saavel Murer Blæsild som Arbejdsmændens Formand af Socialdemokratiet.

Naa, det overlever de jo nok. Det er nu engang sikkert at have Arbejderbevægelsen bag sig end Socialdemokratiet. De to Ting er i Færd med ikke længere at være det samme.

0-0-0-0-0

0-0-0

-POLITIET OG NAZISTERNE. -

Det er kommen os for Øre at Kriminalbetjent Henry Hansen skulde være meget ked af vor Paastand om at han skulde være Nazist, og at han paastaar at han er alt andet. Hvis det to er rigtigt giver vi Henry Hansen vor uforbeholdne Undskyldning. Ingen ved bedre end vi hvilken Skæbne der overgaar de Folk, der bliver hægt ud forat være Nazistor, og vi ønsker absolut ikke at stemple uskyldige for at være det - heller ikke uskyldige Politibetjente.

Men vi undlader samtidig ikke at gøre Politiet opmærksomme paa, at da selv er ude om Fejltagelserne. Vi forstaaer godt de menige Politibetjentes ofte vanskelige Stilling under anløbne Overordnedes Komando med Thune Jacobsen i Spidsen, men vi synes nu ofte, at de menige Betjente trods dette, kunde passe lidt mere paa deres eget Rygte. Vor Viden om Henry Hansen stammer fra vor Forbindelse indenfor Nazipartiet hvor man aabenlyst regnede med Henry Hansen, som en af deres. Nu er dette tilsyneladende kun Pral fra Naziernes Side (som alt andet der indenfor), men i saa Fald har H.H. sikkert selv været medvirke ende til at de kunde faa denne uhyggelige Opfattelse. Vi skal gerne indrømme at hans Omgang med Nazistor og Tage Hodager kan være sket i Enheds Medfør - som bekendt er de fleste kriminelle Forbrydere Medlemmer af Nazipartiet - og saa er vor Slutning om Henry Hansens Medlemskab af Landsforrædderpartiet naturligvis en Fejltagelse, som vi meget beklager og undskylder.

forts S. 4.

Side 4.

Politiet maa have os undskyldt, at vi ikke har saa intimt Kendskab til Politiets indre Liv, at vi holdes underrettet om de enkelte Betjentes Hjerte og Nyrer - vi har hidentil været henvist til at faa vor Viden paa Grundlag af de enkelte Betjentes ydre Optraeden. Vil Politiet derfor undgaa at der falder daarligt Lys paa dem, maa de gennem deres Gerninger vise hvor de staar. F. Eks. vilde vi hilse med Glæde, hvis man tog fat paa selv at rense ud i egne Rækker. I kender jeres egne Nazikumpaner - vis det, saa alle kan se det. Stig Hanssen Sagen var et godt Skolæksempel der tjener Ernlund til Ære, men vi skal have mere af samme Slags og en renere Optraeden fra visse "neutrale" Betjentes Side.

Til vore Læsere ønsker vi blot at sige dette: Lad jer ikke af dette forlede til at svække jeres Agtpaaagivenhed overfor Politiet. Kommer I ud for " Samtaler " eller Forhør hos Sikkerhedspolitiet forlang saa udtrykkelig at faa Navnet at vide paa den forhørende Betjent, saa I ved hvem I har overfor jer, og indberet snarest hvorledes Betjentene har optraadt, saa vi stadig kan have vort Kartotek over Politiets Folk ført a'jour.

++++++

CHR NIELSENS "BØRNEVÆRN" I PRÆKSIS.

De sociale Børneudvalg under ledelse af Chr Nielsen, havde anbragt en ung Mand her fra Byen i Tjeneste paa en Gaard ved Aalborg. Moderen blev imidlertid hurtig nervøs for sin Søn, da hun aldrig hørte fra ham, og forleden tog hun ganske uventet op til Gaarden for at undersøge hvad der var i Vejen. Gaarden fandt hun øde og forladt af alle Mennesker indtil hun fandt sin Søn i et forsermt Karlekammer i en Seng uden Dynebetæk, Pudebetæk eller Lagner. Sønnen laa syg med Feber paa 41 Grader, uden Lægehjælp, eneog forladt uden Pleje. Moderen tilkaldte starks en Læge, der konstaterede, at den unge Mand led af Betændelse i Knoglerne og Blodforgiftning i en Finger. Lægen gav straks

Stivkrampeindsprojtning og tilkaldte Falck, derførte Patientten til Aalborg Sygehus, hvor han øjeblikkelig kom paa Oprationsbordet. Men saaledes "vsvarner" Chr Nielsen altsaa de unge der er saa uheldige at falde i hans "Varetagt". Det havde været bedre, at Chr Nielsen havde sparet en stor Middag, saa der kunde have bleven taade Tid og Penge til at undersøge de Steder, hvor man lader de unge "indlægge". Eller maaske var det klogt at finde en anden Socialudvalgsformand, der endnu ikke har glemt hvordan de smaa i Samfundet lever. De gav Socialdemokrater i Byraadet skulde gaa en Tur ned foran Indgangen til Vennelyst Parken og tage ved lære af den Mand, som staar der - desværre nu kun i Bronze.

o-o

+++++

+ Civilvægterne +

+++++

Som bekendt har de danske Nazister i vid Udstrækning taget Arbejde for Tyskerne som saakaldte Civilvægtere, d.v.s. at de gør Vagttjeneste for Tyskerne. Eks. ved Bevogtning af Skibe i Havnen o.l. De frøger derved tyske Tropper som Hitler har saa haardt Brug for andre Steder og deltager derfor aktivt i Hitlers Undertrykkelse af Danmark. De bør kendes af alle ærlige danskere, og vi skal derfor hermed bringe dem frem i Dagens Lys.

Civilvægterne uddannes paa den tyske Værnemagts Vægterskole paa Bandsmandsstrædes Kaserne i København. D. 8 April udsendtes et nyt Hold fra Skolen ialt 63 Mand, hvoraf de to kom til Bornholm og 32 til Frederikshavn. I Aarhus er Styrken nu ca 75 Mand. Det kniber dog stadig med at skaffe Vaaben til Landsforrædderne, nogle faar 7mm og nogle 9 mm Revolvere og det er ogsaa galt med Uniformer, saa det er en broget Flok, der gaar ud fra Skolen. Ogsaa aandeligt og moralsk er de smaat udstyret. Kursuset afsluttedes saaledes med et frygteligt Kanibalgilde i København, hvor Deltagerne var saa berusede, at flere af dem reverenter talt sked i deres nye Uniformbukser - en var forresten blevet sindssyg under Kursuset. Det er ikke saarligt betryggende for den danske Befolkning at vide den Slags Fyre udstyret med skarpladede Revolvere og gaaende frit om. Mellem de sidst uddannede var en Del Aarhusianere, bl.a. fhv Cyklehandler Jens Folkersen Thomson, Bakkegaarden, Ny Munkogade 96, hvor han er Vicevært, desuden Adolf Møller, født i Hinnerup, har haft et Autoservice her i Aarhus og Chauffør Enevoldsen fra Viby. Disse

Sid. 5.

tre er nu i Frederikshavn. Her i Aarhus oprører en Holger Nielsen, der bor Sjællandsgade 92. At han ikke er elsket viser den Kendsgerning, at han allerede to Gange har været ude for en god gammeldags Dragt Klø - sidst blev han slået ind paa et Loftvarelse og trakteret med saa mange Klø, at han maatte paa Hospitalet. En anden er den kendte Nazist Svend Christensen, der har arbejdet paa Aarhus Gasværk. Han søgte for nogen Tid siden om Orlov fra Kommunen for at rejse til Østfronten, hvor allerede en Søn var med Frikorps Danmark. Den halvgamle Christensens store Frontdrømme gik dog ikke i Opfyldelse - han var saa simpel, at ikke en gang Hitler kunde bruge ham, og han blev kasseret paa Sessionen. Saa kom han paa Vægterskolen og trisser nu rundt som Civilvægter ved Aarhus Havn.

Civilvægterne staar under Komando af en Schifferer Kaj, der stammer fra Aabenraa-egnen. Han staar igen under Havnkaptejn Magnus, der i en halv Saes Aar var tysk Konsul i Odense, og der erhvervede sig et indgaaende Kendskab til danske Havne! Paa Havnemesterens Kontor i Dampvællens Bygning sidder desuden en Obergefreiter Brüning, der var en af Dommerne i den Sag, der behandledes ved en tysk Krigsret her i Aarhus d. 15. Dec. 1942, og ved hvilken 3 Aarhusianere Otto Petersen, Gustav Lindvæld og Walther Mosegaard hver idømtes 10 Aars Tugthus og Chr. Bartram 1. Aars Tugthus i Tyskland. For denne sin "Daad" redede Brüning sig en Gang danske Klø en Aften i Skolegade.

Schifferer Kaj er forevrigt et sølle fordrunken Pjok, der f. Eks. forleden paa sin Inspektionsrunde var saa fuld at han stod og faldt i Søvn over sin Cykle, naar han skulde tale med Vægterne.

Forhenværende Handelsmedhjælper senere Kanonfotograf Niels Ladefoged Jensen, kaldet "Smæk", boende Peder Skramsgade fungerede i nogen Tid som Civilvægter for den tyske Marine ved Havnen. Niels Jensen havde dog bevarat en lille Rest af sit danske Sindelag, og da han mærkede sine tidligere gode Venners Foragt, nedlagde han Uniformen og arbejder nu i Oksbøl.

GOTHENBORGS BREV TIL FØREREN.

"Din Forfængelighed er granseløs. Enhver Smiger har dit Øre. Du minder om Kejser Nero, der troede han var Verdens største Skuespiller. Du tror du er Verdens største Taler og et diplomatisk Geni. Du er barnligt fornærmet, hvis du ikke faar Virak nok. Det er betegnende, at Ejner Jørgensen, da du sidst talte i Aarhushallen, straks ved Begyndelsen af din elendige Tale, spurgte mig, om jeg havde sørget for, at der blev klappet bravt. Efter din Tale - og det pjattede Skandali med 63 dumme Knægte nede i Salen - vil det være komplet umuligt at fylde selv et meget lille Lokale, hvis du igen vil tale her i Byen. Trods det, at du ingen Grund til at beklage dig over Klappørerne, der sled bravt i det, forlod du med fornærmet Mine "Selskabet" uden en Hilsen til de Kammerater, der hæbe ofret et Par Ugers "Fritid" paa at bringe Mødet i Stand. Du var formodentlig fornærmet, fordi der ikke blev sunget "Hil dig vor Fører" som dine Hofnarre havde digtet og komponeret og i sidste Øjeblik vilde have haft S.A. til at indøve" - - -

Af Gothenborgsbrev til Partifører Clausen. Vi har ikke villet bringe hele Brevet i dets Helhed, vi agter ikke at skyde Graaspurve med Kanoner eller at bruge vor dyrt erhvervede illegale Presse til at bekæmpe noget, som i det danske Folks Øjne i Forvejen er latterligt, hvilket ovenstaaende jo til fulde viser.

EKSPLOSIONERNE I HAVNEN I

Onsdagd. 12. Maj henholdsvis kl. 6,25 og 6,50 skete der to voldsomme Eksplosioner ved "Derby"s Nordhavnsafdeling. Den ene Eksplosion skete i et tysk Værktøjskib, der øjeblikkelig sank i Havnen. Skibet laa i Hjørnet af Basinet ved Karensøllia Pakhus. Det var bygget af Jern og af betydelig Størrelse, paamonteret en Kedel, forsynet med flere Maskiner og meget kostbart Værktøj. Den anden Eksplosion skete længere ude paa samme Kaj i en tysk Spårbrækker, S.S. 1922. Spårbrækkeren blev ramt i Agterskibet, der straks sank, mens Forstavnen rejste sig lige i Vejret. Ved dette Syn tabte de "tapre" tyske Marinere helt Koncepterne og stod bare og gloede. Skibet var utvivlsomt gaaet tabt, hvis ikke en af

Side 6.

"Derby"s Værktøjsmager Willy Frank helt havde misforstået sin Opgave som Dansker. Han sprang straks i Vandet og fik ved Hjælp af Præsenninger, Planker, Cement, o.l. Løkken stoppet, saa det lykkedes at holde Skibet flydende paa Pumperne.

Politiet holder til den Antagelse, at begge Eksplosioner skyldes Sabotage, forårsaget med tidsindstillede Bomber, der for Spærbrækkorens Vedkommende maa have været anbragt uønsket paa Skibet mellem dette og Kajen, idet Stensætningen paa denne led nemlig stor Skade ved Eksplosionen. Herom hersker der dog ikke Enighed mellem de Sagkyndige. Det blev straks forbudt "Derby"s Arbejdere at gaa om Bord paa Skibene, og de blev alle sendt hjem. Politiet mødte mandstærkt op, og ca 30 Betjente gik straks i Gang med at afhøre Arbejderne, der dog intet var i Stand til at oplyse. Aabenbart maa man være lidt i Tvivl om, hvor man skal finde "Sabotererne", og er ikke utilbøjelig til at lede efter dem der hvor man sikkert ogsaa kan finde dem, nemlig mellem de tyske Soldater. Det er saaledes betegnende, at der ikke er sket nogen Offentliggørelse af Sagen, som det jo nu ellers er bleven Skik ved Sabotage handlinger. Det eneste Offentligheden har faaet at vide i Dagspressen, er gennem den lille Annonce, som Politimesteren mente sig foranlediget til at indrykke i de lokale Blade om de 5000 sædvanlige Kroner for Meddelelser der fører o.s.v.

Saavidt vides kom ingen Mennesker til Skade ved Eksplosionerne. Spærbrækker Nr 1922 havde netop gennemgaaet en stor Reparation hos "Derby" og var blevet prøvesejlet Dagen før, klar til Aflevering til Tyskerne. Saa nu er Skanderiet i Gang om hvem der skal betale Skaden - Tyskerne eller Johansen. Os kan det være ligemeget - Hovedsagen er, at nu har Tyskerne to Skibe mindre i deres Krigsførelse.

Den tyske Kommandant her i Byen har forlangt, at der igen erklæres Undtagelsestilstand i Byen, som efter Galgebakkeeksplosionen. Det er saubentbart lykkedes for Houch at afværge dette - vel ogsaa fordi Tyskerne selv ikke helt kan frigøres for Mistanke.

=0=0=0=

RASK GAMMEL MAND.

Blandt de her i Byen garnisonerede tyske Tropper befinder sig ogsaa en frivillig Nordmand, som adskillige Gange har gjort sig bemærket ved stærk udfordrende Holdning overfor den danske Befolkning. Vi skal her berette om et typisk Tilfælde.

Freddag d. 6 Maj stod den 62aarige aarhusianske Børstenbinder Anton Rasmussen udenfor en Cigarforretning i Aarhusgaarden i Frederiksgade i de Timer midt paa Dagen, da Forretningen er lukket. Da kom ovennævnte nersktalende tyske Soldat sammen med en Kammerat og greb i den lukkede Dør til Cigarforretningen. Han spurgte derefter paa norsk Rasmussen, hvad Klokkeren var. Rasmussen ønskede dog ikke at svare en Nordmand der var trukket i tysk Uniform, og forblev tavs, hvorefter Nordmanden brølede: "For Satan, hvad er Klokkeren," men Rasmussen reagerede ikke, hvorefter Nordmanden igen brølede, "Hvad er du? er du dansk?!" Saa fik Rasmussen pludselig Melet og svarede prompte paa uforfalsket jydsk: "Ja, de' ka' do daalen ryvme traw!" Herover blev Nordmanden aldeles altereret, gik Amok, greb Børstenbinderen i Kraven og vilde slæbe ham til det tyske Politi, hvilket den gamle Mand dog modsatte sig, hvorefter den rasende Nordmand trak sin Revolver og stak den mellem Ribbenene paa Børstenbinderen. Nu greb imidlertid Kammeraten ind og tog med Magt Revolveren fra Nordmanden og trak af med ham.

En yngre dansk Betjent havde fra den anden Side af Gaden været Vidne til det passerede uden at gribe ind. Da Rasmussen spurgte ham om, hvad der vilde været sket, hvis Nordmanden nu havde skudt, maatte Politibetjenten nedslaaet svare, at der til det tyske Politi vilde være bleven indsendt en Rapport over det passerede, hvorefter Rasmussen vilde have faaet Skylden og det vilde blive meget vanskeligt for det danske Politi at fri ham fra Straf.

Men Rasmussens Tiltra til "Værdien" af at bevare vort danske Retsystem, led et alvorligt Grundskud. Vi andre er holdt op med at tro paa den Frase for længe siden.

X-X-X-X-X

DANSK RETSVERN.

Det er lykkedes at faa oplyst, at Maskinsnedker Otto Petersen, der blev idømt 10 Aars Tugthus i Tyskland for at have medvirket til Sabotagebranden i Fredericiagade 21, har siddet i "Straf und Jugendgefängnis" i Neuminster og i Tugthuset "Fühlbüttel" i Hamborg. Han er imidlertid nu overflyttet til Arbejdskommandoen i den lille By Schulp ved Nortorf (en Stationsby mellem Neuminster og Realsburg, 25-30 Km sydvest for Kiel). I Arbejdskommandoen

Side 7.

i Schulp arbejder adskillige danskere, der afsoner tysk Tugthusstraf. Fangerne arbejder i Møsen "Grosse Maar", hvor de graver Torremasse til den nærliggende Fabrik, der laver Torvestrøelse til Værnemagten.

Hvor de tre andre århusborgere for Tiden befinder sig er uvist. Men disse hæderlige danske statsborgere også kan se "Værdien af at beholde vore danske Røtstilstande." Vi tvivler.

+++++

ARBEJDERE REJSER RETFÆRDIGT KRAV.

Arbejderne paa Svejseriet "Derby" har siden Eksplotionerne i Nordhavnen afholdt flere Møder paa hvilke de har rejst Krav om et Faretillæg til Lønnen, under Henvisning til de stedfundne Eksplotioner. Som Tillæg kræves 50 Øre pr Time, og der kræves desuden Paasejlingstillæg m.m. under Provesejlads med færdigbyggede Skibe inden Afleveringen. Arbejderne er under Forhandlingerne opdelt i tre Grupper, nemlig 1) Arbejdere som arbejder paa selve Skibene, 2) Arbejdere, der arbejder indenfor det afspærrede Område i Nordhavnen, men ikke direkte paa Skibene, og 3) Arbejdere paa Værkstederne i Sydhavnen, og der rejses Krav eftersom man rognor med Arbejdets Farlighed.

Vi finder det er en udmærket Aktion Arbejderne paa det stærkt truede Svejseri her har begyndt. Og der er ingen Grund til at lægge Fingerne imellem, thi som bekendt er Indehaveren af Svejseriet, Fabrikant Willy Johansen, nu Århus største Skatteyder - takket været hans Millionfortjenester paa Danmarks Ulykke, (indtil 1940 sad han og svejsede Blomsterholderne i et lille Bøggaareslokale i Grønnegade), saa han har Road til at betale.

Men vi undlader ikke at gøre opmærksom paa, at alle andre Arbejdere paa Fabrikker, der arbejder for Tyskerne, har retfærdigt Krav paa det samme Tillæg, for de er ogsaa truet. Rejs derfor Krav om Risikotillæg før Krigen rammer jeres Virksomhed - bag efter kan det let være forsent. Arbejderne kan heller ikke altid regne med, at det vil være hensynsfulde danske Patrioter, der ødelægger Tyskerne's Produktionsapparat her i Landet - det er trods alt begrænset hvad de kan naa - og de Virksomheder som danskene ikke selv ødelægger eller som ikke rammes af tyske Sabotører, maa være forberedt paa at Engländerne en skønne Dag ødelægger Virksomheden med Bomber - og det bliver ganske afgjort ikke saa billigt, heller ikke for Arbejderne.

Risikotillæget er borttaget mange Steder, og vil Arbejdsgiverne ikke give det frivilligt maa de tvinges dertil ved Strejke. Og danske Arbejdere bør i denne Forbindelse huske paa, at der i Dag ikke er noget der hedder en tabt Strejke. Selv om der ikke opnaaet noget nævneværdigt ved Strejken, er den alligevel vundet, idet den meget alvorligt sinker og forhindrer Krigsproduktion til Tyskerne.

Husk at Strejken er den mest effektive Form for Sabotage - og saa er det den billigste Form for Landet, idet den ikke behøver at ødelægge Maskiner og Fabrikker.

o-o-o-o-o
o-o-o-o

SIG INGEN HVOR DU FIK "AARHUS EKKO" FRA - LÆS DET OG GIV DET VIDERE TIL EN GOD DANSKER !

E T P A R O R D O M S A B O T A G E :

Himmelstrup paastaar at have opklaret Stadionbranden - i hvert Fald har han faaet 4 unge Mennesker idømt henholdsvis 8 og 10 Aars Tugthus for at have passet den. Et ualmindeligt giftigt Rygte vil ganske vist vide, at han har givet de unge Mennesker, de 10.000 Kr. der var udsat i Dusør for Oplysninger, for at tilstaa. Himmelstrup skulde have Resultatet at smide i Gabet paa de urettelige Tyskere, og saa var 10.000 jo billigt for et Resultat.

Naa, det er jo nok kun et Rygte, og de 4 unge Mennesker fortjener sikkert vor dybeste Respekt. De har dog gjort noget i Kampen for Danmarks Frihed, i Modstand til de skidt vigtige "bedrevidende", "kloge og nøgterne" Bedsteborgere, der vel nok ønsker Danmarks Frihed, men ikke selv vil ofre 5 flade Øre ensige Risiko, Frihed og Liv for at vinde den, men bare ønsker at ligge hjemme paa Divanen og skælde ud over, at der ikke er til at faa Øl til Fro-

Side 8.

kosten, fordi Tyskerne stjæler det. Men de kunde saa i det mindste gøre aktiv dansk Ungdom den Tjeneste at standse deres overløbs Snak om Drøngestreger o.l. Hvis det er Drøngestreger er de 4 raske unge Mennesker har gjort, saa er hele Hitlers Krig Drøngestreger, for da Sol dater, han for Tiden har gaaende her i Byen er ikke en Gang saa voksne. For det er vel ikke Bedsteborgernes Mening, at danske "Drønge" uden videre skulde lade tyske "Drønge" rædt terrorisere Danmark uden at løfte en Haand for at bringe det til hurtigste Ophør. Heldigvis har dansk Ungdom baade her og andet Sted vist, at de er klogere og ærligere i deres Kærlighed til Land og Folk. De danske Patriotter, store som smaa, der med Livet som Indsats i Dag øver Sabotage mod den tyske Krigsmagt, vil blive nævnet i vort Lands Historie ved Siden af Heltene fra 9 April.

Men vi synes ogsaa at det officielle Danmark i videre Udstrækning kunde undgaa at dumme sig overfor den fri Verden, end Tilfældet er. Lad gaa at Aviserne tvinges til at skrive mod Sabotagen, men nu for nylig har baade Arbejdsgiverforeningens og de samvirkende Fagforbunds Formænd været ude med en Udtalelse, som de uden Skade kunde have beholdt for dem selv. Vi tænker her paa deres Udtalelser om at "Sabotagen udøves af ansvarsløse Personer"!! Maa vi ikke være fri! Anser Ingeniør Thomsen og Ejler Jensen baade Roosevelt, Churchill og Stalin for at være ansvarsløse? Som bekendt er det dem, der har opfordret til Sabotage, og de danske Patriotter, der lystrer dem, gør det paa deres Ansvar, fordi de mener, at de 3 demokratiske Statsmænd har mere Ansvarsfølelse overfor de smaa demokratiske Stater og deres Frihed, end baade Hitler og Scavinius, som de Herrer Thomsen og Jensen lystrer ansvarsløst. Det dansk Presse, Ingeniør Thomsen og Ejler Jensen her gør sig skyldig i, er tifold værre og mere ødelæggende Sabotage end nok saa mange ødelagte Fabrikker. De forsøger nemlig efter Evne at ødelægge og sabotere Danmarks Kamp for sin Frihed og for at placere sig paa de demokratiske Sejrherrer Side i Stedet for at komme til at lide Skæbne med den forbryderiske Nazisme ved Nederlaget. Vi forlanger ikke, at Ejler Jensen skal anbefale Sabotage, men han kunde i det mindste tie stille imod den, for han ved jo godt hvor det danske Folk staar.

Ved han det ikke vil vi anbefale en Samtale med Politimester Hoech. Han ved det! Læs bare hans Annonce i Bladene om Ducor i Anledning af Eksplosionerne i Havnen. Det lysør jo ud af den Annonce, hvor haabløst Hoech anser det for at være, at faa det danske Folk til at udlevere eventuelle Sabotører. For det første skriver Hoech, at "jeg" udsætter en Ducor paa 5000 Kr. Sikke noget Sludder - Hoech ejer ikke 5000 Kr! Nej, det er Tyskerne som udsætter Ducoren, men den ved Hoech godt at ingen Dansker vil tjene, naar den er udsat af dem, og derfor prøver han med "jeg". Dernæst meddeles det, at enhver Henvendelse behandles med dybeste Diskretion. Hvorfor nu det! Naar nu Hoech og de andre Offentligheder mener, at 99% af Befolkningen er imod Sabotage, saa maatte de, der medvirker til Standsningen jo da være at anse for Nationens Redningsmænd, der ikke skulde behandles med Diskretion men i Avisen med Navn og Billede og det hele. Nej, Hoech og Konsortier ved godt, hvorledes det danske Folk ser paa Sabotørerne - uden det danske Folks udelte Sympati kunde Sabotørerne for øvrigt slet ikke udføre deres gavnlige Arbejde - og de ved ogsaa godt, hvordan det danske Folk vilde behandle eventuelle Angivere. Mod hele det danske Folks store Flertal kommer baade Thomsen, Jensen, Hoech og Himmelstrup til Kort, men hvorfor skal de saa absolut dumme sig ved at lukke Munden op.

Til Slut lige et Par Ord om Aarsagen til Opklaringen af Stadionbranden - og det gælder for Resten ogsaa Gramsagen. Der er jo nok en Stikker med i Spillet, men selv en Stikker kommer til Kort, bare alle de unge Mennesker havde kunnet tie stille. Det har de naaberbart ikke kunnet (aah ulyksalige danske Snakkesaglighed) og det har fældet hele Flokken.

Andre danske Unge giver vi derfor dette Raad? Hvis I ønsker at gøre en aktiv Indsats mod vort Lands Fjender (og hvilken vaagen Ungdom gør ikke det!), saa gør det alene, og uden at tale med nogen om det - eller i det mindste kun med 1 god Kammerat, som I ved, I kan stole paa. Husk det er en gammel Regel, det er menneskeligt at vilde prale med sine Bedrifter, men I kan tie stille, to kan maaske, 3 kan tvivlsomt og 4 kan slet ikke. Det er ikke i tængslet vi har Brug for jer, men fortsat udenfor. Tie derfor stille til efter Krigen - for I er egen Skyld og for Danmarks Skyld.

FRA DEN TYSKE DAGBOG.

Onsdag d. 12 ds om Aftenen: Slagsmaal mellem tysk Militær ud for Mehls Fabrik i Rosenbø.
Efterfølgende Torsdag Morgen: Slagsmaal mellem tyske Soldater udfør Mejlgade Nr 2, med livlig Skydning. Samme Dags Aften: Slagsmaal mellem tyske Soldater i Cafe Olympia paa Hjørnet af Paradisgade og Studsgade, - og saadan kunde vi blive ved.

Den Kommunistiske Internationales Eksekutivkomites Beslutning.

Præsidiets for den kommunistiske Internationale har d. 22 Maj i "Pravda" offentliggjort sin Beslutning om at opfordre Kommunistisk Internationales Sektioner til at godkende Præsidiets Forslag om at opløse den Kommunistiske Internationale.

Vi gengiver nedenstaaende Hovedpunkter i Præsidiets Motivering for sit Forslag: Den Kommunistiske Internationale opstod i 1919 som Resultat af det politiske Sammenbrud af det overvældende Flertal af Førkrigstidens Arbejderpartier. Dens historiske Rolle var at forsvare Marxisme's Lære mod Forfladigelse og Fordrejelse af opportunistiske Elementer indenfor Arbejderbevægelsen. I en Række Lande forenede Kommunistisk Internationale Arbejderne i sande Arbejderpartier, der så det som deres Opgave at mobilisere Arbejderklassen til Forsvar for sine arbejdsmæssige og politiske Interesser, til Kamp mod Fascismen og den forhadte Krig og til Understøttelse af Sovjetunionen som Hovedbolværket mod Fascismen.

Kommunistisk Internationale har til rette Tid afsløret Antikominternpagtens sande Karakter og påvist, at den for Hitleristene var et Værktøj til deres Forberedelse af Krigen. Længe før Krigen har Kommunistisk Internationale påvist den nederdrægtige tyske Underminering af de demokratiske Lande, hvorunder Nazisterne blandt andet benyttede sig af den Pæstand at Kommunistisk Internationale blandede sig i disse Staters indre Anliggender. Men allerede længe før Krigen blev det stadig klarere, at eftersom saavel de enkelte Staters indenrigspolitiske Forhold som den internationale Situation kompliceredes, vilde det støde paa efterhaanden uoverstigelige Vanskeligheder at løse hvert enkelt Lands Arbejderbevægelses Opgaver fra et internationalt Centrum. De dybtgaaende forskellige Karakter, Forskellen i den politiske og samfundsmæssige Udviklings Hastighed og endelig Forskellen i Graden af Arbejdernes Bevisthed og Organisation bevirkede ogsaa, at de enkelte Landes Arbejderklasse stod overfor forskellige Opgaver.

Hule Udviklingens Forløb i det sidste kvarte Aarhundrede og Summen af Kommunistisk Internationales Erfaringer havde paa overbevisende Maade klargjort, at den af Kommunistisk Internationales 1. Kongres fastlagte organisatoriske Form for Samling af Arbejderbevægelsen, som svarede til de daværende Behov, mere og mere havde overlevet sig selv i Forhold til Arbejderbevægelsens Vækst i de enkelte Lande; ja, at den endog kunde virke som en Hindring for den fortsatte Udvikling af den nationale Arbejderbevægelse.

Den Verdenskrig, som Hitlerfascisternes har sluppet løs, har yderligere skærpet disse Forhold. Den har trukket et dybtgaaende Skæl mellem de Lande, som blev Ofre for Hitlertyranniet og de frihedelskende Folk, som er svejst sammen i den stærke Anti-Hitler-Koalition.

Mens Hovedopgaven for de Arbejdende og for alle urlige Mennesker i Hitlerblokkens Lande bestaar i paa alle Maader at underminere Hitlers Krigsmaskine for at hidføre denne Bloks Nederlag, at stille Krav om Omstyrtelse af de Regeringer, som bærer Ansvar, saa er det en hellig Pligt for de brede Folkemasser og først og fremmest for de fremskredne Arbejdere i Anti-Hitler-Koalitionens Lande at understøtte disse Landes Regeringers Krigsanstrengelser for at ogsaa den hurtigste Tilintetgørelse af Hitlerblokken og sikre Venskabet mellem Nationerne paa Ligeberettigelses Grund.

Samtidig maa det ikke glemmes, at f. Eks. i de besatte Lande, som er berøvet deres statslige Uafhængighed, bestaar Hovedopgaven for de fremskredne Arbejdere og de brede Folkemasser i Udfoldelsen af den bevæbnede Kamp, som vokser over i Befrielseskrigen mod Hitlertyskland.

Paa samme Tid har de frihedelskende Folks Frihedskrig mod Hitlertyranniet bragt de brede Folkemasser i Bevægelse. Uanset Partifarve slutter de op i Rækkerne af den magtige Anti-Hitler-Koalition. Det er blevet stadig mere saubart, at det almindelige nationale Opsving og Mobiliseringen af Masserne til den hurtigste Sejr over Fjenden hurtigst og mest frugtbringende organiseres af Arbejdernes Fortrop i hvert enkelt Land indenfor Rammerne af deres Stat.

Allerede Kommunistisk Internationales 7. Kongres i 1935 tog de Forandringer i Betragtning, som var forogaaet saavel i den internationale Situation som indenfor Arbejderbevægelsen. Kongressen krævede større Aktivitet og selvstændig Handling og betonedede Nødvendigheden af, at Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite undgik en umiddelbar Indgriben i de kommunistiske Partiers indre Organisation.

Da den kommunistiske Internationale i November 1940 godkendte det amerikanske kommunistiske Partis Beslutning om at udtræde af Kommunistisk Internationales Rækker, var det ud fra disse samme Synspunkter.

Side 10.

Kommunisterne har aldrig været Tilhængere af formåede Organisationsformer. De har altid underordnet sig Arbejderbevægelsens Organisationsformer, de har altid underordnet sig den Politik, som var grundlæggende for den internationale Arbejderbevægelse som Helhed og de Problemer, som rejser sig direkte paa Grundlag af politiske og historiske Særegenheder.

Kommunisterne erindrer den store Karl Marx' Eksempel:

Han forenede den internationale Arbejderklasses fremskredne Arbejdere i 1. Internationale, og da Grundlaget var skabt for Udviklingen af de nationale Arbejderpartier i Europa og Amerika, opløste han 1. Internationale, som et Resultat af Nødvendigheden af at skabe nationale Massearbejderpartier, og fordi dens organisatoriske Form ikke længere var i Overensstemmelse med de nationale Arbejderbevægelser.

Gaaende ud fra de ovenfor klarlagte Synspunkter og under Hensyn til de kommunistiske Partiers Vækst og politiske Modning samt under Hensyn til, at en Række Landes kommunistiske Partier under den nuværende Verdenskrig har rejst Spørgsmaalet om Opløsning af Kommunistisk Internationale som ledende Center for den internationale Arbejderbevægelse, tillader Præsidiumet for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite sig, da den grundet paa Verdenskrigen ikke har Mulighed for at indkalde en Kongres, at tilstille Kommunistisk Internationales Sektioner følgende Forslag til Godkendelse:

Af opløse Kommunistisk Internationale som ledende Organ for den internationale Arbejderbevægelses Fortrop og at lase Kommunistisk Internationales Sektioner fra de Forpligtelser, som fremgaar af Kommunistisk Internationales Statuter og Kongresbeslutninger.

Præsidiumet for Kommunistisk Internationales Eksekutivkomite appellerer til alle Tilhængere af Kommunistisk Internationale om at koncentrere alle deres Kræfter om paa enhver Maade at understøtte og aktivt deltage i den Befrielseskrig, som Anti-Hitler-Koalitionens Folk og Stater fører mod Hitlerfascismen for derigennem at fremskynde Tilintetgørelsen af de Arbejdendes Dødsfjende, den tyske Fascisme og dens Allierede og Vasaller.

Beslutningen er underskrevet af

DIMITROF - ERKOLI - FLOKIN - GOTTWALD - KOPLENIK -

KUUSINEN - MANUILSKI - MARTY - PIECK - SJDANOF - THOREZ

Endvidere har nedenstaaende Repræsentanter for kommunistiske Partier tilsluttet sig Beslutningen:

BIANCO (Italien) - DOLORES IBAURI (La Passionaria) (Spanien)

LOPPINEN (Finland) - PAUCKERT (Rumænien) - RAKOSI (Ungarn) -

Beslutningen er underskrevet i Moskva den 15 Maj 1943.

o-o-o-o-o-o

o-o-o-o

o-o

Sveriges kommunistiske Parti godkender Beslutningen:

Ifølge Meddelelse fra Stockholm har Sveriges Kommunistiske Partis Centralkomite paa et Møde d. 22. Maj, eenstemmigt vedtaget at godkende Beslutningen.

Ifølge London Radio har ligeledes det kommunistiske Parti med Tilfredshed modtaget Meddelelsen om Kommunistisk Internationales Opløsning og vedtaget at godkende Beslutningen.

"Aarhus Ekko" er afsluttet d. 26 Maj.

DANSK PATRIOT FALDEN FOR LANDSFORRÆDERS KUGLE.

Natten til Fredag d. 28 Maj, er den unge Maskinmester Willy Schmidt fra Lundbyesgade bleven dræbt under Forsøg paa at ødelægge det tyske Militærlager i den gamle Glasfabrik i 28e Rømersgade. Morderen er en af de sorte nazistiske Civilvagtere, der bevogter de tyske Lagre, vdr. 58-årige John Christensen, Hedemannsgade 1, hvorm Røffærdigheden dog nu heldigvis har inthentet, sda'tan som den vil indhente alle Landsforrædere.

Willy Schmidts Død kan synes saa meningsløs og det officielle Danmark vil sige, at den er det. Men det danske Folk vil forstaa, at Willy Schmidt var en af de unge danskere, der modig fortsatte den Kamp andre unge danskere tilsyneladende maatte give op hin tunge 9. April 1940 ved Danmarks Grænse. Men den Kamp blev ikke givet op - den blev fortsat med andre Midler og under andre Foraar i Tyskernes Bagland. Og igen har en dansk Patriot maattet give sit unge Liv i Kampen for Danmarks Frihed og Fremtid - har maattet givet sit Liv for at vi kan leve.

Krigens Love er haardt. Den Gang det officielle Danmark slap de tyske Røvere ind over Danmarks Grænse og stilledes vore Havne, Fabrikker og Arbejdskraft til Tyskernes frie Røgdighed, underkastede de os disse Love. En af dem er, at Tyskernes Modstandere efter bedste Evne maa søge at ødelægge de Virksomheder, der deltager i Tyskernes Krigsproduktion. Det sker ved alvorlige Luftbombardementer, der kræver store Ofre af Civilbefolkningen. Ved Bombardementet af B & W d. 27 Januar, dræbtes 6 Civile og ved et amerikansk Bombardement af Flonsborg Skibsvarft Forleden, dræbtes blandt andre 15 små Børn. Saa mange Ofre sparer det danske Folk for flere af ved selv at ødelægge Tyskernes Krigsproduktion her i Landet. Det har modige dansk Ungdom forstaaet og de har taget Opgaven op. Det kræver Ofre af Frihed og Liv. Fornylig inthentes 4 unge Aarhusianere indtil 8 Aars Tugthus for at have ødelagt det tyske Militærlager paa Stadion, 4 andre hængtes i tysk Tugthus i Tyskland for at have paasat Branden i Fredericiagade i Efteraaret, og nu har det kostet den unge lovende Maskinmester Willy Schmidt Livet. Ofrene er tunge og smertelige, men Erfaringerne ude fra Vorden siger os, at de har skaaet os for det, der var værre.

Derfor bajer det danske Folk i dyb Ærbødighed Hovedet ved Willy Schmidts Baare i Tak for det, han gav. Det officielle Danmark vil ikke vise Willy Schmidt samme Ære, som vistest Heltene fra 9 April, trods det, at de gav deres Liv for det samme, men saa meget mere maa det danske Folk vise den. Det bør følge Willy Schmidt til hans sidste Hvilested, og det vil senere finde til Graven med Blomster og kærlige Tanker, som Folket gør det til Heltene fra 9 April.

Men dansk Ungdom maa knytte Næsen og fortsætte den Kamp i hvilken deres Kammerat Willy Schmidt nu er falden for Morderhaand. Den maa forstaa at finde de usle Quislinger i den sorte tyske Uniform, der har stillet sig til Raadighed for vort Lands Fjender, til Mord paa ærlige danskere. Men først og sidst maa hele det danske Folks Harme ramme de, der er Skyld i Ofrene af dansk Frihed og Liv - de tyske Røvere. Kampen maa ikke standses før Tyskerne er ude af Landet og vi igen er Herre i eget Hus.

Deltag alle i Ødelæggelse af den tyske Krigsproduktion her i Landet, saa vi fortsat kan blive forskaanet for Luftbombardementer.

Vær alle med til at hjælpe de modige unge, der sætter Frihed og Liv paa Spil for vort Lands Skyld.

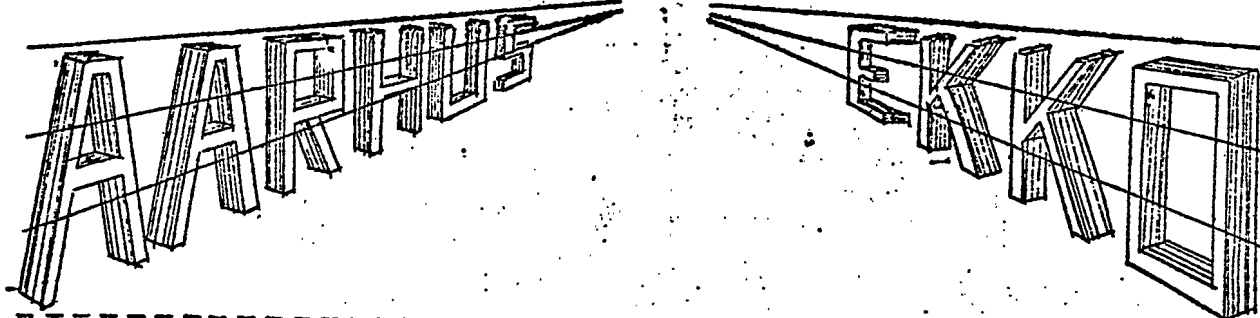
Hjælp ikke Politiet i Jagten paa danske Patrioter.

Ti stille med alt, hvad du synes er mystisk og mærkeligt af hvad Art det end er.

Husk at din Snak kan lede Politiet paa Sporet efter danske Frihedskæmpere.

Ære være Willy Schmidts Minde - - - - - i hans Aand maa dansk Ungdom føre Kampen for vort Lands Frihed til Sejr.

Danmarks kommunistiske Parti
Aarhus.

Nr. 10.

Aarhus kommunistiske Parti.

Juni 1943.

Hvorfor tabte Socialdemokraterne Stemmer ved Valget ?

Saadan spørger man endnu mange socialdemokrater og Arbejdere. Vi skal lette lidt paa Sløret i det følgende .

Det socialdemokratiske Flertal i det gamle Byraad havde paa Falderobot foretaget en Manøvre, der var mere end dristig lige foran et Valg men som er karakteristisk for, hvad man mener at kunne byde Arbejdere. Iflg. den ensrettede "samarbejdende" Presse har man i skøn Samdrægtighed med de konservative besluttet at ophæve det gamle Lønudvalg indenfor Byrådet og erstatte det med et Lønningsudvalg udpeget udenfor Byrådet og bestående af 3 kommunale Embedsmænd og 2 Mand fra de private Erhverv.

Byrådets gamle Lønudvalg var valgt blandt Byrådsmedlemmernes og bestod af 3 Socialdemokrater og 2 Konservative . Støcher Christensen var Formand for det .

Det har til Opgave at forhandle med de forskellige Fagforenings- og Funktionærorganisationer om Løn og Arbejdsforhold for Kommunens Arbejdere og Funktionærer. Det var ikke populært, hvilket man kan forstaa, naar man kender lidt til de støcher-christensenske Lønningsforhold (som han saagar var fræk til at lufte ogsaa i Radioen) der absolut ikke bidrog til at gøre hans Upopularitet mindre.

Fra de forskellige faglige Tillidsmænds Side er det ikke Lovord, der er falden, før den Lønne Udvalget arbejdede paa. Det var karrig, naar det drejede sig om smaa Forbedringer for det underordnede Personale, men var det Embedsmændenes Gager, det gjaldt, saa var man mere længe. For et Aars Tid siden fik saaledes mange højt gagede Embedsmænd Gratialer for 800 Kr. og nedæfter for "foreget" Arbejde i Anledning af de mange Restriktioner . Man maa jo saa tro, at de stakkels højere Embedsmænd har haft daglig Overarbejde, og at det underordnede Personale, der intet Gratiale fik, overhovedet ikke havde beskæftiget sig med de mange Ekstraarbejder, der faldt ind under Rationsring, Luftværn, o.s.v. Men Sagen er jo lige netop omvendt : Det var det underordnede Personale, der maatte tage Slidst sammen med en Del Ekstraarbejdere, men det var de overordnede der fik Pengene.

Men al den Kritik, der har været rettet mod det kommunale Lønudvalg, har sikkert været medvirkende til, at man søgte at kaste Ansvaret fra sig ved at danne et Lønningsraad, hvori ingen af Byrådets Medlemmer maatte have Sæde. Dette er et saa aabentlyst Skridt væk fra Folkestyrets Ide og tilbage til Embedsmændsvældet, saa man kan forstaa, at det maatte give sig Udslag ved Byrådsvalget ved Størrerafald fra de, der som Flertal havde Hovedansvaret for dette Misfoster. At det naturligvis ikke hjælper saa at storme paa de konservative, der vel er den egentlige Far til Barnet synes at være ved at gaa op for i hvert Tilfælde Fagforeningernes her i Byen.

Men lad os lige se lidt paa de Mand, som de nye gamle Byraad havde valgt til at forhandle med Arbejderne gennem 4 Aar. Af de 3 Embedsmænd er Sporvognsinspektør Falk vel nok den mest kendte, og skulde da ogsaa være Formand for Raadet. Han var i sin Tid et fremtrædende Medlem af Byrådet, og har været Formand for Arbejdernes Fællesorganisation. Fik siden "Sædet" som Kontorbestyrer ved Arbejdsanvisningskontoret.

fortsattes Side 2.

(fortsat fra For siden)

og det blev derfor under store Fødselsveer Sporvejsdirektør. Han har ogsaa Sinds-hæft andr. Formaal end at fremme sine egne Interesser, men har han i det Hele for længst glemt. Det var under hans Styre, at Sporvejsfolkene i sin Tid støvkedes og siden da har han været alt andet end Populær blandt dem. Det siges, at haaser en sand Mester i at omgaa Overenskomsterne, og det er vel derfor han skal være Medlem af Lønningsraadet. Den anden er Stadspartner Sandberg, der ud over sine Parker vel ikke er meget kendt af den store Offentlighed. De Arbejdertillidsmænd, der har været saa uheldig at skulle forhandle med ham, kender ham imidlertid som en meget nidkær Embedsmand, der staar meget højt hos Byraadet. Før Ferieloven, da Arbejderne ved Kommunen skulde have arbejdet et vist Antal Dage for at opnaa Ferie, var det Sandberg en sand Byd at fyre en Arbejder lige netop Dagen før, han opnaa dette Antal Dage, saaledes at han blev snydt for sin Ferie. Økonomidirektør Rambusch er det tredje Medlem. Han har vist ikke udprægede Tendenser i nogen Retning og maa antagelig regnes for den mest velmenende af Embedsmændene.

Af de 2 udefra er der først Direktør I. Mikkelsen, Stavedore-Co. Han fortjener ikke megen Omtale, idet han er berygtet i Arbejderkredse, især ved Havnen, som en meget ondartet Arbejderhæler. Han er parat til alt, blot for at tjene sine Hærrers Interesser. Han er de konservatives Mand i Lønningsraadet. Saaer der endelig Hans Radsen. Han er der i og for sig heller ikke noget godt at sige om. Han kom i sin Tid i Byraadet, da han paa et Møde i Amaliegade svor at ville bekæmpe de indirekte Skatter, men alt hvad han hidtil har sagt er kun Floskler og Talmaader og han kan ikke tages alvorligt af nogen Arbejder. Nu har han jo solgt sine Arbejderinteresser og er bleven "uhildet" Statstjenestemand, der ivrig sonder Folk paa Arbejde ved Kærsgårdeværket ved Varde til Sultalønninger.

Lønningsraadet har selvsagt rojst en Storm af Harme fra alle Organisationer, der har Folk, der arbejder ved Kommunen, og Stormen har nu resulteret i, at den endelige Vedtagelse af Rådets af det nye Byraad er udsat indtil videre. Medvirkende hertil skal efter Sigende være en meget skarp Udtalelse, som den Socialdemokratiske Byrådsgruppe og hele Byraadet har modtaget fra Arbejdsmændenes Fællesledelse. Måske nok har DEMOKRATERNE ikke ofret et Ord paa Sagen men glat godkendt Byraadets Handling (Mit Blad: Dit Blad ??) og den eneste Anelse om Sagens rette Sammenhæng maa her faaet af Bladene, er en lille Artikel, som Formanden for kommunal Fællesrepresentation Rudolf Jensen fik optaget allernærmest i DEMOKRATEN. Udsættelsen af Sagen viser imidlertid, at det kan nytte at Fagforeningerne lever Vrovl, blot Kritikken kommer fra rette Sted og fra de rette Organisationer. Isaa Tald vil selv Aarhus Byraad ikke vove at sætte sig op mod Folkets stemning.

Vi siger ogsaa dette, fordi Sagen jo kommer udsat - altsaa ikke droppet endnu. Men den bør aldrig blive til noget. Forhandlingerne om Løn og Arbejdsforhold for Kommunens Arbejdere skal føres af de af Byens Borgere valgte Repræsentanter og ikke af mere eller mindre reaktionære Embedsmænd og andre arbejdsgivere. Det er derfor Byens Arbejdere ønsker Arbejderrepræsentanter valgt ind i Byraadet, og vil de nu valgte Socialdemokrater ikke forstaa det, vil de erfare, at aarhusianske Arbejdere godt kan hitte paa at følge Aalborgs Arbejdere ved sidste Kommunevalg og sætte deres egne ind i Byraadet, og ogsaa nok skal forstaa at finde Folk frem, der ikke alene kan føre Forhandlinger med Fagorganisationerne, men ogsaa vil gøre det saaledes, at de tør staa for efterfølgende Kritik. Det er nemlig det, der kendetegner virkelige Arbejderrepræsentanter.

on0000n

Nogle Ekeligheder omkring Sabotageaften i Aarhus den 27. Maj.

Selve Sabotagehandlingerne forudsattes kendt fra Dagspressens Spalter. Vi skal dog tillade os at korrigeres Pressens Meddelelser om, at der intet er skedd nævnte Nat. Storst Skade skede paa Brd. Jørgensens (Nimbus Jørgensens) Værksteder paa Silkeborgvej, der var oet af Tyskernes største Reparationsværksteder for Motorcykler. Enhver kan overtøye sig en Stadens Omfang ved at gaa ud og se den Dyrge tyske Motorcykelværk, der endnu pynter ved siden af Virksomheden. Paa Ford Motor Co. deltoges Virksomhedens Mealer- og Juster-afdeling, hvis fine Instrumenter er praktisk DU HAR DET FRA.

talt uerstattelige. Brænden i Mejlgade slukkedes desværre for tidligt, den var sikkert ikke tiltænkt det lille uskyldige Romværksted, og STIFTEK oplyste da ogsaa at ovenover dette Værksted havde Dyrberg og Petersen Kobelpolsterfabrik til Huse. Vi kan tilføje, at nævnte Firma lever Madrasser til Tyskerne, og har netop leveret flere tusinde Stk. (fortsættes Side 3.) (Sabotageaften)

GIV AARHUS ENKELT VILDE, FORMEL IGEN HVOR

DU HAR DET FRA.

o.l. Efter hvad vi har kunnet faa oplyst, synes her at være sket følgende: Lageret berøvetes af en enkelt af de sorte Civilvægtere (danske Nazister i tysk Uniform). Vagten fra 8 til 12 paagældende Aften vare ogsaa af Nazivægteren, fhv. Cykelhandler Thomsen, boende Ny Munkegade 96 (i "Bakkegaarden"), hvor han er Vicewært for Landsretssagfører Karstens.

Thomsen skulde Kl. 24 afløses af en ældre Nazivægter Johannes Christensen. Samtidig med at Anne Aflosing skal foregaar, ankommer en Vægter fra "Aarhus Nattevagtsskorpagni" for at kontrollere sine Ure paa Pladsen. Han staar og taler et Stykke Tid med de to tyske Vægter og forlader derefter Pladsen. De to tyske Vægter stod endnu og talte sammen (med deres Maserpistoler fremme), da Sabotørerne viste sig. Den ældre Vægter, Johannes Christensen hævdede uden Varsel sin Revolver og skød paa den ene af Sabotørerne, der viste sig at være den 23-aarige Maskinarbejder Willy Schmidt fra Lundbygade, der saaredes dødeligt i Underlivet. I Selvforsvar skød derefter Sabotørerne paa Nazivægter Christensen, der fik to Stikskud i Skulderen og en Kugle gennem Underlivet.

Ved Skuddet i Underlivet var Willy Schmidt sunket sammen, men til Trods for at han var ude af Stand til at gøre Modstand og ude af Stand til at slippe bort, listede Folkersen Thomsen sig hen bag Willy Schmidt og affyrede et dræbende Skud gennem Halsen paa ham.

Willy Schmidt var død, da Politiet fandt ham, hvorimod Nazivægteren først døde Lørdag paa Hospitalet af en tiltraadt Lungbetændelse.

Politiet arbejder.

Det danske Polit i gik straks i Gang med det beskidte Arbejde at søge at opklare Handlingen. Og siden har Jægten gaaet paa danske Patrioter. Paa Silkeborgvej havde Politiet fundet en ueksploderet Bombe, der tydeligt bar Præg af at være af engelsk Oprindelse, men derudover syntes der ikke at være Spor. Willy Schmidt viste sig at være Medlem af Svømmeklubben "1900" og Politiet har vist nok afaaret samtlige Medlemmer af denne Klub, dog uden nævneværdige Resultater. Man har arresteret en Maskinarbejder Erik Kolling Anderson, der vil være Offentligheden bekendt som en af de implicerede i Sagen mod "Frit Danmark" i Aarhus i Vinter, uden at der kan ses at være anden Forbindelse mellem ham og Sagen end at han var en personlig Ven af Willy Schmidt.

Men Politiet, som har været i Gang med at undersøge de tyske Patrioter, gaar Willy Schmidts notoriske Morder, Nazivægter Folkersen Thomsen stadig paa fri Fod, uden at Politiet synes at være lver efter at rejse Mordanklage imod ham. Og det synes vi og den danske Offentlighed nok der var Grund til. Thomsen var, da Mordet paa Willy Schmidt skete, uden for Tjeneste og efter Instrukserne uberegtiget til et straf og holde den Vagthavende Christensen med Sladder paa Vagten. Man var saaledes helt uoverrettiget til at myrde en Mand, der ikke længere var i Stand til at være en Fare for nogen og ikke var i Stand til at flygte. Morder Thomsens Instruks gaar ud paa, at han i en saadan Situation skal sikre sig den ansatte, som skulde have været skudt i Lemmerne. I Stedet undrager Thomsen nu Politiet Muligheden for at afkøre Willy Schmidt, og begaar desuden et af de mest afskyelige Mord, der nogensinde er begaaet her i Danmark.

Politiet holder til den Ansættelse, at der har været i alt Fald to Sabotører inde i Gaarden, hvoraf den ene Willy Schmidt er dræbt. Den anden mener Politiet er blevet saaret af den gamle Nazivægters Skydori. Fra Fortilfælde andre Steder i Landet ved vi, at Sabotørerne er gode danske Patrioter, der optænder meget hensynsfuldt overfor danske Sabotørgvægter, og der er heller ikke Tvivl om, at de i dette Tilfælde kun har skudt i Selvforsvar. Ikke desmindre ligger Politiet en utiltalende lver for Dagen for at finde den formodede anden Sabotør, der undslap, næske i saaret Tilstand, mens man lader den zaberlyse Morder Thomsen gaa. Men vil Politiet ikke gøre noget ved Sagen, er der nok andre, der vil - om ikke før, saa naar Brigen er forbi. Indtil da beder vi Folk mærke sig Folkersen Thomsen. Spm sagt er han Vicewært i "Bakkegaarden", Ny Munkegade 96. Han har tidligere arbejdet paa Derby's Nordhavnsværft (hvor ogsaa den ayrdøde Willy Schmidt arbejdede) og han har endnu en Son paa samme Arbejdsplads, nemlig Harry Jensen, der er kommet fra Odense herhvil. Morder Thomsens Kone er ansat ved Skolevængeskolen ved Finsensgade og Skovvangskolen. En anden Son, Kaj Jensen, er Arbejdsdreng paa Fangor's Bøllingefabrik paa Kathrinebjergvej, og en voksen Datter, Ruth Jensen, er Mælkepige i Fru Lønns Mælkeudvalg i Borggade og en Son er Elev i Finsensgade Skole. Vis i det mindste hele Slægten jeres dybeste Foragt, indtil der kan rejses Mordanklage mod Thomsen, hvis ikke Politiet finder paa at gøre det nu.

00000 ----- 00000

Det spøger!

Beboerne i Omegnen af Ole Renssgade vækkes ofte om Natten ved livlig Skydori paa det gamle Glasværk. Det formodes at være Nazivægternes Nerver, der paa Grund af det skete, er kommet sandedan paa Højkant, at selv uskyldige Rotter og forelskede Hankatte anses for noget farlige Sabo-

terer, med hvem, der straks maa ansues en mordrisk Ild,

Forsvrigt er der stor Utilfredshed indenfor Vagterkorpset. Ikke alene er man rasende paa Folket Thomsen, der ved sit afskyelige Mord har draget hele Offentlighedens utilslørte Had over Hovedet paa Landsforræderne, men efter Indstilling fra de højeste danske Myndigheder har Varnemagten angående forbudt Nazi-Vagterkorpset at bære Pistoler udenfor Vagttjenesten (som Thomsen jo var i Kædeøjeblikket) og paa Vej til og fra Vagten, selvom de ogsaa ved den Lejlighed fårdes i Uniform. Og man det ikke er udenfor Tjenesten, Nazivagterne er mest i Fare??

Man er desuden indenfor Nazi-korpset meget utilfredse med den Løn, der ydes dem for deres landsforræderiske Arbejde. De faar 108 Kr. ugentlig for 70 Timers Vagt og intet Faretillæg. Man er desuden utilfreds med Bevæbningen, og det har resulteret i, at de nu er bevæbnet med de samme automatiske Gevaer, som det tyske Vagtkorps. To Vagtere har nægtet at adlyde Ordre under Henvisning af Ordlyden af deres Kontrakt. Vi synes det er mere end rigelig Løn for det Arbejde, og det klogeste de nuværende Nazivagtere kan gøre, er at smide Gevaeret og gaa. Saa kan de i det mindste gøre sig Haab om at blive glemt af Danskerne. Men bedst vilde det være, om de i Stedet for at vøgte Tyskernes Virksomheder, hjalp til at ødelægge dem. Saa kan de gøre sig Haab om igen at vinde deres Landsmænds Sympati. Hvis ikke, maa de finde sig i at være i Holvedes Forgaard nu, og at komme der holt, naar Hitler er spillet falit.

Forsvrigt er der sket den Endring, at ogsaa Ikke-Medlemmer af DNSAP kan optages. Aarsagen her til er Flugten fra Frits Clausen og Spændingen mellem ham og Medlemmerne. Saaledes har Købmand Gothenborg afhændet sin Forretning og er indtraadt i Nazi-korpset. Paa Derby's Sydhavnsafdeling optræder nu en Nazivagter Carlsen, der bor Aabyvej i Aabyhøj. Han er Brorson til Værkfører Carlsen hos Derby. Samme Sted er ansat en Nazivagter Holger Larsen (kendt under Navn af "den store Chauffør"), samt en Del Sønderjyder, deriblandt en Andreas Clausen fra Ulstrup.

00 2 00

Fra Stikkernes Overdrev.

Vi er idag i Stand til at oplyse om, at den, der angav de fire unge Mand i Søgen om Stålenbranden, var Købmand Saksander, Aalborggade 15. Han har formodentlig faaet det 5000 Kr. udbetalt, idet han i den sidste Tid har slaaet vældigt om sig med Penge. Bid Merke i haa, og gaa langt uden om hans Forretning.

En af Gestapos Hovedstikkere her i Byen er Bankkassierer i Aarhus Privatbanks Hovedafdeling, S. A. Andersen, boende Klintegaarden Opgang H 1^a Sal. Han var meget ivrig og aktiv under Krigsretssagen i Anledning af Branden i Fredericiagade og meget intim med de tyske militære Anklagere. Endvidere var han Spion for Gestapo ved Fru Grams og ved den i Hørsgerød Koncentrationslejr dræbte Jord- og Betonarbejder Albert Nielsens Begravelser i Foraaret.

Ved den myrdede Willy Schmidts Begravelse havde han engageret sig med en Række nazistiske Kællinger, der holdt ham ansvarstæt om den Del af Begravelsen, som han ikke selv kunne overse. En af Aarsagerne til Andersens ivrige og intime Omgang med Gestapo og Nazisterne man sikkert findes i den Kædsgerning, at Andersen er en meget kendt Homoseksualist, der almindelig gaar under Navnet "Jomfru Andersen". Han har for særlig kastet sin Karlighed paa Studenter, men synes nu et have fundet sig fodere Græsgange. Som bekendt er Nazister ikke ubekendt med Homoseksualitet - Rohm-Affæren i klar Erindring. Vi skal senere bringe et udførligt Signalement af Slubbortæen, saaledes at man af baade den ene og den anden Aarsag kan undgaa Fyren.

Danske Læger for Retten.

Som nævnt ander Stå mener Politiet at vide, at der i Søgen fra Ole Romersgade maatte være en flygtet Saboter, der mones at være saaret. For om eventuelt at kunne faa fat i denne flygtede, saarede Saboter, har Politiet holdt Razia blandt Byens Læger med Furespørgsel om de har behandlet en Patient med Skudsårer. Samtlige Læger har under Henvisning til deres Tavshedslofte som Læge nægtet at svare. Spørgsmaalet indankedes saa for Landsretten, der voldtog, at Lægerne skulde udtale sig.

Valdemarsdag modte derfor 28 af Byens Læger med Lægeföreningens Formand, Ivo Holst i Spidsen i Retten i Aarhus. Dommeren anbrød Modet, som han skal, med at henvisse Lægerne til deres Pligter som Vidne, hvilket alle Læger fandt sig indforstået med. Naa, ja, det drejede sig altsaa om at oplyse, om man havde behandlet en saaret Saboter. Mødet logisk spurgte Lægerne saa ofter, hvem de ene Saboter var, men det nægtede Dommeren at udtale sig om. Lægerne forlangte saa lige saa logisk at faa den formodede saarede Saboter forvist i Retten forat man kunde konstatero, hvorvidt man havde set eller behandlet Manden. Men da Politiet ikke havde nogen saaret Saboter, end ikke vidste om en saadan fandtes, og altsaa heller ikke havde rejst nogen Sag mod nogen saa helst, afviste samtlige Læger indimod mere at deltage i den Slags Kommedier fra Politiets Side. Dommeren var kendelig fløj Lægerne glæmte dog ikke at forlange de obligate 2 Kr. i "Vidnegodtgørelse". Pengene lod Lægerne gaa til Valdemarsdags-Indsamlingen, og tog sig ellers et billigt Grim over den latterlige Historie.

Et Par Generalisblads

Den ledige Hæsvagter Johannes Christensen var Son af Kobmand Niels Christensen og Hustru i Flensdal ved Brasby. Han var født 1886 og var yngste Son. En Brøder til ham, Chr. Christensen er nu Fogedforvalter paa "Elvstrandsvej". Desuden har han to Søstre. Johannes Christensen kom i Lære hos en Kobmand i Frederiksberg her i Byen, men blev aldrig uilsket. Derefter kom han i Lære som Landvæsenstale paa "K. Bygaard", hvor han traf sin senere Kone. Efter endt Læretid som Landvæsenstale blev han Forvalter, men gjorde sig i Løbet af bare en Måned umulig. Han blev saa Foderresten paa Fælbygaard, men fik senere en Gaard oppe nordpaa, som han hurtigt sættte over Styr. Blev derfor Bygd for en Manufakturvarerforretning i Aarhus, indtil han i 1920 overtog Kobmandsforretningen i Strands paa Mols. Om hans Færd og Vandøl her fortæller Ebeltoft Avis for 3/1 1924, at Johannes Christensen, der paa det Tidspunkt var meget religiøs, havde staaet i Forhold til sin Plejedatter fra hendes 10 - 14 Aar. Denne lille Pige havde Johannes Christensen taget til sig "for at være god mod hende". For sin Godhed idetoes han iflg. samme Avis fra 2/6 1924 3 Aars Forbedringshusarbejde.

Efter udstødet Straf flyttede Familien til Aarhus, hvor Johannes Christensen fik Arbejde paa Aarhus Olieolie som Portvært. Han blev snart Medlem af DNSAP, hvilket han var til sin Død. Han afskedigedes fra Olieolie, da denne maatte indskrænke nu under Krigen, og han blev derefter Nazivagter. Og nu har en velfortjent Skæbne naaet den "gule" Mand, hvis Begravelse Bladene i Aarhus blev tvunget til at referere indgaaende.

Willy Schmidt var født 9 April 1920, som Son af Maler ved Statsbanerne J.C. Schmidt, Lundbygade 12. Willy har i sin Skoletid i Pinsengades Skole, og hvor han senere hen arbejdede bl. a. i sin Læretid hos "Kirks Telefonfabrikker" fra 1935 - 39 overalt skabt sig utallige Venner og Kammerater, da han aldrig under sit Arbejde gik af Vejen for, den værste Torn, hvis han derved kunde hjælpe en Kammerat. I 1939 tog han første Del af Maskinisteksamen med ug +, anden Del Aaret efter med g +.

I Januar 1943 tog han Installatørekksamen med 15 Point. Hans Kammerater her fra disse Kursus kender ham ogsaa kun som en knippegod Kammerat.

I Svømmeforeningen "1900" var hans Død ogsaa et stort Tab, da han var blandt de bedste Medlemmer, der altid var villig til at stille, naar der var Brug for en Mand.

Efter overstaaet Eksamen tog han ud at sejle med Rederiet "Pacific" s Båd "Oslo" i oa. 1 1/2 Aar.

Willy Schmidt's Fader J.C. Schmidt er den 21. u. Md. afgaaet ved Døden, knap en Måned efter Mordet paa hans Sen.

0000 - 0000

Thomas Thomas Christensen fylder 60 Aar den 13 Juli.

En af Aarhus Byes kendte Skikkelser og af aarhusianske Arbejdere afholdt Mand Maler Thomas Christensen fylder den 13 Juli 60 Aar. Ja, Thomas var Manden der frygtløst tolkede Arbejderklassens Krav, energisk og modigt slog han ned paa de Mænd, der som Ledere af arbejderbevægelsen kun bespæde for deres Mandat. Thomas var en Kampor, det gjaldt paa Generalforsamlinger, i Fællesorganisationen paa Konferencer, Kongresser, og hvorsomhelst han blev sendt hen som Arbejdernes Talsmand, aarhusianske Arbejdere satte da ogsaa Thomas i Byrådet, og her gjorde han en stor Indsats som Kommunalpolitiker.

Det meddeles nu at Thomas kommer hjem for at fejre sin 60 aars Fødselsdag, og vi ved da, at der til Jerichagade 10 vil strømmes ind med Blomster og Hilsener, vel ved vi at Thomas paa denne Dag først og fremmest skal være sammen med sin Familie, men snart skal vi igen se ham iblandt os, og vi skal da genindsætte ham i Byrådet. Vi ved at trods 60 Aar er Thomas stadig ung af Sind. VELKOMMEN HJEM TIL AARHUS.

Forfatteren Martin Andersen Nexo fylder idag 74 Aar.

Er du med til at støtte "Aarhus Ekk" Skovmand???

CIVIL ARHUS EKKO VILDELE PORTAL 1942 HVORFOR DET KOM
0000000000

Dette Nummer er afsluttet d. 26 Juni

to Begravelse.

Freddag den 4^e Juni begravedes den døde Nazivagter Johannes Christensen paa Nordre Kirkegaard. Til Stede ved Begravelsen var 130 Mennesker, deraf mindst de 70 Tyskere. Den tyske Værnemagt var repræsenteret ved to tyske Marineofficerer i stram Uniform, Nazivagterens Son, der er ved Frikerps Danmark, var tilstede, men ikke i Uniform, ligesom Nazivagterkorpslet heller ikke var repræsenteret ved Uniformer. Begravelsen blev ikke foretaget af nogen dansk Præst. Præsten syntes enten at være en tysk Feltpræst eller at tilhøre en af de Søkterson Johannes Christensen var Medlem af. Det meste af Højtideligheden bestod i Heil-Hilsener. Familien havde ønsket, at Nazivagterens Fagforening (Oliearbejdernes) Fane skulde møde til Begravelsen. Møget rigtigt mødte Fagforeningen dette, lige de 25 Mand fra Fagforeningen, der ellers plejer at møde til Medlemmers Begravelse, alle nægtede at møde. De faa Kranse, der var, var mest fra Nazikredse og fra Tyskerne.

Værnemagten havde udbetalt Enken en "Haders" gave paa 1500 (af Nationalbankens Clearingskonto) og desuden købt et fint Gravsted paa Nordre Kirkegaards Afdeling med 1^e Klasse's Jord, hvor Nazivagteren var den først begravne. En Del nysperrige var mødt ved Begravelsen, men man saa ikke een eneste, der ærbødigt vendte Front mod Kisten og blottede Hovedet, da den førtes forbi.

I Folget bemærkede vi de to tidligere Arbejdsmand Frederik Buch og P. Wandborg - ellers som sagt mest Tyskere.

Lørdag den 5^e Juni begravedes den myrdede Maskinmester Willy Schmidt. Han begravedes paa den folkelige" Afdeling paa Nordre Kirkegaard. Mellem 4 - 5000 Mennesker havde givet Møde paa Kirkegaarden for at vise den danske Patriot den sidste Ære. I Kapellet talte Pastor Høgelvang Nielsen fra Frue Kirke. Ved Kisten paraderede Faner fra Dansk Sæde- og Maskinarbejderforbunds Afdeling i Aarhus (som Willy Schmidt var Medlem af) samt fra Sværgeklubben "1900". Ved Graven blev der talt af flere af den mydedes Vener. Der var et Hat af Kranse (vi bemærkede bl.a. een med rød-hvide blaa Baand - Royal Aierfors Farver - den blev dog straks fjernet af det nævenyttige Politi). Hver Dag, siden Begravelsen finder Folk, hvis Hjerte endnu banker for Danmark op paa Kirkegaarden til Graven med Blomster.

Naturligvis vrimgede Kirkegaarden under Begravelsen med Politi og Stikkere, der dog ikke enten turde eller ikke fandt Anledning til at lave Skandale.

Men Politiet og Nazi endnu tvivler om, hvor det danske Folk's Sympati er!

0000 4 0000

Bordet fanger saebenbart.

4 aarhusianske Maskinarbejdere, der har Maskinisteksamen, kom for nogen Tid siden hjem til Aarhus efter i 6 M aander at have arbejdet for Tyskerne som Maskinmestere ved nogle Raaoliekilder i Galicien paa en Halvaarskontrakt. Skont de alle var kommen i Arbejde igen herhjemme, blev de for nogen Tid siden kaldt til Politiet, der meddelte dem, at Tyskerne forlangte, at de skulde genoptage deres Arbejde i Galicien; hvilket de alle 4 nægtede, da deres Kontrakt var udlobet og de absolut ikke ønskede at forny den. Imidlertid oplyste Tyskerne, at den ene af de unge Maskinarbejdere skulde ind og aftjene sin danske Værnepligt, og Tyskerne forlangte saa, at "han skulde aftjene sin Værnepligt" som Maskinmester i Galicien. Sagen venter nu hos Myndighederne.

Til Advarsel for de, der eventuelt tænker paa at række Tyskerne blot en Lillefinger!!!

"Hjælp" til Norge.

Det tidligere norske Skit "Peder Vessel" gaaer nu under Navnet "Monte Rosa" paa fast Rute-fart for Tyskerne mellem Aarhus og Oslo. Forleden frægtede det bl.a. 10 tyske Amfibie-Tanks til Norge. Vognene var pansret og armeret som almindelige Panservogne, men Understellet var udbygget med Pontoner og Gummen saaledes formet, at den virkede som Skovhjul, saaledes at den kunde bevæge sig ligesaa godt paa Land og i Vand.

Sværbrækker 1922, der beskadigedes ved en Eksplosion i Aarhus Havn for nogen Tid siden, skulde ogsaa have været sat ind i fast Fart paa Norge, men det forhindredes ved Eksplosionerne. Politiet har hittet ud af, at den myrdede Maskinmester Willy Schmidt, der arbejdede paa Derby's Nordhavnsvarft, havde været med til at prøvesjæle "Sværbrækker 1922" lige før den skulde afleveres til Tyskerne.

A A R H U S

E K K O

No. 11.

Udgivet af Aarhus kommunistiske Parti.

August 1943.

TIDENS TEGN.

Havnearbejderne i Aarhus afholdt Mandag d. 26 Juli, ordinær Generalforsamling, og efter en virkelig saglig og god Forhandling, hvor Havnearbejdernes Stilling gjordes op, stilledes en Resolution, der efter at have paavist at Arbejdernes Indtægt er bleven katastrofalt forringet mens de Rige er bleven endnu rigere under Krigen og Besættelsen, sluttede den med at stille følgende Krav til Regering og Rigsdag, som vi tillader os at citere lige efter Resolutionen:

" Vi maa derfor kræve af den danske Regering og Rigsdag, at følgende Krav omgaaende opfyldes:

- 1) Al Lovgivning mod Arbejderne ophæves.
- 2) Lønudligning i Forhold til Prisstigningerne.
- 3) Alle livsvigtige Varer rationeres til Priser som den brede Befolkning kan betale, og medens de kan faaes at købe.
- 4) Alle Krigsfortjenester inddrages og Lettelse af det direkte og inddirekte Skattetryk paa Arbejderklassen.

Hvis ikke disse Krav opfyldes, da tror den danske Arbejderklasse ikke paa Samarbejdet, hverken nu eller efter Krigen, fordi vi mener, at det er i den trange Tid, det skal bevises, om der menes noget med Samarbejde som der raaber saa meget paa, men vi kan ikke rolig se paa, at den danske Arbejderklasse bliver trykket ned paa Sultegrænsen og vere Børn underernæres, medens andre Befolkningslag svømmer i Overflod."

Aarhus d. 26 Juli 1943.

Havnearbejdernes Fagforening
Aarhus.

Merkelig nok har Resolutionen ikke været offentliggjort i noget censureret Blad - heller ikke i DEMOKRATEN - er det fordi Bladene ikke maa, eller er de ikke enige med Havnearbejderne i de rimelige Krav?

+ - + - + - +

Formerno hos FRICH har paa et Møde vedtaget at forlange et Risikotillæg til Lønningerne i Lighed med, hvad der blev forlangt af Skibsvarftsarbejderne paa Helsingør Skibsvarft fornylig.

+ - + - + - +

I et tidligere Nummer af " Aarhus Ekko " redegjorde vi for det Snigløb det gamle Byraad lige før Byrådsvalget forsøgte overfor Fagorganisationerne ved Oprettelse af et skaaldt Lønningsraad, bestaaende af fagforenings - og arbejderfjendske Elementer, der skulde føre Lønforhandlinger med de kommunale Arbejder og Funktionærorganisationer, og derved forsøge at skyde Ansvaret for den kommunale Lønpolitik fra de folkevalgte Medlemmer af Byrådet paa Embedsmænd og Direktører valgt af Byrådet og honoreret af dette med et aarligt Honorar paa Kr 1000 til Medlemmerne og Kr 2000 til Formanden. (fortsættes Side 2.)

Side 2.

"Tidens Tegn", fortsat fra Side 1.

Dette Forsøg rejste straks ved sin Fremkomst en Storm af Harme indenfor de interesserede Organisationer og blev drøftet paa Møder og Generalforsamlinger, hvorefter der blev tilstillet Byraadet flere Protester, bl.a. fra Arbejdsmændenes Fællesledelse. Formanden for den kommunale Fællesrepresentation (Sammenslutningen af de kommunale Klubber), Kontorasistent Rudolf Jensen, fik ovenikøbet en skarp Artikel optaget i DEMOKRATEN. Følgen af alt dette blev selvfølgelig, at Sagen ikke kunde gennemføres, man turde ikke træffe det igennem paa trods af Fagforeningerne. Vi har her saaledes faaet et glimrende Eksempel paa at den saakaldte "Hvad kan det nytte Mentalitet" er fuldkommen fejlagtig. Det kan nemlig nytte naar blot Arbejderne og først og fremmest deres faglige Ledere staar Vagt om de Interesser de er sat til at varetage.

I dette Tilfælde er det ogsaa værd at lægge Mærke til, at ogsaa de konservative, der trods STIFTENS søde Lokketoner og Samfundssind, altid er parat til at slaa et Slag, naar det gælder om at svække Slagkraften hos de frie Arbejderorganisationer, ikke turde fastholde deres Krav om Lønningsraadet, og undlod at stemme for det i det nye Byraad.

Lad dette lærerige Eksempel mane alle vore faglige Ledere til mere aktiv Gerning, med Hensyn til Dagens og Tidens Krav. Dette vilde i høj Grad blive medvirkende til at Storaagrarer, Fabrikanter og andre Udbytere og Brødfordyrere stemte Tonen ned og kom til at mærke at der bag Arbejdernes Krav stod Organisationer med stor Slagkraft og som det ikke vilde være rart for de Herrer Udbytere at komme til at tage Livtag med.

+ - + - + - +

ANGAAENDE DØRR - SAGEN PAA AARHUS KOMMUNEHOSPITAL.

Forleden Dag faldt der ved Civilretten Dom i en Sag, som Maskinmester Dørr paa Opfordring ad Byraadet havde anlagt mod to Haandværkere paa Kommunehospitalet der i Anledning af en Politisag, hvori Dørr sigtedes for Metaltyverier og Misbrug af sin Dispositionsret, havde givet Oplysninger i Dørr's Disfavør og hvilke Udtalelser de 2 Mænd stadig har staaet fast ved.

Da Dommen i denne Civilsag nu er falden, og det i den ensrettede Presse er godtgjort, at Dørr er ranset for Mistanke og faktisk saaledes optræder som forfulgt Uskyldighed, at de 2 Haandværkere er stemplet som et Par gennem Rygtesmede, at hele Sagen er bygget paa Sladder, Ukollegialitet o.s.v. maa det være af Interesse for Offentligheden at faa Sagen belyst objektivt, især da det drejer sig om en kommunal Embedsmands Varetagelse af og Disposition over offentlige Midler, og hvor det netop kan betyde en Svækkelse af Demokrati og Folkestyre, hvis der ikke skabes Sikkerhed for, at der ikke paa offentlige Institutioner foregaar Ting, der ikke kan taale Dagslyset, i modsat Fald dukker der i Menigmands Hjerne et fælt Ord op, nemlig: KORRUPTION.

Da vi er saa heldige at være i Besiddelse af autentiske Oplysninger angaaende hele Sagen, skal vi i det følgende give et kort Resume af Sagens Forløb, saa kan vore Læsere - især blandt Arbejderne - drage en Sammenligning mellem, hvad en kommunal Embedsmand kan tillade sig uden at blive afskediget, eller endog suspenderet, og den Bagatel af en Mettrik, der tit har været Aarsag til en Arbejders Afsked, især hvis vedkommende ikke har været krybende nok overfor sine nærmeste Overordnede.

For godt et Aar siden blev Dørr pludselig arresteret af Kriminalpolitiet efter en Anmeldelse udefra og Sagen blev slaaet stort op i Pressen, især i Smudsbladet "Aarhus Stiftstidende". Aarsagen var, at Dørr havde solgt 400 Kg Bly af Hospitalets Beholdning. Partiet var gennem en Mellemand videregivet til Installatører, da dette Salg var sket uden ministeriel Tilladelse, og da der ved Afhøring af en Del Personale paa Kommunehospitalets Kedelhus kom forskellige Sigtelser frem mod Dørr, sikrede Politiet sig hans Person og arbejdede videre med Sagen.

Men nu skete det uventede og sikkert ogsaa for Politiet ufatteligt, at Sygehusudvalget gennem Hospitalsinspektøren godkendte alle Dørrs Dispositioner, idet det paapegedes at Dørr havde Ret til at sælge Metaller og Affald, som Hospitalet ikke havde Anvendelse for, og selv da det frægik af Afhøringerne, at der af Dørr kun var afregnet for en Del af Blyet og Dørr overfor Politiet havde indrømmet, at han havde haft til Hensigt at tilegne sig Betalingen for den resterende Del af Blyet, og trods det, at Navnet paa den Aftage, der var paatøget Notaaen til Hospitalskonkoret, viste sig at være fingeret, blev der fra Ledelsens hævdet, at der ikke fra Hospitalets Side var Grund til at mistanke Dørr for ulovlige

Side 3.

Dørr Sagen:

Transaktioner, og at man derfor ikke ønskede videre foretaget i Sagen; end ikke Suspension var der Tale om, skønt Tjenesteregulativet udtrykkelig siger, at en Tjenestemand, der er mistænkt, øjeblikkelig skal suspenderes, indtil Sagen er oplyst.

Hospitalets Metalaffald, den saakaldte Brokkasse, er gennem Tiderne solgt for saa ringe Beløb, at det faktisk er foræret væk, og Forretningsgangen var den, at Dørr selv skrev en Nota: solgt gammel Jern: Kr. 5,00. og aflaverede Notaaen og Pengene paa Kontoret; Vægt-seddell eller Afregning direkte med Aftageren var der ikke Tale om, dette ændredes først efter Sagens Fremkomst, saa man forstaar, at det i allerhøjeste Grad har skortet paa Kontrol, antagelig ogsaa en medvirkende Aarsag til at Sagen skal droppes.

Vi er ikke blodtørstige og ønsker ikke Dørr's Hoved paa et Fad; men vi maa forlange, at hele denne Sag af de kommunale Myndigheder bliver taget op til en uheldet Drøftelse, selvom det ogsaa vil vise sig, at andre højere Embedsmænd vil blive kompromitterede! Det vil ikke være Folkestyret til Gavn, at Korruption og Embedssløseri ustraffet kan trives i offentlig Administration og det maa ikke være saaledes - som det udtales blandt Folk - at en Embedsmænd i offentlig Tjeneste indtager en Præferencestilling overfor Loven og at Medlemskab i en Frimurerloge sikrer en Mand mod at rammes af Loven.

Vi opfordrer derfor D.Hrr, Byraads og Udvalgsmedlemmer til at gribe ind i denne Sag og bringe den til en snarlig og retfærdig Løsning, i modsat Fald ser vi os nødsaget til at fremkomme til Offentligheden med yderligere Oplysninger, der direkte vil ramme flere Embedsmænd og Tjenestemand der forsøger at dække Dørr, enten ved falske Vidneudsagn for at takkes en Overordnet - den Slags Mennesker findes desværre stadig paa enhver Arbejdsplads - eller bevidst at fortie stedfundne Handlinger og Begivenheder før ikke selv at blive kompromitteret.

Sagen drejer sig først og fremmest om de 2 Arbejdere, der karakteriseres som ualmindelig hæderlige og dygtige; disse 2 Mænd er nu stillet i Gabestokken og prisgivet Hospitalledelsens Vilkaarlighed - det vidnes med Sikkerhed, at der allerede under Sagens Gang har været Tale om personlig Forfølgelse i Form af Fratagelse af Extravægter og dermed Muligheder for Extrafortjeneste, for den enes Vedkommende drejer det sig om 300 Kr aarlig. Hele deres "Forbrydelse" bestaar dog i, at de, da Sagen opstod, ved Afhøring har udtalt deres Mistanke om visse Forhold, der ikke paa noget Punkt endelig er undersøgt til Bunds, men af Ledelsen er godkendt som fuldt forsvarelig.

Det sidste Ord er ikke sagt i denne Sag og vi skal love de ansvarlige Instanser, at de - saafremt de svigter deres Pligt over for de Vælgere, der har sat dem ind i Byrådet - skal høre nærmere fra os, og at vi ikke hejler, før Sagen er optaget paa en ny Basis.

o-o-o-o-o

Albert Nielsens Enke chikaneres.

Straks efter at Jord-og Betonarbejder Albert Nielsen, Dybkarvej, i Formaret var blevet dræbt i Koncentrationslejren i Horsørød, indsendte hans efterladte Hustru et Andragende til Socialministeriet om at faa bevilget en livsvarig Pension af Staten, som Vederlag for Tab af Forsørger. Man skulde synes, at dette kun var et rimeligt Forlangende, der uden større Dikkedarer maatte kunne bevilges, saameget mere som det jo var helt uden egen Skyld at Albert Nielsen var indespurret i Koncentrationslejren.

Men nej - mens Staten flod strør om sig med Penge til Understøttelse af Hitlers Krig, saa har den ingen Penge, naar det drejer sig om at understøtte danske Kvinder og Børn, der uden egen Skyld rammes af Følgerne af Regeringens grundlovsstridige Handlinger. Socialminister Lauritz Hansen - der ikke kan sige sig fri for direkte Skyld i, at Albert Nielsen blev sat i Koncentrationslejr, idet Lauritz Hansen som daværende Formand for de samvirkende Fagforbund var med til at udpege Kommunisterne i dansk Fagbevægelse (og Albert Nielsen var jo Sekretar i Jord-og Betonarbejdernes Fagforening i Aarhus) og senere gennem et udsendt Cirkulære til fortsatte med den Trafik at hjælpe Politiet - afviste Fru Nielsens rimelige Andragende, og sendte i Stedet Borgmester Stecher Christensen en Anmodning om at sørge for at "denne Kone" fik noget Arbejde!! Og en skønne Dag kaldte Stecher Christensen Fru Nielsen ned paa sit Kontor og meddelte hende, at nu var der ikke mere Understøttelse; men derimod Arbejde med at passe et Nødtørftus et eller andet Sted i Byen!! Naturligvis afviste Fru Nielsen dette "noble" Tilbud. For det første var det ikke Aarhus Kommune Fru Nielsen havde henvendt sig til

Side 4.

om Vederlag for Tab af Forsørgelse, og det var slet ikke hverken Stecher Christensen eller Aarhus Kommunes Opgave at rage Kastanierne ud af Ilden for den "fine" Lauritz Hansen, og for det andet var det ikke Arbejde Fru Nielsen havde bedt om; men derimod om Vederlag for Tab af Forsørgelse. Ikke fordi Fru Nielsen ikke vil arbejde - det har hverken hun eller Manden nogensinde været bange for - men hun ønsker ikke stiltiende at finde sig i, at Staten først fratager hende Forsørgelsen for saa bagefter at lade hende slide sig selv op for sig og Børnenes Eksistens, mens den rette Skyldige, Regeringen, gaar fri for videre Tiltale i den Sag. Hun har ikke bedt om at faa Manden indespærret i Koncentrationslejr - Ansvar for Albert Nielsens Død er ikke Fru Nielsens, men Regeringens - Lauritz Hansen iberegnet - ja, maaske enda i Særdeleshed ham.

Paa Fru Nielsens energiske Protest blev Stecher Christensens taktløse Ide trukket tilbage, og Fru Nielsen faar stadig sin Understøttelse som da Manden sad i Koncentrationslejr; men det tjener ikke den velnærede Borgmester til Ære, at han straks var villig til at gaa Lauritz Hansens beskidte Krinde og saa oven i Købet faa den taktløse Ide, at forlange at Albert Nielsens Enke skal henleve sine sidste Dage paa et eller andet Pissehus for at spare den gode Lauritz for nogle Skillinger. Hun har Hjert og Børn, og det skal hun nu som før have Lov til at passe - saa maaske de, der har berøvet hende Forsørgelsen betale derfor.

Det havde tjent Borgmesteren og hele Aarhus Byraad til mere Ære om de uden videre Snak med det samme havde sendt Sagen tilbage til Lauritz Hansen, med en skarp Henviisning til, at det ikke var det Sag at klare de Arter, i Stedet for først at udsætte Fru Nielsen for den Ydmygelse, som Tilbudet var.

Var det for Resten ikke en Ide for Jord- og Betonarbejdernes Fagforening talte et Par paa Ord med Lauritz Hansen om denne Sag. Det synes vi, de skylder deres afdøde Sekretar. Og det er nu det skal gøres. Efter Krigens Ophør skal vi nok snakke med Lauritz Hansen.

o-o-o-o-o

AKSEL LARSEN FYLDT 46 AAR I TYSK FÆNGSEL.

Torsdag d. 5 August fyldte Kommunistisk Partis Formand, Folketingsmand Aksel Larsen 46 Aar.

Vore Tanker gik denne Dag til det tyske Fængsel i København, hvor Aksel Larsen nu paa 10 Maaned holdes indespærret og bevogtet af Gestapo - Aksel Larsen er i Tyskernes Øjne en farlig Mand. Og Slynglerne har Ret - han er en farlig Mand - for Nazisterne. Men han er hele den danske Arbejderbefolknings Mand og gode Ven. Det var den arbejdende Befolknings Sag; han utrættelig talte i Folketinget, det var deres Sag han talte paa tusinder af Moder Landet over. Ja, Aksel Larsen var mere end det: han var hele det frihedselskende danske Folks Mand. Det var han der paa Partiets Konference i Eyens Forum i Odense i Foraaret 1938 formælede det Slagord, der var gyldigt dengang og stadig er det, maaske mere end nogen Sinds, nemlig Ordene: Læg Danmarks Skæbne i Folkets Hænder. Denne manende Appel, som vel blev fo. staaet af mange; men desværre fulgt af saa faa, vilde allerede dengang have ændret Danmarks Stilling betydelig. Det saa dengang Aksel Larsen, han tog Konsekvensen deraf og fortsatte trods Illegalitet og Forfølgelse Arbejdet for at samle det danske Folk til Kamp for sin Selvstændighed, og derfor maaske han fejre sin 46 aarige Fødselsdag i tysk Fængsel, uden at Regeringen endnu har faaet sig taget sammen til at forlange ham overført til dansk Fængsel.

Selv om Aksel Larsens Arbejde for det meste foregik i København, saa havde vi ogsaa her i Aarhus ofte Anledning til at glæde os over hans kraftige Tale og mandige Optræden. Den aarhusianske Befolkning vil saaledes med stor Glæde mindes det store Møde i Højskolehotellet her i Byen, hvor Støberiarbejderen Aksel Larsen blev stillet overfor to saa drabelige Mænd som Professor Hartvig Frich og Carsten Raft. Emnet var: Er Parlamentarismen ved at dø. Det var Arbejderbevægelsens klare og nøgterne Indstilling til Sagerne, der mødtes med Akademikerens skolede Hjerne, og det tør nok antages, at det var Aksel Larsen der havde Publikums Sympati og de tusinde Lytteres Ære. Men det officielle Danmark ønskede ikke efter denne Omgang at faa Aksel Larsen til Mikrofonen tiere.

Vi husker ogsaa et Møde her i Aarhus, indkaldt af de tre socialdemokratiske Valgerforeninger, hvor man havde tiltænkt Aksel Larsen at stille til Klø overfor Professor Albert Olsen. Emnet var: Nazismen. Efter Mødet beklagede de socialdemokratiske Arrangører, at de ikke havde faaet en stærkere Mand end Albert Olsen til at møde Støberiarbejderen Aksel Larsen. Og vi husker ogsaa et stort Møde i Jord- og Betonarbejdernes Fagforening, hvor Aksel Larsen skulde møde "Sovjetkenderen" og Renegaten Ernst Christiansen om Emnet: Arbejdernes

Side 5.

Levevilkaar i Sovjet. Ernst Christiansen blev "syg" og i Stedet kom Otto Jensen. Og her saa man tydelig Forskellen. For Aksel Larsen var det mere end et Emne, det var en Hjertesag for ham den Gang at forsvare det Folk, der i Dag har vakt hele Verdens udelte Beundring for deres Kamp mod Hitlers Bander; men som dengang lagdes for Had af Folk af Otto Jensens Type, for hvem det ikke gjaldt andet end at rakke Arbejderstaten ned uanset om det var berettiget eller ej.

Ja, vi kunde blive ved at nævne Eksempler; men det gøres sikkert ikke nødvendigt. Ogsaa i den aarhusianske Arbejderbefolknings Hjerter lever Aksel Larsens store Forbillede i Dag. Nu kan mange, ja mange flere se, at det var Aksel Larsen der havde Ret i sine politiske Vurderinger, og det var de "kloge Hoveder", der havde Uret. Og derfor fejrede ogsaa Arbejderne i Aarhus Dagen paa god Visi Overalt paa Arbejdspladserne og i Hjemmene saaes Kommunistisk Parties Opraab i Dagens Anledning, og det blev flittigt studeret. Flere Steder paa Plankoværker og Mure var Natton før bleven malet: Leve Aksel Larsen, - aller Ud med Aksel Larsen af tysk Fængsel. Og selv om det ikke kom til Orde aabenlys saa ved vi, at Størsteparten af Byens Arbejdere var enige i dette Krav, og det bør alle Steder, hvor det er muligt ogsaa komme til Orde i Henvendelser til de, der har Ansvar for, at danske Statsborgere uden Lov og Dom holdes indesparret i tyske Fangehuller, nemlig til Regeringen.

Alle Organisationer, alle arlige Danskere, bør forenes i et eenstemmigt Krav: Alle danske Statsborgere skal overføres fra tysk til dansk Fængsel, og det skal ske nu.

ET PAR SANHEDER OM L.A.B.

Fra nogen Tid siden fandtes i Bladene i Aarhus en Artikel af L.A.B., hvor særlig Stødottagningen blev fremhævet som særlig god for Arbejderne, og der fabledes noget om, at alle der havde Arbejdsevne og Vilje kunde tjene omkring 90 Kr om Ugen.

Men realiteterne ser helt anderledes ud. Det er nemlig en Kendsgerning at Gennemsnitfortjenesten ved dette Arbejde ligger omkring 45 - 50 Kr om Ugen, saa enten maa der ikke være ret mange Stødottagere der hverken har Evne eller Vilje eller ogsaa er L.A.B.s Paa-stande det rene Svip, og det er det sidste der er det rigtige.

Lad os se lidt paa de faa der tjener omkring 100 Kr om Ugen. Det er alle Folk, der nu har gaaet i Stødene i 2 - 3 Aar og har opnaaet stor Rutine i det. De bliver af Formændene færvoriseret med det bedste Værktøj, faar de bedste Stød og saa har de lært hvordan man bedst udnytter Sprængningerne. Men disse tæller allerhøjest 1/6 af Stødottagerne, og hvem kan gaa og vente i 3 Aar paa at tjene en nogenlunde Ugeløn. Men tager vi den Sjattedel fra, saa er det et sørgeligt Resultat for Resten, og for de Flestes Vedkommende ligger Ugelønnen mellem 25 - 35 Kr. Naar vi saa desuden kender Socialkontorets Kærrighed med Tillægshjælp, ja saa kan vi tænke os at de Hjem, som skal leve af Stødottagningen for L.A.B. staar foran økonomisk Ruin og Opløsning. Man kan da ogsaa stadig se Arbejdere gøre hvad de kan for at komme væk fra Stødene igen, og flere er rejst til Tyskland, sikkert med den Motivering, at naar Manden rejser til Tyskland er det da kun han der kommer til at sulte; mens det, hvis han skal leve af at tage Stød op for L.A.B. bliver hele Familien der kommer til at sulte.

Saa lyder det saa flot, at L.A.B. lægger Værktøj til, og det er rigtigt at der udleveres Værktøj; men det er i Reglen i en saadan Forfatning at det med det samme maa til Reparation - og den skal Arbejderne selv betale, hvilket betyder en yderligere Nedskæring af de i Forvejen usle Lønninger. Desuden er der ofte Spilddage. I een Uge havde saaledes 6 - 8 Mand gaaet og næsten intet lavet, da der ikke kunde anvises dem andet end enkelte Stød, som var efterladt af andre, og som stod med store Mellemlum og saa spredt, at Brandet maatte børes flere hundrede Meter for at stables i Rummet, og det er jo ingen tjent med. Lad angaa Sprængningen af Stød og Betalingen derfor, saa er det det rene Svindel og forøvrigt i Strid med alle Regler desangaaende.

At der ogsaa ofte er Vrøvl med at faa Pengene, nævnes kun for Fuldstændighedens Skyld. At den Slags Humbergsfirmaer baade skal have Stats og Kommunestøtte og alligevel kan faa Lov til at betale sine Arbejdere saa elendigt, samtidig med at der er stillet Bil til Raadighed for den Mand der skal foretage Opmaalningen, grænser til Skandalen. Var det mon ikke snart paa Tide at Fagforeningerne snakkede lidt alvorligt med dette Foretagende, eller at man snakkede med Byraadet. Sigvald Nielsen vovede i sin Tid et lille Pip i Byraadet om Sagen; men han blev droppet af Stecher Christensen. Mon ikke Sigvald skulde prøve igen, og saa i Forvejen sikrede sig, at Fagforeningerne satte Trumf bag hans Udtalelser. Det kan jo nemlig lade sig gøre at faa Byraadet til at makke Ret - Lønningsraadet i sulig Ihukommelse.

Side 6.

- MODERNE " GEDHUSFANGER " -

Ude i Nærheden af Statens Arbejdslejr for Tugthusfanger ved Gedhus er Tyskerne for Tiden ved at opføre store Befæstningsværker. Størrelsen kan man gøre sig en Smule Begreb om, naar man hører at der skal bruges $\frac{1}{2}$ Million Sække Cement og mere end 1000 Tons Jern, samtidig med at der spildes i hundrevis af Tons Søm og Brædder i en Tid, hvor danske Borgere staves sammen i usunde Parakker o.l.fordi der ikke kan bygges Boliger grundet paa "materiale-mangel". Ved Fæstningsbyggeriet beskæftiges ca. 500 danske Arbejdere, der behandles som Hunde af de tyske Arbejdsledere og af Organisation - Tott Folkene. Arbejderne har saaledes altid Vrovl med at faa deres Overenskomster respekteret af de frække Tyskere. Jernbinderne har haft Sammenstød med Tyskerne om Akkorderne, hvilket bevirkede at 30 Mand af det tyske Militær blev jaget 5 Km væk fra Lejren. For kort Tid siden viste det sig, at da Lønningserne blev udbetalt havde Tyskerne snydt Arbejderne for deres 100% Tillæg for Nat-arbejde. Arbejderne nægtede saa at arbejde om Natten, men herover blev de tyske Ledere helt hysteriske. Der blev omgæende rekvireret 200 tyske Soldater fra Flyvepladsen ved Karup, Arbejderne blev omringet og tvungen til øjeblikkelig at gaa i Arbejde, mens 7 danske Tillidsmand blev jaget ned i en Udgravning hvor de fik Lov til at gaa til næste Morgen Kl 8 $\frac{1}{2}$, mens Tyskerne gik ovenfor med opplantede Bajonetter. Det var en Tur paa 14 Timer i i koldt og regnfuldt Vejr uden Mad og noget som helst andet. Tyskerne vilde derefter have overgivet dem til det danske Politi; men dette forhindredes ved, at de danske Arbejdere truede med at gaa i Strejke. Saa endte det med at de danske Tillidsmand blev jaget bort fra Arbejdet.

Særlig ondartet er en lille smudsig Tysker ved Navn Krause, der sikkert ikke kan møde med Arier-Attest. "Visse" Arbejdere kan dog stadig faa det som de vil have det. De bliver foretrukket og faar stadig flere Timer skrevet paa end de har. Det er ogsaa dem, der medbringer Fedt, Smør, Eg eller Kationeringsmærker til de tyske Arbejdsledere. Krause og Oberbauleiteren har privat bane en Skrædder, en Skomager, en Barber o.s.v. til deres Opvartning. Disse danske Spyttsikkere og Landsforrædere paaferes Lønningslisterne som Jernbinder, Jord- og Betonarbejdere o.l., hvorvel den danske Stat kommer til at betale ogsaa Tyskernes Oppassere.

Maden er af en frygtelig Beskaffenhed, og det er en dagligdags Begivenhed at mange af Arbejderne er saaledes i Mave, at de maa tilbringe en stor Del af Natten paa W.C. Ikke desto mindre maa Hundevæden betales med 21 Kr. pr Uge, foruden at Arbejderne selv maa holde sig med Tørkest.

Da der ogsaa her fra Aarhus anvises Arbejde til saadanne tyske Befæstningsarbejder, advarer vi Arbejderne mod at lade sig lokke til saadant Arbejde. Og bliver man endelig tvungen til det, maa man øjeblikkelig gaa til sin Fagforening, saafremt der er Vrovl med Tyskerne, og kraftigt forlange at Fagforeningerne skaffer ordentlige Arbejdsforhold, naar man nu endelig skal og vil sende Folk paa Slævearbejde for Tyskerne her i Landet.

FJERN DE UNGDOMMLIGE ELEMENTER FRA GADERNE.

Søndag Aften d. 4 Juli havde "Liluftspillet "Dronning Margarethe" som bekendt Premiere paa Bispetorvet, i hvilken anledning dette var afspærret af det danske Politi. Dette vilde Tyskerne selvfølgelig ikke respektere og det kom i den Anledning til et valdigt Slagsmaal mellem Tyskerne og det danske Politi og det danske Publikum. Politiet maatte trække Stavene over for Tyskerne - og det danske Politi skul roses for deres Nidkerhed i at bruge den ved den Lejlighed. I flere Timer hølgede Kampen frem og tilbage paa Aaboulevarden, i Fiskergade, Frederiksgade og Søndergade ved Clemensbro. Tyskerne blev forfulgt ind i Gaarde og Porte, hvor de fik de danske Næver at mærke. Praksis. Vi saa saaledes en tysk Soldat blive kraftigt afbanket i Gaarden ved Trues Bogtrykkeri, en anden i Gaarden ved Siden af "Stiften" i Kannikestræde og paa Clemensbro fik en tysk Soldat en saadan Medfart, at han nær var roget ind under en Sporvogn. Først efter 4 $\frac{1}{2}$ Times "Slag" lykkedes det det danske Politi og tysk Feltgendarmeri at faa Ordren "genoprettet". 20 tapre Aarhusianere blev anholdt.

Fredeag Aften d. 9 Juli var det galt igen. Dannedag paa Aaboulevarden, hvor der i Anledning af Hundskuejagen var opstillet Karusseller, o.l. Slaget havde dog ikke saa stort et Omfang som første Aften.

I Anledning af Urolighederne har Politimesteren igen indrykket en af sine forblømede Advarsler. Han advarer denne Gang meget alvorlig, "de unge Elementer" der om Aftenen færdes.

Side 7.

paa Gaden mod at inlade sig i Voldshandlinger, og bebuder skrappe Forholdsregler. Ogsaa vi advarer de ungdommelige Elementer, og vi opfordrer meget alvorligt Befolkningen til at være Politiet behjuelig med at holde Bøllerne nede. De er let kendelige - de er alle i tyske Uniformer! Væk fra de aarhusianske Gader med de frække tyske Marinædrengs efter Kl 18, saa vi andre i Fred og Ro kan færdes paa Gaderne. Det er med dyb Beskammelse at Byens Borgere nu erfarer, at Byens Politimester, i Stedet for at fjerne Urostifterne og Bøllerne fra Byens Gader nu forbyder Byens egne Indbyggere at færdes paa visse Gader efter Kl 20. Endnu en Gang gaar Hr. Hoech Tyskernes beskudte Erinde lader sig bruge som Tyskernes Redskab overfor Befolkningen.

Vi er dog af den Formening at Byens Borgere bør springe op og falde ned paa Hoechs Forordning, det er vel os der bor her, os der betaler Anlægs- og Vedligeholdelsen af Byens Gader, os der skal færdes paa Gaderne og ikke Tyskerne med deres Taver. Smid disse Urostiftere væk fra Gaderne og lad Byens egne Borgere færdes som hidtil. Hoech kan ikke køre hele Byen paa Politistationen - lad os færdes i vor By hvor vi har Lyst - det kan Hoech ikke forbyde.

LEGALISERET SVINDEL.

Der drives i disse Aar en udstrakt Svindel overfor Stat og Kommunens Skattemyndigheder, idet den tyske Marines Civilvagttere (danske Nazister i tyske Uniformer) samt andre, der arbejder for Tyskerne ved Rengøring o.l. undlader at opføre disse "Ekstraindtægter" paa deres Selvangivelser, og de tyske Myndigheder opgiver dem heller ikke til Skattevesenet i Danmark. Man har Eksempler paa at en enkelt Nazivagter har undladt at opgive Fortjeneste som tysk Vagter paa mellem 7 - 8000 Kr. Skattemyndighederne her i Byen har saaledes ladet sive ud, at den berygtede Nazivagter Folkersen-Thomsen, Ny Munkegade 96, har snydt Aarhus Skattevesen for meget store Beløb.

Men det er ikke alene Skattevesenet der snydes. Ogsaa Fagforeningernes Arbejdsløshedskasser bedrages i stor Udstrækning af disse Landsforræddere, idet de trods Kontrakt med den tyske Værnemagt - og altsaa ikke mere er arbejdssøgende ved de respektive Fag - bliver staaende som Medlemmer af Fagforening og Arbejdsløshedskasse. Ifølge Fagforeningernes Love har Fagforeningsbestyrelserne ikke alene Ret; men ogsaa Pligt til at smide Nazivagterne ud af Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne, da de ikke længere opfylder Betingelserne for at være der. Fagforeningsformændene og deres Bestyrelser bør snarest gaa Kartotekerne igennem, holde sig Lovens efterrettelige og slette alle de Medlemmer, der har taget Arbejde som Nazivagtere. Hvis ikke man Medlemmerne belære Bestyrelserne om, at Lovene skal overholdes.

Men ogsaa Sygekasserne snydes, idet praktisk talt alle Vagterne har en Indtægt, der ligger over den sygekassenæssige tilladte Grænse paa 5100 Kr. aarlig. Naar de imidlertid ikke forlængst er smidt ud af f. Eks. Sygekassen "Aarhus", saa skyldes dette, at Sygekassen røtter sig efter Selvangivelserne, og som nævnt snyder Landsforrædderne overalt med disse. Alle Medlemmerne har imidlertid Pligt til at opgive, naar de kommer over den tilladte Indtægtsgrense, og da Nazivagterne har undladt dette, bør de slettes af Sygekasserne. Hertil kommer, at de maa betragtes som Soldater, da de har taget militært Arbejde og er underkastet militær Kommando, og overfor Soldater har Sygekasserne ingen Forpligtelse og da slet ikke naar de er gaaet i udenlandsk Sold. Derfor ud af Sygekasserne med de Svin.

Men endnu et Sted til snydes der, nemlig af de, der lejer Værelser ud til Tyskerne. Ifølge Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 30 November 1942 er disse Lejemaal underlagt Priskontrol gennem Undenrigsministeriets Kommitterede i Industrisager. Denne Priskontrol unddrager de landsforræderiske Værter sig imidlertid ved simpelt hen at undlade at tilmelde Lejerne, og Lejemaal paa 75 - 100 Kr. maanedlig for eet Værelse beboet af en Tysker, er intet usædvanligt. Og Tyskerne er jo lige glade for Pengene til at betale med tages bare af Clearingskontoen. Denne Overpris er vi altsaa alle med til at betale, Værterne snyder Skattevesenet for "Ekstraindtægten", og vi andre maa tigge og bede om at leje saavel Lejligheder som Værelser. Bid derfor Marke i de Værter som lejer ud til Tyskerne, opnoter deres Navne, saaledes at de en Gang kan blive draget til Ansvar for deres landsforræderiske Handlinger, og deres uretmæssigt tilvendte Penge blive inddraget i Statskassen.

FELTMADRASSER: Signe Christensen, Datter af Købmand C, Rosenvangsalle - Rosenvang.
 Hilsen Møller, Datter af Kældersmol M, Brorsonsvej 26 - Rosenvang.
 Yrsa Hansen, Datter af Bagermester H, Bageriet "Lyon", Kongsvangsalle 6.
 Hundes 15aari, en Sen opholder sig for det meste i Tyskernes Barakker.
 Listen fortsættes i næste Nummer.

Side 8.

BOMBER OG BRANDE I VOR LÆSEKREDS.

Fra og med 5 Juli har Dr. Bast forbudt den danske Presse overhovedet at omtale Sabotage-handlinger, idet de "formodes at have en opflamrende Virkning" paa Befolkningen. At Bastets Forbud ikke har haft den tilsigtede Virkning viser den Liste over Eksplotioner og Brande alene i Aarhus i den forløbne Maaned, som vi nedenfor bringer, da de ikke har været omtalt i Dagspressen.

Natten til 4 Juli bortsprangte en Bombe en Del af Statsbanernes Sporlag nord for Brubrand. Sporet spærret indtil Søndag Middag.

Samme Nat Attentat paa Odderbanens Spor ved Viby. Sporet spærret indtil Mandag Eftermiddag. Oddertogene kunde ikke køre igennem længere end til Viby.

16 Juli brandte en tysk Barak ved Mindeparken. Ud over Barakken skete ingen Skade.

Natten til 19 Juli blev der gjort Forsøg paa at afbryde Jernbanebroen over Spanien, der forbinder Havneterranet med Hovedbanen. Nogle Aftener i Forvejen havde London Radio meddelt at "Monta Rosa" var paa Vej til Aarhus Havn med en større Ladning tyske Varer, der skulde umøsses. Desværre lykkedes det ikke at afbryde Broen (det gik mest ud over Ruderne i de nærliggende Huse) hvilket er beklageligt, da man nu sikkert maa regne med, at Engländerne en skønne Dag ofrer en Luftbombe paa Broen (og saa gaar det ud over andet end Ruderne i omliggende Huse!).

Natten til 25 Juli ødelagde nogle voldsomme Eksplotioner Richard Sørensens Værksted for Reperation af tyske Biler i Østergade 25.

Natten til 1 August var der forsøgt Ildspaaættelse paa Vaskeriet i Riis Skov der vasker for Tyskerne. Der blev opdaget Ild i nogle Tørv umiddelbart ved Vaskeriet, og da de var slukket og der blev ryddet op, fandt man en ueksploderet Bombe i Dyngen. Der skete kun ringe Skade.

Natten til 8 August ødelagde en Eksplotion Statsbanernes store Kranvogn, der stod i Remisen i Aarhus. Kranvognen skulde faa Dage efterhave været "udlaant" til Tyskerne i Hamborg. Det blev der ikke noget af, og Lokomotivet, der ligger paa Siden, oppe ved Doanse, maa man ogsaa lade ligge foreløbig. Saa trækker de ingen tyske Tog saalænge.

Natten til 11 August blev der forøvet en lang Række Angreb paa tyske Virksomheder og Lagre i Byen. Disse Begivenheder har været omtalt i DEMOKRATEN som Brande, og vi maa komplimentere Bladet for den udmærkede Reportage af Nattens Hændelser. Det er et Stykke fint dansk Journalistik i disse Tider. Naturligvis kan DEMOKRATEN ikke skrive lige ud hvad det drejer sig om, og vi skal derfor tillade os at supplere Bladets Oplysninger lidt, idet vi bringer Klokkeslettene direkte fra Bladet:

Kl 23,37 kaldtes Brandvæsnet til Harald Jensens Plads. Alarmeringen var falsk.

" 23,40 ligeledes falsk Alarm fra en Telefon paa Silkeborgvej.

" 23,57 kaldtes Brandvæsnet til A/S Bülovog Co. paa Trøjborgvej, hvor der brandte en tysk Omnibus der var til Reperation. Derudover ingen Skade.

" Straks derefter kaldtes Brandvæsnet til Knudriisgade 33, hvor det brandte i N.C. Mikselsens Modelsnedkeri. Snedkeriet ødelægdes og en Masse Modeller til forskellige Støberier der arbejder for Tyskerne brandte.

" 0.20 kaldtes Brandvæsnet til Østergade 25, hvor et stort Lager af tyske Senge, Madrasser, Tæpper o.l. Feltudstyr gik op i Luer.

" 0,38 udbred der Brand i Aarhus Yachtværft i Lystbaadehavnen. Værftet nedbrandte til Grunden og med det to tyske Hurtigbaade der var klar til Aflevering.

" 1.21 kaldtes Brandvæsnet til Studsgade 15, hvor der var opstaset Brand i et Sadelmagerværksted, der arbejdede for Tyskerne. En Del tysk Seletøj blev Luernes Bytte.

Kl 1.25 kaldtes Brandvæsnet til Sct Paulsgade 41 hvor der ligeledes var en mindre Ildløs, sandsynligvis paasat for at vildelede Brandvæsnet. Kun et Plankevark blev Luernes Bytte.

I Vejlbj. var der allerede Kl 23 udbrudt Brand i Ib Nielsens Møbelsnedkeri. Snodkeriet blev komplet ødelagt og sammen med det et stort Lager af færdige Møbler til Tyskernes Administrationsbygning i Bruunsgade. Slukningsarbejdet foretoges af Zonen, men Braniamandskabet fik her at mærke, at det ikke er let at slukke Brande der rammer Tyskerne. Zonen maatte for at skaffe Vand lægge lange Slangor ud, men under Slukningsarbejdet blev disse Slangor Gang paa Gang skruet fra hinanden af de mange begejstrede Tilskuere. Tilslidst maatte der

Side 9.

settes Vagt ved hver Slangesammenføjning; men et Øjeblik efter viste det sig at Slangerne var blevet overkaaret med en Kniv flere Steder. Saa opgav Zonen, selv om det var tyske Interesser de forsvarede.

Samme Nat ved ca 1 Tiden udbrod der Brand i to tyske Barakker paa Flyvepladsen ved Brandstrupvej. Den ene Barak nedbrændte totalt, den anden ødelagdes. Herom har der intet staaet i nogen Avis.

0-0-0-0

ZONE-REDNINGSKORPSET OG TYSKERNE.

For nogen Tid siden fandtes i Aarhusblæene en lille Annonce, hvorefter det fremgik, at Zone-redningskorpset i Rickersberggade søgte Sabotagevagter til Bevogtning af de tyske Byggepladser - efter Aftale med Tyskerne.

Dagen efter demonterede Zonen meget kraftigt, at det var dem der havde indrykket Annoncen, og Dagen efter igen insinuerede man, at det var Falch, der havde sat Annoncen i for at skade Zonen - altsaa simpelt Brødnid.

Nu kan vi ganske vist forstaa, at det kan skade et Firmaes Renome, at det samarbejder med Tyskerne; men det er jo da ellers en saa fortjenstfuld Gerning at forhindre Sabotage, saa det skulde man jo da ellers mene var en god anbefaling for Firmaet. Men det har Zonen altsaa opdaget at det ikke er. Vi skal ikke blande os i hvem der har indrykket Annoncen; men kun fastslaa, at Zonen ikke demontorer at de samarbejder med Tyskerne; men demontorer kun at det ikke er dem der har indrykket Annoncen. Zonen har nemlig et intimt Samarbejde med Varnemagten om saavel Brandtjeneste som Udrykningstjeneste og Ambulancetjeneste, hvorimod Falch ikke indlader sig paa noget saadant. Vi anbefaler derfor alle, at lade Zonen beholde Tyskerne som Abonent; men saa maa de til Gengæld finde sig i at undvare Danskerne. Vis derfor for Fremtiden Zonens Folk af, naar de viser sig ved Dørene - vil man endelig betjene sig af et Redningskorps, kan man jo ligesaa godt tage et dansk Korps.

2 MILLIONER KRONER SPARET PAA SOCIALVÆRNET.

Mandag d. 9 August bragte "Stiften" paa Forsiden, med stor Opsats og fed Overskrift, triumferende en Artikel hvorefter det fremgik, at Aarhus Kommune i Finansaaret 1942 - 43 havde sparet 2 Millioner Kroner paa Socialværnet.

Bladet skriver at man er glad over den store Besparelse paa Kommunehjælpen og at de konservative Gang paa Gang har paapeget, at Kommunehjælpen burde nedbringes ved effektive Modforanstaltninger, idet Erfaringerne viste, at det til Stadighed var en vis Kreds af Nydere der tarode paa denne Konto; men som burde henvises til Arbejde. Alle med normal Arbejdsevne skriver man, er blevet afvist paa Socialkontoret, den, at der intet Arbejde var at faa, er simpelthen ikke blevet taget for gode Vare. I enkelte Tilfælde har man henvist Forsørgeren til Arbejdsanstalten, hvilket i Reglen har hjulpet, tilføjer Bladet haanligt.

Vi ved udemærket godt hvad dette har betydet for de Arbejdere og Familieforsørgere som har søgt Hjælp paa Socialkontoret - det har nemlig betydet det, at man i stort Tal har jaget Arbejdere syd paa, til Arbejde i Tyskland eller ud som Roe og Høstarbejdere for Storbønderne paa Aarhussejnen, for den usle Betaling som man fra den Side falbyder; men der har altsaa for disse ulykkelige Mennesker ikke været nogen anden Vej uden om, enten sulter vi ihjel eller ogsaa tager vi Arbejde i Tyskland, og dette er "Stiften" saa forbandet fræk at hoverere over og vare særdeles tilfreds med. Det er en rask Maade maa man sige, men selvfølgelig saare effektiv, at faa Socialudgifterne skåret ned paa. Det er den letteste Sag af Verden, vi lukker bare af for Kassen.

Det er saargeligt at en socialdemokratisk styret Kommune virkelig byder sine Indbyggere, selvom de hører til de fattige, noget saadant - men det er min mere egentlig at "Stiften" ganske ubluferdigt haaner Arbejderne paa denne Facon; men vi kender dem jo, og ved at noget godt kan Arbejderklassen aldrig vente sig fra den Kant.

Iøvrigt var det te et Forhold som Fagforeningerne her i Byen burde have rettet sin Opmærksomhed noget mere paa. Fagforeningerne kan ikke være tjent med at de Medlemmer jagges til Tyskland fordi Kommunen skal spare paa de sociale Udgifter; det havde vi ikke ventet at en socialdemokratisk styret Kommune havde nødig. Fagforeningerne skulde tale et Aivordord med sin Byradsgruppe om dette alvorlige Spørgsmaal.

Side 10.

HVOR BLIVER EGGENE AF ?

Som bekendt er Eg næsten ikke mere til at købe for almindelige Folk. DEMOCRATEN har gjort dette Fænomen til Genstand for Behandling i en Række rigtige Artikler, hvor de i de forblommede Antydninger, som en Avis, der er underkastet den Censur, der i Henseende til dansk Grundlov ingen sinde mere kan indføres her i Landet, er nælsaget til at bruge, ladet formode at Eggene opkøbes af "omstræffende Opkøbere". Vi er i den heldige Situation ikke at være underkastet Hr. Eskelunds Censur, og vi kan derfor meddele, at disse omstræffende Opkøbere alle kører rundt i Biler og er iklædt tyske Officersuniformer. Men ikke alene kører disse Rottor rundt paa Gaardene i Omegnen og opkøber Eg til svimlende Priser; men de gennemtravler ogsaa Aarhus Torv hver Torvedag og køber hvad de kan faa fat i til Priser, der ikke sjældent gaar op i baade 25 og 30 Kr for en Snes Eg. Og de danske Myndigheder ikke alene tolererer dette naar det drejer sig om Tyskerne, nej de er endog ofte Tyskerne behjælpelige med at faa fat i Eggene. En af vore Læsere var saaledes en Dag paa Torvet Vidne til, at en tysk Officer henvendte sig til en Torvekone for at købe den Kasse Eg, som denne stod med. Men trods svimlende Priser nægtede den gode danske Kone at sælge sine Eg til Tyskerne. Denne henvendte sig da til en dansk Betjent, der befalede Konen at lade Tyskeren faa Eggene. Konen svarede hertil, at de allerede var solgt; men Betjenten paastod, at naar Eggene stod fremme, havde Konen overhovedet ikke Lov til at nægte at sælge Eggene til de Købere, der henvendte sig. "Det er muligt" svarede Konen, "men hvad vil hun have Eggene i, for Kassen er Pinedød min, og den kan hun hverken købe eller laane? Saa maatte Tyskeren fjerne sig sammen med Betjenten for at faa fat i en Kasse; men aldrig saa snart var de ude af Hærvilde, før Konen raabte til Torvegæsterne: "skynd jer nu og køb, saa jeg kan faa Eggene solgt inden de kommer igen". Det lod Publikum sig ikke sige to Gange, og paa et Øjeblik var Eggene væk, og da Tyskeren og Betjenten kom tilbage var Kassen ligesaa tom, som deres egen. "Hvor har de gjort af Eggene?" spurgte Betjenten, "Dem har jeg solgt", svarede Konen troskyldigt. "Ja, de havde jo solgt den til Officeren her," sagde Betjenten. "Ja, jeg havde ogsaa solgt den til en anden før ham," svarede Konen og foldede troskyldigt Hænderne over Maven; "men ser De Hr. Betjent, Kassen stod jo fremme med Eggene og den var ikke tilløkket, og saa kom der pludselig saa mange Kunder, og saa turde jeg saa mand ikke nægte at sælge dem, for det havde Hr. Betjenten jo selv sagt jeg skulde! Hele Scenen udspliledes under hele Torvets udelte Medvirken, og det var ikke alene Solen, der fik Ansigtterne til at skimme.

Konen var Dagens Mand; men det var ikke Lovord, der faldt til den nævenyttige Betjent, der vilde være Tyskeren behjælpelig med yderligere at plyndre Landet for de Væder, som vi andre saa undvære.

A D V A R S E L I

Ved Aarhus Kriminalret falder der af og til Domme for Opkøb af tyske Vaaben. Det er danske Borgere, der af tyske Gestapo-Agenter lokkes til at købe Vaaben.

For en Mauserpistol med Ammunition betales der paa "den sorte Børs" f. Eks. 6 Smærmarker eller 2 Pund Smør.

2 Studenter ved Aarhus Universitet har saaledes faaet Domme for at være i Besiddelse af en Mauserpistol der var købt paa den sorte Børs, hvor enkelte Børsherrer ligefrem har specialiseret sig i Vaabenhandel. Nu finder vi det ganske ulemarkedt, at danske Statsborgere anskaffer sig Vaaben (det er næsten nødvendigt saalange vi har de tyske Gangsterbander gaende løse paa vore Gader om Aftenen, og saalange Politiet er meget uvillige til at gribe ind overfor Tyskerne); men vi advarer kraftigt mod at indlæse sig i Handel med en hvilken som helst Tysker, der vil sælge sin Revolver, for det er oftets en Gestapogent, og saa faar man jo ikke Brug for Revolveren. Vi anbefaler i Stedet, at man overalt hvor man kan se sit Snit til det "tjaler" tyske Vaaben. Tyskerne kan jo bare skrive Beløbene, de koster, af paa vort Tilgodehavende paa Clearingskontoen, saa der er egentlig slet ikke tale om Tyveri.

GIV "AARHUS EKKO" VIDEKE; MEN SIG IKKE HVOR DU FIK DET FRA - VÆR ALTID FORSIGTIG -

15/8

A A R H U S - E K K O

Særnummer

Udgivet af Aarhus kommunistiske Parti

August 1945

Efter at sidste Nummer af AARHUS - EKKO var gaaet i Trykken har vi modtaget nedenstaaende autentiske Beretning om Generalstrejken i Esbjerg. Da vi har brugt i Erfaring, at der fra forskellig Side iværksættes de mest fantastiske Rygter om denne for Danmark saa stolte Bevøgenhed, tager vi ikke i Betænkning at lade Offentligheden faa Besked, saameget mere som det, der overgik Esbjerg, kan overgaa enhver By i Danmark hvad Dag det skal være. Ogsaa Aarhus og Omegn har i den senere Tid været Hjemsted for en lang Række for Tyskerne meget alvorlige Sabotagehandlinger, og hvad Dag det skal være, kan vi blive ramt af Tyskernes Havn, og da er det godt at have et Eksempel som Esbjerg at se hen til. For det kan altsaa nytte at gøre Modstand.

GENERALSTREJKEN I ESBJERG.

Efter to Dages Generalstrejke og Butikslukning maatte Tyskerne trække

Undtagelsestilstanden tilbage

For anden Gang i Løbet af kort Tid har den danske Befolkning med Arbejderne i Spidsen ved enig og fast Optræden vist, at Folket ikke vil tillade nogen yderligere Indrømmelser til de tyske Undertrykkere, og at det kan nytte at sige Nej, blot man staar fast i abrydeligt Fællesskab.

Første Gang var ved Størstrejken i Odense d. 4 og 5 August, hvor alle Arbejderne paa Byens større Virksomheder - ialt ca. 2500 Mand - nedlagde Arbejdet som Protest mod bevåbnede Værnemagtsformationers Besættelse af Skibsvarftet efter en vellykket Sabotagehandling mod en lige fuldført tysk Mineudlægger. Skibsvarftets Arbejdere havde først strejket i 4 Dage, da Arbejderne paa de øvrige Virksomheder gik i Sympatistrejke. Kravet var: Tyskerne væk fra Vaftet, og trods enkelte fædige Lederes Forsøg paa at faa arbejderne til at give op paa Halvvejen, stod de fast paa deres Krav, og paa to Dage havde Tyskerne trukket deres Tropper tilbage.

Anden Gang var ved den store Generalstrejke i Esbjerg d. 10. og 11 August. Aarsagen var her, at Tyskerne efter en Serie af vellykkede Sabotagehandlinger, der især rettede sig mod deres Unyttelse af det danske Fiskeri, erklærede Undtagelsestilstand og beordrede Himmelstrup og store Politiovervågningsstyrker til Byen. Undtagelsestilstanden trådte i Kraft d. 7 August og skærpedes de følgende Dage; men Befolkningen viste ganske tydeligt, at den ikke var til Sinds at rotte sig efter de fremmede Paabud. Paa trods af Udgangsforbudet efter Kl 21 demonstrerede store Menneskemasser i Gaderne indtil langt ud paa Natten under Afsyngelsen af "Der er et yndigt Land", "Internationale", "Tipperary" o.s.a., og det kom til Sammenstød med tyske Soldater.

Paa et Møde i Suedenes Bestyrelse blev Tanken om Strejke fremsat, og derfra greb den om sig i hele Byen. Fra Tirsdag d. 10 standbød Arbejdet i hele Esbjerg samt paa en Række af de tyske Befæstningsarbejder i Byens Omegn. Butikkene lukkede og satte et Skilt i Vinduet: "Lukket indtil videre". Selv hele Postvæsenets Personale, Statsbanernes Ekstrafolk, Remisearbejdere og Stationspersonal deltog. Kun Sygehuse, Gas-, Vand- og Elektricitetsværk samt Banernes kørende Personal var undtaget fra Strejken, ellers lå hele Byen stille, hvad der i sig selv naturligvis var et svært Slag for den tyske Krigsførelse.

Paa en Række Strejkeførelser med mange tusind Deltagere forsøgte Politimesteren at overtale de Strejkende til at gaa i Arbejde paa ny, idet Tyskerne samtidig vilde afgive et svævende Løfte om at ophæve Undtagelsestilstanden efter et ikke nærmere opgivet antal Dage.

Side 2.

Desuden vilde det blive forbudt de tyske Soldater at færdes paa Gaden om Aften. Dette Tilbud blev dog fuldstændig afvist. Kravet var: Ophævelse af Undtagelsestilstanden, og før kunde der ikke være Tale om Genoptagelse af Arbejdet. Selv Politimesteren maatte anerkende Arbejdernes mandige Holdning. Efter yderligere Strejke møder og efter Forhandlinger mellem Borgmesteren, Kjærbøl, Regeringen og v. Hanneken lykkedes det at aftvinge Tyskerne et bindende Tilsagn om øjeblikkelig Ophævelse af Undtagelsestilstanden. Først da begyndte Byen sit normale Liv igen, idet de Strejkende dog først havde understreget, at de ikke vilde taale Repræssalier af nogen Art. Esbjerg-Befolkningen havde vundet en fuldstændig Sejr.

Sejren blev vundet af den menige Mand. Det var Folket, der tog sin Skæbne i sin egen Haand. Det var de menige Fagforeningsmedlemmer, der satte igennem, at Arbejderklassens organiserede Magt skulde sættes ind. Det var hele Byens Befolkning, der sluttede op bag Arbejdernes Organisationer i en fast, national Fællesfront til Varn om elementære, danske Rettigheder.

Saaдан har Esbjergs Befolkning givet et straalende Eksempel - for hele vort Folk. Fasthed og Sammenhold maa være Modstandsfrontens Parole. Saaдан gaar vi frem for et frit Danmark.

o-o-o-o-o-o-o-o-o

MINISTERKRISE.

Mandag d. 9. og Tirsdag den 10 var Regeringen samlet til Ministermøde for at tage Stilling til et tysk Krav gaaende ud paa, at alle krigsretsdømte Danskere, der er idømt og vil blive idømt Fængsel paa 8 Aar og derover, skal udleveres til Afsoning i tyske Fængsler. Med Undtagelse af Scavinius stente samtlige Ministre for en blank Afvisning af dette Krav. Statsministeren erklærede derfor, at saafremt Tyskerne ikke fandt sig i denne Afvisning, vilde han foreslæ Dr. Best, at han (Scavinius) traadte tilbage som Statsminister, og at der dannedes en normal, parlamentarisk Regering.

Dr. Best ønskede imidlertid ikke Hr. Scavinius udskiftet, og stak i denne Omgang Regeringens Afvisning af Kravet i Lommen.

Herefter maa Tiden være inde for Regeringen til at kræve Aksel Larsen og alle øvrige, som Tyskerne holder indesparret, udleveret til danske Myndigheder. Saavel denne Begivenhed som Begivenhederne i Esbjerg viser, at overfor en haandfast og bestemt Optræden kan de tyske Nazister bremse, i deres Overgreb.

Krav derfor, at Regeringen øjeblikkelig tager Spørgsmaalet om Danskernes Udlevering fra de tyske Fangehuller op til Behandling og Løsning.

o-o-o-o-o-o-o-o-o

UROLIGHEDER I ODENSE.

Redaktionen erfarer uden dog at have modtaget nærmere autentiske Beretninger, at der de sidste to Dage har været store Uroligheder i Odense.

Selvfølgelig er det de forhadte Tyskeres Optræden der er Skyld heri. Begivenhederne udvikler sig stadig og der skal have fundet svare Kampen Sted mellem Befolkningen og Tyskerne, hvorunder de i Odense garsionerede danske "ropper skal have hjulpet Befolkningen mod de tyske Voldsmænd. Ubekræftede Rygter meddeler at under Urolighederne skal to danske Soldater være blevet drabt, og saaledes har de tyske Voldsmænd atter to Mord paa Danskere paa Samvittigheden.

Ovenstaaende er endnu ikke tilstrækkelig bekræftet; men at det ligner vore "Beskyttelse" er ingen vel i Tvivl om.

Den danske Befolkning vil med Interesse og Spænding følge Begivenhedernes Udvikling i Odense.

o8o8o8o8o8o8o8o8o

FORSTÆRK KAMPEN MOD TYSKERNE - DET ER DEN ENESTE VEJ TIL FRIHED.
GIV " ÅRHUS ÆKKO " VIDERE - SIG IKKE HVOR DU FIK DET FRA.

25/5.43

DØDSDOM AFSAGT I AARHUS.

I Dag, Onsdag, afsagde en tysk Krigsret Dødsdom over en dansk Patriot, Aarhusianeren, Poul Edvin Sørensen der Natten til den 18de ds. blev arresteret i Rold Skov af Tyskerne, da han sammen med fire andre danske Patrioter, var ude for at modtage en Sending Sprængstoffer fra en engelsk Flyvemaskine. Poul Sørensen, der er In. eniar, har de sidste 3 Aar opholdt sig i Aalborg.

AARHUSIANSKE BORGERE

Med denne Dødsdom er Dødsstraffen indført i Danmark og ingen Borger ved sig sikker for den tyske Varnemagts Overgreb. De straalende Eksempler fra Esbjerg og Odense viser, at aktive Handlinger er den eneste Mulighed for at bremse de tyske Okkupanters voldelige Fremfærd.

Naar denne Dødsdom ryktes, hviler hele Landets Øjne paa Aarhus og lad det ikke blive forgæves, lad os tage Eksemplet fra Esbjerg, Odense og en lang Række andre Byer op og ved den passive Modstand vise Tyskerne, at vi i Sammenhold og Enighed staar paa Højde med andre danske Byer.

Med denne Dødsdom er Maalet fuldt; vi maa kræve Ret til frit at færdes i den By, der er vor, vi maa endvidere forlange Sikkerhed for, at Dysenteri-affæren, der indtil nu har krævet 15 Døds ofre, ikke udvikler sig yderligere, hvilket kun kan ske ved, at Tyskerne fjernes fra Kasernen i Vesteralle eller, at der træffes Foranstaltninger fra tysk Side til at forhindre Gentagelser. Arbejdere i de tyskarbejdende Virksomheder maa kræve Risikotillæg i Lighed med, hvad der er sket andre Steder, men først og fremmest gælder det Hovedkravet: Danske Fanger ud af tyske Fængsler.

Vore egne Myndigheder har vist sig at være utilladelig vage i deres Fremførelse af disse Krav, derfor maa Borgerne selv vise Vejen og tvinge Autoriteterne til Handling.

2 Aars Eftergivenhed har ført til, at Tyskerne i stigende Grad har benyttet dansk Erhvervsliv og Landbrug i deres Krigs Tjeneste; skamløst har de ladet haant om alle Aftaler af 9de April i Fortrøstning om, at det vilde være muligt, med en tyskvenlig Klike ved Styret og ved Hjælp af tyske Bajonetter, at holde det danske Folk i Ave.

BORGERE I AARHUS.

I harmdirrende Protest over denne Dødsdom nedlægger vi i Morgen arbejdet i hele Aarhus. Alle Borgere, Erhvervsdrivende, Haandværkere, Arbejdere og Intellektuelle maa i Enighed slutte op i denne Manifestation; ingen maa i denne Sag unddrage sig sin Borgerpligt, men yde sit Bidrag i den nationale Kamp.

GIV TYSKERNE DET ENESTE RIGTIGE SVAR:
NEDLÆG ARBEJDET OVERALT.

derved støtter vi de øvrige strejkende Byer.
derved gavner vi de Allieredes Krigsførelse.
derved fremmer vi Krigens Afslutning.

AARHUSIANERE.

DANMARKS ØJNE HVILER PAA JER I DENNE ALVORLIGE SITUATION.

DØDSDOM AFSAGT I AARHUS.

I Dag, Onsdag, afsagde en tysk Krigsret Dødsdom over en dansk Patriot, aarhusianeren Poul Edvin Sørensen der Natten til den 18. ds. blev arresteret i Rold Skov af Tyskerne, da han sammen med fire andre danske Patrioter, var ude for at modtage en Sending Sprængstoffer fra en engelsk Flyvemaskine. Poul Sørensen, der er In, oniar, har de sidste 3 Aar opholdt sig i Aalborg.

AARHUSIANESKE BORGERE

Med denne Dødsdom er Dødsstraffen indført i Danmark og ingen Borger ved sig sikker for den tyske Værnemagts Overrab. De strålende Eksempler fra Esbjerg og Odense viser, at aktive Handlinger er den eneste Mulighed for at bremse de tyske Okkupanters voldelige Fremfærd.

Naar denne Dødsdom ryktes, hviler hele Landets Øjne paa Aarhus og lad det ikke blive forgæves, lad os tage Eksemplet fra Esbjerg, Odense og en lang Række andre Byer op og ved den passive Modstand vise Tyskerne, at vi i Sammenhold og Enighed staar paa Højde med andre danske Byer.

Med denne Dødsdom er Maalot fuldt; vi maa kræve Ret til frit at færdes i den By, der er vor, vi maa endvidere forlange Sikkerhed for, at Dysenteri-affæren, der indtil nu har krævet 15 Døds ofre, ikke udvikler sig yderligere, hvilket kun kan ske ved, at Tyskerne fjernes fra Kasernen i Vesteralle eller, at der træffes Foranstaltninger fra tysk Side til at forhindre Gentagelse. Arbejdere i de tyskarbejdende Virksomheder maa kræve Risikotillæg i Lighed med, hvad der er sket andre Steder, men først og fremmest gælder det Hovedkravet: Danske Fanger ud af tyske Fængsler.

Vore egne Myndigheder har vist sig at være utilladelig vage i deres Fremførelse af disse Krav, derfor maa Borgerne selv vise Vejen og tvinge Autoriteterne til Handling.

2 Aars Juffergiveness har ført til, at Tyskerne i stigende Grad har benyttet dansk Erhvervsliv og Landbrug i deres Krigs Tjeneste; skamløst har de ladet haant om alle Aftaler af 9. April i Fortrøstning om, at det vilde være muligt, med en tyskvenlig Klike ved Styret og ved Hjalp af tyske Majonetter, at holde det danske Folk i Ave.

BORGERE I AARHUS.

I hamdirrende Protest over denna Dødsdom nedlægger vi i Morgen Arbejdet i hele Aarhus. Alle Borgere, Erhvervsdrivende, Haandværkere, Arbejdere og Intellektuelle maa i Enighed slutte op i denne Manifestation; ingen maa i denne Sag unddrage sig sin Borgerpligt, men yde sit Bidrag i den nationale Kamp.

G I V. TYSKERNE DET BNESTE RIGTIGE SVAR: NEDLÆG ARBEJDET OVERALT.

- derved støtter vi de øvrige strajkende Byer.
- derved gavner vi de Allieredes Krigsførelse.
- derved Fremmer vi Krigens Afslutning.

AARHUSIANERE.

DANMARKS ØJNE HVILER PAA JER I DENNE ALVORLIGE SITUATION.

Nedenstående Resolution er i Eftermiddag (Torsdag) eenstemmigt vedtaget paa et Arbejdermøde i Amaliegades Forsamlingsbygning. Indtil de dærlig formulerede 3 Krav er opfyldt, fortsattes Strejken.

Paa Mødet nedsattes en foreløbig Komite til Varetagelse af det videre forløb.

Nyt Møde afholdes Fredag Eftermiddag Kl 14 i Amaliegade. (Fagforeningsbog skal forevises).

R E S O L U T I O N .

2000 aarhusianske Arbejdere forsamlet til Møde i "Folkets Hus" erklærer hermed eenstemmigt at alt Arbejde skal hvile indtil følgende Indrømmelser er tilstaaet os.

- 1). Paul E Sørensen skal overgives til danske Myndigheder og dømmes efter dansk Lov. Endvidere Kræver vi at andre Danske som hænges i tysk Fængsel, ud af disse og overgives til danske Myndigheder.
- 2). Vi kræver at tyske Soldater kun bærer Vaaben naar de er under Kommando.
- 3). Vi kræver at de tyske Soldater holdes inde efter Mærkelagningen.

26/8 43

Nedenstaaende Resolution er i Eftermiddag (Torsdag) eenstemmigt vedtaget paa et Arbejdersmøde i Amaliegades Forsamlingsbygning. Indtil de deri formulerede 3 Krav er opfyldt, fortsattes Strejken.

Paa Mødet nedsattes en foreløbig Komite til Varetagelse af det videre forløb.

Nyt Møde afholdes Fredag Eftermiddag Kl 14 i Amaliegade. (Fagforeningsbog skal forevises).

R E S O L U T I O N .

2000 aarhusianske Arbejdere forsamlet til Møde i "Folkets Hus" erklærer herved eenstemmigt at alt Arbejde skal hvile indtil følgende Indrømmelser er tilstaaet os.

- 1). Paul E Sorensen skal overgives til danske Myndigheder og dømmes efter dansk Lov. Endvidere Kraver vi at andre Danske som hensidder i tysk Fangsel, ud af disse og overgives til danske Myndigheder.
- 2). Vi kræver at tyske Soldater kun bærer Vaaben naar de er under Kommando.
- 3). Vi kræver at de tyske Soldater holdes inde efter Mørkelagningen.

Nedenstaaende Resolution er i Eftermiddag (Torsdag) eenstemmigt vedtaget paa et Arbejdersmøde i Amaliegades Forsamlingsbygning. Indtil de deri formulerede 3 Krav er opfyldt, fortsattes Strejken.

Paa Mødet nedsattes en foreløbig Komite til Varetagelse af det videre forløb.

Nyt Møde afholdes Fredag Eftermiddag Kl 14 i Amaliegade. (Fagforeningsbog skal forevises).

R E S O L U T I O N .

2000 aarhusianske Arbejdere forsamlet til Møde i "Folkets Hus" erklærer herved eenstemmigt at alt Arbejde skal hvile indtil følgende Indrømmelser er os tilstaaet.

- 1.) Paul E Sorensen skal overgives til Myndighederne og dømmes efter dansk Lov. Endvidere kræver vi at andre Danske som hensidder i tysk Fangsel, ud af disse og overgives til danske Myndigheder.
- 2.) Vi kræver at tyske Soldater kun bærer Vaaben naar de er under

27-8-43

BÆLLENDIGGØRELSE TIL DE STREJKENDE ARBEJDERE.

Onsdag Efterriddag afholdt de strejkende Arbejdere et Møde i Arbejdernes Forsamling, hvor man vedtog en Resolution og nedsatte et Strejkeudvalg. Det vedtoges endvidere at afholde nyt Møde i Dag Fredag. I den Anledning henvendte man sig til Arbejdernes Fællesorganisations Formand Leonard Hansen, og anmodede om at faa Lokaler stillet til Raadighed. Leonard Hansens Svar paa de Strejkendes Anmodning var et blankt Afslag, og yderligere rekvirerede han Politiet til Bevogtning af Bygningen. Hermed har Leonard Hansen arter demonstreret sit tyskvenlige Sindelag og ikke alene sat sig i Modsetning til hele det strejkende Aarhus, men ogsaa til Størstedelen af Fagforeningernes Tillidsmand.

Leonard Hansens Svar var en Haan mod hele den aarhusianske Befolkning der ved deres modige og korrekte Optraeden har vist at de ikke ønsker at underkaste sig de tyske Okkupanters Justits.

Leonard Hansen handler i Ly af de tyske Bajonetter. Han nægter de organiserede strejkearbejdere adgang til deres egen Bygning "Folkets Hus" Hans kyniske Udtalelse: "Lad bare Arbejderne strejke nogle Dage, saa skal Sulden nok bringe dem paa andre Tanker" vidner om at Leonard Hansen ikke taler paa det samlede Forretningsskudvalgs Vegne, hvilket ogsaa tydeligt kom til Udtryk paa Fællesorganisationens Møde Forleden. Vi havde forudsagt ham, at hans Nægten at lade Portene aabne i Folkets Hus hvor tusinder Arbejdere var paa Vej til Møde, vilde skabe Sammenstøden og være en kærkommen Anledning for de tyske Voldsmænd til at skyde paa Folk, hvilket ogsaa skete, og Snesevis af Aarhusianere blev arresteret af tyske Soldater, og kørt bort i tyske Lastvogne til Østergades Forsamlingsbygning (Orztkommandantur).

Det lykkedes en Del af de Strejkende at gennemføre et Møde i Friheden, som imidlertid blev splittet af tyske Soldater. Paa denne skændige Maade vil de tyske Voldsmænd forsøge at terrorisere den aarhusianske Arbejderbefolkning, men det vil ikke lykkes dem at splitte vort Sammenhold paa denne Facon - tværtimod -

Igennem Flyveblade vil der blive givet Underretning om Strejkens Forløb og givet Underretning om hvor og naar nyt Møde vil blive afholdt.

STREJKEKOMITEEN.

A A R H U S E K K O .

Særnummer

Fredag d. 27 August.

1943.

Særnummer.

GENERALSTREJKE I AARHUS.

Onsdag Aften d. 25/8 meddeltes det, at den i Rold Skov fangne og saarede Ingeniør, Paul E Sørensen, der stammer fra Aarhus og hvis Far arbejder paa Oliemøllens Sydhavnsafdeling, som havde deltaget i en Ekspedition til Rold Skov for at modtage engelske Vaaben og Amunition, som nedkastedes fra en engelsk Flyvemaskine, ved en tysk Krigsret her i Byen Onsdag Eftermiddag, var bleven dømt til Døden.

Dette fik Bageret til at flyde over. Længe har Aarhus Byes Borgere med uendelig Taalmodighed fundet sig i de tyske Overfald og Provokationer, fundet sig i at Færdslen paa Gaderne indskrænkedes for fredelige danske Borgere, mens Tyskerne og deres Taver ugeneret fik Lov at terrorisere samme Gader, fundet sig i at Tyskerne ugeneret fik Lov til at udsprede ferli: Smitte til Byens Befolkning, o.s.v. I Løbet af Onsdag Nat uddeltes overalt i Byen et Opraab, der opfordrede til at svare paa den tyske Dødsdom med en Generalstrejke, som den var iværksat i flere danske Byer. Opraabet sluttede samtidig med at man benyttede Lejligheden til at faa Tyskerne væk fra vore Gader og faa Kasernen i Vesteralle rømmet, saa der kunde kæmpes op for den om sig gribende Dysenteri-Epidemi, der allerede har krævet 15 Dødsopfre.

Opraabet blev den Gnist, der fik det ulmende Baal til at fange. Torsdag Morgen lagde Arbejderne hos "Derby" for. 400 Mand samledes udenfor Fabrikken og besluttede at forlade Arbejdet. Og som en Prairiebrand bredte Strejkebevægelsen sig derefter over hele Byen. Inden Middag var Generalstrejken praktisk talt effektiv. Efter Middag standsede Arbejdet paa Børens Gods - og Rangerbanegaard. Kl 14 sluttede Byens Lærere sig til Strejken og sendte Børnene hjem fra Skolen. Byens Spervogne og Trambusser ligger ligeledes stille, ligesom alle offentlige Kontorer holder lukket. I Løbet af Torsdag Eftermiddag lukkedes alle Forretninger kun de, der helst handler med Tyskerne holdt saaben; men de blev af Gæstens Publikum hurtigt belært om, at det var bedst de fik lukket. Syerskene paa Jensen & Schorups Værksteder, der syr tyske Uniformer var lidt langsomme til at faa biksen lukket; men da Folk truede med at slaa Ruderne ind til Værkstedet, hjalp det. Paa Frichs Fabrikker var saavel Arbejdere som Arbejdsgivere enige om at lukke.

Torsdag Formiddag Kl 10, samledes en Mængde Arbejdere ganske spontant paa Arbejdernes Forsamlingsbygning i Amaliegade. En Fætter til den dødsdømte Ingeniør Sørensen redegjorde for hvad der var sket og flere Arbejdere deres Mærke over Tyskernes Optraeden. Mødet maatte lede Ledelse og man opløste det derfor og enedes om at samles igen om Eftermiddagen Kl 14, hvor man saa ventede at Fagforeningernes Representanter vilde være til Stede for at redegøre for, hvorledes de havde tænkt sig at gribe Sagen an. Representanterne udeblev imidlertid (skant de Aftenen i Forvejen paa Fællesorganisationens Møde havde staaet og sagt, at de nok skulde fore alle Forhandlinger for Arbejderne). En Del Arbejdere havde Ordet og der nedsattes en midlertidig Komite, der bl.a. fik til Opgave at sørge for, at den paa Mødet vedtagne Resolution uddeltes over hele Byen.

Resolutionen, der vedtoges eenstemmigt af den 2000 Mand store Forsamling, krævede Ingeniør Sørensen og alle danske Patriotter i tysk Fængsel straks overføres til dansk Retsforfølgelse, at ingen Tyskere for Lov til at færdes med Vaaben paa Byens Gader uden naar de er under Kommando, og at det forbydes tyske Soldater at færdes ude i Byen efter Mørkets Frembrud. Resolutionen med disse Krav uddeltes over hele Byen Torsdag Aften.

Torsdag Aften uddeltes desuden et Opraab fra Byens "Frit Danmark" Grupper, der rejste ontrent de samme Krav, som Arbejderne paa Mødet, men desuden krævedes effektiv Indgriben mod Dysenteri-Epidemien derved, at Tyskerne fjernes fra Kasernen i Vesteralle.

Nyt Arbejdermøde var indvarslet til Fredag Kl 14 i Amaliegade, som Leonard Hansen desværre forhindrede i at blive afholdt. Mødet der senere forlagtes til Friheden blev splittet af tysk Militær med Maskingeværer. Nyt Møde vil dog sikkert blive prøvet gennemført Lørdag.

Aarhus har indtaget sin Plads blandt de danske Byer, der nu forlanger Tyskerne sat paa Plads, alt for længe har de ansvarlige Myndigheder tolereret den tyske Terror, nu maa det være slut. Folket har udtalt sin Mening og sat Trumf bag denne Mening. Strejken maa nu fortsætte til de rimelige Krav er opfyldt.

Ikke en Mand i Arbejde for Tyskerne er væk fra vore Gader, og vort Byeshavn og andre rovet ud af Gestapo's Kloer.

Side 2 - Aarhus Ekko - Sarnummar d. 27 August 1942

Fra andre Byer meldes:

AA. BORG:

Generalstrejke etableret fra Tirs. og Middag efter at Tyskerne dels havde øvet en uhyggelig Terror i Byens Gader, hvorunder 15 saarede maatte føres til Hospitalet, dels havde forhindret at Byens Borgere deltog i Begravelsen af den dræbte Sabotar Erik Vangsted, ved at lade denne finde Sted for den fastsatte Tid. Kravene, som Byens Borgere stiller, er de samme som her: Tyskerne væk fra Gaderne og Danskerne overfør til dansk Retsforfølgelse. Fællesorganisationens Ledelse forhandler med Tyskerne om disse Krav. Desuden vokser med rivende Fart Kravet om, at Aalborg erklæres for en aaben By, d.v.s. at alle militære Anlæg fjernes fra Byen.

Esbjerg.

Strejkebevægelsen er igen blussat op, da Tyskerne ikke holder deres Løfter. Der er Generalstrejke i FREDERICIA. I SVENDBORG, NYBORG, MIDDELFART strejkes der for de samme Krav som her. I Roskilde er alt Arbejde nedlagt. I København breder Strejkerne sig med rivende Hast. I RANDERS er der ligeledes udbrudt Generalstrejke.

Det danske Folk har taget sin Skæbne i egne Hænder. Nu maa der handles. Ikke een Haand i Arbejde før de berettigede Krav er opfyldt.

GENERALSTREJKEN SKAL HAVE ET VÆRDIGT FORLØB.

I Løbet af Onsdagen har der været en Del Sammenstød med Tyskerne rundt om i Byen, hvilket udelukkende skyldes Tyskernes ubeherskede Optræden, hvilket ogsaa foranledigede at de skød efter fredelige Spadserende. Herved er indtil nu saaret tre Personer, der har maattet indlægges paa Hospitalet. Flere Sammenstød maa forventes, og har allerede fundet Sted, Torsdagen og i Dag Fredag. Hvormange der er blevet saaret vides endnu ikke. Det er nødvendigt at Byens Myndigheder sørger for, at Tyskerne holdes inden Døre. Desuden er det nødvendigt, at Byens faglige Ledere ikke alene forhandler med Tyskerne, men ogsaa viser sig for Folket og fortæller, hvad der sker under disse Forhandlinger. Der maa gives Meddelelse om, hvem der forhandler og hvad der opnaaes, og der maa først og sidst meddeles hvilke Krav, der stilles af de danske Forhandlere. Der maa ikke fires af paa noget Krav fra dansk Side. Mødet i Amaliegade i Gaar har sagt sin Mening. Det er Mindstekravene, men vi vilde finde det rimeligt at ogsaa Kravet om kraftig Indgrisen mod Dysenteriepedanion, ved at Tyskerne fjernes, blev rejst. Indtil disse Krav er opfyldt fortsætter Strejken. Man skal R. og Orden opretholdes maa der gives Besked - Byens Myndigheder maa vise sig paa de indkaldte Møder.

Vi advarer indtrængende Byens Befolkning mod at lade sig forlede til uoverlagte Handlinger. Vi er enige med Byrådet og Fællesorganisationen i den Advarsel den har udsendt til Byens Borgere. Pas overalt paa Provokationer, som opfordrer til Oprørd paa enkelte Tyskere eller som opfordrer til Angreb paa tyske Kaserer. Hertil er Tiden endnu ikke moden. Kun ved en fast og enig Optræden som den er kommet til Ord gennem den effektive Generalstrejke, vil give Resultater i den nuværende Situation. Men ikke een Mand maa svigte her og ingen Kapitulation for Forhandlerens Side og fra Byens Styrelses Side vil blive taalt. Overfor en fast og enig Optræden viger Tyskerne snarere end for aaben Sammenstød. Terror var stedsse Nazisternes Vaaben - det er ikke det danske Folks. Men heller ikke Kapitulation og Eftergivenhed var Danskernes Vane - og det maa de ledende Instanser nu forstå. Hvis ikke maa de belæres derom. Vi opfordrer alle danske Levnedsmiddelbutikker til at holde aaben, saa Folket kan faa de nødvendige Førsyninger - men ikke een Tysker i Forretningen, for saa garanterer vi ikke for Virkningen. Bagerier og Mejerier maa aabne - alle andre holdes lukket - men ikke een Flaske Mælk eller eet Brød til Tyskerne. Hold Børnene hjemme fra Skolerne saalænge Strejken varer - dels skal Lærerne have Anledning til at vise deres Solidaritet, dels er det farligt at Børnene færdes i Byen saalænge Tyskerne hysterisk for Lov til at fare rundt.

MEN FØRST OG SIDST Strejken skal have en fast Ledelse. Vil Fællesorganisationen ikke, saa maa de enkelte Fag gennem Bestyrelsesmøder og Generalforsamlinger vælge Folk, der kan danne Strejkeledelse. Til denne vil det være rimeligt at ogsaa Repræsentanter for de Handlende og Borgernes slutter sig. Det her maa ikke faa et tilfældigt Forløb, dertil er det for alvorligt. Byens Befolkning kræver Resultater. De kan faas - Strejkerne i Esbjerg og Odense har vist det - men det kan ikke nytte at komme og fortælle, at naar Arbejdet er genoptaget, vil der blive forhandlet Kravet fra Byens Borgere er: Tyskerne væk fra Gaderne. Danskerne ud af de tyske Fængsler. Indtil disse Krav er opfyldt maa ingen gaa i Arbejde. Staa fast, alle danske Mænd og Kvinder til Sejren er vundet. For Danmarks Fremtid Skyld maa ingen vige. Hitler synger nu paa sidste Vers. Vær med til at skubbe til den hældende Vogn ved at vise fast og sikker Optræden.

- A A R H U S E K K O -

Særnummer:

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

Søndag d. 29/8-43.

TYSKERNE KASTER MASKEN IMilitær Undtagelsestilstand i Danmark.

Saa tog da Tyskerne igen det Standpunkt, i Stedet for at rette sig efter det danske Folks enige Kray, at søge at kue det danske Folk med Terror. Men nu, som før i Norge tager Tyskerne fejl. Danmark lader sig ikke kue, ligesaa lidt som Norge gjorde det.

Den militære Undtagelsestilstand kræver ganske vist andre Arbejdsmetoder, men de vil ogsaa blive fundet. Vi opfordrer nu Befolkningen til igen at optage Arbejdet. At fortsætte Generalstrejken under disse Forhold vilde være det samme som at proklamere den aabne Krig, og dertil er Situationen endnu ikke moden. Ikke gennem Desperation, men gennem enig og sejt Massemodstand skal det danske Folk nu vise sin Styrke. Man kan vel slæbe en Hest til Truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke. Og man kan ogsaa slæbe en dansk Arbejder til Maskinen, men man kan ikke tvinge ham til at skynde sig og heller ikke forhindre, at der sker Uheld. De vil nu, som før ske paa alle Virksomheder.

Meget har hidtil delt den danske Befolkning. Vi har været uenige om Veje og Midler, men nu maa den tyske Trusel og Terror smede hele Folket sammen som aldrig før. Den danske Arbejderklasse har gennem de sidste Ugers storslaaede Strejker vist, at den er parat til at tage sin Del af Kampens Byrder. Nu maa Embedsmændene, Politiet, Retsvæsenet, Tjenestemændene, Bønderne o.s.v. ogsaa vise, at de forstaa, hvad det vil sige at være dansk.

I denne for vort Land saa dødsensalvorlige Stund advarer vi enhver mod at lade sig forvirre af de tyske Løgne, Presse, Radio o.l. vil i Fremtiden endnu mere end før kun have det Formaal at splitte det danske Folks Modstand og Kamp. Lyt ikke til Røster - uanset hvilken Personer de dækker sig bag - der vil forsøge at lægge Ansvaret for Danmarks nuværende Stilling andre Steder end der hvor det rettelig hører hjemme: hos de tyske Nazister.

Det var Tyskerne, og ikke Englænderne eller Russerne der overfaldt Danmark d. 9 April 1940. Det var Tyskerne, der i Overenskomsten af 9 April lovede ikke at blande sig i Danmarks indre Forhold. Det var Tyskerne, der straks begyndte at bryde dette Ord. Det var i Ly af tyske Bajonetter til Lovens af 30 Maj 1940 saa Lyset og dannede Indledningen til den Udplyndring af Arbejderne som siden har fundet Sted. Det var i Ly af tyske Bajonetter, at Lovens om Arbejdsforhold skabtes og Socialloven forringedes. Under andre Forhold vilde dansk Arbejderbevægelse have forstaaet at tilbageslaa alle Angreb. Det var Tyskernes Løftebrud, der drev Christmas Møller i Lundflygtighed. Det var Tyskerne, der dikterede Grundlovsbruddet ved Indsparingen af Kommunisten og andre Danskere i Koncentrationslejren i Horsørød. Det var Tyskerne, der dikterede os Kommunistloven og Antikominternpagten. Det er ikke hverken Kommunisterne eller Christmas Møller der er Skyld i de nuværende Forhold - det er udelukkende Tyskernes Løftebrud, og deres Tro paa, at "Glemmes kan vor Rot", og at et aldgammelt frit Folk saa det danske lader sig kue.

Lad jer ikke forvirre af Paastanden om, at de sidste Ugers Kamp og Strejker ikke har gavnnet Danmarks Stilling. Tyskerne siger jo selv i deres Proklamation, at de mange Strejker og Sabotagehandlinger har gavnnet Tysklands Fjender og har altsaa medvirket til at svække de tyske Overfalsmand, medvirket til at fremme Hitlers Nederlag, medvirket til at forkorte Krigen og dermed rykket Tidspunktet for Danmarks Befrielse et stort Stykke nærmere. Danmark har gennem de sidste Ugers Kampe klart indtaget sin Plads i de kampende frie Nationers Rækker - og hvad det vil betyde for Danmark i Fremtiden kan vanskelig overvurderes.

Danske Borgere! Glem det ikke! Lad jer ikke forvirre. Tilbagevis alle Forsøg paa at lægge Ansvaret andre Steder end der hvor det rettelig hører hjemme, hos de tyske Overfaldsmænd. Og de arlige Danskere, der virkelig mener noget med at være dansk, maa vide at handle derefter. Nu er det ikke Splittelse og indre Strid, der skal til, men aktiv Handling for at komme hurtigst mulig ud af dette, ved Hitlers Nederlag.

Kampen maa fortsættes til Sejren er vort!

Danmarks kommunistiske Parti.

Læs det og giv det videre - men sig ikke hvor du fik det fra. Udvis den største Forsigtighed.

ooo000ooo

Kammerater.

d. 30-8-43.

Fra og med den 29 August 1943 har Danmark ikke mere nogen lovlige Regering, og i Landet hersker nu i Realiteten norske Tilstande. Tyskerne har taget mange Gidsler og indført militær Undtagelsestilstand overalt, hvilket bl.a. ogsaa indholder meget strenge Straffebestemmelser, ja, endog Dødsstraf.

Denne Situation gør ikke alene vort Arbejde meget farligere men gør det ogsaa meget mere nødvendigt, og det er nu mere end nogen Sinde nødvendigt at det fortsættes, ja endog førstærkes. Selv om Tyskerne ogsaa faar Held til igen at indsætte en endnu mere lydige "dansk" Regering end Scavenius' Regeringen, saa vil Folket bare lystre en saadan Regering endnu mindre end den anden. De sidste Ugers Begivenheder har til Fulde vist, at det danske Folk nu er begyndt at tage sin egen Skæbne i egne Hænder. De sidste Ugers store slaaede Generalstrejke i de allerfleste af Danmarks Byer har til Fulde vist Stemningen i Folket, vist, at der nu mere lyttes til de illegale Bevægelses Stemmer end til Regeringen og de faglige Spidsers Opfordringer til Ro og Orden. Medvirkende her til er naturligvis, at de allierede staar umiddelbart foran at give Hitler Tødsstødet, alle kan nu se hvor det bærer hen, men medvirkende er ogsaa vort aktive Arbejde for at sammensvejsse det danske Folk og især Arbejderbevægelsen til en enig Kampfront. Det er lykkedes os i en Grad, som vist ogsaa har overrasket os selv, hvad Resultatet af Proklamationen af Generalstrejken her i Byen synes at have vist.

Som Helhed maa det siges, at Partiet i denne Situation har optraadt godt og sikkert. Paa Arbejdspladserne var det jer, der tog Initiativet til Arbejdsmedlemskab, og det gode Resultat skyldes for Størstedelen Partiets hurtige og præcise Handling efter Ledelsens Parole. Men det skal ikke skjules, at der ogsaa viste sig Svagheder, som vi maa tage ved Lære af. Dette er ogsaa meget mere nødvendigt, som de kommende Tider vil stille den enkelte overfor anderledes store Opgaver, end de hidtidige.

Det maa saaledes betragtes som en Fejl, at der ikke straks efter at Generalstrejken var en Mandagserning, fra vore fædles Folks Side indkaldelse til

eventuelt indkaldelse af Generalforsamlinger. To kostbare Dage gik tabt og der holdtes hele 3 Møder, der fik et temmelig uorganiseret udseende, og meget let havde kunnet medvirke til at skabe Forvirringen blandt de Stejkende. Under en Situation som den, der forelaa her i Byen Torsdag den 26/8

kan spontane Møder ikke undgaaes, men de havde kunnet drejes over i organiseret Spor, hvis samtlige vore Fagforeningsmedlemmer straks havde taget Initiativet til Indkaldelse af Generalforsamlinger i deres respektive Organisationer, hvor Strejken skulde have været drøftet. I de Bestyrelser, hvor vi har Medlemmer, maatte disse have taget Initiativ til Indkaldelse af Bestyrelserne, der igen kunde have indkaldt til Generalforsamlinger, men ogsaa Indsamlinger af Underskrifter til Generalforsamling skulde straks have været sat igang. Kort sagt: man skulde straks have sat alt ind paa i videst mulig

indstrækning at have ~~gennemført~~ faa Strejken gjort "legal", ved at stille Forfølgelseslovene bag den. Der var meget store Muligheder herfor, som Stemningen var i Byen, og det var meget nødvendigt at faa de mange Medlemmer med, for mange af de fædles Ledere (med Leonard H. i Spidsen) var sikkert indstillet paa at forraade Strejken ved næst givne Lejlighed. Vedtagelsen af Resolutionen om Mødet i Amaliegade Torsdag den 26 var bemærket og de deri rejste Krav helt rigtige, men det hele havde et alt for tilfældigt Udseende - ogsaa Vedtagelsen af det midlertidige Strejkeudvalg - og hele Mødet burde

snarest have været erstattet af et "legalt" Organ, valgt paa en legal Forsamling. Det kunde ganske vidt befryktes, at der paa et "legalt" Møde vilde

blive valgt en Ledelse, der saa det som sin Opgave at likvidere Strejken, men det vilde have været umuligt som Stemningen var i de Dage, og i saa Fald maatte vi naturligvis søge valgt et andet Strejkeudvalg.

Det kan bebrejdes Partiets Ledelse, at det ikke i Tide havde informeret Medlemmerne konkret og deres optræden i en saadan Situation, og en saadan Kritik er maaske rigtig, men paa den anden Side, saa kan der komme Situationer, hvor Ledelsen er nødsaget til at tage hastige Beslutninger og saa stole paa, at Medlemmerne selv kan reagere rigtigt. Det er jo ikke til paa Forhaand at se, hvilke Situationer, der kan opstaa. Det er imidlertid en gyldig Regel for alt vort Arbejde, at det skal have den bredest mulige Basis. Det er ikke Kuv, vi skal have nu, men virkeligt Massearbejde. Og opstaa der

frontant Bevægelse i Befolkningen, og især i Arbejderklassen, maa der overalt handles pr. Konduite, og man kan ikke altid forvente, at der kan foreligge Retningslinier for vor Optraeden i Detalier i netop den foreliggende Situation.

Altsaa: Strejken Forløb har lært os, at vi maa passe i enhver Situation drittigt at benytte den Masseindflydelse vi har ogsaa rent Organisatorisk, og benytte enhver Mulighed fo. at faa enhver Aktion legaliseret - saa længe der er Mulighed herfor.

Har dette været nødvendigt for, saa er det det tifold nu, hvor Tyskerne har sat deres svære Skyts ind men ogsaa derved sammensvejet det danske Folks enige Modstand som aldrig før. Befolkningens Trang til at lytte til og handle efter den illegale Bevægelses Ord er nu meget meget større. Men det indeb. er ogsaa i sig ikke alene Mulighederne men ogsaa Pligten til fra vor Side mere end før at stille os i Spidsen for i første Række Arbejderbevægelsen, hvilket igen vil sige, at vi maa have vor Masseindflydelse endnu bredere og have den endnu videre organiseret. Vi har nu som aldrig før Muligheder for at komme paa Talefod ogsaa med de soc. Arbejdere og ogsaa med mange af de soc. Tillidsmænd - og disse Muligheder maa ikke forsvindes. Uanset om ogsaa Fagforeningerne faar Lov at fortsætte deres Arbejde som førhen, saa vil de øverste faglige Lederes Autoritet være endnu mere svækket end før, idet det nu staar klart for enhver ærlig Arbejder, at de herefter kun er tyske Haandlangere. Saa meget mere nødvendigt er det, at de lavere Instanser (de lokale Fagforeningsafdelinger, Klubberne osv.) optraeder rigtigt - og det er vor Pligt at hjælpe dem dertil. Desuden er det vor Pligt efter al Evne at modvirke enhver Modlashed i Befolkningen. og især blandt Arbejderne. Strejken er ikke tabt. Deres Betydning kan tydelig aflæses af London Radio hver Dag. Og Undtagelsestilstanden kan ikke kue det danske Folk. Men for at faa dette prentet ind i Arbejderne er vi nødsaget til at gaa i Spidsen.

Kammerater !

Vi ved, at det for Fremtiden er dødsensalvorligt at udddele vort Materiale, og tale vort Sag, men det faar ikke hjælpe. Vort Materiale skal endnu bedre ud end før (men ogsaa endnu mere durkdrevent og forsigtigt), og vor Optraeden paa Arbejdspladser og i Fagforeningerne maa være endnu mere aktiv end før, men ogsaa mere sikret: saaledes at forstaa, at vi maa have endnu større organiserede Masser bag os. Den opstaaede Situation maa benyttes til at komme i ogsaa organisatorisk Forbindelse med endnu flere Arbejdere, der vil hjælpe os med Uddeling, med Penge, osv.

Kun een Ting maa vi ikke gøre nu, og det er at give op, eller at gaa i Hi. Efter Tyskernes aabne Fagtovertagelse her i Landet, venter Befolkningen endnu mere paa vor Indsats, og for vor egen Fremtids Skyld og for hele vort Lands Fremtids Skyld maa vi ikke skaffe Befolkningen nu.

Derfor, Svæk ikke Arbejdet, forstærk det derimod. Endnu flere Fædkæmpere skal skaffes - og kan skaffes - endnu flere gode og ærlige Arbejdere skal sættes i Gang - og kan blive det. Alt afhænger nu kun af os selv. De sidste Ugers Begivenheder har lært os, hvor Befolkningen staar, men skal Folkets gode og ~~gode~~ ~~ikke~~ ikke løbe ud i Landet, er det os der skal organisere den. Lad derfor ikke Tyskernes værste Trusler skræmme os, men fortsæt endnu mere modigt Arbejdet. I skal ikke spille Massara med hverken jer selv eller Partiet, men kun lægge Hovederne endnu mere i Blod og udfinde endnu mere snedige Midler til at fortsætte vort Arbejde til Sejren en Gang inden længe er vor.

D.K.P.
Sekretariatet .

uds. i Arhus

11-9-43

P A S P A A P R O V O K A T Ø R E R N E ! !

Begrundet i Attentatet mod Tyskernes Administrationsbygning i Bruunsgade, Onsdag d. 25 August og i attentatet mod den af Tyskerne besatte Samsøgade Skole patten til 10 Sept, ønsker det kommunistiske Partis Afdeling i Aarhus at gøre Befolkningen opmærksom paa, at Attentatet af den her anførte Slags intet har med danske Patrioter eller den illegale danske Frihedsbevægelse at gøre.

Det danske Folks enige og faste Optræden i Dagene førud for og ikke mindst i Dagene efter den militære Undtagelsesstilstands Ikrafttræden har irriteret de tyske Nazister grænselest, og de søger nu paa alle tænkelige Maader at splitte denne Enighed, vel vidende at den er det danske Folks bedste Forsvar mod de tyske Undertrykkelsesforanstaltninger. Det drejer sig om for Tyskerne for en hver Pris at komme den underjordiske danske Frihedsbevægelse, de tapre danske Sabotører, danske Patrioter i aktivt Arbejde mod Tyskerne, c.s.v., til Livs, og de prøver ved Bestikkelse, Trusler om Dødsstraf eller lange Fængselsstraffe, o.l. at faa det danske Folk til at medvirke til Likvideringen af de danske Frihedskæmpere.

Men Tyskerne ved godt, at dette ikke vil lykkes saalænge de danske Frihedskæmpere nyder den grænseløse Popularitet i det danske Folk, som Tilfældet er, o. som viste sit straalende Eksempel i Befolkningens eenstemmige Tilslutning til den Generalstrejke, som de illegale Bevægelser opfordrede til, og som blev til det danske Folks magtfulde Nej i Dagene førud for d. 29 August. Det drejer sig nu mere end før for Tyskerne at komme denne Popularitet til Livs, og kan de ikke komme det paa ærlig Vis, har Nazisterne lige Siden de foranstaltede Rigsdagsbranden i Berlin, ikke været tilbage for at bruge Provokationen som Vaaben. Det er ogsaa det, de nu gør, ved at lave "Attentater" paa deres egne Kaserner og saa haaber paa, at Danskernes vil tro, at det er Sabotørerne, der laver det - og altsaa ogsaa haaber paa, at Befolkningens Vrede skal gaa over paa de danske Patrioter, naar Tyskerne med Begrundelse i Attentatet paa tyske Kaserner, tager Gidsler, ja maaske endog griber til at henrette saadanne, som de har gjort det i andre Lande.

Men den Slags plumpe nazistiske Metoder med ikke lykkes overfor et saa oplyst Folk, som det danske. For det første ligger det ikke i Sabotørernes Interesse at ødelægge tyske Kaserner eller at foretage direkte Overfald paa Værnemagten - hertil er Tiden endnu ikke kommen - og for det næste ligger det fjernet for danske Sabotører at lave slige Fuskerarbejde, som det, der er præsteret ved "Attentatet" paa Samsøgades Skole. Nej, den Slags Arbejde kan kun Nazistiske præstere - og det er ogsaa dem, der har foranstaltet det. Det eneste der er opnaaet, er Knusningen af nogle Ruder, som Tyskerne griner af. Bomben er anbragt saa dilliletantisk, at enhver kan se, at det har været Hensigten at den ikke skulde gøre Skade - alt tyder paa nazistisk Arbejde.

Vi kan forsikre Tyskerne og deres Efterplæbrer om, at den Dag Attentatet paa tyske Kaserner findes nødvendig og paa sin Plads i Krigsførelsen, saa skal det nok blive gjort med Virkning af ærlige danske Frihedskæmpere, der har vist, at de ikke er bangt for at væve Livet for at opnaa denne Virkning. Fuskeri og Provokationer stempler vi indtil da som Udslag af tysk Nervøsitet og Desperation overfor den enige, mere og mere fast organiserede danske Modstand mod de tyske Voldsmetoder.

Danske Medborgere !

Lad jer ikke forvirre af de tyske Provokationsmetoder. Staa nu som før ærlig vagt omkring den danske Frihedsbevægelse. Den kan ikke røkkes, saalænge den varnes af hele det danske Folks enige Vilje. Lad jer ikke lokke af Dusserer eller Trusler om Straffe. Luk Øjne og Øren for alt, hvad du ikke ved nøjagtig Besked med. Pas paa ved utidlig snakkesaglighed ikke at komme til at gøre Skade paa Danmarks Frihedskamp.

Afvis alle nazistiske Provokationer - slut tættere sammen om at varne de danske Frihedskæmpere i Arbejde.

Ofrene skal bringes nu - Lennon derfor venter i en lykkelig Fremtid for vort Land.

Danmarks kommunistiske Parti
Aarhus.

AARHUS

EKKO

Nr. 12.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

September 1943.

DA HOLGER DANSKE VAAGNEDE.

Vi er nu i Stand til at give en nogenlunde samlet Gennemivelse af Begivenhederne i Danmark i Ugerne forud for d. 29 August, da Tyskerne officielt overtog Magten i Danmark gennem Etableringen af den militære Undtagelsestilstand.

Den politiske Strejkebølge synes at have sit Udspring i Odense. De ydre Aarsager var at Tyskerne søgte at postere tyske Vagtposter paa Odense Staalskibsvarft. Herpaa svarede Arbejderne d. 28 Juli med en "Siddestrejke", der resulterede i, at de d. 3 August nægtedes Adgang til Værftet. Svaret herpaa var, at andre Virksomheder sluttede sig til Strejken og ialt 3500 Mand gik i Strejke for Opfyldelse af Kravet om, at Tyskerne skulde væk fra Skibsvarftet. To Dage efter bojede Tyskerne sig og Arbejdet genoptoges.

D. 10 August udbrød der Generalstrejke i Esbjerg, hvor tyske Soldater havde vist en endog meget provokatorisk Optræden paa Gaderne efter en Sabotagebrand i nogle Fiskekasser ved Havnen. Strejken havde som Krav, at Tyskerne skulde væk fra Gaderne efter Kl 19. Strejken udviklede sig til en Folkestrejke, idet alle Befolkningskredse i Byen sluttede sig til den. Efter 4 Dages Strejke bojede Tyskerne sig.

Men deres Vane tro syntes Tyskerne derefter at vilde hevne de to Nederlag ved en endnu mere fræk Optræden i Gaderne, hvilket især kom til Syne i Odense. Befolkningen protesterede, det førte til Sammenstød i Gaderne, og dette resulterede i Folkestrejke fra og med Onsdag d. 18 August paa Kravet om, at Tyskerne skulde væk fra Gaderne efter Kl 19. Fredag d. 20 udsendes fra Politiet Meddelelse om at Tyskerne havde bojet sig og Arbejdet skulde genoptages fra Lørdag Morgen. Det viste sig imidlertid, at Tyskerne ikke holdt deres Ord, og Strejken fortsattes. Først Tirsdag d. 24 August lykkedes det Politiet og de øverste faglige Ledere at faa Strejken afblæst og Folk i Arbejde igen efter at Tyskerne havde givet visse Indrømmelser, men helt Ro blev der dog ikke, da Tyskerne provokerede.

Strejken i Odense havde bredt sig til andre fynske Byer, baade i Nyborg, Faaborg, Middelfart og Svendborg strejkedes der, det sidste Sted var der generel Folkestrejke med Arbejderne paa Skibsvarftet som ledende Kraft.

Tirsdag d. 24 August udbrød der Strejke i Fredericia, hvilket helt lammede Godstrafikken og kun Transittog kunde ekspederes. Samme Dag udbrød der Folkestrejke i Frederikshavn, hvor det gentagne Gange var kommen til Sammenstød mellem Tyskerne og Befolkningen paa Grund af Tyskernes frække Optræden paa Gaderne. Ogsaa her var det Arbejderne paa Skibsvarftet der lagde for. Alle Strejker havde som Krav, at Tyskerne skulde væk fra Gaderne.

Onsdag d. 18 August indtraf der i Rold Skov en Episode som førte til, at et nyt Moment inddrog i Strejkekravene. En Del danske Patrioter havde i Bil været i Rebild Bakker for at hente en Ladning Sprængstoffer, som var blevet kastet ned fra en engelsk Flyvemaskine. Det kom til Ildkamp med en tysk Patrøllie. Een Dansker dræbtes og een arresteredes af Tyskerne efter at han var bleven saaret. Den dræbte var Erik Vangsted fra Aalborg. Erik Vangsted skulde begraves i Aalborg Mandag d. 23 August, og Byen beredte sig til at give ham en lige saa storlanet Begravelse, som blev den dræbte Maskinmester Villy Schmidt til Del her i Aarhus nogle Maaneder forinden. Dette forhindrede Politiet imidlertid, ved at lade Begravelsen, der var ansat til Kl 13, 30 finde Sted Kl 8 Morgen. Mange Mennesker var alligevel kommen til Stede i Ansgar Kirken paa det fastsatte Tidspunkt, men da de forlod Kirken blev de beskydt af Tyskerne. Dette gav Anledning til store Uroligheder i Byen hele Tirsdagen. Onsdag Morgen d. 25 August, da Arbejderne paa Vej til deres Arbejde paa Rørdal Cement-

-2-

fabrik gik i deres egne fædelige Tanker, fyrede Tyskerne ganske pludseligt og uden mindste Grund løs Paa dem og dræbte Arbejdsmand Erik Larsen. Saa var Bagret fuldt og hele Byen gik i Generalstrejke paa Kravet om, at Tyskerne skulde fjernes fra Byens Gader samt Paa Kravet om, at danske Statsborgere skulde overføres fra tysk til dansk Ret.

Den fangne Ingeniør Sørensen, der stammede fra Aarhus, var blevet ført hjemed, hvor han Onsdag d. 25 August komtes til Døden ved en tysk Krigsret. Svarst herpaa var en konsekvent gennemført Folkestrejke i Aarhus fra Torsdag Morgen. Fredag d. 26 udbred der ogsaa Strejke i Raaranders anført af Arbejderne paa Vognfabrikken Scandia.

Foruden generel Folkestrejke i de her navnte Byer, var der Uroligheder i snart sagt alle andre danske Byer, ogsaa i København, hvor Arbejderne paa B&K strejkede. Men efter dette var Tyskerne klar over, at nu havde det danske Folk taget sin Skæbne i egne Hænder, udenom baade Regeringen og Lederne i de samvirkende Fagforbund. Dr. Best rejste til Berlin og kom tilbage med Krav til den danske Regering om Indførelse af Dødsstraf for Sabotage, skærpet Censur over dansk Presse og Radio m.m. (de øvrige Krav vil være kendt fra FRIT-DANMARK Gruppernes Opraab til Befolkningen Lørdag d. 28 August).

Nu syntes Regeringen indlertig at være bleven klar over, at det ikke nyttede at give efter mere, for det danske Folk havde allerede sagt nej - og Regeringen skulde at bøje sig for Tyskernes Krav. Søndag Morgen Kl. 4,15 d. 29 August afsattes Tyskernes Lydransning i Danmark - den havde gjort sin Pligt overfor Tyskerne indtil nu, og kunde saa gaa, da Tyskerne ikke kun de bruge den længere. Den danske Konge indesparredes paa sit Slot, og den militære Undtagelsestilstand erklæredes med dens Standretter og Dødsdomme. Tyskerne havde kastet Masken, og det danske Folk var bleven en Illusion fattigere, men havde ogsaa ved sin konsekvente Optræden, da den brast, vist et straalende Eksempel for Folkene i de andre besatte Lande, netop i Tyskernes Skæbnetime. HOLGER DANSKE var vaagnet.

HVIS ER SKYLDEN ?

Det er ene og alene Tyskerne selv, der har bragt Danmark i dets nuværende Situation. Fejlen ligger hos saavel den tyske Befuldmægtigede i Danmark, som hos Værnemagtens enkelte Medlemmer. Tyskerne aabnede deres Krig mod Danmark ved Kravet til Regeringen om at blæse paa Landets egen Grundlov og indesparre Kommunisterne i Sommeren 1941. De lavede en Kampprovokation mod hele det danske Folk ved Landsforræddernes Orlov i Efteråret 1942, og de har fortsat den siden, ved deres stadig mere og mere frække Forlangender til den danske Regering, som kun alt for tit har givet efter og dermed fremmet Tyskernes Måls. Om den danske Konge og Regering har været mere eller mindre begejstret for at give efter, er det nu nyttesløs at diskutere - nu er det kun Resultatet af Eftergivenheden der tæller, men det er beskaammende, at Regeringen først fik taget sig sammen til et klart Nej, da hele det danske Folk forlangt havde sagt fra i det tyske Makkerskab. Det viser hvor lidt Regeringen Scavenius i Virkeligheden var Udtryk for det danske Folks Mening trods Valget i. 23 Marts.

Naturligvis er det Tyskernes krigsmæssige Vanskeligheder, der har dikteret dem deres stadig stigende Indblanding i danske Forhold. Den danske Krigsproduktion, det danske Landbrug og de danske Forbindelsesveje blev en Idvtsbotingelse for at holde Norge, efter at Svenskerne havde afskaffet den tyske Transit gennem Sverrig. Hertil kommer - og det var det, det menige danske Folk lettest kunde se, - at Moralens blandt de tyske Soldater var blevet katastrofalt, og den tyske Kommando turde faktisk ikke længere købe sig Fred i Danmark ved at sætte sine egne Tropper paa Plads, - har maaske heller ikke ønsket det, da det jo altid har været "das Herrenvolks" Tro at kunne klare alt med Terror. De maatte da ellers snart have lært at et saa gammelt Kulturfolk, som det danske, ikke i Langden vilde finde sig i, at de tyske Soldater terroriserede vore Gader og Arbejdspladser, finde sig i, at deres Rotsbegreber traadtes under Fødder, eller finde sig i, at tyske Soldater frækt plyndrede vore Butikker for de faa Varer der endnu var tilbage til Fordeling mellem Danskerne. Det var den Slags Ting der fik Bageret til at flyde over. Og det er en tysk Palliterklæring nu at komme og paastaa, at det er Christmas Møllers Propaganda, der har fremkaldt Oprøret i Danmark, for Tyskerne har jo haft endnu bedre Propagandamuligheder end London. De har behersket baade dansk Radio, dansk Presse, danske Medier, dansk Administration - og alligevel er de kommet til kort overfor et saa intelligent Folk som det danske. Det danske Folk lader sig nemlig ikke nøjes med Skuespil for Brod - det er vant til Realiteter bag Snakken, og det har det ogsaa forlangt denne Gang. Lønge varede det før Holger Danske vægnede, men bedre sent end aldrig. Månskal han ogsaa vide at kæmpe Kampen til Ende under de nu ungangne Vilkaar, og efter de Metoder som Forholdene dikterer.

-3-

BEGIVENHEDERNE ETTER D. 29 AUGUST: Med Undtagelsestilstandens Erklæring er al Forbindelse mellem de enkelte Landsdele og Byer afbrudt, og det er meget vanskeligt at faa reelt Overblik over hvad der er sket. Men følgende Kendsgerninger er alligevel kommet os for Øre: Deres Vane tro startede Tyskerne deres Overgreb med Arrestationer af en lang Række komplet uskyldige kendte danskere. Denne Gang var det ikke Kommunisterne det gik ud over, men mange forskellige Befolkingskredse. Retningslinien synes at være den, at man har arresteret de Folk, som tidligere har nydt den Ære at blive angrebet i Færdrederbladet "Fædrelandet" Dels fra Beretninger der er nævnt os fra andre Byer, dels fra Meddelelser i den svenske Presse, bringer vi her en foreløbig Liste over arresterede Personer:

Professorerne: Albert Olsen, Jørgen Jørgensen, Flemming Hvidberg (nyvalgt konservativ Folketingsmand fra Aarhus), A. Lundsquari, Hal Koch og Warburg (sidste opererede for kort Tid siden Dr Bests Datter). Følgende Redaktører og Pressefolk: Carl Jensen, Berlingske Tidende, Talbitzer, H. Stein, Børsen, Steffensen, ("at tænke sig") Niels Hasager, Poul Sabro (den gyldenblonde), Politiken, Møns, Berlingske Tidende, Blædel (blev dog grundet sit svage Helbred igen løsladt). Arboe Rasmussen, Ekstrabladet, Ernst Christiansen, Socialdemokraten, Knud Secher, Ryens Stifts Tidende, Hakon Stephensen, Politiken samt Formanden for Journalistforbundet, Gunnar Nielsen. Endvidere følgende kendte Personer: Fritz Schyberg (Politikens Teateranmelder), Kjeld Abell, Dr. Phil. Alf Henriques, Højskoleforstander Hans Lund, Rødding, Polarforskeren Peter Frauchen, Rektor Torsting, Ordrup Gymnasium, Pastor Gunnar Engberg, Pastor Falch Hansen, Pastor Kaj Munk Overlæge Jacobi, Odense, Professor Chiewitz, Skuespiller Poul Reumert, Instruktør Per Knudtzon, Skuespiller Samuel Besekow, Skuespillerinde Else Skruboe og Iulu Zielor. Følgende Jøder arresteredes: Overrabiner Friediger, HRS Carsten Meyer, HRS Max Rothenborg, Grosserer Moses Metz, Direktør Benny Dessau. Endvidere følgende Politikere: Konservativer: Fibiger, Ole Bjørn Kraft, Aksel Møller, Ingeniør Foss, Orlogskaptajn Westermænd og Poul Hjerminde og Finnemann Brun-Dansk Samling: Arne Sørensen, Poul Holt, Robert Stormose - Socialdemokrater: Hartvig Frich, Hædtoft Hansen og Forretningsfører for Socialdemokratiet Peder Nørregaard. Ogsaa K.U.s Ledelse er sat fast, bl.a. Clemmesen, Bartkjer, Simonsen, Adam Møller og Tage Goldschmidt. Af Fagforenings folk er følgende sat fast: Formanden for D.S.&M.F. Peter Andersen, Formanden for Skrivderne Josef Andersen og Sekretarerne i D.S.F. Ernst Berg og Kaj Lindberg. Her i Aarhus er følgende sat fast: Professor Ernst Frandsen, (Formand for Foreningen Norden), Professor Frantz Blatt (Formand for "Nordisk Ungdomsforbund") Professor A. Stender Petersen (kendt som tidligere Sovjetven). Professor A. Blinkenberg (Formand for dansk Ungdomssamvirke i Aarhus), Lærer A. Grønborg (kendt som folkelig Taler i dansk Ungdomssamvirke), Bibliotekar Carl Thomsen, Landstingsmand Malchau, Folketingsmand Ingeniør Kier, Redaktør Martin, Aarhus Amtstidende, Frugthandler, N. Nielsen, Studsgade og Ostehandler Knud Larsen.

I alt skal der over hele Landet være foretaget over 600 Arrestationer, men flere kan befrygtes. Om Arrestationerne har Best udtalt - "Ja, vi agter ikke at anklage de Herrer for noget. Vi vil blot sikre os deres Personer indtil Danmark igen falder til Ro. Det er det man andre Steder kalder at tage Gidsler.

Det næste Tyskerne foretog sig, var at skærpe Censuren uhyre. Der er oprettet et nyt Censurkontor under Udenrigsministeriet i Ny Østergade 4 i København. Her sidder Repræsentanter for Pressebureauet (Ritzau) for Pressetjenesten og Værnemagten hver Dag fra Kl 7 til Kl 24 og censurerer alt hvad der skal i Bladene - selv de københavnske Blades Overskrifter. Provningsbladene handler under Ansvar for meget store Straffe for tysk Ret. Forud for Indførelsen af denne skrappe Censur maatte de ikke arresterede Pressefolk stille til Møde i Dagmarhus hos Dr. Best. Denne udtalte her, at det var den danske Presse, der havde dryppet Gift i det danske Folk. Han beskyldte Pressen for at have givet det Udseende af, at Tyskerne ikke viste hvad de vilde, og at de stod paa svage Fødder. Og sluttade den "fine" Dr. Best, "nu kan vi ikke længere taale denne Haan fra dette lille latterlige Land!" (Best synes ikke at have læst den gamle Historie om Kampen Goliat, der blev fældet af en lille Hyrdedrenge med en Slyngesten). Best udtalte desuden, at de hidtidige Meddelelser fra Udenrigsministeriets Pressebureau indtil nu havde været Henstillinger - nu var det Befølgning der skulle følges. Og Befolkningen har faaet at mærke hvad det vil sige. Ikke alene Aviserne er nu komplet latterlige for en dansk Læser, men Tyskerne har ogsaa endnu mere aabenlyst overtaget den danske Radio til Nazipropaganda, som vi hørte det Torsdag Aften d. 3 September i en Slags "Kommentar" til Begivenhederne. Stemmen var godt nok Speakerens, men Haanden der havde skrevet var Harald Tandrup (Fædrelandets). Naa, men Tyskerne kan diktere vor Presse hvad den skal skrive, men de kan ikke tvinge os til at læse den. En endnu større Udbredelse af den ucensurerede illegale Presse er derfor nu endnu

-4-

vigtigere end før- og Tyskerne kan ogsaa diktere hvad den danske Speaker skal sige, men kan ikke tvinge os til at høre derpaa.

DANMARK HAR IKKE LÆNGERE NOGEN REGERING.

Tyskerne udfolder tilsyneladende den største Anstrengelse for at faa en ny dansk Regering dannet. De har opdaget, at det slet ikke er saa let at faa det danske Samfund administreret. Hertil medvirker sikkert, at det kraftige danske Nej, er kommen bag paa Tyskerne, der ikke var forberedt herpaa. Administrationen af Danmark foretages for Øjeblikket af de forskellige Ministeriers Departementchefer, der vel kan administrere, men ikke kan lovgive, og altsaa heller ikke udskrive f. Eks. Skatter. Desuden er det meget tvivlsomt, at de kan faa den danske Befolkning til at lystre. Hvem vil f. Eks. høre efter en Afgørelse fra et Ministerkontor, som man paa Forhaand ved er besat af Tyskerne og dirigeres af disse uden om dansk Lov. Men hidtil er det ikke lykkedes for Tyskerne at faa dannet Regering og al- lo de gamle Ministre har betakket sig - de skal ikke mere lægge sig ud med det danske Folk. Hertil kommer, at Tyskerne her i Danmark staar i det Dilemma ingen Quislinger har til at satte til Styret, og de ved godt, at en Regering, Fritz Clausen, vil Folk grine af.

Det store Spørgsmaal er nu, hvor loyale de danske Embedsmænd og Politi vil være overfor Tyskerne. Alle Danskere venter, at Embedsmandstanden nu kendar sit Ansvar overfor Folket. Ingen Embedsmand kan være forpligtet til at følge en Henstilling fra een af Tyskerne afsat Regering eller fra en gammel affældig Konge, under tysk tryk hin skæbnesvangre 29 August. Vil Embedsmændene og Politiet ikke nu forstaa dette, vil de blive belært om, at det danske Folk igen kan handle selvstændigt og kraftigt, hvis det skal være.

I denne Situation synes der at udfolde sig Bestræbelser for at faa dannet en Eksilregering ude i den fri Verden, paa samme Maade som andre Lønde har det. Medvirkende til disse Bestræbelser er, at flere og flere danske Gesandtskaber ude i den frie Verden siger fra - sidst nu den danske Gesandit i Sverrig. Men uanset om der dannes en saadan Regering, maa den kun være midlertidig. Saa snart Tyskerne er vel ude af Landet, maa der udskrives Valg i Danmark, saaledes at Landet frit for Lov til at vælge den Regering, det selv vil have.

DEN FAGLIGE SITUATION.

Det er i Sag en Kendsgerning, at det var den danske Arbejder, der gennem sin mest gennemførte Generalstrejke over hele Landet, raabte det kraftigste Nej til Regeringen og Tyskerne - og som gennem sin konsekvente Optraden rov hele den øvrige Befolkning med sig. Det skal ikke glemmes. Heller ikke, at de øverste faglige Ledere i den Situation komplet svigtede. Det var Arbejderne ved Maskinen og ved Skovlen, der reddede Danmarks Ære i den afgørende Stund - ikke Manden i Kontorstolen. Den Lære skal ogsaa huskes. Lederne af de samvirkende Fagforbund kunde imidlertid have reddet en Del af deres Prestige, hvis de ikke havde været saa dumme, gennem stadige Opraab, som de vilste at Arbejderne ude paa Arbejdspladserne ikke kunde følge, selv havde savet den Gren over, hvorpaa de sad. Og det er en Skæbnes Ironi at 3 af dem nu sidder i Nazis Fængsuller. Arbejderne i Esbjerg lo saaledes kun af de samvirkende Fagforbunds sidste Opfordring til stadig kun at ordne deres Mellemløberer gennem de faglige Organisationer. Arbejderne sagde noget rigtigt, at det maaske nok var de samvirkende Fagforbunds Sag at tage sig af Lønsager o.l. men det var jo slet ikke det Strejkerne drejede sig om, men om de tyske Soldaters Optraden og Ferden paa Byens Gader. Og den Slags Sager aertede de samvirkende Fagforbund vel ikke at indbringe for Forligsnavn, Fællesudvalg, og havd nu al det Vesen hedder. Nej, den Sag maatte ordnes lokalt, og de Samvirkende havde tjent sin egen og dansk Fagbevægelses Interesser, ved ikke at gøre sig latterlig ved at udsende slike "Udtalelser".

Eller tag Situationen her i Aarhus. Onsdag Aften d. 25 August stod Leonhard Hansen paa Fællesorganisationens Talerstol og svovlede mod Provokatorer, Kommuniste og havd det nu ellers var han hittede paa. Og han fik med Besvar vedtaget en Resolution, der advarede mod at handle paa egen Haand og at de faglige Organisationer og Organer nok stadig skulde forhandle paa Arbejdernes Vegne. Ikke 24 Timer efter var Generalstrejken en Kendsgerning i Aarhus - og uden at spørge Leonhard Hansen derefter - og det varede 3 Dage inden Leonhard Hansen fik sig samlet sammen til at indkalde til et Møde til Høftelse af Sagerne med Medlemmerne, og han udeblev komplet fra de spontane Møder som blev afholdt, ja, forsøgte endog at forhindre disse Møders Afholdelse. Og da han endelig fik sig samlet sammen til at stille sig i Spidsen for (Ikkevidering af ??) Strejken, var det for silde.

Nej, Ejler Jensen og Leonhard Hansen maa have os undskyldt - vi og Arbejderne har tabt Fliesen til slike "Førere". Men saa meget mere nødvendigt er det, at Røkkene sluttet saa meget tættere uno blandt de menige Medlemmer, som saa stralende viste deres Sammenhold og

Handlekraft i de for Danmark saa skæbnets Dage forud for d. 29 August - og vil vise det igen herefter, naar det gælder. Nu maa de erkesløse Diskussioner om Kommunist og Socialdemokrater ophøre. Nu gælder det kun den største mulige Aktionsenhed for Arbejderbevægelsens Eksistens. Og de Folk som saaeklatent svigtede i de afgørende Øjeblikke, maa fjernes og erstattes med de handlekraftige Folk, som det viser sig at dansk Fagbevægelse havde nødt i Rækkerne.

Og det hæster, for det er stadig store Krav og Problemer der skal løses.

Hvilke Planer Tyskerne har med dansk Fagbevægelse vides endnu ikke. Det er ogsaa underordnet, for maaske kan Tyskerne finde en eller anden Quisling og stille i Spidsen for de samvirkende Fagforbund (selv om en saadan Handling straks vilde blive besvaret effektivt fra dansk Fagbevægelse), men de kan ikke gøre det i hver eneste lille Fagforening over hele Landet. Derfor maa Sammenholdet om Fagforeningerne fortsætte, og der maa træffes Foranstaltninger, der sikrer disse fortsatte Arbejde, uanset hvad der sker.

Men tillader Tyskerne de samvirkende Fagforbund i at fortsætte som hidtil (og der lades Forhandlinger herom) saa maa der først rejses Krav om Strejken Realisation. Paa mange Arbejdspladser var Arbejdsgivere og Arbejdere enige om Strejken, og saadanne Steder maa man vel kunne forhandle sig til Rette om Lønnen i de Dage. Det vilde være en ualmindelig paa national Tilkendegivelse af de nationale Arbejdsgivere at udbetale deres Arbejdere fuld Løn i de Dage, og Arbejderne kan ikke godt taale at bære flere Byrder end de gør i Forvejen. Tillidsmændene paa de enkelte Arbejdspladser maa forhandle om den Sag. Og de øverste Faglige Instanser maa tvinge Værnemagere til det samme. Det er naturligvis en Selvfølge, at ethvert Forsøg fra Arbejdsgivernes Side paa at kræve Bod for "ulovlig Strejke", maa tilbagevises med fuld Styrke. Strejkerne var for alvorlig en national Sag til at blive gjort til Genstand for Behandling i Voldgiftretter under tysk Kontrol.

Saa er der stadig det uløste Problem med Risikotillæg for Arbejde paa tyske Virksomheder eller Virksomheder der arbejder for Tyskerne. Ganske vist vil de danske Sabotører fortsat spare os for mange Luftbombardementer, men de kan jo ikke komme overalt, og vi maa være forberedt paa engelske Luftangreb. Alle Landets Skibsvarfter har forlangt 20% Fagtillæg, og dette Krav maa rejses overalt. Endelig er der det generelle Spørgsmaal om Lønforhøjelse til Dækning for de stadig ublu Praisstigninger. Her er Kravet, Indførelse af Praisreguleringen af Oktober 1939 uden Forvanskninger. Der er ganske vist flere Krav, men vi skal nøjes med at henvise til den Resolution, som Havnearbejderne her i Byen modtog paa deres Generalforsamling d. 26 Juli. Den siger alt. Og vil Tyskerne gøre sig Haab om igen at få Ro i Danmark, og vil de samvirkende Fagforbunds Ledere igen gøre sig Haab om at indtage deres gamle Prestige i dansk Fagbevægelse, saa maa disse Krav opfyldes.

DANMARK ER NU I KRIG MED TYSKLAND.

Men bag alt, hvad vi nu foretager os, maa staa Bevidstheden om, at Danmark nu aabent er i Krig med Tyskland. Overenskomsten af 9 April 1940 eksisterer ikke mere - den er brutalt blevet brudt af Tyskerne. Indførelsen af Undtagelsestilstanden er sket i Henhold til Haag-Konventionen, og den forudsætter netop, at Landene er i Krig for at kunne tage et slikt Skridt. Der er derfor nu ikke noget at tage Fejl af - Tyskerne har selv villet det. Det danske Folk er en Illusion fattigere, men det skal i de afgørende Stunder, der nu staar for, kæmpe sin Kamp med samme Fasthed, som vort norske Broderfolk har gjort, inntil Sejren er vundet for os og vore allierede. Danmark har ved sit straalende Eksempel i den sidste Maaned, været et Eksempel for alle undertrykte Folk, og derved maaske gavnnet mere til Hitlers Nederlag, end det lige i Øjeblikket ser ud til. HOLGER DANSKE ER VAAGNET.

NOTER.

Svensk Radio meddeler at 93 af de i Horsørød internerede 420 danske Kommunist er flygtet fra Lejren Søndag d. 29 August, da man frygtede for tyske Standretter. Vi har ikke modtaget nogen Bekræftelse paa Meddelelsen, ligesom vi heller ikke er i Stand til at sige noget om, hvem de flygtede er eller hvor de opholder sig. 40 "and skal være sluppet til Sverrig. ...

Torsdag d. 3 September blev en gammel Mand skudt i Halsen af en Tysker ude paa Ringgadebroen. Den gamle Mand kom ikke rask nok af Sted, da Tyskoren bufaledede ham at fjerne sig fra "roens Raktværk, hvor den gamle Mand havde staaet og hvilet sig et Øjeblik.

Samme Dag saaretes en Mand dærligt af et Bajonetstik fra antysk Soldat inde paa Smeegaarden. Manden var som Rejsende ankommet til Banegaarden. Ved Udgangen er han saa uheldig at snuble over en tysk Soldats Fødder der pludselig blev sat ud for ham. Herover blev Tyskeren saa rasende, at han stak Manden ned med sin Bajonet.

-5-

KOMMUNISTERNE OG FREMTIDEN.

Der taltes saa meget om Kommunisternes Hensigt og Arbejdsmetoder. Enten det nu er af Mangel paa Kendskab eller i ond Hensigt, saa er meget af det, der siges, uhyre fjernt fra Sandheden. Vi mener det derfor paa sin Plads at bringe et Citat fra vor Partiformand Aksel Larsens Beretning paa Landspartikonferencen i Odense 1936. Aksel Larsen udtalte (Side 12 i Pjecen "Der kaldes til Samling", Arbejderforlaget 1936):

"Vi kæmper for et sandt Demokrati"

"Lad mig benytte Lejligheden til, som saa mange Gange før, at fastslaa, at vort Parti er et demokratisk Parti. Vi er Tilhængere af det sande og virkelige Folkestyre, vi ønsker at Folkets Flertal skal være bestemmende, og vi anser det ikke for nok, at Folket selv vælger sine Repræsentanter til Stats- og Kommunestyrelserne o.s.v., men mener, at Folket bør have Kontrøllen over de Vælgte, at disse skal være forpligtet til at udøve Folkets Vilje, og at ogsaa Administrationen af de vedtagne Love og af Samfundets Anliggender i det hele taget ikke skal være Monopol for Overklassen, men lægges i Hænderne paa Folket selv og Folkets Børn.

Vi giver os ikke tilfredse med saakaldt "politisk Demokrati" hvor flere af de væsentlige Forudsætninger ikke engang af Navn er opfyldt. Vi er klar over, at sandt Demokrati, saadan som det er virkeliggjort gennem den socialistiske Sovjetunions frie Forfatning, ikke kan skabes under Kapitalismen, hvor den enkelte i Kraft af Fødsel, Arv, Brutalitet eller Held faar Ret til at tilegne sig Udbyttet af andre Menneskers Arbejde og herigennem Ulighed for at skabe sig ogsaa andre end materielle Fornøjeligheder. Vi tilstræber et socialistisk Demokrati, hvor alle Samfundets Glemte tilhører Samfundet - hele Folket - og Forvaltning af Samfundets Organer under Folkets Deltagelse og Folkets Kontrol, hvor der hersker økonomisk, politisk og kulturelt Demokrati. Vi tilstræber ikke at naa dette Maal ved forfatningsstridige Midler, ved Voldsanvendelse, ved Mindretalskup eller lignende. Vort Arbejde gaar ud paa at vinde og forvare det overvældende Folkeflertal, hele det arbejdende Folk til politisk Kamp for dette Maal, som det er i det store Folkeflertals, i Menneskehedens og Kulturens Interesse bliver naaet. Men vi er forberedt paa, at et lille Faatal af Befolkningen, som har Interesse i uretfærdige Samfundstilstandes Opretholdelse, og som i Kraft af sin økonomiske Magtstilling har tiltraadt sig en Indflydelse, som staar i omvendt Forhold til deres Faatalighed, af al Magt og i givet Fald med voldelige og forfatningsstridige Midler vil søge at forhindre Folkeviljen i at blive Landets Lov. Vi kender fra Historien - saavel den danske som Udlandets - tilstrækkelige Eksempler paa noget saadant. Og kommer det danske Folk i en saadan Situation, da er dets Ret og Pligt med alle Midler at sikre Folkeviljens Sejr, at bane Vej for Retten og Folkestyret.

Vi anser ikke Demokratiet i Danmark for at være fuldkomment eller blot tilfredsstillende. Vi tilstræber en Forfatningens Demokratisering efter de Linjer, jeg lige har trukket op, og forbeholder os vor Ret til at arbejde herfor. Men angriber noget Parti, nogen Gruppe, Fraktion eller Klike det bestaaende - omend ufuldkomne - Demokrati for at ferringe det, at gøre Folket retsløst, da gælder vi med alle Midler at bekæmpe saadanne Forsøg. Vi har altid været Modstandere - aldrig været Tilhængere af Mindretalsstyre eller Mindretalsdiktatur. Vi vil bekæmpe alle Forsøg paa at indføre noget saadant - hvorfra de saa end kommer!

Dette er kort og klart Kommunisternes Stilling. Der lægges ikke Skjul paa, at vi er Tilhængere af et virkeligt Demokrati. Vi har den Opfattelse, som findes udtrykt i "Berlingske Tidende"s Leder d. 25/7 1943, hvori det hedder: "Og paa samme Maade naatte den Borger, der tilkæmpede sig den politiske Frihed, føle det unaturligt, om han skulde leve i økonomisk Underdanighed!" Vi nærer ingen Tvivl om, at "Berlingeren" er rygende uenig med os i, hvor vidt man kan gaa i Retning af at afskaffe den økonomiske Underdanighed. Men det er denne økonomiske Underdanighed, vi arbejder paa at afskaffe.

Metoderne hertil er ikke hverken Terror eller Mindretalskup, men det overvældende Folkeflertals Indsats, som vi tilsigter at vinde herfor ved politisk Arbejde paa Forfatningens Grund. Vi vil bekæmpe allo, der søger at antaste de, omend ufuldkomne Rettigheder, Forfatning en hævler os Ret til. Derfor har vi deltaget i den danske Folkebevægelse med Modstand og Sabotage for at være med til at kvæle Fascismen og genindføre forfatningsmæssige Tilstande.

Naar Forfatningen igen sættes i Kraft fortsætter vi vort Arbejde paa dens Grundlag, for at Folket kan vinde baade økonomisk og politisk Frihed.

Dr. Holger Danske vaagnede.

Vi er nu i Stand til at give en nogenlunde samlet Gengivelse af Begivenhederne i Danmark i Ugerne forud for den 29 August, da Tyskerne ogsaa officielt overtog Magten i Danmark gennem Etableringen af den militære Uddaelses-tilstand.

Den politiske Strejkebølge synes at have sit Udspring i Odense. De ydre Aarsager var, at Tyskerne sagte at postere tyske Vagtposter paa Odense Staal-skibsværft. Herpaa svarede Arbejderne den 28 Juli med en "Siddestrejke", der resulterede i, at de den 3 August nagedes Adgang til Værftet. Svaret herpaa var, at andre Virksomheder sluttede sig til Strejken og ialt 3500 Mand gik i Strejke for Opfyldelse af Kravet om, at Tyskerne skulde væk fra Skibsværftet. To Dage efter begjode Tyskerne sig og Arbejder genoptoges.

Den 10 August udbrod der Generalstrejke i Esbjerg, hvor tyske Soldater havde vist en endog meget provokatorisk Optræden paa Gaderne efter en Sabotagebrand i nogle Fiskekasser ved Havnen. Strejken havde som Krav, at Tyskerne skulde væk fra Gaderne efter Kl. 19. Strejken udviklede sig til en Folkestrejke, idet alle Befolkningskredse i Byen sluttede sig til den. Efter 4 Dages Strejke begjode Tyskerne sig.

Men deres Vane tro syntes Tyskerne derefter, at vilde hævne de to "Ederlag" ved en endnu mere fræk Optræden i Gaderne, hvilket især kom til syne i Odense. Befolkningen protesterede, der kom til Sammenstød i Gaderne, og dette resulterede i Folkestrejke fra og med Onsdag den 18 August paa Kravet om, at Tyskerne skulde væk fra Gaderne efter Kl. 19. Fredag den 20 udsendtes fra Politiet Meddelelse om, at Tyskerne havde bøjer sig og Arbejdet skulde genoptages ifra Lørdag Morgen. Det viste sig i idlertid, at Tyskerne ikke holdt deres Ord, og Strejken fortsattes. Først Tirsdag den 24 August lykkedes det Politiet og de øverste faglige ledere at faa Strejken afblæst og Folk i Arbejde igen efter at Tyskerne havde givet visse Indrømmelser, som holdt No blev der dog ikke, da Tyskerne stadig provokerede.

Strejken i Odense havde bredt sig til andre fynske Byer, bade i Nyborg, Faaborg, Middelfart og Svendborg strejkedes der, det sidste Sted var der general Folkestrejke med Arbejderne paa Skibsværftet som ledende Kraft.

Tirsdag den 24 August udbrod der Strejke i Fredericia, hvilket helt lammede Godstrafikken og kun Transittog kunde ekspederes. Samme Dag udbrod der Folkestrejke i Freerikshavn, hvor der gentagne Gange var kommen til Sammenstød mellem Tyskerne og Befolkningen paa Grund af Tyskernes frække Optræden paa Gaderne. Ogsaa her var det Arbejderne paa Skibsværftet, der lagde for. Alle Strejker havde som Krav, at Tyskerne skulde væk fra Gaderne.

Onsdag den 18 August indtraf i Fuld Skov i Himmerland en Episode der førte til, at et nyt Moment inddroges i Strejkekravene. En Del danske Patrøller havde i Bil været i Røbild Bakker for at hente en Ladning Sprængstoffor, som var bleven kastet ned fra en engelsk Flyvemaskine. Det kom til en Løst Kamp med en tysk Patrøllie, 1 Dansker dræbtes og een arreteret af Tyskerne efter at han var bleven saaret. Den dræbte var Erik Vangsted fra Aalborg. Erik Vangsted skulde begraves i Aalborg Mandag den 23 August og Byen beredte sig til at give ham en lige saa storslaaet Begravelse, som blev den dræbte Maskinmester Villy Schmidt til Del her i Aarhus nogle Fanneder forinden. Dette forhindrede Politiet imidlertid ved at lade Begravelsen, der var ansat til Kl. 13,30 finde Sted Kl. 8. Mange Fønnenker var alligevel kommen til Stede i Ansars Kirken paa det fastsatte Tidspunkt, men da de forlod Kirken blev de beskugt af Tyskerne. Dette gav Anledning til store Uroligheder i Byen hele Tirsdagden. Onsdag Morgen den 25 August, da arbejderne paa Vej til deres Arbejde paa Lørdal Cementfabrik fyrede tyskerne ganske uden Grund paa dem og dræbte Arbejdsmand Erik Larsen. Saa var Bøgeret fuldt og hele Byen gik i Generalstrejke paa Kravet om, at Tyskerne skulde fjernes fra Byens Gader, samt paa Kravet om, at danske Statsborgene skulde overføres fra tysk til dansk Ret.

Den fangne Ingeniør Sørensen, der stammede fra Aarhus, var bleven fort herved, hvor han Onsdag Eftermiddag den 25 August dømtes til Døden ved en tysk Krigsret. Svaret herpaa var en konsekvent gennemført Folkestrejke i Aarhus fra Torsdag Morgen.

Fredag den 28 August udbrod der ogsaa Strejke i Randers anført af Arbejderne paa Vognfabrikken Scandia.

Foruden generel Folkestrejke i de her nævnte Byer, var der Uroligheder i snart sagt alle andre danske Byer, ogsaa i København, hvor Arbejderne paa B & W strejkede. Men efter dette var Tyskerne klar over, at nu havde det danske Folk taget sin Skæbne i egne Hænder udenom baade Regering og Lederne i de samvirkende Fagforbund. Dr. Best rejste til Berlin og kom tilbage med Krav til den danske Regering om Indførelse af Dødsstraf for Sabotage, skærpet censur over dansk Presse og Radio, m.m. (disse Krav meddtes her i Aarhus i et Opraab fra FRIT DANMARK-Grupperne Lørdag Aften middag den 28 Aug.) Nu syntes Regeringen imidlertid at være bleven klar over, at det ikke nyttede at give efter mere, for det danske Folk havde allerede sagt Nej - og Regeringen aflog at bøje sig for Tyskernes Krav. Søndag Morgen Kl. 4,10 den 29 August 1943 afsattes Tyskernes Lydregering i Danmark - den havde gjort sin Pligt overfor Tyskerne til nu, og kunde saa gaa, da Tyskerne ikke kunde bruge den længere. Den danske Konge indesperredes paa sit Slot, og den militære Undtagelsestilstand erklæredes med den Standretter og Dødsdomme. Tyskerne havde kastet Masken, det danske Folk var bleven en Illusion fattigere, men havde ogsaa ved sin konsekvente Optræden da den brast vist en straalende Eksempel for Folkene i de tre undertrykte Lande netop i Tyskernes Skæbnetime. Holger Danske var vaagnet.

HVIS DE SKENDE

Det en ene og alene Tyskerne selv, der har bragt Danmark i Jets nuværende til ation. Ej heller lig ger hos saavel den tyske Befuldmægtigede i Danmark, som hos Værnemagtens enkelte Medlemmer. Tyskerne aabnede deres Krig mod Danmark ved Kravet til Regeringen om at blase paa Landets egen Grundlov og indesperre Kommunisterne i Sommeren 1941. De lavede en Kampprovokation mod hele det danske Folk ved Landforræddernes Orlov i Efteraaret 1942, og de har fortsat der siden ved deres stadig mere og mere frække Forlangender til den danske Regering, som kun alt for tit har givet efter og derved fremmet Tyskernes Præthed. Om den danske Konge og Regering har været mere eller mindre bøjstret for at give efter, er det nu nyttesløs at diskutere - nu er det kun Resultatet af Eftergivneheden der tæller, men det er beskommende, at Regeringen først fik sig samlet sammen til at sige Nej, da hele det danske Folk forlangt havde sagt fra i det tyske Hækkerskab. Det viser hvor lidt Regeringen Scavensius i Virkeligheden var Udtryk for det danske Folks Mening trods Valget den 23 Marts.

Naturligvis er det Tyskernes krigsmæssige Vanskeligheder, der har dikteret dem å res stadig stigende Indblanding i danske Forhold. Den danske Krigsproduktion, det danske Landbrug, de danske Forbindelsesveje, blev mere og mere nødvendige for den, eftersom Bombardementer ødelagde deres egne Industribyer, og de danske Forbindelsesveje blev en livsbetingelse for at holde Norge, efter at Svenskerne havde afskaffes den tyske Transit gennem Sverrig. Hertil kommer - og det var det det menige danske Folk lettest kunde se - var Moralens blend de tyske Soldater dalet katastrofalt, og den tyske Kommando turde faktisk ikke længere købe sig Fred i Danmark ved at sætte deres egne Tropper paa Plads - har maaske heller ikke ønsket det, da det jo altid har været "das Herrenfolks" Tro at kunne klare alt med Terror. De maatte da ellers snart have lært, at et saa gammelt Kulturfolk, som det danske ikke i Langden vilde finde sig i, at de tyske Soldater terroriserede vore Gader og Arbejdspladser, finde sig i, at deres Fetsbegreber traadtes under Fødderne eller finde sig i, at tyske Soldater fræk plyndrede vore Butikker for de faa Varer, der endnu var tilbage til Fordeling mellem Danskerne. Det var den Slags Ting, der fik Bøgeret til at flyde over. Og det er en tysk Falliterklæring nu at komme og præstaa, at det er Christmas Møllers Propaganda, der har fremkaldt Oprøret i Danmark, for Tyskerne har jo haft endnu bedre Propaganda muligheder end London. De har behersket baade dansk Radio, dansk Presse, danske Hæder, dansk Administration - og alligevel er de kommen til kort overfor et saa intellignt Folk som det danske. Det danske Folk lader sig nemlig ikke nøjes med Skuespil for Brød - det er vant til Realiteter bag Snakken, og det har det ogsaa forlangt denne Gang. Lange varede det for Holger Danske vaagnede, men bedre sent end aldrig. Nu skal han ogsaa vide at kæmpe Kampen til Ende under de nu eggang givne Forhold, og efter de Metoder, som disse Forhold dikterer.

BLIV MERE SAMMENHÆNGENDE 29 AUGUST.

Med Undtagelsestilstandens Erklæring er al Forbindelse mellem de enkelte Landsdele og Byer afbrudt, og det er meget vanskeligt at faa noget reelt Overblik over, hvad der er sket. Men følgende Kendsgerninger er alligevel kommet os for Øre:

Deres Vane tro startede Tyskerne deres Overgreb med Arrestationer af en lang Række komplet uskyldige kendte danskere. Denne Gang var det ikke Kommunisterne, det gik ud over, men mange forskellige Befolkningkredse. Retningslinien synes at være den, at man har arresteret de Folk, som tidligere har nydt den Ære at blive angrebet i Forordningsbladet "Eudrelandet". Dels fra Beretninger, der er naact os fra andre Byer, dels fra Meddelelser i den svenske Presse bringer vi her en foreløbig Liste over arresterede Personer:

Videnskabsmand:

Professor Albert Olsen, København. Professor Jørgen Jørgensen, København
 " Flemming Hvidberg (nyvalgt konservativ Folketingsmand fra Aarhus)
 " A. Lundsgaard, København. Professor Hal Koch, København.
 " Wærburg (der for kort Tid siden opererede Best Datter)

Redaktorer:

" Carl Jensen, Berlingske Tidende
 " Talbitzer, "Børsen"
 " Steffensen, Politikken ("At tænke sig")
 " Nils Masager, Politiken
 " Poul Sabro (den gyldenblonde)
 " Ernst Christiansen, Socialdemokraten
 " Erik Lassen, Aalborg Amtstidende
 " Schiødt-Christensen, Aalborg Stiftetidende
 " Dandgaard, Tønder Socialdemokrat

Forfattere:

Fritz Achyberg (Politikens Teateranmelder)
 Kjeld Abell
 dr. phil. Alf Henriques
 Højskoleforstander Hans Lund, Rødding.
 Polarforskeren Peter Freuchen
 Rektor Torsting, Ordrup Gymnasium.
 Pastor Gunnar Engberg, København.
 Pastor Falck Hansen, København
 Pastor Kaj Haak, Vedersø.
 Overlege Jacobi, Odense. Professor Chiewits, København.
 Skuespiller Poul Reumert, København.
 " Per Knutzen, "
 " Samuel Beskow, "
 " inde Else Skoubo, "

Overrabbiner Friediger, HRS. Carsten Meyer, HRS. Max Rothenborg, Grosserer
 Moses Metz, Direktør Benny Dessau - alle Jøder.

Politikere: - Konservative:

Fibiger, Ole Bjørn Kraft, Aksel Møller, Ingeniør Foss, Urlogskartejn Westermann
 "Dansk Danling:

Arne Sørensen, Poul Molt, Robert Stormose, Støvring

Socialdemokrater:

Hartvig Frich, Hedtoft Hansen.

Faglige Folk:

Formand for dsF Ejler Jensen, Sekretærene Ernst Berg og Kaj Lindberg

Her i Aarhus er følgende arresterede:

Professor Ernst Frandsen (Formand for Foreningen "Norden")

" Frantz Blatt (" " " Nordisk Ungdomsforbund")

" A. Stender Petersen (kendt som Sæ tidligere Søvetven)

" A. Blinkenberg (Formand for Dansk Ungdomssamvirke i Aarhus)

Lærer A. Grønberg, Riis Skov (kendt folkelig Taler i Dansk Ungdomssamvirke)

Bibliotekar Carl Thomsen.

Landtinsmand Ing. Kier, Folketingsmand, Overass. Kalchau.

Tugthandler N. Nielsen, Studsgade. Ostehandler Knud Larsen

Redaktør Martin, Aarhus Amtstidende.

Om Arrestationerne har Dr. Best udtalt: Ja, vi agter i ke at anklage de Herrer for noget. Vi vil blot sikre os deres Personer indtil Danmark igen fælder til Ro". Det er det man andre Steder kalder at tage Gidder.

Det næste Tyskerne foretog sig var at skærpe Censuren uhyre. Der er oprettet et nyt Censurkontor udenfor Udvalgsministeriet i Sætergade 4 i København. Her sidder Representanter for Pressebureauet (P.B.) for Presse-tjenesten og for Værnemagten hvor Dag fra 7 til 24 og censurerer alt, hvad der skal i Bladene - selv de Københavnske Blades Overskrifter. Provsbladene handler under Ansvar for meget store Straffe for tysk Bet. Forud for Indførelsen af den.c skrappe Censur var gaaet et Løde pa. Pagmar Dagmarhus

4.
 i København mellem Pressens Repræsentanter og Dr. Best. Denne udtalte her, at det var den danske Presse, der havde dryppet Gift i det danske Folk. Man beskyldte Pressen for at have givet det Udseende af, at Tyskerne ikke viste, hvad de vilde, og at de stod paa svage Fødder. "Og" sluttede den "fine" Dr. Best, "nu kan vi ikke længere taale denne Hån fra dette lille latterlige Land". (Dr. Best synes ikke at have læst den gamle Historie om Kampen Goliath, der blev fældet af en lille Hyrdedreng mod en Slyndsten). Best udtalte desuden, at de hidtidige Modtælsler fra Udenrigsministeriets Pressebureau indtil nu havde været Henstillinger - nu var det Befalinger, der skulde følges. Og Befolkninger har faaet at mærke, hvad det vil sige. Ikke alene er Aviserne nu komplet latterlige for en dansk Læser at læse, men Tyskerne har ogsaa endnu mere åbenlyst overtaget den danske Radio til Nazipropeganda, som vi hørte det Torsdag Aften den 3 September i en Slags "Kommentar" til Begivenhederne. Stemmen var godt nok Speakerens, men Haanden, der havde skrevet var Harald Tandrup (Fædrelandet). Naar, men Tyskerne kan vel diktere den danske Presse, hvad den skal skrive, men den kan ikke tvinge os til at læse den. En endnu større Udbredelse af den uensurerte, illegale Presse er endnu vigtigere end før. Og Tyskerne kan ogsaa diktere, hvad den danske Speaker skal sige, men kan ikke tvinge os til at høre derpaa.

DANMARKS LAR UNDER TYSKEREN NOGEN BEGØRING.

Tyskerne påfører tilsynsladende den største Anstrengelse for at faa en ny dansk Regering dannet. De har opdaget, at det slet ikke er saa let at faa det danske Samfund administreret. Hertil medvirker sikkert, at det kraftige danske Nejs, er kommen bag paa Tyskerne, der ikke var forberedt herpaa. Administrationen af Danmark foretager for øjeblikket af de forskellige Ministeriers Departementchefer, der vel kan administrere, men ikke kan lovgive, og altsaa heller ikke udskrive f.eks. Skatter. Desuden er det meget tvivlsomt, at de kan faa den danske Befolkning til at lystre. Hvem vil f.eks. høre efter en Afgørelse fra en Ministerkontor, som man paa Forhaand ved er besat af Tyskerne og dirigeres af disse uden en dansk Lov, hvis de finder det for godt. Men hidtil er det ikke lykkedes Tyskerne at faa dannet "egering og alle de gamle Ministre har betænket sig - de skal ikke mere lægge sig ud med det danske Folk. Hertil kommer, at Tyskerne her i Danmark staar i det Milø ingen Quislinger har til at sætte til Styret, og de ved godt, at en Regering Fritz Clausen vil Folk kun grine af.

Det store Spørgsmaal er nu, hvor loyale de danske Embedsmænd og Politier vil være overfor Tyskerne. Alle Danskere venter, at Embedsmændstandten nu kender sit Ansvar overfor Folket. Ingen Embedsmænd kan være forpligtet til at følge en Henstilling fra den af Tyskerne afsat Regering eller fra en gammel-af-faldig Konge under tysk Tryk hin skabnesvangre 29 August. Vil Embedsmændene og Politiet ikke nu forstaa dette, vil de blive belært om, at det danske Folk igen kan handle selvstændigt og kraftigt, hvis det skal være.

I den Situation synes der at udfolde sig Bestræbelser for at faa dannet en Eksilregering ude i den fri Verden, paa samme Maade som andre Lande har det. Modvirkende til disse Bestræbelser er, at flere og flere danske Gesandter ude i den frie Verden siger fra - sidst nu den danske Gesandt i Sverrig. Men uanset om der dannes en saadan Regering, maa den kun være midlertidig. Saa snart Tyskerne er vel ude af Landet, maa der udskrives Valg i Danmark, saaledes at Landet frit faar Lov til at vælge den Regering, det selv vil have.

DE FÆLLELIGE SITUATION.

Det er i Dag en Kendsgerning, at det var den danske Arbejder, der gennem sin modigt gennemførte Generalstrejke over hele Landet, raabte det kraftigste Nejs til "egeringen og Tyskerne - og som gennem sin konsekvente Optraeden rev hele den øvrige Befolkning med sig. Det skal ikke glemmes. Heller ikke, at de øverste faglige Ledere i den Situation komplet svigtede. Det var Arbejderne ved Maskinen og ved Skovlen, der reddede Danmarks Ansigt i den afgørende Stund - ikke Hænderne i Kontorstolen. Den Lære skal ogsaa huskes. Lederne af de samvirkende Fagforbund kunde imidlertid have reddet en Del af deres Prestige, hvis de ikke havde været saa dumme, gennem stadige Opraab, som de vidste Arbejderne ude paa Arbejdspladserne ikke vilde kunne følge, selv havde savet den Grov over, de selv sad paa. Og det er en Skabnings Ironi, at / af den nu sidder i Nazi' Fangekuller. Arbejderne i Ksbjerg lo saaledes kun af de samvirkende Fagforbunds sidste Opfordring til stadig kun at ordne deres Hellemværender gennem de faglige Organer. Arbejderne sadde meget rigtigt, at det maaske nok var de samvirkende Fagforbunds Sag at tage sig af Lensager o.l., men det var jo slet ikke det Strejkerne drejede sig om, men om de tyske Soldaters Færd paa Gaderne. Og den Slags Sager agtede de samvirkende Fagforbund vel ikke at

5
 indbringe for Forligsnavn, Fællesudvalg, og hvad nu al det Væsen hedder. Nej, den Sag maatte ordnes rent lokalt, og de samvirkende Fagforbund havde tjent sin egen og dansk Fagbevægelses Interesser, ved ikke at gøre sig latterlig ved at udsende slige "Udtalelser".

Eller tag Situationen her i Aarhus. Onsdag Aften, den 25 August stod Leonard Hansen paa Fællesorganisationens Talerstol og svovlede mod Provokatorer, Kommunistor, og hvad det nu ellers var han hittede paa. Og han fik med Besvær vedtaget en Resolution, der advarede mod at handle paa egen Haand og at de faglige Organer nok stadig skulde forhandle paa Arbejdernes Vegne. Ikke 24 Timer efter var Generalstrejken en Kendsgerning i Aarhus - og uden at spørge Leonard Hansen derfor - og det varede 3 Dage inden Leonard Hansen fik sig samlet sammen til at indkalde til et Møde til Drøftelse af Sagerne med Medlemmerne, og han udeblev komplet fra de spontane Møder, som blev afholdt, ja, forsøgte endog at forhindre disse Møders Afholdelse. Og da han endelig fik sig samlet sammen til at stille sig i Spidsen for (Likhvidering af ??) Strejken, var det for silde.

Nej, Ejler Jensen og Leonard Hansen maa have os undskyldt - vi og Arbejderne har tabt Fidusen til slige "Pørcere". Men saa meget mere nødvendigt er det, at Fækkkerne sluttet saa meget tættere nede blandt de Menige Medlemmer, som saa straalende viste deres Sammenhold og Kundskab i de for Danmark saa skæbnetsunge Dage forud for den 29 August - og vil vise det igen herefter, naar det gælder. Nu maa de arkaiske Diskutioner om Kommunistor og Socialdemokrater ophøre. Nu gælder det kun den størst mulig Aktionsgenhed for Arbejderbevægelsens Eksistens. Og de Folk, som saa eklatant svigtede i de afgørende Øjeblikke, maa fjernes og erstattes med de handlekraftige Folk, som det viser sig, at dansk Fagbevægelse havde nede i Fækkkerne.

Og det hæster, for det er stadig store Krav, der skal løses. Hvilke Planer Tyskerne har med dansk Fagbevægelse vides endnu ikke. Det er ogsaa underordnet, for vel kan Tyskerne maaske finde en eller anden Quisling og stille i Spidsen for de samvirkende Fagforbund (selv om en saadan Handling straks vil blive besvaret effektivt fra dansk Fagbevægelse) men de kan ikke gøre det i hver eneste lille Fagforening over hele Landet. Derfor maa Sammenholdet og Fagforeningerne fortsætte, og det maa træffes Foranstaltninger, der sikrer deres fortsatte Arbejde, uanset hvad der sker.

Men tillader Tyskerne de samvirkende Fagforbund at fortsætte som hidtil (og der føres Forhandlinger herom) saa maa der først rejses Krav om Strejkens Reorganisation. Paa mange Arbejdspladser var Arbejdsgivere og Arbejdere enige om Strejken, og saadanne Steder vil man vel kunne forhandle sig tilrette om Lønnen i de Dage. Det vilde være en ualmindelig paa national Tilkendegivelse af de nationale Arbejdsgivere at udbetale deres Arbejdere fuld Løn i de Dage, og Arbejderne kan ikke godt taale at bære flere Byrder end de gør i Forvejen. Tillidsmændene paa de enkelte Arbejdspladser maa forhandle om den Sag. Og de øverste faglige Instanser maa tvinge Værnemagere til det samme. Det er naturligvis en selvfølge, at ethvert Forsøg fra Arbejdsgiverside paa at kræve Rod for "ulovlig" Strejke, maa tilbagevises med fuld Styrke. Strejkerne var for alvorlig en national Sag til at blive gjort til Genstand for Behandling i Voldgiftretter under tysk Kontrol.

Saa er der stadig det uløste Problem med Risikotillæg for Arbejde paa tyske Virksomheder eller Virksomheder, der arbejder for Tyskerne. Ganske vist vil de danske Sabotører fortsat spare og for mange Luftbombardementer, men de kan jo ikke overkomme alt, og vi maa være forberedt paa engelske Luftangreb. Alle Landets Skibsvarfter har forlangt 20 % Lønstillæg, og dette Krav maa rejses overalt. Endelig er der det generelle Spørgsmaal om Lønforhøjelse til Dekring for de stadig ublu Prisstigninger. Her er Kravet Indførelse af Pristalsreguleringen af Oktober 1939 uden Forvanskninger. Der er ganske vist flere Krav, men vi skal nøjst med at henvisse til den Resolution, som Havnearbejdrene her i Byen vedtog paa deres Generalforsamling den 26 Juli. Men siger alt. Og vil Tyskerne gøre sig Haab om igen at faa Ro i Danmark, og vil de samvirkende Fagfor ungs Ledere igen gøre sig Haab om at indtage deres gamle Prestige i dansk Fagbevægelse, saa maa disse Krav opfyldes.

DANMARK ER IKKE MED TYSKLAND.

Men høg alt, hvad vi nu foretager os, maa staa Bevidstheden om, at Danmark nu sikkert er i Krig med Tyskland. Overenskomsten af 9 April 1940 eksisterer ikke mere - den er bleven brudt af Tyskerne. Indførelsen af Undtagelsesstilstanden er sket, i Menhold til Haag-Konventionen, og den forudsætter netop, at Landene er i Krig for at kunne tage et slikt Skridt. Der er derfor nu ikke noget at tage Fejl - Tyskerne har selv villet det. Det danske Folk er en Illusion fattigere, men det skal i de afgørende Stunder, der nu staar for

at kæmpe sin Kamp med samme Fasthed, som vort norske Brod.rfolk har gjort det indtil Sejren er vundet for os og vore allierede. Danmark har ved sit straalende Eksempel i den sidste Maaned været et Eksempel for alle undertrykte Folk, og derved maaske gavnet mere til Hitlers Nederlag, end det lige i Øjeblikket ser ud til.

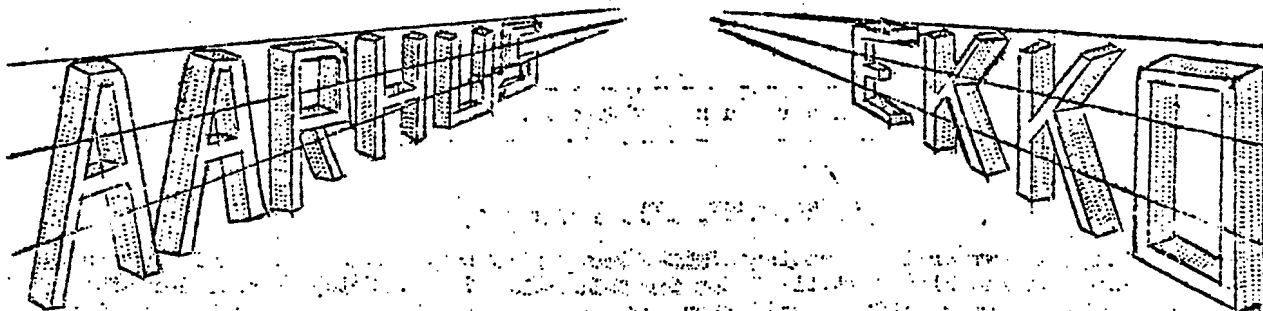
Holger Danske er vaagnet.

Noter.

Svensk Radio meddeler, at 120 af de i Horsens internerede 420 danske Kommuniste er flygtet fra Lejren Søndag den 29 August, da man frygtede for tyske Standretter. Vi har ikke modtaget nogen Bekræftelse paa Hedd Jensen, ligesom vi heller ikke er i Stand til at sige noget om, hvem de flygtede er eller hvor de nu opholder sig.

Torsdag den 3 September blev en gammel Mand skudt i Halsen af en Tysker ude paa Råinggadebroen. Den gamle Mand kom ikke rask nok af Sted, da Tyskeren befalode ham at fjerne sig fra Råkkværket om Broen, hvor den gamle havde staaet og hvilet sig et Øjeblik.

Samme Dag saaredes en Mand død ligt af et Bajonetstik fra en tysk Soldat inde paa Banegaarden. Manden var som rojsende ankommet til Banegaarden n. Ved Udgangen er han saa uheldig at snuble over en tysk Soldats Bajonet der pludselig blev sat ud for ham. Herover blev Tyskeren saa rasende, at han stak Mand n ned med sin Bajonet.

Nummer 14.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

26. Oktober 1943.

Overblik

De tyske Krigsfronter vakler, overalt er Tyskerne paa Tilbagetog. Paa Østfronten blev deres Skæbne beseglet, og de gaar nu Bæres definitive Undergang i Møde. Saa meget desto mere latterligt virker Dr. Ley's Tale forleden paa den tyske Arbejdsfronts Paradeforestilling, hvor han gav Udtryk for, at ingen kan forinindre Europas Folk i at arbejde for Tyskland.

Disse Ord falder i god Samklang med de nazistiske Landeroveres menneskefjendske Ønsker om, ved Vold at undertrykke og gøre Europas Folkeslag til Slaver for det tyske "Herrefolk", et Ønske som den krigsmæssige Udvikling nu har gjort helt illusorisk.

De nazistiske Ideologer forstaaer ikke, at vi forlængst har passeret den Epoke i Menneskenes og Samfundenes Udvikling, hvor det ene Folkeslag eller Folkegruppes Undertrykkelse af det andet, længere kan lade sig gøre.

Med Tysklands militære Nederlag vil der blive gjort Ende paa et af de sorteste Kapitler i Menneskehedens Historie. Nazismens Formaal er Udbytning, og til det havde den skabt sig et Sæt af ideologiske Dogmer, der alle var tydelig uvidenskabelige og menneskefjendske, men som ikke desto mindre skulde bevise, den tyske Race's Overlegenhed og Ret til at undertrykke og udnytte andre Racer og Nationers Folkefærd aendeligt og økonomisk. Dette forbryleriske Formaal har længe staaet klart for den øvrige Verden, nu lader det ogsaa til, at det er gaaet op for det tyske Folk. For ikke alene Krigsfronterne vakler, ogsaa Hjemmefronten trods Gøbbels energiske Forsøg paa at stive den af, er tydelig i Skred, og Uudtaelselstilstand er erklæret i en Række af tyske Byer.

Disse de sidste Tidens Begivenheder har bragt Okkupanterne i en desperat Tilstand og en Bølge af Terror har skyldet hen over vort Land. I Hundredevis af gode danske Patrioter, som bevisligt intet har gjort, er slæbt til Slavearbejde i Tyskland.

Ingen kan nu længere stille sig afvisende overfor Kravet om aktiv Kamp mod de tyske Okkupanter og Voldsmænd. Ingen kan, som det saa ofte har været gjort, længere skyde sit Ansvar i denne Kamp fra sig under Henvisning til, at det er en Kamp for Ideologier Stormagter imellem, og som vi ingen Indflydelse kan have paa. Jo vi kan, vi saavel som Norge og andre besatte Lande har vor Andel og Medansvar for, hvordan denne Krig skal afsluttes. Denne Kamp er, og ikke i mindre Grad for det danske Folk, en Kamp om Je mest elementære Menneskerettigheder. Enhver Mand som Kvinde, hver paa sit Omraade har Pligt til at yde sin Medvirken til Nazismens Tilintetgørelse, der er en Skandse for ethvert Kultursamfund. Man maa gøre det, hvis man ønsker at denne Krigs Afslutning skal bringe Forholdet at leve under, der er et Menneske værdigt, nemlig Ret for alle, uanset deres racemæssige Oprindelse, til fri aandelig og videnskabelig Forskning, til Gavn for Samfundet, og ret til økonomisk Betryggesse.

Prisen for dette maa indbetalos nu, hvis vi ikke skal staa som Snyltere overfor de frie Nationer efter Krigen og blive behandlet derafter.

Side 2.

A a r h u s E k k o .

Oktober 1943.

Saa dan der en Helt.

Vor unge Medkæmper i den antinazistiske Bevægelse, Konstruktor Poul Edwin Sørensen, der af Nazi-bødlerne blev dømt til Døden for Deltagelse i en Sabotagegruppe, der afhæntede nedkastede Sprængstoffer i Kold Skov, er - som ogsaa af Tyskerne meddelt - aflivet ved Skydning.

Executionen foretoges i København, hvorefter Liget blev ført til Tyskland. Hans Fader havde forgæves forsøgt at faa en sidste Samtale med sin Søn, ligesom der ogsaa blev sat Træfter i Bevægelse for at faa Liget udleveret, men uden Resultat, ikke engang Liget af en myrdet Søn under de en Fader.

Trods alle Tyskernes bestialske Gerninger er det dog en glædelig Meddelelse at kunne give alle danskere, at Konstruktor Sørensen umiddelbart før Henrettelsen optraadte med en Værdighed og Patning, der fuldstændig duperede Tyskerne.

Efter at den tyske Feltpræst havde aflagt ham det sidste Besøg, færtes han med en Cigaret i Munden ud paa Pladsen. Her afførte han sig sin Sweaters med Besked om, at den skulde foræres til hans Broder, og derfor skulde den ikke plettes med Blod! Derefter afslog han det Bind, man vilde binde for hans Øjne, og med Cigaretten i Mundvigen saa han frit og frejdigt ind i Bøssepiperne.

Hans Liv og Gerning har ikke været forgæves, og Meddelelsen om hans mandige Optreden vil fryde enhver Dansker.

Hans Minde skal ikke blive glemt.

Gebbels nye Profet.

En vis Overretssagfører Ejnar Kerschel har af Tyskerne fået Lov til at misbruge den "danske" Radio til at holde nogle Foredrag, hvori han dog til Føltis mod Sabotagen og Frihedskampen herhjemme.

Om denne nye Gebbels Profet er kun et bemærke, at han er et forvirret og overspændt Menneske, som har haft snart sagt alle politiske Opfattelser, og i Aarene efter sidste Verdenskrig rejste han Landet rundt som en glødende Agitator for "Aldrig mere Krig", for nu at være havnet hos de krigsgale tyske Nazister, og blive en flittig Gæst i det tyske Institut i Øster Alle i København. At han desuden er berømt for sine homoseksuelle Tilbejligheder og derfor i sin Tid blev smidt ud af "dansk" Rospportsforening", hvis Hovedbestyrelse han var Medlem af og forment Adgang til Idrætsparken og lignende Steder, nævner vi bare for en Fuldstændigheds Skyld, som et Vidnesbyrd om, hvilke Redskaber de tyske Nazister finder for godt at anvende.

Han kaldes ser altoed denne Dønds Generaliablud ud, som i Radioen tillader sig at stemple de danske Patrioter som Voldsmænd og gemene Forbrydere, og vi siger den Tillykke med Bækkerskabet, der i Dag giver ham deres bifald og Tilslutning.

Nazistene indenfor Aarhus Ordenspoliti.

Følgende Politimænd indenfor Aarhus Ordenspoliti er alle Nazister, og som saadanne farlige for det danske Søsfund:

Politiasistent Nielsen, Jyllandsalle 9, Overbetjent J. Sonneby, Egedøvej 56,
Overbetjent E.H.Svinkløw, Fasanvej 15, Overbetjent Th.S. Olsen, I. Nuffeldtsvej 3,
Overbetjent J.J.Sørensen, Sdr. Ringvej 47, Overbetjent H.T.Ejlertsen, Thervalisvej 5.

Vi kom alligevel.

En Hilsen fra Norge til Garlevmandet.
Til det danske Studenterråd i Garlev i August indløb der ogsaa en norsk Hilsen i Form af en Pjece med Titlen "Vi kom alligevel". I denne Pjece, hvori der er Bidrag af Justitsministeren Torje Woll, Formanden i norsk Studenterråd John Samnes, Admiral Riise-Brandt m. fl., findes der ogsaa en artikel med Titlen "De kompromisløse" af Normanton i den

("Vi kom alligevel" fortsættes paa Side 3.)

Aarhus Ekko.

Oktober 1943.

norske faglige Organisation, Konrad Nordahl, og som fortjener at kendes af alle organiserede danske Arbejdere. Paa Grund af Pladsmangel kan vi desværre ikke aftrykke den i dens fulde Ordlyd, men maa nøjes med Slutningen, der lyder saaledes:

"Det som en savner mest under Okkupasjonen av Danmark er en sterk og kompromissløs tone fra dansk arbejderbevægelse. Jeg er opmærksom på, at en klar linje vil føre til samme skjebne som for arbejderbevægelsen i de andre okkuperte lande. Men resultatet vil også bli det samme, hvis Hitler sejrer; det er sikkert mine venner i dansk arbejderbevægelse like overbevist om som meg. Spørqsmaalet er da, om selve apparatet betyr så meget, at en for å beholde dette, går på akkord med alt det bedste i seg selv og stiltiende godtar akkt det som en før har forbandet.

Et organisationsapparat er bare skjelettet. Det som gjør det levende, er prinsipperne, idealerne og målet. Kaster en disse ting vekk, er det bare kassabøkene, kontantene og funksjonærene, som er igjen. En slik skjebne er uværdig for dansk arbejderbevægelse, som har utrettet så store ting og været et Mønster for mange andre land. Som alle andre kriger vil også denne slutte engang. Den vil ende med aksionagternes fullstendige nederlag. Nazismen, som er en af de verste politiske styreformene, som historien kjenner til, vil utryttes fra jordens overflate. Kampen har kostet kolosale ofre. Milioner af Mennesker er drept, hundre tusener torturert og hele byer lagt øde. Sultedsdon griher folkene i de fleste okkuperte land i møte. Før kampen er slutt vil nye millioner ha ofret sitt liv.

De som har lidid og dodd harvgjørt det for at menneskenheten kan få leve et sivilisert liv hvor frihetens idealer er satt i høysetet. Det vil være meget beklageligt om en paa den store frihetslag nær tyskerne også skal ut av Danmark, må konstatere, at dansk arbejderbevægelse av frykt for å miste visse tilsyneladende fordeler, har holdt seg passiv i den store verdenskrig som er ført mellem sivilisasjon og barbari.

Enhver organisasjon som har livets rett vil vokse fram igjen straks frihetens time slår. Verre vil det være for organisasjoner, som ofret alt paa opportunistens alter i en tid det hele verden var i kamp for frihetens og demokratiets idealer, nettop de idealer som dansk arbejderbevægelse har bygget hele sin virksomhet på gjennom de siste generasjoner."

Saaledes lyder Rosten fra de samvirkende Fagforbunds Broderorganisation i Norge. Den er saa meget mere bemerkelsesværdig, som det maa formodes, at samme Konrad Nordahl politisk maa betragtes som Meningsfulle med vere egne Organisationsledere, hvorfor den ikke kan afværges med "Kommunistagitation", "Splittelsesmanøvrer" og "revolutionære Fraser" o.s.v.

Vi har fra kommunistisk Side - ogsaa lang Tid før Besættelsen - gaaet skarpt imod den opportunistiske Ledelse indenfor D.s.F., der paa alle principielle Punkter har firet og læmpet sig efter Arbejdsgivernes Forførbefindende, klassisk er i saa Henseende de Laur. Hansenske Krumspring, der altid endte med hovedkulds Fald, og vi har saa sandelig ikke været illusioner med Hensyn til Fasthed af den Kurs, man vilde styre indenfor D.s.F., men vil ved ogsaa, at mange Arbejdere ønsker D.s.F. befriet for Mand, der i "Kassabøgerne, Kontanterne og den selv" ser hele Organisationen, nedens de glemmer, at det er Arbejdernes Masser, der danner Bevægelsen, og at det er Forhedringen af deres Kaar, der er Maalet i dansk Arbejderbevægelse.

I den Række af Organisationer, der overfor Besat har protesteret mod Deportationen af danske Statsborgere - hvad enten der angives racemæssige eller politiske Grunde - savner vi stadig D.s.F., men vi haaber, at der paa de kommende Eftersaaersgeneralforsamlinger i Fagforeningerne fra Medlemmernes Side vil rejse sig en Storm af Protester mod Overgrabene, og at disse Protester manifesteres i Resolutioner til de samvirkende Fagforbund for en mere aktiv Politik overfor Besættelsesmagten.

Tysk Beskyttelse i Praksis.

I en lille Landsby nær ved Aarhus, hvor den fredelige og indiferente Landbefolkning til daglig lever i Fred og ingen Fure, fik forleden Løjlighed til at stifte Bekendtskab med vore "Beskyttere" i Praksis. En Bil med tyske Soldater rullede op foran et Hus, hvor der boede et Par enlige Mennesker. De trak Konen med ud i Laden og spurgte, om der sov nogen i Høet, da Konen ikke forstod, hvad de mente, men i Stedet for at svare stak en Stige hen og sagde var saa god, blev de fuldstandig afsindige, og efter først at have spredt alt Høet for sig ind og endevante alle Husets Gænger og Skaffer og optraadte som sindssyge, hvorefter de med Skældsord forlod Byen.

De gamle fredelige Mennesker har her haft Fornøjelsen at stifte Bekendtskab med den tyske Kultur, som de ikke glemmer i Hast.

Side 4. A a r h u s E k k o .

Oktober 1943.

Vi fortsætter her med Offentliggørelsen af Feltmadrasser.

- Lydia Frederiksen, Peder Skramsgade 2 B II (har et Barn med en Tysker), har holdt til paa "Sct. Oluf" og "Klintegaarden".
- Søstrene Anny og Aase Bruun, Læssøesgade 75 I.
- Ellen Hansen, Møllevangsalle 36 (klippet skaldet den 26/3 43 Kl. 22,30 paa Hjornet af Møllevangsalle og Brendstrupvej, men end ikke dette har formaaet at standse hendes Omgang med tyske Soldater.)
- Frk. Wies, Silkeborgvej 130 I.
- Søstrene Ruth og Edith Lauritsen, (Resultat: Ruth 1 Barn)(Moderen fraskilt, Hjemmet tysk Bordel, Marselisborg Alle 4 A III.
- Aase Clausen, Marselisborg Alle 3 A St.
- Fru Halar Jensen, Silkeborgvej 94.
- Vita Witved, Nørrealle 17 St.
- Else Bregesen, Nørrealle 21 II.
- Oda Christensen, Solystgade 34.
- Gerda Jensen, Solystgade 24.
- Søstrene Ellen og Gerda Rasmussen, Solystgade 53
- Rita Danielsen, Herluf Trollesgade 9.
- Else Larsen, Gammel Munksgade 6.
- Esther Thurn, Bruunsgade 46/48.
- Gurli Christensen, Falstersgade ?
- Søstrene Anny og Mary Lottrup, Niels Juelsgade 75.
- Norma Arntzen, Banegaardsgade 30.
- Norma Nielsen, Jens Baggesensvej 76.
- Else Espenson, Klostergade 20/22.
- Inge Jensen, Wilstergade 28 (kld. "Galop i Trav")
- Fru Hilar Thomsen, I. Huitfeldtsgade 23.
- Fru Kotty Christensen, Langlandsgade 206.
- Fru Jørgensen, I. Huitfeldtsgade 19 I. (Tvillinger med een eller flere Tyskere).
- Søstrene Kotty og Inge Hamdorff, Fuglesangsalle 75

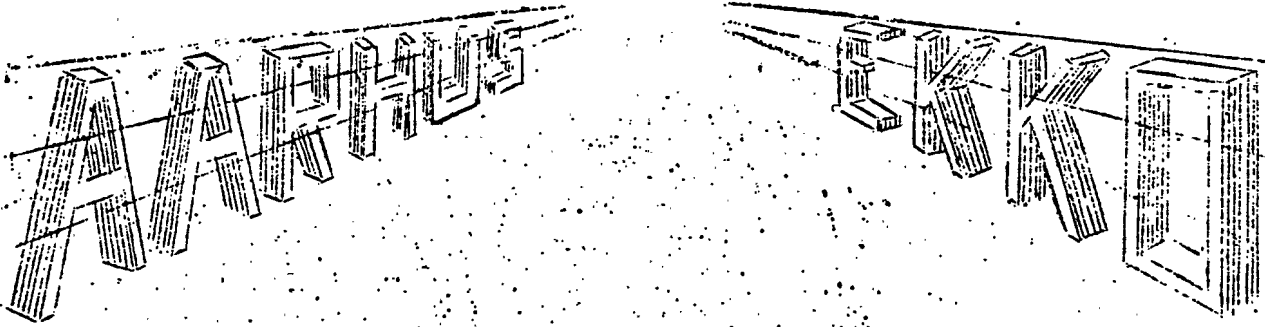
Begivenheder i korte Træk i Månedens Løb:

- Bombeexplosion i de forenede Automobilfabrikker, Odense og Skoubo-Mortensens Auto-Værksted, Aalekistevej, København.
- Bombeattentat mod Elektricitetsværkernes Ingenierplads.
- Jernbaneafbrydelse i og ved Aalborg og Bombeexplosion i Aalborg Baadhavn.
- Bomber mod Scheensstrøms Motorværksted, Lyngbyvej, København.
- Tre Frihedskæmpere arresteret i Aarhus af danske Reservebetjente.
- attentat mod Højspændingsanlæg i Lyngby.
- Dansk Soldat dræbt af tysk Soldat i Næstved. (Betegnes som Vaadeskud).
- Brandstiftelse mod Jørgensens Kærtmagerværksted og Bombeattentat mod J. Petersens Autoværksted, begge Viborg.
- Bombeattentat mod Granthylsterfabrikken AICO og Glud & Marstrand, København, samt mod Jernbanelinien Frederikshavn - Aalborg ved Brønderslev.
- Den jyske Langdebane sprængt talrige steder mellem Aalborg og Padborg.
- Ildkamp mellem tyske Vagtposter og Saboterer i Nørre Sundby.
- Dette er kun et lille Udpluk af sidste Månedes Sabotagehandling.

Sidste Nyt!

Nu har Tyskerne beslaglagt alt Kartoffelmel herhjemme. Det skal bruges til at stive Østfronten af med.

Læs og giv videre og pæs paa Provokatorer og
S t i k E r o r !!

Nr. 15.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

November 1943.

PAA 26. AARS-DAGEN FOR DEN STORE SEJRRIGE SOCIALISTISKE REVOLUTION . .

Den 7. November er Aarsdagen for det bolchewikiske Parti's Overtagelse af Magten i Rusland. Zarismen, der ikke alene repræsenterede det russiske Godsejervalde, men i lige høj Grad udenlandske Stormagters Imperialistiske Interesser i Rusland, havde under en krad, chauvinistisk, nationalistisk Maske, ført Folket ud i en meningsløs Krig. Paa fronterne forblødte Folket, Sult og Desorganisation prægede Hjemmefronten, og en Overgang saa det ud, som hele Rusland skulde falde i Hænderne paa udenlandske Imperialister og blive et Udbytte-Objekt for disse. Under disse Forhold var det, at hele det russiske Folk rejste sig, og under Førerskab af Lenins og Stalins bolchewikiske Parti styrtedes Zarismen. Jog de udenlandske Interventionsstyrker ud af Llandet og tog sin Skæbne i sine egne Hænder. Et Samfund som Misregime og Krig havde bragt paa Falittens Rand, var det, man overtog. Landbrugets Produktionsform stod paa et middelmaadigt Stade. Den tekniske Industri, som for Størstepartens Vedkommende blev udnyttet af udenlandske Kapitalister, svarede overhovedet ikke til sine Muligheder, dertil kom Analfabetisme og Racefordomme, der gjorde Livet til en Pestilens for de forskelligartede Folkegrupper.

Paa den videnskabelige, marxistiske, Leninistiske Klippegrund paabegyndte det bolchewikiske Parti under Stalins Førerskab at bygge et nyt Samfund op, og paa mindre end et kvart Aarhundrede gennemgik den russiske Folkenusholdning efter socialistiske Principper en Udvikling, der sidestillede - og paa mange Omraader langt overgik de højst udviklede Samfund i Vesteuropa og Amerika. Landbruget blev organiseret efter de nyeste videnskabelige Metoder, Industrien overgik i Kapacitet og teknisk Udvikling de bedste i Verden, men ikke alene skabtes en ny materiel Verden; en ny og bedre Mennesketype blev til, Analfabetisme og Racefordomme blev likvideret, en Mennesketype med et højt kulturelt Niveau var i Stand til at magte den højeste videnskabelige Teknik og kulturelle Forskning, men først og sidst en Mennesketype, der var frigjort for Udbytning og Udbyttelse, og for hvem Solidaritet og Fællesansvar for Samfundets Udvikling var blevet det mest udprægede Karaktertræk.

En saadan Udvikling er selvfølgelig ikke gaaet upaaagtet hen for den øvrige Verden. For Arbejderne, de arbejdende Bønder og fremskridtsvenlige intellektuelle, blev dette i Historien et enestaaende Værk, hilst med Glæde og Beundring. Bøgestræbet i den menneskelige Udvikling - Kapitalisterne og de Reaktionære - mødte denne med Haan og de mest fantastiske Løgnkampagner og Bagvaskelser. Forrest i denne Kamp laa Menneskehedens Fjende Nr. 1 - Nazismen - hvis Formaal: Udbytning af andre Folkelag, Race-skændsel, og sandelig Undertrykkelse, er blevet mere end tilstrækkeligt afsløret i denne Krig.

Den 7. November er derfor ikke udelukkende en historisk Mærkedag, som fejres af Sovjetfolket alene, dens Betydning naar i Virkeligheden langt ud over Sovjetunionens Grænser. Sovjetfolket staaer idag som det straalende Eksempel, der viser Vejen for alle Europas Folkelag ud af Hitlerismens Barbari og Undertrykkelse.

- To et halvt Aars Krig mod Hitlers Hæverhær har kostet Sovjetfolket store Tab og paaført uænnenskelige Lidelser.

(fortsættes næste Side)

(Paa Side 26. Års-Dagen o.s.v. Fortsættes fra Forsiden.)

For den, der lyttede til Løgnene og Bagvaskelserne, har det været en grundig oplyselses- undervisning; ingen er nu længere i Tvivl om, at den røde Hær er den dygtigste og stærke- ste i Verden. Ingen er længere i Tvivl om, at det er den røde Hær, der gør os alle paa det nazistiske Nestie og dermed Europas Undertrykkelse.

Den 7. November sender vi vore varmeste Hilsener til det tapre og heltedige Sov- jetfolk og lover med alle Midler at fortsætte og forstærke Kampen mod de tyske Okkupanter til en sejrfuld afslutning af Krigen.

Leve Sovjet-Unionen!

Leve den sejrrige røde Hær!

Leve det danske Folk og Sovjetfolkets fælles Frihedskamp mod de nazistiske Undertrykkere!

BYRAADET BJR. PROTESTERE.

I Midten af Oktober blev det bekræftet, at foruden de af Gestapo arresterede Jøder, var en Del af de i Horsørødlejren internerede danske Kommuniste deporteret til en Koncen- trationslejr i Tyskland.

Utallige danske Organisationer og Administrationsinstanser har overfor de tyske Myn- digheder protesteret mod Deportationen af Jøderne, men mellem dem har man - bortset fra U- nuversitetets Lukning i 8 Dage - savnet en Røst fra Aarhus. Vi har været af den Opfattelse at dette skyldtes, at der ikke fandtes Aarhus-Borgere mellem de deporterede Jøder - saa- vidt os bekendt. Ganske vist finder vi ikke, at man derfor skulde undlade at protestere, for Hammen over Deportationerne er hele det danske Folk, men det kunde anføres som Aar- sag til den manglende Protest. Men nogle Dage efter den modtagne Meddelelse om Depor- teringen af Kommunisterne kunde vi konstatere, at der mellem disse fandtes i det mindste 4 Aar- husborgere, nemlig Jord-og Betonarbejder Laurits Jauert, Arbejdsmand Robert Satory, Murer Harry Madsen og det tidligere Byraadsmedlem den 60-aarige gamle Maler Thomas Christensen. Alle disse 4 Borgere er velkendte i Aarhus, idet de alle i kortere eller længere Tid har siddet i Fagforeningsbestyrelser her i Byen og aktivt deltaget i dens Arbejderbevægelse. Thomas Christensen var kendt som Smøkaarsfolkets varme Talsmand i Byraadet. Ingen af dis- se fire kan paa nogen som helst Maade mistænkes for at have deltaget i noget som helst il- legalt Arbejde her i Landet, idet de af det danske Politi arresteredes i Dagene efter den 22. Juni 1941 og har siden hensiddet i Koncentrationslejren i Horsørød.

Der var altsaa al mulig Grund til at høre en Protest ogsaa fra Aarhus - det er jo ik- ke alene Deporteringen af Jøder, der harmer os - det er Deporteringen af danske Statsbor- gere, og for os er der ingen Forskel paa dem, om de er Jøder, Kommuniste eller andet.

Da man imidlertid kunde tænke sig, at den Instans, der var mest berettiget til at ta- le, paa alle Borgeres Vegne, nemlig Byraadet, midt i den megen Tale om Jøderne, kunde ha- ve overset, at der mellem de deporterede danske Statsborgere befandt sig om ikke fire Aarhu- sianke Jøder, saa dog fire gamle veltjente Borgere af nordisk Race. For at undgaa enhver Forglemmelse fra Byraadets Side desangaaende, har det kommunistiske Parti's Afdeling her i Aarhus den 20. Oktober tilstillet saavel Byraadet officielt som ogsaa den socialdemokratiske og den konservative Byraadsgruppes Formand en Skrivelse, hvori man gør Byraadet opmærksom paa, at fire af dens Borgere er blevet deporteret til Udlandet uden Spor af Hjemmel dertil, og at Jøder hæfligt Byraadet om, paa den ene eller den anden Maade, at formulere By- ens Protest overfor de rette Myndigheder over den Krænkel-else af dansk Retfærdighed og dansk Tankegang, der her har fundet Sted.

Det kommunistiske Parti's Skrivelse undlader ikke samtidig at gøre det ærede Byraad opmærksom paa, at allerede een aarhusborger har mistet Livet paa Grund af den mærkelige Form for Retsfølgelse, der hedder en simpel Koncentrationslejr, nemlig Jord- og Betonar- bejder Albert Nielsen, der i Foraaret døde i Koncentrationslejren i Horsørød, nedbrudt paa Sjæl og Løgene efter i omtrent 2 Aar at have været ulovligt indespærret af det danske Po- liti, og man udtaler sin Beklagelse af, hvis endnu flere Aarhus-Borgere skulde miste Li- vet paa denne skandaløse Maade, uden at der i det mindste fra Byens Borgere led- den harudrørende Protest.

(fortsættes paa Side 3.)

- 3 -

Desværre har de Arbejdsformer det kommunistiske Parti i Dag er tvunget til at arbejde under, forhindret at Skrivelsen kunde underskrives med Navn, men vi kan ikke tænke os, at Byrådet vilde være simpel nok til at bruge dette som Undskyldning til ikke at behandle Skrivelsen eller til at undersøge Muligheden for at formulere en Protest - saa meget mere som Byrådet ogsaa uden det kommunistiske Parti's Skrivelse burde have taget Initiativet til at protestere mod Overgreb paa Byens Borgeres Liv og Velfærd, uanset, hvilken Race, Livsanskuelse, politisk Mening, o.s.v. de havde. I dag er det fire uskyldige Arbejdere, der er ramt - i Morgen kan det blive en hvilken som helst anden af Byens Borgere, Nazibanditterne lader deportere.

Vi ved ikke formuværende, om Byrådet har drøftet Skrivelsen - eller om de allerede forinden Modtagelsen af den har protesteret mod Overgrebene paa danske Statsborgere - vi haaber det sidste, men det kommunistiske Parti har ikke turdet undlade at påpege, at i hvert Tilfælde 4 Aarhusborgere var deporteret af Tyskerne. Og vi anser stadig Byrådet for at være den Instans, der er mest berettiget til at formulere Borgernes Protest, men dette bør ikke afholde Byens forskellige Organisationer fra at vedtage Protester af samme Art. Det gælder Handelsforetagender, Lægeforeninger, Lærerforeninger, Børnerforeninger, Valgforeninger - og det gælder først og fremmest Byens mange stærke Fagforeninger, ikke mindst de fire, hvoraf de deporterede Arbejdere var Medlemmer.

Lad der lyde en saa samlet kraftig Protest mod Tyskerne for Deporteringen, at de betænker sig to Gange paa at fortsætte ad denne Vej. Aarhus har i Dagene forud for den 29. August vist, at den udmærket godt kan samle sig til et enigt og samlet N E J.

Men lad det denne Gang være Byrådet, der gaar i Spidsen. De ved, de har hele Byens samlede Befolkning bag sig i Protesten. Og vi tillader os at have vor Tvivl om, at Tyskerne turde f. Eks. arresterere Byrådet derfor. Tyskerne har før den 29. August fået at vide, hvad det betyder at træde Byen for meget over Bærene, og det kan de faa at vide igen endnu mere eftertrykkeligt end sidst. Byen staar bag sit Byraad, hvis det virkelig varetager sine Borgeres Interesser - g e r d e t s a a.

F I N T A R R E J D E -

Som bekendt har Tyskerne i stadig stigende Grad benyttet Aarhus Havn som Omladningshavn for deres Krigsudstyr paa Vej enten til eller fra Norge og andre oversøiske Steder. Aarsagen til dette er 1) Den dybe, gode Havn i Aarhus med nogenlunde sikre Tilsejlingsforhold 2) Den gode og lette Forbindelse mellem Aarhus Havn og Statsbanernes Hovedlinje igennem Jylland, 3) Den Kendsgerning, at Aarhus Havn havde den eneste Kran i Jylland, der var i Stand til ene at løfte de store tyske Tanks og Kampvogne fra Skib til Kaj eller omvendt.

Dette har naturligvis længe været alle ærlige Patrioter i Aarhus en Torv i Hjet, og fra Sabotørers Side har der været gjort gentagne Forsøg paa at stikke en Knap i Hjulet paa den tyske Trafik. Banerne har som bekendt gentagne Gange været afbrudt, og Sabotører har forsøgt at afbryde Trafikken til Havnen ved at forsøge at ødelægge baade Spaniers-Broen og andre Broer i Havneterrænet uden at det dog er lykkedes effektivt.

Men Hatten til 3. November er det lykkedes at stikke en forsvarlig Knap i Tyskernes Benyttelse af Aarhus Havn; idet Sabotage fuldstændig har ødelagt den store Kran, der er styret i Havnen og derved sparret Sejlløbet. Vi tager ikke i Betænkning at udtale, at dette er det fineste og mest virkningsfulde Stykke danske Arbejde, der endnu er lavet i Aarhus. Der har været Fagfolk paa Færde, idet Bomberne har været anbragt netop paa de rigtige Stivere paa Kranen og netop paa dem, der fik den til at styrte i Havnen. Naturligvis gik Tyskerne og de sorte Nazivagtere, der bevogter Havnen med både Pigtraad og Maskingovarer fuldstændig i Rækk og skød paa og arresterede fuldstændig sagsløse Personer, der netop paa det Tidspunkt befandt sig i Nærheden af Havnen. Naturligvis var Sabotørerne paa det Tidspunkt Sikkerhed.

N.B. Man bedes overalt sørge for at meddele, at den givne Meddelelse i snavel London- som svensk radio, at det var i Aalborg, Kranen er sprængt, er forkert - det er i Aarhus Havn det er sket.

Samme Aften fandtes en desværre ueksploderet Bombe i Jules Konditori paa Søndergade, der som bekendt næsten kan besøges af Tyskere. Konditoriet var uudenbart tiltænkt samme

- 4 -

Skabne som "Mocca" i København. Denne Gang lykkedes det ikke - men maaske næste Gang. Vi advarer i hvert Tilfælde paa det indstændigste Danskere overhovedet at sætte deres Ben ikke alene i Jarles Kondittori, men i enhver Beværtning, hvor der overhovedet kommer Tyskere. Man kan resikere Livet derved, som "Mocca" og "Jarle" viser.

NYT ILLEGALT BLAD UDKOMMET .

Aalborg, Hobro, Randers og i andre Byer - og nu ogsaa visse Steder her i B. - er begyndt at udkomme et nyt illegalt Blad under Navnet "FOLKEVILJEN". Der er under Danmarks Besættelse udkommet mange forskellige illegale Blade, og naar vi for en Gangs Skyld bruger vor Plads til at hilse en ny Kollega velkommen, saa er det fordi dette Blad indeholder en hel ny Tone, en Tone, som hidtil har været savnet i Danmarks Frihedskaar. Bladet fremtræder duplikeret og med et meget smukt Hoved med en Arbejder med en rød Fane.

I sit første Nummer skrev Bladet, at det jo var Kommunisterne, der begyndte Frihedskampen i Danmark, men nu maa alle Kredse af den danske Befolkning følge Kommunisternes eksempel - og især maa alle Kredse af Arbejderbevægelsen forstaa at finde hinanden i denne Kamp.

I Bladets 2' nu nylig udkomne Nummer skrives følgende: "Manden med den røde Fane som er aftegnet i vort Hoved har fremkaldt Formodning om, at kommunistiske Interesser stod bag vort Blad. Vi er ikke kommunister, men Kommunisterne - saavel som alle andre illegalt arbejdende Kredse - er vore Kammerater og Medkæmpere i Landets Frihedskamp." Vi tror paa et "Danmark for Folket". Danmark er vor Hjemstavn. Vi er som Arbejdere mere end nogen anden Befolkningsgruppe bløseligt knyttet til Fædrelandets Jord. Vold mod Danmark, Frihed og Fred er vor Sorg og Smerte, og vi føler en ufravigelig Pligt til at kalde vore Kammerater til Deltagelse i Kampen mod Landets Undertrykkere. Vi ærer det danske Flag som et samlende Tegn for vort Folk. Det røde Folk er for os Symbolet for vore Idealer: International Forståelse og Samarbejde mellem Nationerne - og Troen paa, at Folkeslagene efter denne Krig vil give hinanden Haandslag over Grænserne. Denne Ønskedrøm lever blandt os i disse Mørketider. Men Virkeligheden glemmes ikke.

FOLKEVILJEN har til Formaal at aktivisere Arbejdermasserne til Deltagelse i Kampen mod Besættelsesmagten. Vi ønsker at gøre op med Kapitulationsmænd og Selvopgivelsesprofetor i Arbejdernes egne Rækker. Vi arbejder for en tiltrængt Gyindstilling i Arbejdernes egne politiske og faglige Organisationer.

Senere i Bladet skrives om Alsing Andersens fra "Land og Folk" kendte fæmese Cirkulære til de socialdemokratiske Organisationer og Fagbevægelser:

"Tyskernes Erklæring af Undtagelsestilstandene og den følgende tyske Terror mod Alsing Andersen ved at udsende en højst udfordrende Skrivelse til de politiske og faglige Tillidsmænd Landet over. Mange Steder sendte man Skrivelsen retur omgaaende!

Efter at have citeret visse Dele af Alsing Andersens Cirkulære, slutter FOLKEVILJEN:

Det vil sikkert være haabløst at bibringe Folk af Alsing Andersens Støtning Forståelsen af det danske Folks Tilfredshed med den ændrede Situation efter den 29. August. Danmark har runset sig selv! Vi er nu i Krig med de Hitlerbanditter, der gennem 3½ Aar har plyndret Landet og terroriseret befolkningen. Herr Alsing Andersen kan godt forberede sin Betrætel! Den vil senest komme til at foregaa, naar Hitler "klapper sammen".

Bladet indholder en Opfordring til Meningsfæller i alle Byer at danne Interessegrupper, at træde i Forbindelse med andre illegale Grupper, at arbejde paa Udbredelsen af FOLKEVILJEN, som kan lokaliseres derigennem, at man aftrykker de generelle Artikler og saa indfører lokalt Stof fra hver enkelt By. Vi vil haabe, at denne Opfordring vil blive fulgt - haabe, at den Dag ikke er fjern, da alle Kredse i Arbejderbevægelsen er sluttet op i Frihedskampen. Vi er slet ikke kede af at blive lettet for noget af det Ansvar for Arbejderbevægelsens Fremtid, der hidtil udelukkende har hvilet paa det kommunistiske Parti her i Landet. Vi siger med FOLKEVILJEN:

Tænd Frihedens Ild Landet over og lad den lyse og vise Vej i Mørket.

- 5 -

EN LILLE KOMMENTAR TIL DEMOKRATEN.

DEMOKRATEN har paa sin Forside den 2. November en stort opsat Meddelelse om stor socialdemokratisk Valgfremgang i Sveitz. Ogsaa vi glæder os over Meddelelsen, men i Sandhedens Interesse skal den vedsjoes visse Ting.

Sagen er nemlig den, at i Schweiz har der gennem længere Tid ogsaa under det kommunistiske Parti's Illegalitet, hersket et udmærket og frugtbart Samarbejde mellem det kommunistiske Parti's Organisationer og de lavere socialdemokratiske Organisationer om alle Ting af Interesse for Arbejderbevægelsen. Dette Samarbejde var nu ført saa langt og havde vist sig saa frugtbringende for Arbejderklassen i Schweiz, at det kommunistiske Parti's Forbund i Foråret indmeldte sig i Partiet og opfordrede sine Medlemmer til at gøre det samme, hvilket skete - hilst med Begejstring af alle ærlige Arbejdere i Schweiz. Og det er altsaa dette Skridt, der nu manifesterer sig ved Valgfremgang for Arbejderbevægelsen i dette Land.

Vi bringer ikke dette for at dryppe Valurt i den socialdemokratiske Glæde over Valgsejren - kun for at vise, at det ikke er den Alsing-Anderske voren sig selv nok, der har Fremgang for Arbejderbevægelsen, men derimod samlet og enig Optræden for Arbejdernes Interesser uden Skelen til Venskab med Overklassen, Varnemaver, tyskere eller andre Arbejderfjender samtidig med Spark nedad mod ærlige Arbejdere i andet Parti. Vi ved, at mange ærlige socialdemokratiske Arbejdere af ganske Hjerter gerne saa den samme Udvikling ske herhjemme. Heller ikke vi, havde noget at indvende derimod, men det betinger, at der her som i Schweiz først gror et frugtbart Samarbejde op mellem de to Partiers Organisationer.

Meget tyder paa, at det ogsaa er i Færd med at ske, og vi haaber inderligt, at Aarsagen til, at Demokraten ikke meddeler de nærmere Aarsager til Valggangen i Schweiz er den, at det er Demokraten forbudt, og ikke at den ikke vil fortælle sine Ledere det.

GLÆDELIGE TIDENS TEGN.

Folk, der bor ved de store Hovedlandeveje her i Østjylland, bærer i denne Tid Gang paa Gang om store mærkelige tyske Transporter syd paa. De bestaar i, at en stor dansk Lastbil med Generator slæber afsted med ofte baade 10 og 12 tyske Militarbiler bundet sammen i et langt Tog bag efter den danske Bil -- i fuld Fart Syd paa. Tyskerne har simpelthen ikke længere Benzin til selv at lade bilerne køre. Denne Meddelelse falder udmærket i Tråd med Bemærkninger om, at Tyskerne nu som aldrig før bruger at lase deres Biler paa Jernbanevogne for at faa dem frøgtet rundt, hvilket enhver, der kommer med Tog til Aarhus selv kan konstaterer - og Jernbanearbejdere bekræfter. Ligeledes er det værd at se, at det store tyske "Lazaratskib", som gentagne Gange har ligget her i havnen og udpumpet benzin, nu i længere Tid har ligget stille ved Ydemølen, og efter Sigend. skal være lagt op for hele Vinteren. Det er som bekendt et Motorskib - altsaa er der heller ikke mere Olie til at sejle med.

Fitler synger paa sidste Vers.

JOHN OG TYSKERNE.

et tidligere Nummer af "ÅRHUS E-KO" behandlede vi Sagen mod "Zonens" Bestandelse for at overveje Sabotagevagter til Tyskerne - foranlediget af nogle mystiske Annoncer i Bladets desangående.

Vi er blevet gjort bekendt med, at disse Afsløringer har berørt Zonens Personale meget pinligt, hvilket er forstaaeligt, Vi skal i den Anledning skyldes os at gøre opmærksom paa, at det saa absolut ikke er Zonens menige Mandskab, vi vil til Livs. Vi ved saa udmær-

ket godt, at der mellem dem findes udmærkede danske Mænd, som af ærlig Vilje gør deres sarsfundsnyttige Ledsats. Men det ændrer jo intet ved den Kendsgerning, at Zonens øverste Ledelse mere eller mindre saabent har fraterniseret med Nazistene. Og hvor nødigt vi end ser det, saa kan det jo ikke undgaaes, at noget af Ledelsens Fædrelandsfjendske Optræden vilde ramme uskyldige danske Mænd i Firmaets "Tjeneste paa samme Maade som itlors Forbrydelser ikke kan undgaa at ramme ogsaa uskyldige Tyskere.

(Fortsættes Side 6)

- 6 -

Men fornaavidt gørlygt at undgaa, at det gaar ud over uskyldige, saa skal vi gaa lidt mere i Detailer. Det er en almindelig kendt offentlig Hemmelighed, at Zonens Direktør Wibolt er eller har været Medlem af Frits Clausens Landsforrædderparti. Og det er sikkert i Ly af denne Kundskabning, at aabenlyste Nazister af mere eller mindre Frakthed har kunnet drive deres Spil indomfor Korpsets Rækker ogsaa her i Aarhus.

Vi kan saaledes nu oplyse, at Lederne af Zonens Station her i Aarhus, d'Herrer T. Fabritius-Rasmussen (Privatbolig Søndergade 43) og Overass. Svend Petersen (Privatbolig Marstrandsgade 10) begge har tjent sig store Penge under Dække af Zonen ved Vagttjeneste for forskellige Firmaer. De har indkøbt brugte Polituniformer, forsynet dem med Zonens Mærker, og med disse udstyret de hvervede Sabotagevagter. Zonens danske Funktionærer har længe været klar over dette og, dette lyssky Foretagende og har gøetagne Gange foreholdt de ledende herrer det uholdbare i deres Fremgangsmaade - dog uden Virkning. Personlet har ogsaa klaget til Direktionen, men denne har - af gode Grunde - ikke reageret herpaa. Det maa antages antages, at Direktionen med Wibolt i Spidsen har været indforstaaet med d'Herrers Sabotagevagt-Hvervning.

Der kan vel ikke herske Tvivl om, at den farnese Annonce om Hvervning af Sabotagevagter er sat i af de to nazificerede Herrer - naturligvis uden at spørge Zonens Personale derom, men sikkert i Haab om velvillig Godkendelse fra Direktionens Side. At Falcks Agenter benytter Annancen i deres Agitation er vel forstaaeligt, men vi skal ikke blande os i de to konkurrerende Firmaers indbyrdes Forhold, kun vil vi fastslaa, at naar en Annonce om Hvervning af Sabotagevagter overhovedet kan bruges mod Zonen, siger det lidt om Stemningen i det danske Folk. Den havde Zonens Direktion gjort sig klogt i at markere sig i Tide. Det vilde have gavnede den selv og dens uskyldige Personale.

Hvor beklageligt det end er, saa maa vi fastholde vor Advarsel mod at have noget med Zonen at gøre, saalange det har slige Personer i Direktion og Ledelse. Vi beder om, at man ikke lader dette gaa direkte ud over det menige Personale, som vi vil anbefale saa vidt gørlygt at søge over i et andet Firma snarest muligt. Er dette umuligt, saa regner vi med, at hver enkelt arlig dansk Funktionær i Zonen vil søge efter evne at gøre dansk Indsats i Arbejdet (saa paa Benzinen, naar der kaldes til Brand i tyske Lagre eller paa tysk Virksomhed) jerved gør I i hvert Tilfælde, en lille Indsats for at vaske den Plet af Firmaet, som korrupte sætter paa det ved Lefien for Nazisterne og Landsforrædderne.

Vi beklager, at de store Virksomheder her i Byen i den sidste Tid har forhindret os i at bringe denne Meddelelse før.

"EN NY GODSEJER".

Gering - dansk Godsejer og Slotsbesidder - Købt Godset Benzonsøje paa Djursland-Kommunen - et ikke ringe Beløb - er hævet i den danske Nationalbank!!

SKAL STUDENTERNE SAMME VÆRE SOM JODERNE ??

Der er i Dagene 27 - 28 Oktober udbrudt Panik blandt Studenterne paa Aarhus Universitet, saadan at Studenterne i meget stort Tal har fjernet Dørsiltene, opgivet deres Personale rejst Kjem eller blevet illegale. Den paniske Flugt fra Universitetet skyldes et Røgte om, en Razzia blandt Studenterne med kollektive Masse-arrestationer o.s.v. Stemningen blandt Studenterne ligner Stemningen blandt Joderne kort før Jedeforfølgelsesernes Proklamation. Rygterne mindes at stamme fra en Samtale mellem nogle Betjente. Der har været afholdt flere Møder om Sagen, og Professorerne har forsøgt at mane Studenterne til ro. Det menes, at Universitetets Politiet er ødelagt og Billederne fjernet. Rektoren skal derefter have henvendt sig hos Politiet og faaet det Raad, at Studenterne helst maatte gaa under Jorden af Skyld Tid.

De terra Fakta er disse, at Politimesteren paa Opfordring fra Studenterkredsen i Aarhus offentligt har henvendt sig til Lederen af det danske Statspoliti v. Wa. gius for at faa en Besked om, hvorvidt der kunde ventes Studenterforfølgelser her i Danmark. V. Wa. gius lod Forspørgslen gaa videre til Lederen af det tyske Politi i Danmark Millner. Der tilsendtes v. Wa. gius et Svar, som den 28. Oktober pr. Bjernskriver blev rundsendt til alle danske Politistationer. Hr. Millner svæder heri at der aldrig har været Tale om kollektive Masse-arrestationer. Dementiet saa som i Belysning af tidligere lign, tyske Dementier bl.a. Jedeforfølgelser, og virker derfor paa mange som en Bekræftelse af Rygtet.

A A R H U S

E K K O

Nr. 16.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.

November 1945.-

D A N M A R K S F R I H E D S R A A D

udtaler i Anledning af en Række Begivenheder i den sidste Tid:

Saa længe Besættelsen har varet, har Værnemagtsoldater og Frikorpsfolk øvet Vold og Overfald paa særligse danske Borgere. Under tysk Beskyttelse har de trykt kunnet sætte sig ud over enhver Retsordning og endog forevæ Mord og private Hævnetakter uden at behøve at frygte Straf. Hvis de blev anholdt af dansk Politi, krævede Tyskerne dem udleveret og satte dem derefter paa fri Fod.

Saa tidlig risikerer enhver god Dansker vilkaarligt at blive fængslet og stillet for tysk Standret uden Skygge af berettiget Anklage.

Denne retsløse Tilstand har ganske naturligt vakt en voldsom Harme i det danske Folk, og i flere Tilfælde er de brutale Udaskninger blevet besvaret med Angreb paa "danske" og tyske Medlemmer af Værnemagten. Imidlertid er ikke alle saadanne Angreb foretaget af danske Frihedskæmpere, det drejer sig bevisligt i mange Tilfælde om nazistiske Bønder og Personer.

Hvad enten dette aabenlyst er Tilfældet, eller der foreligger Dæmninger, udført af ærlige danske, bliver Svaret fra von Hannekens Side uvæerligt kollektive straffeforanstaltninger, der i Strid med Haagerkonventionen rammer uskyldige Borgere i stort Antal.

Danmarks Frihedsraad forstaar fuldt ud de Følelser, der kan bevæge retssindige Landsmænd til at handle ud fra Sætningen: "Øje for Øje og Tand for Tand." Alligevel har Frihedsraadet advaret mod at bekæmpe Tyskerne ad denne Vej, baade fordi det ikke tjener dit Formaal, og fordi en stor Del af Befolkningen trods sit Had til Nazismen ikke kan gaa ind for saadanne Handlinger.

Hvor Kampen mod Tyskerne kræver Afstraffelse af enkelte Personer, skal denne bevist rettes mod ansvarlige og ikke mod tilfældige Medlemmer af Værnemagt og Frikorps.

Men Modstanden mod Tyskerne skal for Øjeblikket først og fremmest føres paa to andre Omraader.

For det første skal enhver af os maalbevidst og utrættelig lægge Hindringer i Vejen for den tyske Udbyrds og Udbytning af vort Land ved at nægte eller forsinke og forringe ethvert Arbejde og enhver Leverence til Besættelsesmagten, ved at sabotere enhver Opgave Tyskerne påtvinger os indenfor Administration, Politivirksomhed, Vagttjeneste, Erhverv og Organiseringsliv, og ved at lægge den Hindringer i Vejen i deres Hæmskojagt.

Og for det andet skal de, der har Mod og Midler rette deres Angreb mod Punkter af vital Betydning for Besættelsesmagten, saaledes Frigteproduktionen, Forbindelsesveje og Transporter. De tyske Represalier, saadanne maalbevidste Handlinger kan medføre, vil det danske Folk bære i Forstaelse og mod Stolthed.

Vi beder enhver dansk Frihedskæmper lægge sig dette paa Sinde til Gavn for det fælles Maal.

Den 29. Oktober 1945.

D A N M A R K S F R I H E D S R A A D.

Denne Henvendelse fra Frihedsraadet sigter bl.a. til Attentatet paa Restaurant "Mokka" og til de meningsløse Afvæbninger af danske Politibetjente, og det er næppe forkert at antage, Frihedsraadet ogsaa ønsker sine Ord anvendt om Sabotagen paa Storebæltsfærge "Sjælland" den 3. November.

NAZISTER, ANGIVERE OG ANDRE LANDSFORRÆDDERE.

Typograf Palle Sørensen, St. Billestorv 5 II, er Typen paa en af de mest utiltalende Personer, der uden Skrupler søger at udnytte Situationen. Da Tyskerne i 1940 overfaldt Danmark, havde han godt Arbejde som Typograf, men han holdt op med at arbejde og begyndte i Stedet for at hverve Arbejdere til Tyskland sammen med Murermester Georg Knudsen's Søn.

Han opholder sig mest i Tyskland, men af og til kommer han til Danmark, hvor han saa rejser rundt i hele Landet og søger at lokke danske arbejdere til Tyskland. Dette Arbejde er selvfølgelig som al anden landsforræderisk Virksomhed godt betalt, saa godt, at han ikke tør sende Pengene hjem til sine Forældre, men sender Releb paa flere Hundrede Kroner til forskellige Venner og Bekendte her i Landet, for at de saa kan aflevere dem til hans Hjem. Men det er ikke nok, naar han er hjemme paa Besøg, køber han Konserver op i stor Stil og tager det med til Tyskland for der at sælge det til store Overpriser. Han optræder selvfølgelig i lange Støvler og er Typen paa en af dem, vi, naar Tiden kommer, skal vide at gøre op med.

Vognmand H. Højstrøm, Tordenskjoldsgade 66, Tlf. 7121 er en typisk Varnemager. (Han har Kontrakt med Tyskerne angaaende al Kørsel og rekvirerer Lastbiler fra Byens øvrige Vognmand til Forræderkørsel). - P.H. Meihoff, Indehaver af "Lase - Mappen", Herning. (Han leverer "Lase-Mappen" til Barber- og Dasefrisørsaloner i hele Jylland). - Manufakturhandler Lund Nielsen, Lille Torv 4, (handler helst med Tyskere) - Bogholder Nielsen ved Aarhus Gædningskomp., Adr. Langelandsgade 6 (er Nazist, og Konen er Feltmadras). - Havneværter Hjort, Fredensgade 31 c. G. IV th. (Vicevært) og Havneværter Niels Rasmussen, Niels Juulsgade 5 I. - Restauratør Hansen, "Træpunktet", Studsgade 3 (10 Døtre er Feltmadrasser). Malersvend Knud Nielsen (Adr. ukendt). - Frøken Christine Plath, Rogensburgsgade 19, Arbejdsstøt: Fric-tagefabrikken. (Har faaet en større Dussr for sit Angiveri). - Rasmus Holm, Hovgaarden Brand, angiver alle, han ser med illegale Slade. - Feltmadras Anna Margrethe Holm Olesen, født . . . 2 1920 er ugift Kontorassistent, (har en Dreng født den 26/5 1943 med en . . . Hendes Adresse er Willemoesgade 16). - Kriminalassistent Sandhøj, Herluf Trollesgade . . . - Overbetjent Neve, Sct. Poulsplass 7. - Overbetjent Frode Poulsen, Grangsgade 28. - Overbetjent Odelvald-Lander, Strandparken 40. - Kriminalassistent P. S. Fomsgaard, Marstrandsgade 3. -

Tysk OFFICERSKUP paa Fabrik i Gl. Munkegade .

Hos Firmaet Max Westphal & Co., Gl. Munkegade 21 har der i Oktober Maaned været Indbrud flere Gange, hvorfor Direktøren bad Personalet om at holde Vagt.

Mandag, den 18. Oktober 1943 Kl. 11 om Aftenen ankom de to unge Mennesker, som havde Vagten paagaldende Aften, og de hørte straks en mistankelig Lyd, hvorefter de skyndte sig ud i Gaarden, hvor et Par skumle Fyre var ved at løse Varer paa Firmaets Varecykle. Da de opdagede Vagterne, forsøgte de at flygte, men blev indhentet og overmandet efter et heftigt Slagsmaal .

Vagterne mente, at de hellere maatte løse de to Forbrydere ind i et Værelse og ringe til Politiet, men pludselig lod en gjældende Stemme paa gebrokkent dansk "Hænderne op"; de to Vagter vendte sig om og saa til deres Forbavselse en tysk Officer med en Revolver i Haanden.

De forklarede ham, at det var Tyve, der skulde afleveres til Politiet, hvorpaa han svarede, at hvis de ikke lod hans Kammerater gaa, vilde de blive skudt paa Stedet, men da de var i deres Ret, reagerede de naturligvis ikke, hvorefter den tyske Officer affyrede to Skud - uden dog at ramme nogen af dem.

De to unge ubevæbnede Menneske maatte nu opgive Kampen, og med Revolveren i Nakken blev de tvunget ud af Gaarden.

Da de var kommet ud paa Gaden, forsøgte de at faa Sat i et Par Betjente, men da dette

- 3 -

endelig lykkedes, og de kom tilbage, var Selskabet forsvundet, men Varerne blev reddet, og i dette Tilfælde drejede det sig k u n om Varer til en Værdi af ca. 18.000 Kr.

For det er denne Form for Nyordning af Samfundet, som Hitlerregimet ønsker indført i Europa.

----- " -----

For nogen Tid siden bemærkede man, at der var stjaalet et Par Dritler Smør fra en Banevogn, som stod paa Østbanen. Sporene viste, at Dritlerne var trillet tværs over Terrænet af Folk med tyksaaledede Støvler, beslaaet med store Søm. Sporene standsede paa et Sted, hvorfra der kort forinden var afgaaet et tysk Militærtog, og saa var man klar over, at Smørret var gaaet ad Pommern til!!!

S M A A M E D D E L E L S E R .

Paa Smede- og Maskinarbejdernes Lærlingeclubs Generalforsamling i Efter sommeren oplystes, at to Lærlinge fra Sabroe i Middagspausen havde reabt efter et Par feltwadasser, hvilket var blevet indberettet for Rykommandanten, som derefter havde forbudt alle Sabroes Lærlinge at gaa udenfor Fabrikken i Middagspausen - altsaa i Fritiden. De, der spiste hjemme, fik Passersedler. Hertil kunde Ivan Hansen ikke sige andet, end at det kunde der ikke gøres noget ved (typisk socialdemokratisk), og at han ellers sympatiserede med Fremgangsmaaden. Man skulde ellers mene, at der fra Klubbens Side kunde udsendes en Protest mod dette Overgreb, for dog at vise Tyskerne, at Medlemmerne ikke uden videre fandt sig i en saadan behandling, men dette kunde altsaa, grundet paa Ivan Hansens altid eftergivende Holdning overfor Tyskerne, ikke lade sig gøre.

----- " -----

Det har vist sig, at den Mand, som har Ansvaret for og Ledelsen af den tyske Arrest og Behandlingen af dens Fanger, er den tyske Kriminalassistent Mathenberg, der residerer paa Kollegie IV Værelse Nr. 4 paa Universitetet, Tlf. 11841. Kriminalassistenten, der taler meget daarligt dansk, har specialiseret sig i at nægte de danske Fanger Besøg og andre Fordele i størst mulig Udstrækning. Gestapomanden bor privat Jerichausgade 11, Marsorden.

----- " -----

En 22-årig Kontorist fra Nykebing Sjælland er i Toget blevet gennembanket af en tysk Soldat. Beføreren standsede yderligere Overlast mod Passagererne ved at aflaae Tyskeres Kupe.

----- " -----

I Oktober kom en Fisker fra Knebel ind i Aarhus Havn med en tysk Torpedø; han havde bjerget Torpedoen. Den blev afmonteret, og Fiskeren fik udbetalt 500 Kr. af den tyske Værnemagt. Det er anden Gang, samme Fisker har bjerget en tysk Torpedo.

----- " -----

I Schalburgkorpsset er der mellem 6 - 800 Mand under Uddannelse. Yderligere har der medtalt sig ca. 2000 Mand. Lønnen er kr. 500 månedlig plus Betaling af indgaaede Forpligtelser til Afdrag etc. (Barnpenge?)

----- " -----

Kioskejer Jæger, Nationaltidendes Kiosk, Bruunsbro er et af disse Mennesker, der kun gaar ud paa at ødelægge Familier og unge Mennesker ved stadig at anmelde Folk til Værnemagten eller til Politiet for uskyldige Ting eller slet intet! Denne Mand er nazist, har hele Uniformen og Udstyret samtidig med, at han er Medlem af konservativ Vælgerforening. Hvorledes kan dette lade sig gøre, og hvorfor bliver denne Mandes Forhold ikke undersøgt af Vælgerforeningen!

I August anmeldte han til Værnemagten en Sønderjyde, som var i tysk Uniform, og som havde den Uniform, han havde paa. En Dag forsvandt han, anmeldt af denne Jæger, for daarlig Omtale af den tyske Værnemagt.

For nogen Tid siden anmeldte han to Mennesker for at lægge illegale Skrifter ind i Københavnertladene. Dette viste sig ogsaa at være ganske uforskyldt! Ligeledes anmeldte han en Barber for Medhjælp ved Sabotage og Udbringning af Skrifter.

- 4 -

DEN SIDSTE TIDS PATRIOTVIRKSOMHED I AARHUS.

Transformatoranlægget hos Ford Motorcompagni ødelagt. Ford Motorcompagni, der udelukkende beskæftiger sig med Reparation af tyske Vogne, har tidligere været sat ud af Drift af samme Aarsag. Denne Gang er Skaden imidlertid saa effektiv, at fremtidig Virksomhed ikke er mulig.

— " —

Indsamlingsfyrene ved Skovvej og nordre Kirkegaard, som er uundværlige for Tyskernes natlige Søtrafik er sat ud af Funktion.

— " —

De seneste Dage har bragt en glædelig Vækst i Patrioternes Arbejde her i Aarhus, men om dette i det kommende Nummer af "Aarhus Ekko".

E N S J O V E R S T R E G .

Det er almindelig kendt, hvor hensynsfuldt alle ærlige danske Patrioter har været, ofte med Fare for deres eget Liv, overfor Mennesker, som gennem disses Virksomhed kunde tænkes at komme i Fare, ved at advare dem i Tide. Med saa meget større Harm og Afsky vender vi os imod de Lømler, der har drevet deres "Morskab", eller det, der er værre, saa vidt, at de ved Telefonopringning har givet falsk Alarm, nu sidst til Hovedbanegaarden, en større Automobilvirksomhed og til Politigaarden, hvilket som bekendt førte til omfattende Politiafspærringer og deraf følgende Ulemper for Befolkningen.

Sandsynligvis er det nogle nazistiske Sjøvere, der har været paa Spil, i hvert Fald skal der ikke være Tvivl om, at vi paa det skarpeste tager Afstand fra disse, rent ud, forbryderiske Handlinger. Den nationale Frihedskamp er ikke et Julespil om Febbernædder, men en Kamp, hvor det højeste, Livet selv, er indsatsen. Man læger ikke med Frihedskampen.

De skyldige skal vide, at de har skadet denne Kamp, og at de nu og i al Fremtid vil blive bedømt paa samme Maade som man behandler Angivere og andre Landsforrædere.

FRA DEN ENGELSKKE PRESSE CITERER VI:

"Befolkningen i Berlin og London reagerer paa nejagtig samme Maade overfor Luftbombardementerne meddeler en svensk lagttager, de forbander allesammen Hitler."

VII. HAN SELV TAGER ÅREN FOR STREJKEN, ELLER HVAD???

Paa Smedenes Generalforsamling den 7/11 udtalte Folketingsmand Leonhardt Hansen i anledning af Strejken i August, at Medlemmerne ikke vidste, hvem der havde iværksat Strejken, men det vidste han, Medlemmerne vilde blive meget forbavset, hvis de vidste Sandheden, Leonhardt Hansen skulde ogsaa nok fortælle det engang, naar han fandt, at Tiden var inde, men det var den ikke endnu.

Under Eventuelt fandt Leonhardt Hansen derimod Tiden inde til uopfordret at fortælle, at han følte det som sin Opgave at bekæmpe Kommunismen, hvor og hvornaar den end viste sig.

En Udtalelse, som ligger paa Linje med den berygtede Krenchel's Radioforedrag. Vi ønsker Krenchel og Herr Leonhardt Hansen Tillykke med Makkerskabet.

V E N S K A B E T M E L L E M F O L K E N E .

Uddrag af Artikler af Ilja Ehrenburg .

Vi er Vidne til en begyndende national Opblomstring. Opblomstringen af den nationale Kultur og den nationale Stabilisering er Udtryk for en ny Fase i Menneskeheds Udvikling. Efter vor Opfattelse findes der intet Folk, som er privilegeret eller har Ret til Hegemoni. For os er Nationen en levende Del af Menneskeheden. Vi ser Sammenhængen saavel mellem Folkenes Følelser som mellem Folkenes Skæbne. Vi vil ikke være Kosmopolitter, men vi vil heller ikke opgive den ædle Drøm om Folkenes Broderskab. Vi har indset, at man ikke kun lære de store Ting at kende uden først at have lært de smaa Ting at kende, at det er svært at elske Menneskeheden uden at elske sin egen Landsby.

Man forstaar den store Interesse, som fremskredne Kredse viser det nationale Problem

- 5 -

i Sovjetunionen. Ved Dons Bredder er to Verdener, ja to Tidsaldre stødt sammen. Hitler vil gerne kalde den Armé, som han har kastet imod os, for "Europæisk". I Virkeligheden slaas jo Soldater fra næsten tyve Nationer under hans Kommando. Men vi tager ikke Fejl, hvis vi siger, at det kun er Tyskland, som kæmper imod os. Soldaterne fra de andre Nationer er enten Slaver, solgt til Hitler, eller Landsknægte uden Fædreland. De italienske, rumænske og ungarske Krigsfanger gentager eenstemmigt: "Man har sendt os hertil, vi ved ikke hvorfor." Slovakere og Kroatere, som ogsaa er blevet tvunget til at slaas mod Russerne, siger med Graaden i Halsen: "Vi er ogsaa et slavisk Folk...". De tvangsmobiliserede Polakker og Tjekkere gaar daglig over paa russisk Side. Opkomlingerne fra de forskellige Legioner - franske, belgiske, danske og norske vil hellere plyndre end slaas. Eliver de taget til Fange, siger de kynisk: "Man gav os Forskud og lovede at betale os godt." De lægger ikke Skjul paa, at de betragtes med Foragt af deres Fædre i Paris eller Brüssel, Oslo eller København. En italiensk Krigsfange sagde for nylig til mig: "Det føles naturligvis ydmygende, naar vores Folk faar Klø, men jeg siger til mig selv: Bliv ikke gal, Beppo, det er Tyskerne, som faar Kløene".

Hvad er Hitlers Neueuropa andet end en elegant Omskrivning af det gamle "Stor-Tyskland"? I to Aar rensede Lederne i Vichy den franske Flaade for Patrioter, men alligevel foretrak de franske Sømand i det afgerende Øjeblik Havets Bund frem for Hitler. Mod os kæmper en Armé, som er opbygget efter den nationale Undertrykkelses Princip. Det er Herrefolkets Armé. Stormagtsdrømmen hos den tyske Borger, som i 75 Aar har akkompagneret Øldrikningen med "Deutschland über alles," har ført de transsylvanske og neapolitanske Lasaroner til Krimkysten. Denne Armé er stødt sammen med den røde Hær, som bestaar af mange Nationaliteter. I eet eneste Kompagni kan man ikke sjældent finde Soldater af ti Nationaliteter. Mange forstaar ikke det russiske Sprog. Men de forstaar og deler Russernes Følelser. Jeg husker Jakuten Peter Vinogradof. Han plejede at smile med sine store kridhvide Tænder. En af hans Venner sagde til mig: "Han har endnu ikke lært 25 russiske Ord, men har allerede gjort det af med 25 Tyskere." Den Jakuter ved, hvad han slaas for. Han slaas for den samme Sag, som Menneskene nu slaas for i den russiske Sne og i Afrikas Sand! For Friheden, for de nationale Værdier. Han er stolt over at være en god Skytte og over at være Jakuter.

Vor Stat er bygget op paa virkelig national Ligeberettigelse. Denne Ligeberettigelse var lettere at virkeliggøre end meget andet: Den var i dybeste Samklang med Folkeslagenes Følelser. Da jeg var Barn, lærte jeg det zarristiske Systems Antisemitisme at kende. Jeg overvarede Jedeprogromerne. Men jeg saa ogsaa hvor hjerteligt de russiske Menneskers Forhold til Jyderne var. Russerne nærede allerede dengang Respekt for Grusineren og var venlig mod Tataren. Russeren følte sig aldrig staaende over Ukraineren eller Armenieren. Derfor har Sovjetrusland til Forskel fra visse andre Stater virkeliggjort den nationale Ligeberettigelse ikke blot paa Papiret, men i det daglige Liv.

Efter Oktoberrevolutionen tilkæmpede Folkeslagene i vor Stat sig den elementære, men dog stadig saa omstridte Ret til at opbygge en national Kultur. Folkene udvikledes med forunderlig Kraft. Rusland talte Hundrede Sprog, men var samtidig enigt. Paa Forvaltningsprog kaldes det Union, paa almindelig Sprog hedder det simpelthen - Venskab. Venskabet har bestaaet Prøven i verdens Dage. Hitler troede, at Sovjetunionen vilde falde fra hinanden paa samme Maade som Øst- og Øst-Ungarn. Han forstod ikke de Følelser, som holder sammen paa den for os saa gaafulde Bygning. Han kendte jo kun een Slags Cement for Europa: De underkødes Blod. Hvis de døde kunde tale, saa vilde de tyske Soldater staa op af Ruslands haarde, frosne Jord og regne ud, hvem der havde dræbt dem: Hviderussere og Basjkirere, Burjater, Aserbajdsjanere - alle Ruslands Folkeslag har været med. Rusland faldt ikke fra hinanden. Men Hitlers "Neueuropa" falder nu fra hinanden for Øjnene af os.

Da jeg for nogen Tid siden befandt mig ved Røje, kom man en Dag med Post til mig. En Ukrainer vandede sig vemodig bort: Han vidste, at der ikke vilde komme noget Brev til ham - Hans Familie var under Tyskerne. Men der kom et Brev aldeles uventet - fra en ukendt Pige i det fjerne Kasakhstan. Ukrainerens Ven, en Soldat fra Kasakhstan, havde skrevet til sin Søster, at Ukraineren Stopanenko sørgede

Venskabet mellem Folkene er ikke blot en Paragraf i Forfatningen. Det er et stort Hjertes Slag. Det er Ruslands Styrke.

Det holder Rusland oppe.

FELTMADRASSER.

- Fru Janus Holm, Hovsgaden, Brabrand. (Driver nærmest Bordel, lokker unge Piger med sig).
 Fru Amtsforvalter Dagny Heuckendorff, Låndevangsvej 10, Risskov. (Er en af de mere prominente Feltmadrasser, hun omgaas dagligt med Tyskere, opholder sig som Regel paa disses Værelser paa Hotel Royal).
 Fru Olsen, Fiskergade 45 og hendes to Tøse Norma (Eet barn med en Tysker) Solveig (blev klippet skaldet).
 Fru Stig Hansen, Havgaardsvvej, Risskov. Hendes Mand er den berygtede Kriminalbetjent hvis Afrejse til Østfronten vi i sin Tid omtalte her i Bladet.
 Fru Asp, Casper Møllersvej, Risskov.
 Fru Gammelholm og hendes Tøs Henry, Hørmarksalle, Risskov.
 Fru Piis Laursen, Casper Møllersvej, Risskov. Ejendommen bliver benyttet af Laursens, dets Venner og Tyskere som Bordel.
 Lilli Petersen, Aalborggade 6 (Resultat: Tvillinger + 1 i Vente).
 Gerd Inger Jensen, Selystgade 24.
 Frk. S. Hansen, Skernvej 1 I, (Kontorassistent (Korn- & Foderstof)).
 Fru Asta Brandt, Iyensgade 8 er en af de mest foretagsomme Feltmadrasser i Aarhus. Hendes Mand Restauratør Gunnar Brandt er Bestyrer af forskellige tyske Kantiner og anbefaler Konen til sine tyske Venner.
 Frk. L. Petersen, Langelandsgade 18.
 Fru Lise Lützhoff, Strandparken 43 St. th. (fraskilt grundet Omgang med Tyskere).
 Dolly Petersen, Nørsgade.
 Olga Eriksen, Marselis Boulevard 115 St.
 Edith Sørensen, Skanderborgvej 13 IV th. Norma Laurette Petra Arendtsen, Banegaardsg. 24
 Fru Emma Andersen, Bissensgade 2. Gerda Petrea Bomholt, Kirkegaardsvvej 3.
 Amalie Christiansen, Amaliegade 40. Katty Johanna Frank, Pindsgade 4.
 Fru Lise Petersen, Løllandsgade 14. Ulla Hougaard, Tøusvej, Aabyhøj.

"H E T E R E." (Tilegnet Feltmadrasserne).

Der gik over Landet et isnende Pust,
 og Folket det ægte blev vækket,
 blev vækket ved Stridshingstens larmende Prust,
 og slumrende Stolthed blev vækket,
 vi samles af Slaget, der uventet faldt,
 fra Landet, der havde om Venskab fortalt.

II.

Vel fandtes Orme, der gravede skjult,
 vort Fædrelands ældgamle Stamme,
 men det de forkyndte led fremmed og hult,
 med Stolthed det blev gjort til Skamme.
 Den der besudler sin Rede, er slet
 som den, der har sat paa vort Danmark en Plet.

Du Kvinde, der giver en fremmed din Gunst,
 forraader dit Lød uden Blusl,
 du viser for alle saa skamlest din Brunst,
 du er for vor Ære en Prusel.
 Du smiler til dem, der har kostet os Blod,
 som traadte vor Frihed og Ret under Fod.

IV.

At hade dig Tøjte - for meget er dog, -
 dertil er end ikke du værdig,
 der kommer en Dag, da der ætter er Lev,
 og da er som danskfødt du færdig.
 Forsøg blot at skjule, du føler dig Raat, -
 Ved Smilet, der virker saa usægt stædt.

Saa lad hvert Blik, som du skamfuldt faar,
 fra nu vare Straffen - Retare, -
 de danner tilsammen et ætsende Saar,
 der øder din slumrende Ære.
 Hvert Blik fra os Danske skal rive dig løs
 fra os, der saa dybt foragter dig Tes!

LES BLADET, GIV DET VIDEN, MEN VÆR PAA VAGT OVERFOR STIKKERE OG PROVOKATØRER, DE LURER PAA OS I HVER KROG!!!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI, AARHUS AFD.

28/11 - 1943

7 D Ø D S D O M M E A F S A G T I A A R H U S .

=====

Natten mellem den 24. og 25. November har en tysk Standret i Aarhus afsagt 7 Dødsdomme over danske Statsborgere - tre fra Aarhus og fire fra Randers - for Sabotage.

De syv dødsdømte er:

- Repræsentant C. Jønsen, født den 14/9 1918 i Aalborg - boende Brabrand ved Aarhus.
- Lagerforvalter Aage Henry Andersen, født den 22/8 1918 i Aarhus - boende i Aarhus.
- Stud. med. Georg Gowits Christiansen, født den 14/9 1922 i Vejle - boende i Aarhus.

- Lagerexpedient Anders William Andersen, født den 14/7 1924 i Randers - boende i Randers.
- Maskinlærling Svend Chr. Johansen, født den 17/7 1924 i Odense - boende i Randers.
- Sparekasseassistent Olaf Kroer, født den 17/4 1916 i Randers - boende i Randers.
- Otto Conrad Andres Hanly Chaukōw, født i Randers - boende i Randers.

Disse Dødsdomme er afsagt Dagen efter, at det officielt meddeltes, at 31 danske Statsborgere fra Odense er ført til Koncentrationslejre i Tyskland, og fra Dags Meddelelse om, at to Dødsdomme over danske Statsborgere var eksekveret af Tyskerne.

Hele det danske Folk bøjser i dybeste Erbødighed Hovedet til Ære for de tapre danske Mand, der gav Livet for at vi igen skal leve i et frit Danmark, og vi lover sammenbit at tage Kampen op, hvor de maatte slippe. De skal vide, at "for de gamle, som faldt, er der nye overalt, de vil møde hver Gang, der bliver kaldt".

H V O R T Y S K E R N E S S A R V I N D V I L D E H Ø S T E R T O M M E .

Men de tyske Grusomheder maa ikke forblive ubesvaret af det danske Folk - Tyskerne maa ikke et eneste Øjeblik faa Indtrykket af, at nu har de kuert os. Hitlers Krigsvogn halder for hver Dag mere og mere, og Danmark maa ikke være et Land, der holder igen, men et Land, der efter Evne hjælper til at skubbe til den hældende Vogn, saa den vælter saa snart som muligt.

Men Kampen mod Tyskerne maa ikke alene være en Sag, der angaar Sabotørerne - det angaar es alle!!

I Besvarelse af Tyskernes Grusomheder mod vore Medborgere kan alle deltales: Arbejdere, Handlende, Kontorfolk, Mand som Kvinder.

Overfor en samlet Folkeoptræden formaar selv den grusomste tyske Terror intet. De kan vel skyde nogle enkelte af en By's Indbyggere, men de kan ikke skyde en hel By's samlede Befolkning, for saa vil det gaa ud over deres eget Arbejde.

Aarhus, Aalborg, Odense og mnage andre byer viste i Dagene før 29. August at de kan staa sammen og handle i Enighed, naar det endeligt skal være - det kan de igen.

G I V D A T Y S K E R N E S V A R P A A D E R E S T E R R O R !!

=====

For enhver tysk Industriby, der udelægges f engelske Bomber, faar danske Industrier en tilsvarende stor betydning for tyskerne. Hver Dags tabt Arbejde i danske Virksomheder og paa danske Arbejdspladser er til umaadelig Tab for Tyskerne. Lad da det danske Folks Svær paa tyske Dødsdomme over danske Medborgere fra nu af være:

For hver Dødsdom, der falder i Danmark, standser
alt Arbejde 1 Døgn overalt!!!

Arbejdere - gaar overalt i Spidsen.

Arbejdsgivere - Vis jeres Solidaritet. Vis jeres nationale Solidaritet,
ved at betale jeres Arbejdere Løn for den Tid Strejken
varer!!!

Handlende - Luk jeres Butikker og forsyn jeres Kunder ad Bødderen saalen-
ge Strejken varer!!!

Funktionærer, Embedsmænd, Myndigheder -
vis jeres Solidaritet - Stands Arbejdet!!!

Lad os vise Tyskerne, at det vil være dem en meget dyr Sag at henrette dansk Stats-
borgere. Afvent ikke for Fremtiden nærme Signal til Folkestrejke - Tag selv Initi-
ativet til at standse alt Arbejde saasnart Meddelelse om Dødsdomme foreligger.

Hver Fabrik maa handle for sig, uden at afvente, hvad andre gør; hver By maa hand-
le selvstændigt uden at afvente, hvad andre Byer gør; hver Landsdel maa Handle selv -
uden at vente paa det øvrige Land.

Ger overalt klar til at give Tyskerne det eneste værdige danske Svar paa hver
eneste tysk Dødsdom i Danmark:

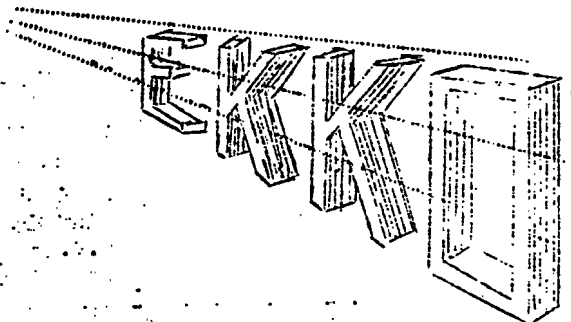
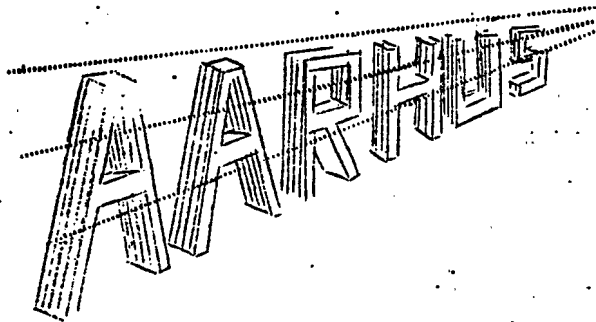
FOR HVER DØDSDOM - 1 TABT ARBEJDS-
DAG FOR TYSKERNE OVERALT!!!

Hævn over vore døde Kammerater - Leve den danske
FRIHEDSKAMP!!!

Fremskynd Hitlers Nederlag og Krigens Afslut-
ning.

LEVE DANMARK!!!

DANMARKS KOMMUNISTISKE PARTI.

2. Aarg. Nr.17.

Udgivet af Danmarks kommunistiske Parti.
Aarhus Afdeling.

December 1943.

Tyskerne skærer Tander!

Natten til d. 25 November lod Tyskerne fælde 7 Dødsdomme, nemlig følgende:

Repræsentant	Alf Jensen, Brabrand,	Døden ved Hængning.
Stud. økon.	Georg Christiansen, Randersvej 116,	"
Lagerforvalter	Auge H. Andersen, Fritjof Nansensvej,	"
Lagerekspedient	A.V. Andersen, Randers,	"
Maskinarbejderlærling	Svend Johannesen, Randers,	"
Sparekasseassistent	Oluf Kroer, Randers,	"
Kontorlærling	Otto Christiansen,	"
Desuden blev følgende dømt:		
	Frede Klitgaard, Sølystgade.	Livsvarigt Tugthus.
	Carl Chr. Nielsen, Sjællandsgade 110,	"
	Sv. Aage Thomsen, Frederiksgade 15,	"
	Carl Laurits Hansen, Aarhus,	6 Aars Tugthus.
Sygekass. til	H.E. Nielsen.	2 "
Kaler	Jørgen Rytter,	"
Stud. mag.	Berge Olsen, Stacionalle 14.	"
Bestyrer	Arthur Henrik Sørensen.	"
Bud	Hans Andreas Bartram, Klostergade 70, (16 Aar.)	"
Kommunelærer	Schultz, Vejlbj.	Frifundet.
Maskinmester	Alfred A. Kodahl.	"
Gymnasieelev	Per Marius Møesgaard Nielsen, Randers.	Livsvarigt Tugthus.

En Delegation bestående af Politimester Hoeh, Amtmand Hvit, Viceborgmester Moustén, Overretssagfører Wilde, samt Amtmanden, Politimesteren og Borgmesteren fra Randers rejste om Torsdagen til Silkeborg, for at gøre Forsøg paa at udvirke Benaadning for de dødsdømte Landsmænd. Delegationen fik Foretræde for v. Hanneken, hvor man fremførte de danske Myndigheders Synspunkter, men v. Hanneken henviste til den senere Tids mange Sabotagebehandling, og erklærede at Ier skulde ståtuers et Eksempel.

Ja - v. Hanneken har lykkeligvis Ret, Patrioternes Virksomhed er i stadig Vækst, de ukendte Soldaters Antal vokser, og mens v. Hanneken og Konsorter er ved at tabe Koncepterne, tror Ier i selve Danmark nye Haab for Landets Fremtid som fri og selvstændig Nation, af de navnløse Heltes frygtløse Daad.

Døden ved Hængning!!! - Det er Nazismen - Tyskerne - "vore Venner" - som her kaster Masken og viser deres eget brutale Fjæs, men de leger med Ilden te Herrer Undertrykkere, de skal finde Dødsdomme kampberedte, de skal vide, at der for hver øen der falder, staar nye friske Reserver klar til at udfylde Hullerne, som sammen med hele den øvrige danske Befolkning i sammenbidt og ubøjelig Trods vil slaa alle døvvelske Anslag tilbage, komme hvad der vil - vi lader os ikke kue.

Ved Domfældelsen af de syv danske Statsborgere, har der overhovedet ikke været een Dansker tilstede udover de Anklagede ved den saakaldte "Retshandling". Tyskerne har end ikke gjort sig den Ulejlighed at mødole nogen som helst dansk Myndighed noget om Dommen. Kun ved en Indiskretion fra en tysk Officer fik de danske Myndigheder Nys om Sagen.

- 2 -

Den 3 December meddeltes at Dødsdommen var eksekveret for følgende 5 Danskeres:

Georg Christiansen,
Svend Johannesen,
Oluf Kroer,
A.V. Andersen
og Otto Christiansen.

Vi har modtaget denne Meddelelse med den dybeste Harme og Smerte, og vi lover vore Døde Kamerater og Landsmænd, at de ikke skal blive glemt, at nye, kraftige Hænder vil tage fat der, hvor de maatte slippe Taget.

Det er denne Kampvilje i Folkene Europa over, i Forbindelse med Tyskernes stadig vanskeligere Stilling på Fronten, Sabotagen, den skærpede Luftkrig og deraf følgende Svækkelse af Produktionsapparatet og Forsyningsvanskeligheder, som tilsammen bevirker at Tyskerne i deres beklagelige Afmagt og den herhjemme skærpede Tænder, og leder det ene uhyrlige Overgreb afløse det andet.

Giv Svar paa Dødsdommene!

Danmark har gjort alt for at undgå norske Tilstande, men for hver Indrømmelse vi gjorde Tyskerne, stillede de bare yderligere Krav - og en skønne Dag havde vi trods vor Eftergiveness alligevel norske Tilstande med Terror og Henrettelser.

Men for hvert Slag Tyskerne retter mod os, slaar vi kraftigt igen. Der har lydt Røster om, at man for hver Dansker der drabtes, skulde skyde to tyske Officerer. Den Tanke er vi ikke Tilhængere af. Dels har Snigord aldrig været vort Vaaben, og dels vil det være for lidt virkning, fuldt overfor Tyskerne. Det skader ikke Tyskernes Krigsførelse ret meget, at det falder et par Sollater mere eller mindre for dem - men det betyder overordentlig meget for dem, hvis de ikke kan lade de Automobiles, de Flyvemaskiner og Undervandsbaade, der skal til før at føre Krig. De Generaldelsesforanstaltninger, som Danskerne maa bruge, maa derfor gaa ud paa at skade den tyske Produktion her i Landet. Det var derfor, det kommunistiske Parti opfordrede til at besvare Henrettelserne med Folkestrejke.

Det maatte glæde alle ærlige Danske at se, at mange Arbejdspladser fulgte denne Opfordring og stilledes Arbejdet i kortere eller længere Tid. Men det er ogsaa besværligt at se, at andre Befolkningsgrupper svog deres Pligt til at svare paa de tyske Henrettelser. Særlig besværligt var det maaske at se vor By's Universitet uanfægtet fortsatte sit Arbejde, som om intet var sket, til Trods for at den henrettede Aarhusborger var en Student, Georg Christiansen.

Nuvel - Strejken fik ikke det Omfang, den burde have haft, hvilket er beklageligt, for de tapre Frihedskæmpere, der hver Dag sætter Livet ind, havde fortjent i stærkere Grad at have mærket Folkets Sympati - den Sympati, der ingen Tvivl er om, men som vi mener burde vises i Praksis. Sabotagerne maa ikke være ene om at forsvare vort Land, Åre og Fremtid i disse Dage, Nej, hele det danske Folk maa være med, og det maa overalt være Arbejderne, der gaar i Spidsen, for det er dem, der står ved Produktionens Hovednerv.

Vil ved vi, at det er et meget stort Offer, der kræves af Arbejderne, for hver tabt Dag, men et meget stort Skær i de i Forvejen minimale Lønninger, (de kun noget faa Arbejdsgivere har indtil nu ladet sig saa nationale, at de betaler Arbejdernes Løn - eller en Del af den - under nationale Strejker) - men det maa ikke hjælpe. En tabt Dag, men et dog trods alt kun et lille Offer i Sammenligning med Livet, som vore Frihedskæmpere giver.

Konsekvensen af, at det danske Folk ikke svarer Tyskerne paa deres Henrettelser af danske Patrioter, vil uværgeligt blive en Svækkelse af Frihedskampen, og det er jo slet ikke det danske Folks - og slet ikke Arbejdernes - Mening. Fortsat derfor af alle Kræfter Agitation og Organiseringsarbejde af den brede Folkestrejke som Svar paa tyske Henrettelser af danske Statsborgere, saaledes at det en skønne Dag ikke kun er de nationalt bevidste og mest fremskredne Virksomheder, der protesterer mod Henrettelserne, men at det er hele Byens Befolkning, saaledes som det var Tilfældet i København for 29 August mod de tyske Provokationer.

DET KAN NYTTE! - Spærretiden tjener samme Hensigt som Dødsdommene, nemlig at skærme det danske Folk. Men Folket har ogsaa givet Svar. Aalborg har som bekendt haft Spærretiden siden den 29/8. og til den 18/11. Men der var i Aalborg ved at rejse sig en kraftig Stemning for, gennem en almindelig Folkestrejke, at fortælle Tyskerne, at nu kunne det være nok med den Spærretid. Denne Stemning blev ogsaa bemærket af Tyskerne, og faa Dage før Strejken vilde have været en Kendsgøring havde Tyskerne Spærretiden. Da Tyskerne for faa Dage siden igen forsøgte at lave Spærretid i Aalborg, opdagede de hurtigt, at Kampviljen var lige levende, hvorefter de igen trak

- 3 -

Følehornene til sig og endnu engang hørde Spærretiden. Lad os, om Tyskerne endnu en Gang skulde finde paa at indføre den taabelige Spærretid, vise dem at Aarhus ikke staar tilbage for Aalborg i i det Stykke.

Ogsaa de frække tyske Krav om Tvangsudskrivning af Arbejdskraft som allerede er sket, bør besvares haandfast af alle Arbejdere.

Frygten for Invasion faar det tyske Hysteri til at vokse til stadig stigende Højder. Opretelse af Levnedsmiddeldepoter! - Klar til omgaende Evakuering! m.m. er nogle af deres vilde Skrig - men maa vi nu snart være her. Hvis Tyskerne tror, at de efter Forgodtbefindende kan diktere os allehaande skøre Bestemmelser, skalte og valte med os som de lyster, saa tror de Fejl. De skal vide at her vil Befolkningen i Aarhus ogsaa snakke med - vi agter ikke at lade os kujonere af et tilfældigt Pøbelsjak, som ved Mord og Vold er trængt ind paa vort Omraade, paa Trods af alle lægnagtige Forsikringer om det modsatte.

Dagligt gaar nye, modige og ranke Landsmænd den svære Gang til tyske Tugthuse, Fængsler eller Koncentrationslejre, og med stadig kortere Mellemløb er tyske Bøddler i Færd med at eksekvere Dødsdomme over drittige Patrioter, der med den størst mulige Hengivenhed har kæmpet for Danmarks Sag.

Vi hilser mod Stolthed de Arbejdere, der virkelig gik hjem Dagen efter Henrettelserne i Protest derimod, vi vender vor Foragt mod de Folk der fandt det passende i denne alvorlige Tid at fortsætte med at saa Opgivelsens og eftergivenhedens Sød i arbejderrækkerne, vi bøjer i dybeste Erbedighed vort Hoved for den lovende unge Student, der gav sit Liv for sit Land, og vi dukker biskrammet for hans Kammerater, der lod det ske uden et eneste Kry.

I Sværdsteden om at vi er en Magt, løver vi at vi ogsaa vil bruge denne Magt. Vi er stolte over den Indsats der er gjort. I Dagen som kommer, maa vi som Folk staa Skulder ved Skulder, her maa ingen vige udenom, vi kan ikke passive se paa, at tyske Morderklær griber efter det danske Folk. Vi maa med alle de før os til Ræddighed staaende Midler væge os mod de fejge tyske Anslag, thi dette er en Kamp for selve Livet, vi maa lære at mestre vore Vaaben, gør vi dette, saa skal det gennem vor stigende Modstand nok lykkes os at sprænge alle tyske Paabud og Forordninger, og sluttelig jage de ubuåne Gæster paa Porten.

Vi opfordrer derfor til efter Evne at arbejde for og agitere for - hver paa sin Maade og hver sit Sted under Hensyntagen til de herskende Forhold - at hver tysk Henrettelse af danske Statsborgere besvares med eet Døgn Strejke for hver Henrettet.

Det vil være et Svar som Tyskerne vil kunne forstå og som de vil have Respekt for. Ikke ved individuelle Handlinger, men ved fast Masseoptræden gives det rigtige Svar.

For Livets Triumf!

For et frit, lykkeligt og selvstændigt Folkets Danmark!

Finland begræder sin Opportunisme.

Det er ikke meget, de danske Aviser faar Lov at fortælle deres Læsere i disse Tider, og det maa vel nærmest betragtes som et Slumpetraf naar den sjælden Gang bringer et Par Meddelelser af virkelig Interesse.

"Jyllandsposten" har i Numret for 19 Nov. paa Side 3 et Telegram fra en Korrespondent i Finland. Man maa undre sig over, at det er sluppet gennem Censuren, men Censor har vel bare nøjedes med at konstatere at det kom fra det tyske "Venneland" Finland og saa ladt det gaa igennem.

Det fortæller om og gengiver Stykker af en Artikel, som det Socialdemokratiske Hovedorgan i Finland har bragt. Vi an-citerer:

".... Enhver Form for Erobringskrig har været Folket fremmed.... det er ganske vist rigtigt, at visse Kredse af Propagandefaktorer i Krigens første Tid fremførte visse romantiske Onske, men de vandt aldrig tilstrækkeligt Genklang hos det finske Folk. De organiserede Arbejdere har tværtimod nodarbejdet dem."

For Guds Skyld rens Ord for Pungen. Der har været iværksat Propaganda fra Kommunistiske, opportunistiske Kredse, men den finske arbejderbefolkning har ikke bidt paa. Det er ganske vist ikke andet, end hvad vi hele Tiden har tænkt os om Tilstandene, men vi er alligevel godt tilfredse med at faa det direkte bekræftet.

Videre hedder det:

".... Finland maa derfor have Ret til den samme retfærdige Behandling som de andre små Nationer, der stoler paa Atlantikhavsklarings Principper. (Fremhævet af os.) Dermed denne Deklarations Principper skulde blive tilsidesat og knuses, naar de kommer i Berøring med den første Prævesten, saa skulde det betyde Sammenbrud for alle virkelige Værdier....."

Finland viser hermed rent ud, at det ikke er i Tvivl om, at Tyskland ikke vil have eet Ord at skulle have sagt, naar Krigen er forbi. Det er vi heller ikke.

- 4 -

NAZISTISK PROVOKATION. - Vi har erfaret, at der til et Par kendte "Værnemagere" her i Byen er blevet sendt Pengeafpresningsbreve, hvori der trues med Bombaattentater, saa fremt Afpressernes Krav ikke opfyldes.

Skønt vi selvfølgelig ikke sympatiserer med saadanne Forbrydelser, har vi dog - i dette Tilfælde - ingen Medlidenhed med "Ofrene", og vilde ikke have ofret Plads paa denne Sags, hvis ikke Afpresserne havde begaaet den Nederdrægtighed at underskrive sig "D.k.P."

Vi ønsker slaaet fast, saa tydeligt som muligt, at vort Parti selvfølgelig ikke bruger den Slags Midler, og de Personer, der benytter Frihedskampen til at melde deres egen smudsige Kasse, vil blive betragtet som Krigsforbrydere og straffet derefter.

Vi nærer ingen Tvivl om, at disse beskudte Breve er en nazistisk Provokation, beregnet paa at gøre Frihedskampen upopular. Man er jo vant til slige "fine" Metoder fra dette Hold, f. Eks. den i den senere Tid stærkt udskregne Paastand om de fantastiske Summer, Sabotørerne anvendes at faa ubetalt for deres Arbejde. Denne Løgnhistorie, som de Herrer Krenchel, Aksel Højer m. fl. andre nazistiske Radiokommentatorer hver anden Dag bringer til Torvs i samme noble Hensigt, har dog ikke givet Resultat, idet alle arlige Danskere er klare over, at de Mænd, der med Livet som Indsats kæmper mod Tyskernes brutale Undertrykkelse af vort Folk, ikke er eventyrere eller Landsknægte, som sælger sig for en større eller mindre Betaling, men Folk, der ved, at det er en national Pligt at skide Tyskerne mest muligt, og som har Mod og Mandshjerte til at gøre denne Pligt.

Saa nytter det for Resten kun lidt, at Tyskerne lader en (anonym) "Dame" i Radioen gradende erklære, at hun skam selv kender en Kone, der kender en Sabotør, der har faaet Masser af Penge for at staa Vaegt he ne paa Hjørnet. Nazisternes Propaganda har alle Dage været lagt an paa de dumme - men saa dumme er Danskene nu heller ikke.

BORDEN EFTER TYSK MØNSTER I AARHUS. - Restauratør H.P. Hansen "Trafpunkt", Stadsgade 3, der er almindelig berøgtet for sin tyskenlige Indstilling, er en meget alsidig Mand.

Her er lidt af hans - noget plettede Generalieblad:

For en Del Aar siden havde han Afholdshotel i Arden ved Aalborg. Med Hansen som Vært fik Afholdshotellet i Hundene, og da samtidig Bevillingen til den stedlige Kro udløb, og der blev holdt Kommuneafstemning om ny Bevilling, stillede H.P. Hansen sig, med den mest glødende Iver i Spidsen for Afholdsfolkene, og udviste lange Tirader over Brændevinens forfærdelige Indflydelse paa Legeme og Sjæl, i den iøvrigt uangribelige Hensigt at faa Kroen stemt ned. Men ak - Hansens saare "idealistiske" Indsats vakte ikke det fornødne Bifald paa "Bjerget", Kroen fik sin Bevilling fornyet, mens Hansen, der havde haabet, at Kromandens Død skulde blive hans Brød, efter Afstemningen stadig maatte affinde sig med, at Kromanden kunne fortsætte i lyslevende Majestat. Følgen udeblev heller ikke - Hansen gik konkurs.

Saaledes forsmaaet af det Kaffe- og Sodavandsdrikkende Publikum, søgte han Lykken hos det mere kødspisende ditto, idet han aabnede en Slagterforretning i Brabrand - men ogsaa denne maatte nedgaa.

Derefter døde hans Kone under højst mystiske Omstændigheder, hvorefter den "gode" "Hr." Hansen forelskede sig heftigt i en Forbindelse til Brabrand Kro. Det førte hurtigt til Giftermaal, og nu faldt der Appelsiner i Hansens Turban, han fik Midler til at overtage "Trafpunkt", hvorefter han slog sig paa Brændevinen, og "nu" var det Hansen der moralsk gik i Hundene, nedad mod Kandestenen, idet "Trafpunkt" i Dag er gaaet over til at blive en ren Tyskerbiks, hvor Serveringsdamerne helst skal stille sig til Rædighed for Gæsterne, og da en af hans Døtre er Sarvorindame, og en anden Elev, særlig efter Lukketid, vil det altsees sige at H.P. Hansen bruger sine Døtre som Trækplastre for sin noble Geschafft. Den ene af Døtrene har forøvrigt for nylig været nede i det tredje Rige.

Her har vi altsaa Hansens Udvikling i store Træk - fra at være Edruelighedens "Forkæmper" og Moralens lys sirede Vægter er han sunket til "Snaskøvert", i dette Ords mest ildelugtende Forstand, idet han har ombyttet sin Biks til et Brød efter tysk Mønster - man tænke paa Fiskerens Kone, som vilde være Vorherre selv, men havnede i Muddergrøften! Enhver ærlig Dansker gear langt udenom denne stinkende Biks.

PRAVDA" 16/11. - " Den første Sne er allerede faldet, den Sne vil blive Hitlertysklands Ildklæde. Snart vil Hitlerokkupanterne finde deres Grav saavel ved Leningrad, saa paa alle andre Delo af de Sovjetomraader, de har okkuperet....."

Jaroslavski.

++

- 5 -

SAA DANSK - SAA DANSK! - Det "danske" Firma, (Aktieselskabet Seest Støberi og Maskinfabrik), der - det er ganske vist - udelukkende arbejdede for danske Firmaer, som saa igen arbejder 100% for Tyskerne, ikkesandt - de ved Besked - "Derby" - "Ford" - "Aarhus Maskinfabrik og m.a.) - har faaet et større Stykke Oprydningsarbejde, hvor det bl.a. beskæftiger alle sine Lærlinge, der for en Løn af en 8 til 10 Kr. nu maa lave arbejdsmandsarbejde i Støbet for at lare deres Fag. Det er en Selvfølge, at der hersker stor Utilfredshed med dette Forhold hos Lærlingene, og de har da ogsaa henvendt sig paa rette Sted, nemlig Smedenes Lærlingeklub, hvis Formand saa igen har henvendt sig til Smedenes Representant i Lærlingeklubben Ivan Hansen, som tilsynende mener at nævnte Forhold er helt i sin Orden. For os at se havde det været bedre om Ivan Hansen havde stillet sig i Spidsen for et Forslag om Arbejdsmandsløn til Lærlingene, saa længe dette Arbejde staar paa. Hvad mener Arbejdsmandene ved Seest? Hvad mener deres Organisation? - eller er Firmaet mon spaa d a n s k at det selv tager Initiativet?

MAN MENER I HENSIGTEN OG FORSTÅMMES. - Den "danske" Dagssprosse har igen faaet Lov til at udtale Sabotagehandlinger, d.v.s. dem, som Tyskerne mener kan bruges til at faa den danske Befolkning til at tage afstand fra Sabotørerne. Det virker saaledes nærmest latterligt, naar man i Morgen-Tid kan se de aarhusianske Dagblade i stor Opsætning paa Bladenes Forsider omtale alvorlige Sabotagehandlinger i Kybenhavn (f. Eks. Attentaterne paa en Transformator i Lyften den 24/11 mens de samme Blade ikke har en Stavelse om samme og ligesaa alvorlige Ødelæggelser af Transformatorer her i Byn).

Ligeledes virker det latterligt at de samme Blade skriver en hel Forside fuld af falske Alarmer og Jernbanesabotage, men ikke et Ord om de, især for Tyskerne meget alvorlige, Jernbanesabotagehandlinger, der virkelig har fundet Sted her i Byn og Omegnen. Navnes kan ogsaa Bladenes lange Beskrivelser af Færgen "Sjællands" Ødelæggelse, mens de ikke har en Linie om, at Broen over Gadenaaen lige syd for Langaa Matten til den 19/11 sprængtes og derved lagde de stadig stigende Antal tyske Militærtransporter til Nordjylland uoverstigelige Hindringer i Vejen.

Men hvis Tyskerne virkelig tror ved den Slags plumpe Manøvrer at kunne faa det danske Folk til at se paa Sabotørernes Arbejde med mindre sympatiske Øjne, saa tror de Fejl. Saa dumme er Danskerne nu heller ikke. De kan ganske udmærket selv regne ud, hvad Hensigten er med at bringe Meddelelse om netop de ganske bestemte Sabotagehandlinger og fortie andre, nemlig den, at stive den stærkt vaklende Tiltro til Tyskerne af. Det vil ikke lykkes.

Men det er forstemmende at se de danske Dagblade deltage i denne Komedie. Det vilde være et Lyspunkt for dansk Åre at se blot eet eneste nægte at være med.

BOMBER OG BRANDE I AARHUS. - 15/11 - Sabotage mod S/S "Anholt" og Motorgællansen "Marie", der begge sejlede for Varnemagten. - 17/11 - Kl. 18.10 indtraf en voldson eksplosion i Jylland. Eksplosionen skete paa Terrænet ved Frederiksbroen og ødelagde fuldstændigt en af Hovedbanegaardens elektriske Sporskiftecentraler. Sporskiftecentralens Personale var faa Minutter forinden pr. Telefon blevet opfordret til at forlade Bygningen omgaaende. Alle To; maa nu rangeres ud og ind af Aarhus d., hvilket medfører meget store Forsinkelser, og der vil neppe kunne blive Tale om nogen Udbedring af Skaden, saa længe Krigen varer. - Kl. 0,30 ramtes Havneus Radiopjlestation ved Østbanegaarden af en Bombe, som ødelagde den. - I Nattens Løb ødelægtes endvidere begge Jernbanebroer over Gulnæsen. Vægtmandsrobot var blevet bundet til Telegrafpælene. Paa flere jyske Baner, saaledes Hjørringlands-Banen, Skovningen Sandors-Ryomgaard og Strækningen Nord for Hobro eksploderede Bomber, som rev Skinnelagene op. - Brandstiftelse hos Snekkermester Alfred Martin Resausen, der leverer Møbler til Varnemagten. - 18/11 - Bombeattentat mod Bogeremester Jørgensens Forretning, Jstenegade 3. Storleverandør til Varnemagten. - Skiftesporret i Aarhus Havn totalt ødelagt ved Bombeeksplosion. Blinkskeppet i Havnen ligeledes. Sporene ved Svinbroen og Spaniensbroen revet op af Bombeeksplosion. - Snekkermester Henry Laursens Værksteder ødelagt ved Brand. - 20/11 - Tysk Gravemaskine i Marselisborg Skov bombesprængt. - 22/11 - Bomber mod Grenaa-Banens Spor Nord for Svingbroen i Aarhus Havn, samt mod Sporene i Mindegade. En Benzinvogn sprængt paa Gasværkekajen.

TYSKE SOLLER. - I Aarhus blev en civil Betjent d. 19/11 slået ned af en tysk Underofficer og to Menige. Lidt senere paa Dagen overfaldtes Købmand Sofus Jørgensen af tre Tyskere. Hans Tænder blev slået ud, og hans Øje beskadiget. Saaledes optræder "Herrefolket".

Slagtemester Rich. Rask, Regensbureplads, er blevet idømt et Aars Fængsel (At afsone i Tyskland) for under Slagsmaal at have slået en Tysker i Jorden. At denne selv ved en frak og provokerende Opførsel havde fremkaldt Slagsmaalet, blev dog betrøjet som en saidelos forældende Omstændighed, - for ham.

- 6 -

DEN SORTTE TAVLE. - Indehaveren af "Sidsels Køkken", Stadion Alle 30, havde i Sommer, da Sonne var paa Ferie, en tysk Officer "indkvarteret". Værnemagten financierer hendes Forretning. - Stud. med. Tove Kjølisen er Lokkedue paa Teatercafeen, har angivet to Danske til Værnemagten. - Rasmus Holm, Brabrand, er Stikker. - Niels Baum, Ydre Ringgade 87 (Romissen Køllevang) er Stikker. - Fru Laura Thurn, Brunsgade 46 - 48 er Feltmadras. (Manden er tysk Spion.) Den Bøtjent, der ved Arrestationen af Frede Klitgaard blev den indirekte Aarsag til en Del af de Dødsdomme der er faldet, er en Type, som, skønt han paa troværdig Maade udlægger sin Handlemaade saa man faar Indtryk af, at det mere er misforstaaet Tjenstiver parret med Dumhed, end ond Vilje, man til sin Tid vil gøre op med uden Skaansel. Dumhed kan ikke betragtes som nogen formildende Omstændighed, vi henviser i den Forbindelse til den af Danmarks Frihedsraad affattede Stikkerparagraf:

"I den som ved Anmeldelse eller paa anden Maade har medvirket til, at nogen er blevet undergivet tysk Politi eller tysk Militær Magt eller er blevet fængslet eller straffet i Henhold til midlertidige Udgørelsesbestemmelser, straffes med Fængsel fra 4 Aar indtil paa Livstid. Har Handlingen medført, at nogen har lidt Skade paa Legeme eller Helbred eller har mistet Livet, kan Straffen ikke blive ringere end for forsætlig Tilføjelse af saadan Skade."

SVÆRRIG MØDDELER. - Politiet i København har fængslet 11 Mand, sigtet for den senere Tids mange Revolverattentater. Deraf er 4 Frikorpsmand, 6 Schalburg Folk og 1 - ikke tidligere straffet.

TO AARHUSDRONGE staar udenfor Folketeatret og taler om Munchhausen Filmen, - "Du Peter", siger den ene, "der staar paa Plakaten at han er Verdens største Eventyrer, men det er ikke rigtigt, han er Verdens største Løgnhals."

"Nej! Nej!" svarer den anden omgaaende, "det var før Gobbels."

Af Bern og fulde Folk.

DYRT POSTELIN. - Göring, der som bekendt flere Aar har opholdt sig flere Aar paa en svensk Sindssyggeanstalt som tvangsindlagt, maa have haft et Anfald, som er gaaet ud over Porcelanet i det gering'ske Hjem. I hvert Fald har "den kgl. Porcelænsfabrik" for nylig leveret et Kaffestel til bemæltte Herre. Det blev forsynet med saa meget Guld, at Prisen blev 40,000 Kr.. Disse Penge blev taget af "Porcelænskontoen" i den dansk-tyske Handelsaftale - en Konto, paa hvilken vi skal levere billigt Brugsporcelæn til bomberante tyske Familier. En Del af disse maa nu altsaa renoncere til Fordel for Hr. Feltmarchallen. Naa - han har sikkert ogsaa mere at lægge paa Fadene end en "almindelig" Tysker.

TAK - TIK ELLER TIK - TAK. - Det forlyder, at den saa sørgeligt berømte Generalfeltmarchal Rommel ogsaa har været i Aarhus. Besøget "glæder" os virkelig, Rommel var jo som bekendt den første tyske Ekspert i "taktiske" Tilbagetrækninger; og nu er han altsaa kommet til Danmark - det er næsten til at komme i godt Humør over.

+++++

J u l i . M E R K E G A D E R . 1943.

Vi vandrer ad mørke Gader,
som blinkede, tavse hjem,
skintor langs Husenes Facader
Skikkelser famler sig frem.

I mørke staar Folk og fritter,
man opfanger spredte Ord:
"Blodhund", "Tyske Banditter",
"Overfaldsmænd", "Baster", "Mord".

En "Feltmadras" kalunt smager
sig ind i en Fjendes Favn -
sin Kro og Stolthed stryger
hun af sig i Eros Kavn.

Gestapo standser en Vandrer
ransager hans Krop for alt,
Vander sig skuffet mod andre
og rauber Folk an - brutalt.

Fra Knepper tyske Ulahner
røver som Løddrukne ud,
Det er Nutidens Race-Germanner
iført sit Arie-Skrul.

Der smelder Skud gennem Gaden,
en "Stikker" er efterstræbt
i Mørket paa Strøpromenaden
blev Landsforædleren dræbt.

Politisirener skarer
gennem Nattens dystre Ro,
Danske og Tyske belærer
hverandre om Slegters Tro.

Da lyder et voldsomt Bulder,
et øredøvende Brag.
Danmark staar Skulder ved Skulder
bag Saboterernes Sag.

+++++